

Životna pitanja

Kanal blagoslova

Adrian Ebens

Naslov originala
Life Matters
The Channel of Blessing
by Adrian Ebens

Životna pitanja

Kanal blagoslova

www.maranathamedia.rs
www.life-matters.org

Urednik izdanja:
Borislav Subotin

Prevod sa engleskog na srpski jezik:
Nataša Šovš

Lektura:
Ksenija Šovš

Štampa:
PUNTA, Niš
2016.
Prvo izdanje

Sva autorska prava su zaštićena. Nije dozvoljeno kopirati ni reprodukovati, ni na koji način, niti u bilo kom obliku, knjigu ili bilo koji njen deo, osim onoga što je zakonom dozvoljeno, bez pisane dozvole izdavača osim za recenzente koji mogu citirati kratke pasuse iz knjige u svojim recenzijama.

Autor preuzima punu odgovornost za tačnost svih činjenica i citata iznetih u knjizi.

Posvećeno mom dragom prijatelju i kolegi
Metju Sviniju
čiji je život bio tragično prekinut

Sadržaj

1. glava	Izgradnja porodične riznice	10
2. glava	Izvor života – različiti sistemi	15
	2.1. Zapadno – hrišćanska misao	15
	2.2. Istočnjačka misao	16
	2.3. Naučna misao	17
	2.4. Poređenje različitih modela koji govore o izvoru života	17
	2.5. Uticaji različitih shvatanja izvora života na veze i sistem vrednovanja	18
	a. Potencijalni uticaji verovanja da je čovek božansko biće (Model br. 1)	18
	b. Potencijalni uticaji verovanja da je besmrtnost darovana čoveku (Model br. 2)	20
	c. Potencijalni uticaji verovanja da je čovek smrtnan (Model br. 3)	22
	d. Sažetak	23
3. glava	Biblijsko stanovište o izvoru života	26
4. glava	Povezivanje i održavanje veze sa Izvorom života	30
	4.1. Potčinjavanje - ključan princip	30
	4.2. Primer potčinjavanja koji je od suštinskog značaja - Isus	31
	4.3. Sekundarni primeri potčinjavanja	32
	a. Veza između supruge i supruga (prostorni primer)	32
	b. Drvo života (prostorni primer)	34
	c. Sistem reke (prostorni primer)	35
	d. Subota (vremenski primer)	35
5. glava	Sticanje lične vrednosti kroz izvor života	37
	5.1. Slava dece su njihovi očevi	37
	5.2. Moj ljubljani Sin	39
	5.3. Blagoslov	40
6. glava	Razvijanje izvora života – principi sejanja i negovanja	44
	6.1. Vitalna ženska uloga potčinjavanja i negovanja	44
	6.2. Definicija jednakosti	47
7. glava	Poreklo modela koji govore o urođenom izvoru života	50
	7.1. Drvo poznanja	50

	7.2. Zmijino poreklo	52
	7.3. Odbacivanje mudrosti	52
	7.4. Zašto je sotoni bilo dozvoljeno da nastavi da živi?	54
	7.5. Stvaranje čovečanstva daje odgovor anđelima	56
	7.6. Čovečanstvo prihvata sistem urođenog izvora života	57
8. glava	Poreklo i uticaj sistema vrednovanja zasnovanog na učincima i dostignućima	60
	8.1. Poreklo nedostatka vrednosti	61
	8.2. Uticaj sistemskog modela urođenog života na porodične veze i strukturu	62
9. glava	Blagosloveno neprijateljstvo	66
	9.1. Opseg problema	66
	9.2. Rešenje	69
10. glava	Razvijanje dva sistema izvora života	72
	10.1. Uspon tirana	72
	10.2. Ham razvija seme Vavilona	74
	10.3. Duhovni temelji Vavilona	76
	10.4. Pozivanje Avrama i obnavljanje porodičnog sistema	78
	10.5. Lekcija iz Sodoma	79
11. glava	Sistemi verovanja koji čine osnovu dva carstva	83
	11.1. Vera nasuprot straha	84
	11.2. Porodični fokus nasuprot individualnog fokusa	84
	11.3. Obožavanje - kao što je to izraženo kroz subotu nasuprot dana Sunca (nedelje)	86
	11.4. Vaskrsenje nasuprot besmrtnosti	87
12. glava	Iskušenja i trijumfi Božje zemaljske porodice zapisani u 1. Mojsijevoj knjizi	89
	12.1. Izazovi sredine i društva	89
	12.2. Test bogatstva	92
	12.3. Test braka - vođstvo i potčinjavanje	96
	a. Avramova prva greška u Egiptu je učinila Saru ranjivom	97
	b. Avram pravi drugu grešku kada je poslušao Sarin glas	98
	12.4. Bog uči Avrama o životovažnoj prirodi porodične strukture	101

	12.5. Pravo prvorođenog da blagosilja	104
13. glava	Kanal blagoslova - izgubljen i ponovo uspostavljen tokom egipatskog hodočašća	111
	13.1. Bog želi da dopre do Egipćana i da iskuša Izraelce	111
	13.2. Egipat i Izrael - zavedeni blagoslovima bogatstva i napredka	113
	13.3. Laž o urođenoj sili stvara nesigurnost u Egiptu, potrebu za kontrolisanjem i ostvarivanjem dostignuća	113
	13.4. Faraonovo narušavanje Izraelovog kanala blagoslova	115
	13.5. Oslobodilac - pozivanje Mojsija u proročku službu	117
	13.6. Zala koja su snašla Egipat su u prirodi otkrila laž o urođenoj sili	119
	13.7. Izrael je oslobođen, a kanal blagoslova ponovo uspostavljen	122
14. glava	Štićenje kanala blagoslova	126
	14.1. Jasno shvatanje uloge identiteta je od životnog značaja	126
	14.2. Deset zapovesti definišu Božji i čovekov identitet	128
	14.3. Zmijina laž je iskrivila 10 zapovesti	131
15. glava	Putovanje od kamenih ploča ka pločama srca	136
	15.1. Pustošni uticaj zmijine laži	136
	15.2. Sistem Svetinje	137
	15.3. Putovanje je ljubavna priča	141
16. glava	Put u pustinji	145
	16.1. Planine i doline	145
	16.2. Prekidanje kruga	147
	16.3. Hvatanje verom za sinaštvo	149
	16.4. Njegova pobjeda je naša	150
17. glava	Daj nam cara, kao što imaju drugi narodi	152
	17.1. Detaljna uputstva za zaštitu porodične strukture	152
	17.2. Izrael se okreće od Boga	155
	17.3. Izrael održava sistem verovanja o urođenoj sili	157
	17.4. Izraelski carevi	159
18. glava	Uspon i tiranija svetskog carstva	163
	18.1. Borba između dva semena, dve žene i dva grada	163

	18.2. Sotonino seme vlada svetom	168
	18.3. Pomazanik Vojvoda dolazi Svome narodu	172
19. glava	Najveći Učitelj koga je svet ikada video	175
	19.1. Oslobođanje zarobljenika	175
	19.2. Ponovno obnavljanje kanala blagoslova	176
	19.3. Ponovno obnavljanje zakona - zaštite kanala	177
	19.4. Ponovno obnavljanje da je istiniti Bog - Otac	179
	19.5. Ponovno obnavljanje ispravnog shvatanja subote	180
	19.6. Ponovno obnavljanje principa potčinjavanja	182
	19.7. Ponovno obnavljanje istinske svrhe Svetinje	183
	19.8. Ponovno obnavljanje istine o smrti i da se život nalazi jedino u Hristu	183
	19.9. Ponovno obnavljanje prave prirode i svrhe molitve	185
	19.10. Ponovno obnavljanje ženinog dostojanstva	186
20. glava	Prelazak na nevidljivo	189
	20.1. Veze su nevidljive	189
	20.2. Zmijina laž prebacuje usredsređenost na vidljivo	191
	20.3. Putovanje ka nevidljivom	192
	20.4. Sotona želi da zatvori vrata ka nevidljivom	194
	20.5. Isusovi sledbenici se prebacuju sa zemaljskih simbola na nebeske realnosti	196
21. glava	Nebeska Svetinja i Isusovo delo pogaženi pod nogama	200
	21.1. Isusova sveštenička služba na nebu	200
	21.2. Spiritualizacija Rima	201
	21.3. Napad na nebesku Svetinju	202
	21.4. Sila roga napada porodično carstvo	205
	21.5. Izlivanje sudova - zala - kako bi se žena oslobodila	206
22. glava	Okupljanje Izraela po drugi put - pojavljivanje adventnog pokreta i Ilijina poruka	207
	22.1. Reformacija počinje da obnavlja način razmišljanja čiji je fokus ono što je nevidljivo	207
	22.2. Rasejanje, gnev i okupljanje Božjeg naroda	209
	22.3. Pojavljivanje adventnog pokreta	213
	a. Ponovno uspostavljanje nebeske Svetinje	217
	b. Ponovno uspostavljanje Božjeg zakona	217
	c. Ponovno uspostavljanje subote	218
	d. Ponovno uspostavljanje učenja o stanju mrtvih i	

	drugom dolasku	218
	e. Ponovno uspostavljanje veze Otac - Sin	220
	22.4. Čvrsto stanovište	222
23. glava	Venčanje u Svetinji nad Svetinjama - sud	223
	23.1. Venčanje u potpunosti otvara kanal	223
	23.2. Mnogi odbacuju pozivnicu za venčanje	225
	23.3. Ispitivanje dostojnosti	226
24. glava	Rat protiv porodice u poslednjim danima - ostatak Božjeg porodičnog carstva	229
	24.1. Porodična jedinka nasuprot Novog svetskog poredka	229
	24.2. Isplanirano uništavanje porodice	231
	a. Revolucija u obrazovanju	231
	b. Revolucija u muzici	233
	c. Feministička revolucija	234
25. glava	Povratak Ilije	236
	25.1. Okretanje srca dece ka njihovim očevima	237
	25.2. Trostruka anđeoska vest	239
	25.3. Očevo otkrivenje u plamenu pakla	241
26. glava	Sjedinjavanje porodice - drugi dolazak (Kamen)	245
	26.1. Način Isusovog povratka	245
	a. Vidljiv događaj	245
	b. Slavan događaj	246
	c. Događaj koji će promeniti svet	246
	26.2. Bog potražuje Svoju vernu decu	247
	26.3. Trajno povezivanje Božje dece sa Izvorom života	247
27. glava	Življenje u Božjem porodičnom carstvu u poslednjim danima	249
	27.1. Veza između muža i žene	249
	a. Muž i otac	249
	b. Žena i majka	252
	27.2. Posebni trenuci i događaji za blagosiljanje	255
	a. Začeće i trudnoća	255
	b. Rođenje	255
	c. Prve godine detinjstva	255
	d. Adolescencija	256
	e. Odraslo doba	256

	f. Brak	257
	g. Unuci	257
	27.3. Život na selu	257
	27.4. Riznica porodičnih uspomena	259
	Pravila tumačenja Vilijama Milera (Dodatak A)	260

1. glava

Izgradnja porodične riznice

Čim sam ušao u kuću osetio sam ustajao, bajat vazduh što mi je odmah otkrilo da ovde već duže vreme niko ne živi. Nakon što sam otvorio nekoliko prozora, seo sam u fotelju i posmatrao prizor. Dedin sat, koji je stajao u uglu sobe, se oglasio podsetivši me na prošlost sa poplavom uspomena koje su navrle u moj um. Zatvorio sam oči. 35 godina je bilo izbrisano u momentu. Soba je odjednom oživila od buke; moji baba i deda, roditelji, mnogi rođaci, stričevi i strine – svi su bili u njoj. Jeli smo slatke kolače i keks, smejali se, pričali priče i šale. Toliko jasno sam mogao da vidim njihova lica da sam i sam počeo da se osmehujem dok se film u mojoj glavi odvijao. A onda, bez ikakvog upozorenja, čitav talas emocija me je zapljusnuo, osećao sam duboku, duboku čežnju koja je pokrenula suze. Vрати me nazad, okreni unazad svoje crne ruke stari dedin sate, dopusti mi da još jednom uživam u nevinosti detinjstva. Srećna lica, smeh, nevinost – osećanje pripadnosti – o, to je bilo pravo blago!

Osećanja su me zarobila, znao sam da je ovo ritual koji moram da završim. Otišao sam u svaku sobu, seo, film bi opet otpočeo, lica, smeh, osećanje pripadnosti, čežnja za povratkom u prošlost. Ovo je bilo opraštanje, način kako sam rekao: „Doviđenja.“

Ova stara kuća mojih babe i dede je bila jedina stvar u mom životu koja je ostala nepromenjena. Ona je ostala ista, a čak iako je bila stara, čak iako je odisala ustajalim vazduhom i bila pomalo zapuštena, u njoj se nalazila čitava riznica uspomena, a meni je bilo potrebno da ponovo iskusim te događaje u svom umu. Moj deda više nije bio živ, baba je bila preseljena na mesto gde će moći da ima odgovarajuću negu, a kuća je ubrzo trebala biti stavljena na prodaju.

Često sam uhvatio sam sebe da tragam za ovom riznicom uspomena. Nedavno sam posetio mesto gde sam živio kada sam bio mali dečak, upijao sam svaki prizor i zvuk, posetio sam svoju staru kuću i ponovo proživio te uspomene u mom umu. To su bile uspomene na tatu, mamu, sestru i mene, na to kako smo provodili vreme zajedno sedeći u sobi, na moj i tatin zajednički odlazak na trčanje, na igranje oko potoka sa prijateljima, penjanje na drveće i vožnje biciklima. Znam da se na uspomene pomalo gleda u

jednom lepšem svetlu i da postoji neverovatno jaka sklonost da se pamte samo dobre stvari, ali osećaj je veoma dobar i izaziva zadovoljstvo.

Izgradnja i čuvanje ovakve vrste riznice štiti zdravlje društva i obezbeđuje nadu za generacije koje tek treba da se pojave. Riznica ljubavi i privrženosti, slatkih uspomena stečenih u porodičnim ritualima i iskustvima su niti života. Bez ovakve riznice, život gubi svoje srce i dušu i svodi se samo na težak napor da se preživi. Život je besmislen ako ne postoje nizovi toplih uspomena isprepletanih sa međuljudskim vezama od posebne važnosti. Nijedna osoba se ne može fokusirati ni stabilizovati ako nema neko mesto o kojem može govoriti sa topline i nazivati ga „dom“.

V.R. je bio devetnaestogodišnji student tehnike na velikom, takmičarskom, državnom Univerzitetu. Počinio je samoubistvo jednog popodneva početkom maja skočivši sa 10. sprata svoje sobe u studentskom domu bez ikakvih pređašnjih upozorenja.

Izgleda da je samoubistvo koje je V.R. počinio bilo povezano sa automobilskom saobraćajnom nesrećom koju je doživeo oko 30 minuta pre svoje smrti. Dobio je kaznu jer vozio previše blizu sledećeg automobila, ovo je bio njegov treći saobraćajni prekršaj i stoga je bio proglašen nepodobnim za vožnju automobila. Vozač drugog automobila je zadobio manje povrede kičme zbog naglog pokreta glave i videlo se da „trpi bolove i da je uzrujan“ dok su ga pripremali da bude prebačen u bolnicu. Prednji deo kola koja je V.R. vozio je bio oštećen. Ovo su bila kola njegove sestre, za koja mu je njegova majka rekla da ih ne vozi.

Iako možemo razumeti da će se osoba uzrujati ako izgubi vozačku dozvolu i da će zapasti u veliki problem zato što je vozila sestrina kola, a bila zamoljena da to ne radi, ali zašto je V.R. počinio samoubistvo? Kako život može postati toliko loš da ga želite prekinuti?

V.R. je pisao dnevnik dok je bio na Univerzitetu koji otkriva dublju sliku o tome šta se zaista dešavalo. Pogledajmo šta je napisao:

Moj stomak se okreće i prevrće. Ne bih mogao da se više samosažaljevam nego što to sada radim. Ipak, želim druge da krivim za svoje promašaje. Odbijam da prihvatim da je krivica moja. Nadam se da ću zamrzeti studente iz mog razreda, da ću kazniti i sebe i njih i da ću izaći iz ovoga. Danas imam osećaj da želim da odustanem. Večeras ću se ponovo takmičiti na osnaženom terenu i potrebno mi je pouzdanje da ću pobediti.

Upomoć, uplašen sam. Oh, uplašen sam! Ne želim da izgubim.

Plašim se da govorim pred razredom... Moram da zadivim druge. Moram da se dokažem.

Strah!! Stavi pored sebe... Ne možeš da to uradiš?

Nemoj biti u zastoju, idi napred, popravi se.

- Oni koji su na dnu društvene lestvice se moraju suočavati sa realnošću. Oni često napuštaju škole, prijave se u vojsku ili nađu posao. Neophodna je hrabrost da osoba prizna da se nalazi u neprilici zbog toga što ne može da izađe na kraj sa sistemom školskih takmičenja; Roditeljska ili službena psihološka pomoć bi trebale biti dostupne kako bi pomogle da se problem prepozna.

V.R. je imao govorni problem, a strah ga je još više pogoršavao. Zapazite sledeće izjave iz njegovog dnevnika:

Kad god govorim uvek loše ispadne, tako da se krijem.

Dok sam sedeo neki dan u učionici, bio sam sam, shvatio sam da mogu da izgovorim svaku reč koju želim. Kada su prisutne i druge osobe, blokiram se i uzdržavam.

Nakon što mi je otac zabranio da govorim kao da imam paralizujuću mišića, osećao sam se posramljeno i krivicu što mucam.

Nemogućnost V.R. da se odgovarajuće ponaša u društvu ga je počela navoditi da krivicu svaljuje na sebe. Počeo je patiti od usamljenosti, depresije, osećaja krivice, postao je ljut.

Usamljen sam i dosadno mi je.

Neka te ništa ne razočara, nemoj razgovarati ni sa kim.

Problem postoji. Zabrinut, uznemiren, puno jedem, depresivan.

Ako bi mi sada prišli pravi ljudi možda bih i ja postao hrišćanin.

U mojoj sobi – krivica. Porodica nije prihvatila.

I dalje ponekad upadnem u sebično raspoloženje, ali pokušavam da se kontrolišem.

Ako pažljivo razmotrimo lični sistem vrednovanja V.R, vidimo da je on verovao da uspeh i dostignuća znače prihvatanje, a neuspeh znači odbacivanje. Deluje da je imao ograničenu podršku od svoje porodice. Zbog očevih

komentara o njegovoj nemogućnosti da govori se osećao postićeno i osećao je krivicu. Kao prvo, da li možemo pretpostaviti da je V.R. sve shvatao previše ozbiljno i da je njegovo samoubistvo nesrećan slučaj, ali, prosto, sastavni deo našeg društva i da osoba, jednostavno, mora da nauči da se uklopi?

Možda bi bilo lako za neke osobe da pretpostave da je V.R. prosto bio slaba ličnost, ali ako pogledate statistike o depresiji i samoubistvima, videćemo da one vaze da razmišljamo malo dublje. Pogledajte sledeću statistiku iz 1998. godine:

1 milion samoubistava svake godine.

10 – 20 miliona pokušaja samoubistva svake godine, 38 pokušaja samoubistva svakog minuta.

U Americi su samoubistva muškaraca između 35 – 49 godina starosti treći po redu uzročnik smrti.

Stopa mladalačkih samoubistava posmatrano u celom svetu je najveća u Australiji.

V.R. nije imao porodičnu riznicu uspomena koja bi ublažila njegove teške životne periode, zapravo, njegov celokupni pristup životu se zasnivao na dostignućima od kojih je očekivao da će mu obezbediti prihvatanje od strane drugih ljudi i dobre veze.

Pitanje koje se mora postaviti je: šta uzrokuje ovakve trendove? Koji su to principi koji postoje u društvu, koji dovode do kraha izgradnje porodične riznice uspomena? Šta uzrokuje povećavanje izolovanosti, depresije i broja samoubistava? Mogli bi da ponudimo neke površne odgovore kao na primer: potrebno je da ljudi provode više vremena zajedno. Mogao bih vam dati listu stvari šta treba raditi (a sve to već i znate) koje bi mogle biti veoma korisne u stvaranju vaše porodične riznice, ali čini mi se da bi to bilo kao da vam nudim krpu da pospremite nered umesto da pokažem gde se slavina zavrće. Verujem da su problemi mnogo dublji od samo jednostavne liste stvari koje treba uraditi.

Kako da izgradimo sistem vrednosti u društvu koji će učvrstiti porodične veze i prijateljstva i svesti na minimum uticaje koji se javljaju kada osoba podbaci u tome da ostvari ciljeve i željene rezultate zasnovane na ličnim aktivnostima? Naše putovanje počinje sa našom pretpostavkom o izvoru života. Razmatraćemo ovo detaljno u sledećoj glavi ove knjige, ali sada ćemo položiti temelje. Kada se govori o sistemima vrednovanja, verujem da postoji

jedan glavni sastavni deo koji treba da razmotrimo, koji odmah povlači za sobom druga dva sastavna dela:

Glavni sastavni deo:

Životni izvor ili izvor sile - Život: fizički, mentalni i duhovni. Ovo je suština ili srž bića. Odakle dolazi život i kako da ga možemo dobiti? Kako da živimo ispunjenim i smislenim životom?

Sekundarni sastavni delovi:

Veze – sama priroda ljudskog rađanja i ranog detinjstva zahtevaju da ljudi sklapaju neke vrste veza. Što se tiče domena našeg ljudskog postojanja, veze su te koje začinju život. Takođe vidimo da je velika odbojnost prema usamljenosti koju većina ljudi ima, pokretač da se ostvare veze i intimnost. Život bez intimnosti je prazan život.

Vrednost – zdravo viđenje ili shvatanje sopstvene ličnosti, osećaj svrhe, smisla i preodređenja za nešto. Bez ovog osećanja da postoji neka svrha života, život postaje besmislen, a želja da se on očuva je uništena. Život bez vrednosti je besmislen.

Kako da povežemo ove sastojke kako bi izgradili snažnije veze i imali pun okean blaga porodičnih uspomena? Ako kažemo da ni međuljudske veze ni vrednost ne mogu postojati bez života, kažemo ono što je očigledno, ali izjavljujući ovu činjenicu vidimo da sa prirodom naše vrednosti (prim. prev. samovrednovanja) i veza rukovodi priroda našeg života, ili rečeno drugim rečima - naše mišljenje o tome odakle život dolazi.

2. glava

Izvor života – različiti sistemi

Jedna od najosnovnijih stvari u životu je odgovoriti na pitanje odakle život potiče i kako ga dobijamo. Ovo zaista određuje kakva smo mi vrsta živih bića, a takođe definiše i prirodu naših veza i naš sistem vrednovanja kao što smo i spomenuli na kraju predhodne glave. Razmatrajući prioritetnu poziciju ovoga pitanja, smatram da je sledeći citat sa Vikipedije, koji se nalazi pod naslovom „Poreklo života“, poprilično zanimljiv:

Studije o poreklu života su ograničeno polje za istraživanje uprkos njegovom dubokom uticaju na biologiju i ljudsko razumevanje prirode. Napredak u ovoj oblasti je, uopšteno govoreći, spor i mestimičan, iako još uvek privlači pažnju mnogih ljudi zbog značajnosti pitanja koje se istražuje. Jedan od verovatnih razloga sporog napredka je taj da je teško prikupiti novčana sredstava za istraživanja u ovoj oblasti, pošto je teško predvideti njegove praktično komercijalne primene.¹

Dakle, izgleda da je jedan od glavnih razloga zašto i dalje imamo probleme sa ovim pitanjem je taj da nam treba više para za istraživanja. Naravno, postoje brojne teorije i ideje koje ljudi žarko promovišu tvrdeći da imaju odgovor na ovo pitanje. Moja namera u ovoj glavi nije da pokušam da odgovorim na ovo pitanje, već umesto toga da razmislimo o uticajima raznih sistema koji govore o izvoru života, uticajima koje oni imaju na mogućnost da se izgradi porodična riznica, ojačaju međuljudske veze i da pomognu našoj deci da imaju zdrav osećaj lične vrednosti.

2.1. Zapadno – hrišćanska misao

Zapadno – hrišćanska misao je pod velikim uticajem grčkih filozofa kao što su Platon i Aristotel. Platon je tvrdio: „Ljudska duša je besmrtna i živi večno.“²

Određeni broj vođa hrišćanskih crkava koji su živeli u prvim nekoliko vekova posle Hrista su bili pod uticajem ovakvih shvatanja i uveli su ih u crkve. Ako pogledate najnoviji katolički katehizam videćete da se u njemu tvrdi sledeće:

¹ www.wikipedia.org - Origin of Life

² Platon, "Republic", Book X, 608 - D

III Kako možemo dokazati da je ljudska duša besmrtna?

Možemo dokazati da je ljudska duša besmrtna na taj način što su ljudska dela inteligencije duhovna, stoga njegova duša mora biti inteligentno biće, nezavisno od materije i stoga, kao takvo, nije podložno raspadanju ili smrti.³

Hrišćani generalno prihvataju postojanje besmrtne duše bez utvrđenog stanovišta u vezi toga kada takva duša postaje sastavni deo njihovog bića, međutim, ovo je bila tema rasprava koje su se vodile tokom brojnih vekova. Kreacionizam, na primer, tvrdi da Bog za svakoga stvara dušu prilikom rođenja (Jeronim, Kalvin). Traducianizam uči da duša i telo nastaju razmnožavanjem (Tertulijan, Leo, Luter). „Smem da upotrebim Platonovo mišljenje kada kaže: „Svaka duša je besmrtna““ –Tertulijan.

Crkva je toliko zavolela ovu ideju da je čak Lateranski sabor iz 1513. godine osudio da budu kažnjeni svi jeretici koji „insistiraju na tome da je intelektualna duša smrtna“.⁴

Postoji mali broj protestantskih crkava koje se drže ideje da je čovek smrtan i što se tiče života, potpuno zavisan od Boga.⁵ Ova ideja postavlja život izvan samoga čoveka kao nešto što poseduje jedino kada je povezan sa Bogom.

2.2. Istočnjačka misao

Ako pogledamo istočnjački koncept o ljudskom životu zapažamo sledeći citat koji pripada hinduističkoj perspektivi:

Najčuvenije obeležje filozofije Veda, koja se takođe zove i Vedanta, je: čovek je božansko biće.⁶

Mnoge istočnjačke ideje se okreću oko koncepta reinkarnacije, razvijanja i napredovanja duše ka duhovnom savršenstvu i oslobađanju od zemaljskih zadovoljstava i težnji. Sledbenici ideja Novoga Doba izgleda da kombinuju

³ Najnoviji katolički katehizam, Dodatak 1

⁴ 5. Lateranski sabor, 8. zasedanje, 19. decembar 1513
<http://www.dailycatholic.org/history/18ecume2.htm>

⁵ Adventisi sedmoga dana su najveća protestantska grupa koja veruje ovako. Pogledati www.adventist.org

⁶ <http://www.sriramakrishnamath.org>

zapadnjačku i istočnjačku misao sa idejom da je čovek božansko biće ili da je deo Boga.⁷

Koncept da je čovek besmrtan ili božansko biće čini da život shvatamo kao nešto što je nerazdvojivi tj. suštinski ili urođeni deo čoveka, kao nešto što posedujemo unutar samih sebe. Iako ideje kako dobijamo takav život variraju, suštinska ideja u njima je da je život sila koja postoji u nama.

2.3. Naučna misao

Moderna nauka smatra da je život u svojoj suštini hemijski proces koji je nastao slučajno. „Pre – biotički uslovi su verovatno doveli do stvaranja određenih osnovnih malih molekula (monomera) života, kao što su to npr. amino kiseline.“⁸ Gledajući kroz ovu perspektivu, nauka nam nudi ideju da je život slučajan i nasumičan, da je hemija zaslužna za to što ga imamo i da je život, prema tome, nerazdvojivi deo nas, ali da ne nosi u sebi nikakvu naznaku božanskog, niti da je besmrtan.

2.4. Poređenje različitih modela koji govore o izvoru života

Zanimljivo je zapaziti da mi obično mesto odakle život potiče označavamo sa rečju „božansko“. Praveći sažetak različitih koncepata o sistemima koji govore o izvoru života, možemo ih izraziti u tri osnovne ideje. Čovek ima život u sebi ili ima sposobnost da ga sam stvori; čovek ga prima samo jednom i to kao paket od nekoga ko ga može stvoriti; čovek ga prima iz časa u čas od nekoga ko može stvoriti život.

Možemo napraviti sažetak ovoga u sledećoj tabeli:

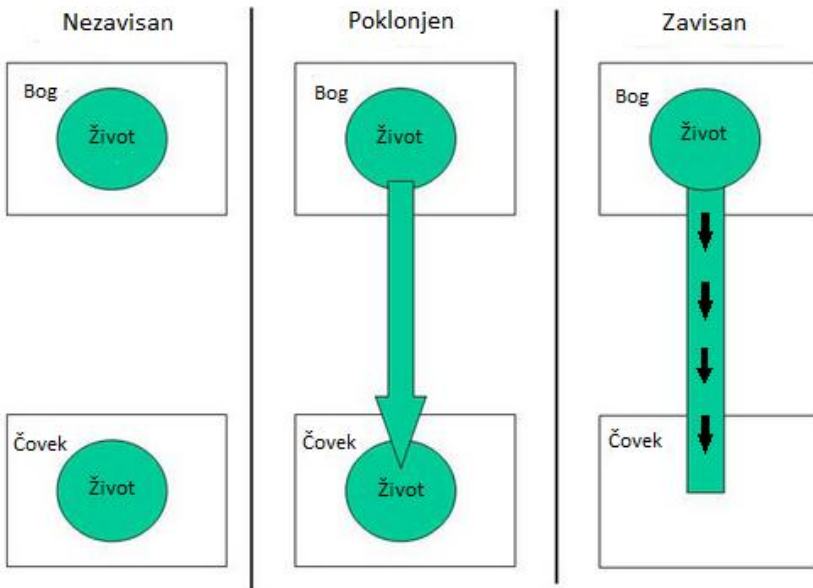
Model br. 1	Model br. 2	Model br. 3
Čovek ima urođeni izvor života (božanski), njegovo poreklo se nalazi u samom čoveku.	Bog je dao čoveku izvor života (božanski) i on to sada poseduje u sebi.	Čovek prima život kada ima vezu sa Bogom (božanski) i to je nešto što je izvan njega.
Čovek je božansko biće.	Čovek je besmrtan.	Čovek je smrtan.

Ako bi predstavili ova tri modela u vidu slike, to bi moglo da izgleda otprilike ovako:

⁷ www.newageforum.net

⁸ www.wikipedia.org - Origin of Life

Izvor života - različiti sistemi

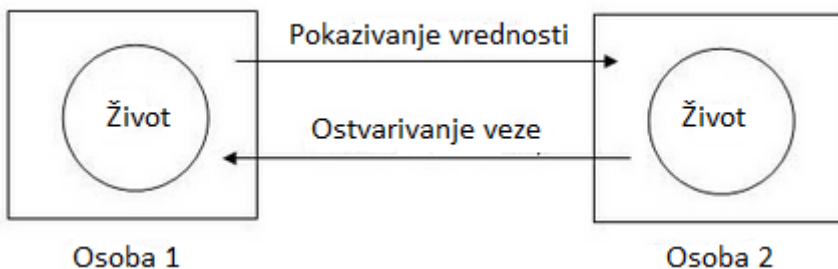

2.5. Uticaj različitih shvatanja izvora života na veze i sistem vrednovanja

Imajući na umu ova tri različita sistema, ajde da sada analiziramo kako bi ona mogla da utiču na prirodu veza i lično vrednovanje, što su sekundarni sastavni delovi u izgradnji porodične riznice uspomena.

a. Potencijalni uticaji verovanja da je čovek božansko biće (Model br. 1)

Razmotrimo prvo izvor života u sistemu koji kaže da se poreklo života nalazi u samom čoveku. Zapazite sledeću sliku:

Ako smatramo da je život nerazdvojiv deo čoveka, lično „ja“ će prirodno biti stavljeno u centar tobožnog, ljudskog „solarnog sistema“. Tada ćemo smatrati da je to prirodno tj. normalno. Kao što planete kruže oko Sunca, tako ćemo i mi u tom slučaju biti ohrabreni da doživljamo druge ljude da oni „kruže“ oko nas i da su tu, u suštini, za našu korist.

Pošto ovaj model podrazumeva da su život ili sila naša nerazdvojna ili urođena svojina, onda je to, prirodno, i izvor naše lične vrednosti. Naša lična vrednost potiče od božanstva, besmrtnosti ili sile. Naša lična vrednost potiče od toga što imamo silu. Bilo koja želja koju bi imali da uvećamo ličnu vrednost će se, prirodno, oslanjati na ispoljavanje te sile. Takav sistem će prirodno voditi ka sistemu vrednovanja koji se zasniva na učincima i dostignućima.

Kako ovo utiče na naše veze? Pošto bi u tom slučaju shvatali da drugi pojedinci takođe imaju silu, tada bi mogli težiti ka tome da sa onima koji deluju da imaju najviše sile (koji su najatraktivniji) stupimo u vezu (primenimo manipulaciju) sa njima ili bi mogli tražiti one koji su slabiji od nas da bi ih kontrolisali. Obično pokušavamo da radimo i jedno i drugo. Takve veze uvećavaju našu sopstvenu silu ili život. Ovo bi bio prirodan način pokušavanja da živimo život u punini ili traganja za srećom. Prema ovome, osoba stupa u veze prvenstveno zbog toga da bi uvećala ili proširila ličnu silu. Tražimo najatraktivnije, najbogatije, najuticajnije ili najkorisnije i kroz prikazivanje lične sile privlačimo ih ka sebi kako bi mogli imati, koristiti i zadobiti njihovu silu ili moć. Koliko puta smo bili svedoci da se star, bogat čovek venčao sa prelepom mladom damom koja je 30 ili 40 godina mlađa od njega? Optimisti izjavljuju da to ukazuje na širinu ljubavi, dok skeptici govore da je to veoma skup oblik prostitucije. Bez obzira koje je naše mišljenje, u ovom sistemu, lepota je u očima posmatrača i mnogi ljudi će potrošiti čitava bogatstva na ono što je lepo, tako da su ovakvi primeri savršeno normalni. Suprotno tome, koliko puta smo videli da je neki diktator kontrolisao i prisiljavao ljude oko sebe da budu poslušni njegovoj volji, da se pokore njegovim zahtevima i pomognu mu da ostvari svoje ciljeve? Puno stranica istorije su zaprljane sa takvim kontrolišućim despotima koji su od života miliona ljudi napravili bedu. Postoje obimni dokazi da su mnogi ljudi prihvatili filozofiju modela broj 1, filozofiju o izvoru života. Vidimo to svuda oko nas.

Još jedan, manje očigledan uticaj na veze je sledeći: pošto osoba ima sopstveni izvor života, veze su opcionalne. One nisu od životnog značaja za opstanak. Možemo ući u njih ili ih raskinuti u zavisnosti od toga da li nam odgovaraju ili ne. Ovo može da ima individualne pogodnosti, ali je veoma

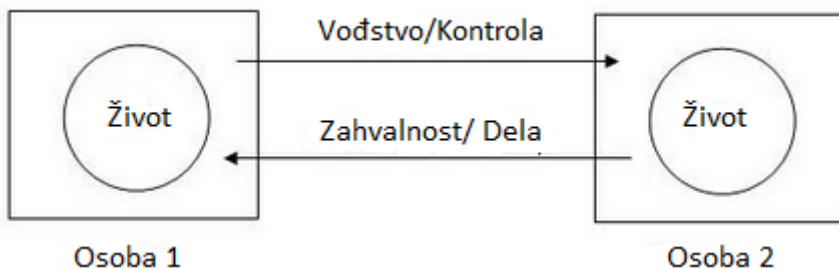
štetno za porodični sistem nege. Koncept da je čovek božansko biće mora u krajnjoj liniji da vodi ka autonomiji, od autonomije ka izolaciji, a od izolacije ka usamljenosti.

Kako ovaj sistem obuhvata koncept Boga? Ako verujemo da imamo život unutar sebe samih, onda je svako, u srži ili suštini, dobar. Neki od nas imaju više sile, a neki manje. Grci su koristili ovu ideju kod panteona bogova kojima su se klanjali ili kojima su se divili. Grčki bogovi predstavljaju, u suštini, uvećavanje ljudskih sposobnosti i talenata protkanih u priči koja daje ljudskim bićima nešto prema čemu mogu težiti i imitirati, stoga obožavanje ovih bogova predstavlja ustvari obožavanje božanskih ljudi.

Realnost grčkog sistema bogova je u svakodnevnom životu značila sledeće: ako su ljudi, kao obični smrtnici, mogli da sebi osiguraju podršku i zaštitu bogova, njihova sila je bila pojačana i uvećana. Tada bi takva uvećana sila mogla da obezbedi veće ispoljavanje sopstvene sile kako bi to ljudima obezbedilo cenjenje, ljubav i obožavanje od strane drugih ljudi i stoga dovelo do veoma ispunjenog života. Opet, ovaj sistem bi sigurno doneo prednosti pojedincu, ali on ima, kao što ćemo videti u sledećoj glavi, slabosti što se tiče izgradnje brižnog, porodičnog sistema.

b. Potencijalni uticaji verovanja da je besmrtnost darovana čoveku (Model br. 2)

Pogledajmo drugi sistem u kome osoba smatra da je njen urođen izvor života došao od Boga. Primetite sledeće:

Ovaj sistem je osnova svake religije koja veruje da je duša besmrtna ili veruje da se čovekova sposobnost da stvara učinke ili postigne dostignuća nalazi u njemu samom. Ovaj sistem nudi određene prednosti pojedincu, pošto je u njemu zagarantovana zaštita koja dolazi sa veoma moćnog izvora. On takođe dozvoljava da osoba ima koncept zahvalnosti i cenjenja zbog

života koji joj je bio darovan. On takođe može da pruži osećaj odgovornosti prema nekome ko je mnogo moćniji od vas.

Ali u ovom modelu postoje značajni negativni uticaji na veze i sistem vrednovanja. Kao prvo, pošto postavlja izvor života u pojedinca, tj. da se on nalazi u pojedincu, on se prirodno oslanja na sistem odobravanja zasnovan na učincima ili rezultatima na sličan način kao što je to slučaj u modelu broj 1. Ako posmatramo život smatrajući da smo besmrtni, tada je poprilično prirodno da težimo ka ostvarivanju veze sa Bogom kroz norme koje je On predvideo i zadobijanju Njegovog odobravanja kroz „dobra dela“ ili dostignuća kako bi zadobili ispunjen život. Zadobijanje odobrenja od Boga na osnovu dobrih dela je, delimično ili u celini, prisutno u svim svetskim religijama.¹⁰

Ovaj sistem, koji je zasnovan na spoljašnjem prikazivanju, takođe može biti temelj za takmičenja oko toga ko služi Bogu najbolje, kao neka vrsta bitke ko je najdostojniji Božjih blagoslova. Vidimo ovo jasno u sukobu između islama i hrišćanstva da bi se pokazalo koja je religija superiornija. Vidimo ovo u debatama među hrišćanskim crkvama koja od njih je pravi branilac vere, u opsesivnoj želji da se crkve prikažu da su pravoverne i da dokaže da su svi ostali jeretici. Ova tačka je jedna od najvećih slabosti religija koje veruju da je čovek besmrtan imajući Boga na svojoj strani. Pošto osoba, na osnovu ovog modela smatra da joj je život dalo uzvišenije biće, kome se mora potčiniti, ogroman naglasak se nalazi na kontroli. Najveća pritužba organizovanim religijama koja dolazi od stane ljudi je kontrola koja postoji u njima. Takvi sistemi su uradili neke od najnasilnijih zločina protiv čovečanstva, a uradili su ih u svojim naporima da kontrolišu i nametnu ono u šta veruju da je ispravno, a to sve je bilo rađeno u naporima da zadobiju Božju naklonost i nametnu Njegove zakone. Dosad su milioni ljudi izgubili svoje živote zbog ubeđenja revnih duša koje imaju cilj da ugone svome bogu i da ga odbrane.

Iako su pitanja koja se tiču ovoga složenija nego što sam upravo opisao, zaključak ostaje da ako osoba veruje da ima (ili je stekla) život/silu u sebi,

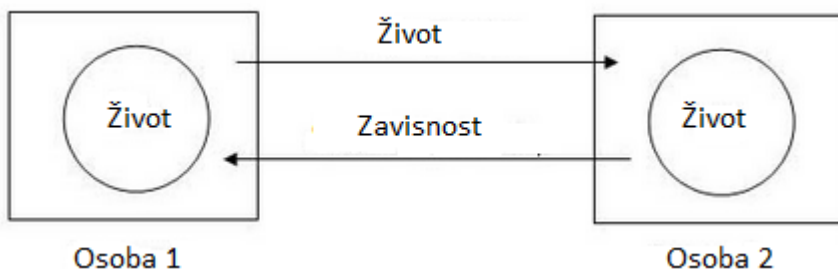
⁹ Ovo znači da dobijamo odobrenje jednino kada pokažemo rezultate i dostignuća koji su u skladu sa određenim očekivanjima koja imaju oni od kojih očekujemo odobravanje.

¹⁰ Iako možda pojedince crkve imaju nameru da izbegnu religijski sistem zasnovan na delima iako se to čak nalazi u njihovim osnovnim verovanjima, koncept besmrtnosti će zvesti mnoge da nesvesno traže odobrenje kod Boga ispoljavanjem ponašanja koje je u skladu sa onim standardom crkve koji je dogovoren u njoj.

onda je ekstremno teško zaobići potrebu da se lična vrednost stiže na osnovu ispoljavanja te sile. Možemo sebi reći da naša vrednost dolazi od Boga i naše veze sa Njim, ali sila koja se nalazi u vama će odrediti prirodu te veze i kvalitet samovrednovanja. Sažetak je sledeći: verovanje da čovečanstvo ima izvor života koji potiče iz njih samim ili izvor života koji mu je dao ili poklonio neki spoljašnji dobrotvor će u krajnjoj liniji dovesti do ekstremno negativnih uticaja na intimne veze. Zavodljiva „sloboda“ autonomije vodi pojedince ka izolaciji i mehanizmima kontrole koji su u direktnoj protivrečnosti sa urođenim zavisnostima intimnosti veze.

c. Potencijalni uticaji verovanja da je čovek smrtan (Model br. 3)

Ako prihvatimo verovanje da je čovek smrtan, što znači da nijedna osoba nema život koji je potekao od nje lično, to stvara trenutačnu potrebu u osobi da stekne neprekidni protok života, protok koji se nalazi izvan nje same. Život se može steći jedino kroz vezu, vezu koja će neprekidno trajati, koja nikada neće moći biti prekinuta.

Najveća potencijalna mana ovog sistema je da ste potpuno zavisni iz trena u tren od nekog drugog što se tiče življenja, ali ova potencijalna mana može biti zapravo ogroman plus ako je to u pitanju osoba koja je puna ljubavi, blagonaklona i strpljiva i ako osoba koja prima život nema problem s time da se potčini toj drugoj osobi. Ako bi takav sistem mogao biti ostvaren, onda je usredsređenje osobe koja prima život održavanje te intimne veze u kojoj se ona potčinjava drugoj osobi koja taj život daje. Ako osoba razvije takvu prirodu da ima intimne veze u kojima postoji potčinjavanje, ovakva priroda može tada biti kopirana i na druge koje su pod njenim uticajem i brigom i tada će se moći održavati mreža jakih, intimnih veza.

Naglasak ovoga sistema je na potčinjavanju osobi od koje vam život dolazi i na održavanju intimnosti sa tom osobom kao i visokog nivoa poštovanja autoriteta te osobe.

d. Sažetak

Ajde da napravimo sažetak i da uporedimo ova tri sistema po pitanju života, veza i vrednovanja kako bi videli koji je najbolji sistem za izgradnju snažne porodične mreže.

Izvor života	Uticaj na veze	Uticaj na sistem vrednovanja
Model br. 1 Čovek je božansko biće. Život nastaje sam od sebe.	Priroda: Veze su opcione. Svrha: Veze služe u korist uvećanja lične sile. Dinamika: Svaka veza je potencijalna prilika ili pretnja. Koristi ili budi iskorišćavan, manipuliši ili neka drugi manipulišu sa tobom. Održavanje: Veze se održavaju silom - u slučaju jače osobe, ikroz smirivanje - u slučaju slabije osobe.	1. Lična vrednost dolazi iznutra. 2. Zasnovan na ispoljavanju sile, na dostignućima i na odobravanju. 3. Jednakost se određuje na osnovu sile. 4. Veoma je teško priznati lične greške bez da time lična vrednost bude srozana.
Model br. 2 Čovek je besmrtnan. Život je dar, ali se nalazi u vlasništvu osobe, a takođe i pod kontrolom i vođstvom onoga ko ga je dao.	Priroda: Veze sa ljudima su opcionalne. Veza sa božanstvom je veoma važna. Svrha: Veze služe da bi bile na korist povećavanja sile koja je darovana i za ugađanje sebi i onome ko je dao	1. Vrednost potiče od spoljašnjeg darodavca života, a takođe i iz same osobe. 2. Neprekidna potreba da osoba sama sebi, drugima i darodavcu života dokazuje da vredi.

	taj život. Dinamika: Svaka veza je potencijalna pretnja ili prilika u odnosu na ličnu vezu sa božanstvom. Moguće je da su drugi ljudi bliže ili ugodniji božanstvu i stoga podložni onome „koristi ili budi iskorišćavan, manipuliši ili neka drugi manipulišu sa tobom“. Održavanje: Veza koja postoji sa božanstvom se neprekidno poredi i procenjuje.	3. Jednakost se određuje na osnovu sile i dostignuća za sebe i darodavca života. 4. Veoma je teško priznati lične greške bez da time lična vrednost bude srozana.
Model br. 3 Čovek je smrtnan. Život se dobija iz trena u tren od onoga ko ga daje.	Priroda: Veze su od životnog značaja Svrha: Veze predstavljaju kanal života i blagoslova Dinamika: Svaka veza je prilika da se služi drugoj osobi i da se primi blagoslov. Održavanje: Veza sa životom se održava na osnovu potčinjavanja autoritetu koji daje život.	1. Vrednost potiče od darodavca života. 2. Vrednovanje je zasnovano na prihvatanju od strane darodavca. 3. Jednakost zasnovana na vezi koja postoji sa darodavcem života. 4. Lakše je priznati pogrešku pošto lična vrednost ne dolazi iz dostignuća, ona samo pružaju zadovoljstvo.

Svaki sistem ima svoje snažne strane i slabosti, ali trebalo bi da se vidi da je najbolji sistem za stvaranje porodičnih veza međusobne ljubavi - stanovište prema kojem su veze od životne važnosti. On sadrži i najveći rizik u tome da

sve zavisi od blagonaklonosti darodavca života, ali ima i najvišu dobit u tome da je to sistem koji je najviše usredsređen na veze i da nije podložan kontroli i manipulaciji koji postoje u drugim sistemima. U nadolazećim glavama ćemo analizirati zašto su modeli broj 1 i 2 pretežno zastupljeni u našem svetu, ali za sada ćemo se zadržati istražujući pogodnosti i prednosti koje model broj 3 pruža za veze. Počecemo tako što ćemo razmotriti šta Biblija kaže o izvoru života i o tome kako primamo život.

3. glava

Biblijsko stanovište o izvoru života

Biblija je potpuno nedvosmislena što se tiče pitanja odakle život dolazi.

Kološanima 1:16-17 „Jer kroz Njega bi sazđano sve što je na nebu i što je na zemlji, što se vidi i što se ne vidi, bili prestoli ili gospodstva ili poglavarstva, ili vlasti: sve se kroza Nj i za Nj sazda. I On je pre svega, i sve je u Njemu.”

Sve što možemo videti ili spoznati, pa čak i stvari koje ne možemo videti, je Bog stvorio, a sada ih održava. Primetite pažljivo način izražavanja u poslednjoj rečenici u citatu. I sve se „u Njemu” drži zajedno (eng. prevod). Stihovi nam jasno kažu da životna sila koja dolazi iz Boga drži ceo univerzum zajedno. Ovo jasno nagoveštava da nam život nije prosto darovan kao paket, već da teče ka nama u neprekidnim tokovima. Naredni stihovi iz Biblije kažu sledeće:

Psalam 36:9 „Jer je u Tebe izvor životu, Tvojom svetlošću vidimo svetlost.”

Otkrivenje 22:1 „I pokaza mi čistu reku vode života, bistru kao kristal, koja izlažaše od prestola Božijeg i Jagnjetovog.”

Biblija nam predstavlja sliku reke koja izvire iz Božjeg prestola. Ova reka je živa reka i sve što dođe u kontakt sa njom, prima život. Ovaj princip je ilustrovan u prirodi iznova i iznova na osnovu činjenice da većina mesta i gradova preživljava jedino zbog toga što se nalaze blizu neke reke. Ako ste ikada posetili opustošenu oblast, a onda naišli na reku, videli ste da svo drveće raste na obalama ili blizu obala te reke. Koncept života je povezan sa konceptom reke.

Psalmista David ilustruje ovo kada kaže:

Psalam 1:3 „On je kao drvo usađeno kraj potoka, koje rod svoj donosi u svoje vreme, i kome list ne vene: šta god radi, u svemu napreduje.”

Ovaj princip je još jednom ilustrovan u Jezekiljinoj knjizi:

Jezekilja 47:1-9 „Potom odvede me opet k vratima od doma, i gle, voda izlažaše ispod praga od doma k istoku, jer lice domu beše prema istoku; i voda tečaše dole s desne strane doma, s južne strane oltara... Tada mi reče: Vide li, sine čovečji? I

odvede me i povrati me na breg reci. A kad se vratih, gle, po bregu reci vrlo mnogo drva otud i odovud. I reče mi: Ova voda teče u Galileju prvu, i spušta se u polje, i uteče u more, i kad dođe u more, njegova će voda postati zdrava. I sve životinje što se miču kuda god dođu ove reke, biće žive i biće veliko mnoštvo riba, jer kad dođe ova voda onamo, druga će postati zdrava, i sve će biti živo gde ova reka dođe.“

Primitite poslednju frazu – „*i sve će biti živo gde ova reka dođe*“. Život se nalazi u proticanju reke. Koncept o reci koja teče je koncept da reka izvire na izvoru i odatle ide prema dole ka svakom živom biću direktnom linijom. Postoji direktna linija od izvora do primaoca, a reka uvek teče. Voda se ne zadržava u mestu, ona se uvek kreće. Biblija dodaje sledeće reči ovom konceptu:

Dela apostolska 17:24-28 „Bog koji je stvorio svet i sve što je u njemu, On budući Gospodar neba i zemlje... I učinio je da od jedne krvi sav rod čovečiji živi po svemu licu zemaljskom, i postavio je unapred određena vremena i međe njihovog življenja: da traže Gospoda, ne bi li Ga barem opipali i našli, premda nije daleko ni od jednog nas; Jer kroz Njega živimo, i mičemo se, i jesmo; kao što i neki od vaših pevača rekoše: Jer smo i rod Njegov.“

Primitite da kaže „*kroz Njega živimo, i mičemo se, i jesmo*“. Biblija nam pruža još jednu ilustraciju o tome kako život Božji teče ka nama. Vidimo u ovome Boga koji je intimno uključen u naše živote. Pavle prvo govori uopšteno, a onda prelazi na lični i intimni nivo:

1. On je odredio vremena i mesta svake nacije.
2. Nije daleko *ni od koga* od nas.
3. ..i na kraju Pavle prelazi pravo na ono što je srž ove stvari i kaže da *u Njemu* (eng. prev.) živimo, mičemo se i jesmo.

Ako živimo u Njemu ili živimo na osnovu direktnih tokova koji izlaze iz Njega, očigledno je da ne možemo živeti bez Njega. Biblija kaže:

Jovan 15:5 „...jer bez Mene ne možete činiti ništa.“

Molim vas shvatite da ovo znači da bez Njega ne možemo činiti ništa fizički, mentalno ili duhovno. Mi smo sasvim i potpuno zavisni od Boga u svemu, baš kao što je mala beba zavisna od svojih roditelja. Zapazite sledeće stvari:

1. Dnevnika 29:14 „Jer je od Tebe sve, i iz Tvojih ruku primivši dasmo Ti.“

1. Korinć. 4:7 „Jer ko tebe povišuje? Šta li imaš što nisi primio? A ako si primio, što se hvališ kao da nisi primio?“

Sve do ovog momenta smo se usredsređivali na čisto fizički aspekt života, ali kada Biblija izjavljuje da sve dolazi od Njega, ovo se odnosi na sve stvari – fizičke, mentalne i duhovne.

Razmotrite sledeće stihove:

Kološanima 2:2-3 „Da se uteše srca njihova, i da se stegnu u ljubavi, i u svakom bogatstvu punog razuma, na poznanje tajne Boga i Oca i Hrista, u kojoj je sve blago premudrosti i razuma skriveno.“

2. Mojsijeva 31:1-5 „I reče Gospod Mojsiju govoreći: Gle, pozvah po imenu Veseleila sina Urije sina Orovog od plemena Judinog. I napunih ga Duha Svetog, mudrosti i razuma i znanja i svake veštine, da vešto izmišlja kako se šta može načiniti od zlata i od srebra i od bronzе, da ume rezati kamenje i ukivati, da ume tesati drvo, i svaki posao raditi.“

Biblija otkriva da je Bog Izvor svake mudrosti i svakog znanja. Kološanima 2:2-3 stavlja izazov pred koncept da mi, kao ljudska bića, možemo proizvesti mudrost ili znanje. Sva mudrost i svako znanje potiču od Boga. Primer ovoga je pokazan u 2. Mojsijevoj 31:1-5 gde vidimo da Bog daje čoveku mudrost i zanatske sposobnosti.

A šta je sa konceptom koji se tiče duhovnog života? Ako se budemo vratili na stih koji sam upravo spomenuo, Psalam 1:3, vidimo sledeće:

Psalam 1:3 „On je kao drvo usađeno kraj potoka, koje rod svoj donosi u svoje vreme, i kome list ne vene: šta god radi, u svemu napreduje.“

Ovaj stih kaže da rod na drvetu zavisi od vode koja dolazi do njega. Što se tiče rodova, Biblija kaže sledeće:

Galatima 5:22-23 „A rod je duhovni ljubav, radost, mir, trpljenje, dobrota, milost, vera, krotost, uzdržanje; na to nema zakona.“

Implikacije ovih stihova su značajne. Sve ove osobine dolaze ako osoba ima Duha Božjeg. Ovo jednostavno znači da bez Duha Božjeg ne možete imati ljubav, radost, mir, strpljenje, dobrotu itd. Jednoga dana sam razmišljao o

ovoj biblijskoj istini dok sam šetao u parku pored jezera. Bilo je mirno i spokojno. Odjednom sam primetio majku kako ljulja svoju ćerku na ljuljašci. Obe su se smejale i bilo je očigledno da uživaju u međusobnom društvu. Ljubav koju je ova majka osećala prema svojoj ćerki je bila inspirisana od strane Boga. Misao da pokaže ljubav, da bude ljubazna i nežna prema ćerki nije nastala u majčinom srcu, već u Božjem srcu, bila je data toj majci kroz protok života, ona je izabrala da je izrazi i onda je to postala majčina ljubav. Izvor majčine ljubavi potiče iz srca Božjeg. Ta ljubav je postala deo te majke zbog toga što se odazvala Duhu Božjem i izrazila je.

Biblija predstavlja stanovište koje je u velikoj harmoniji sa trećim modelom izvora života koji smo razmatrali u predhodnoj glavi. Naša zavisnost od Boga što se tiče života je vitalna tj. od životnog značaja, vitalna je svakog momenta svakodnevno i ne samo što se tiče fizičkog života, već i mentalnog i duhovnog.

Lepota ovog biblijskog sistema je u tome da su u njemu veze od suštinskog značaja. Veze su od suštinskog značaja za njegov opstanak. Sledeća glava se bavi sa pitanjima koja se tiču veza u modelu „protok života“, a glava koja sledi nakon nje se bavi pitanjima vezanim za vrednovanje.

Povezivanje i održavanje veze sa Izvorom života

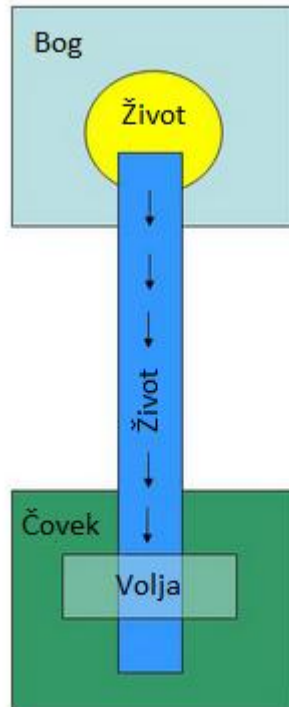
Kao što smo i primetili u predhodnoj glavi, Bog je Izvor svačijeg života i svako ko ima život, može ga jedino imati i održavati kroz vezu sa Bogom. Važno je istaći, iako je to možda očigledno, da ne možemo tragati za ovim životom, jer bi to značilo da imamo neki život ili silu u sebi na osnovu koje bi mogli inicirati takvu akciju. Bog je inicijator života i, kao što ćemo videti, u Bibliji postoje navedene smernice kako da održavate ovaj život.

4.1. Potčinjavanje – ključan princip

Mogućnost da se održava život kroz povezanost sa Izvorom života je prosto pitanje potčinjavanja. Ako želimo da imamo ovaj život, moramo biti u potčinjenom stanju da bi ga primili. Ako želimo da imamo ovaj život, moramo prepoznati i priznati da je Bog Začetnik i da je vrhovni autoritet što se tiče života.

Pitanje koje se mora postaviti je sledeće: zašto govorimo o potčinjavanju ili pokoravanju kada govorimo o dobijanju života? Ovo je pitanje od životnog značaja. Potčinjavanje zahteva da se uključi volja, izbor mora biti napravljen. Zašto postoji izbor? Zbog toga što je Božje carstvo, carstvo ljubavi.

1. Jovanova 4:7-8 „Ljubazni! Da ljubimo jedan drugog; jer je ljubav od Boga, i svaki koji ima ljubav od Boga je rođen, i poznaje Boga. A koji nema ljubavi ne poznaje Boga; jer je Bog ljubav.“

Život mora da prolazi kroz volju da bi ljubav mogla da postoji i stoga je potčinjavanje neophodno

Bog je ljubav i pošto je Bog ljubav i sa ljubavlju rukovodi sa Svojim carstvom, ljubav može jedino postojati ako postoji izbor, izbor da se Bog prihvati ili odbije. Odbacivanje Boga naravno predstavlja smrt, pošto jedino Bog poseduje život u Sebi i On je jedini koji može dati život.

1. Timotiju 6:15-16 „...Blaženi i jedini Silni Car nad carevima i Gospodar nad gospodarima, koji sam ima besmrtnost, i živi u svetlosti kojoj se ne može pristupiti, kog niko od ljudi nije video, niti može videti, kome čast i država večna. Amin.“

Ali ako nema ove moći izbora, ljubav ne može da postoji. Ljubav je tada robotska i automatizovana. Dakle, vidimo da se život može dobiti jedino kroz potčinjavanje volje u ljubavi prema Darodavcu života. Mora postojati bliska i intimna veza u kojoj onaj ko prima život pronalazi čistu radost i sreću u potčinjavanju autoritetu Darodavca života. Neki bi mogli odmah pokrenuti prepirku da postoje brojni ljudi koji ne veruju u Boga, a ipak su i dalje živi. Ovo je dobra izjava, razmotrićemo je u 9. glavi.

Dakle, ključni zaključak koji želimo reći ovde je da je potčinjavanje autoritetu Izvora života ključna stvar.

4.2. Primer potčinjavanja koji je od suštinskog značaja - Isus

Pošto je potčinjavanje toliko vitalna stvar, Bogu, Izvoru života, je važno da nam obezbedi primer ili primere koji pokazuju kako funkcioniše ovaj proces potčinjavanja. Univerzumu je potrebna demonstracija kako živeti u stanju potčinjenosti, kako primiti ovaj život i kako se ophoditi prema Izvoru života. Primer takvog potčinjavanja će postati stvar od glavnog značaja carstva zasnovanog na verovanju da postoji jedan Izvor života koji se izliva na svako živo stvorenje.

Bog je obezbedio taj primer u ličnosti Svoga Sina. Božji Sin pruža božanski primer potčinjavanja autoritetu Izvora života u ljubavi. Zapazite reči Isusa, Sina Božjeg, kada govori o Svojoj vezi sa Ocem:

Jovan 5:19 „A Isus odgovarajući reče im: Zaista, zaista vam kažem: Sin ne može ništa činiti sam od Sebe nego šta vidi da Otac čini; jer šta On čini ono i Sin čini onako.“

Jovan 5:30 „Ja ne mogu ništa činiti sam od Sebe; kako čujem onako sudim, i sud je Moj pravedan; jer ne tražim volje Svoje nego volju Oca koji Me je poslao.“

Jovan 8:29 „I Onaj koji Me posla sa Mnom je. Ne ostavi Otac Mene samog; jer Ja svagda činim šta je Njemu ugodno.“

Jovan 14:5-6 „Reče Mu Toma: Gospode! Ne znamo kuda ideš; i kako možemo put znati? Isus mu reče: Ja sam put i istina i život; niko neće doći k Ocu do kroza Me.“

Život Isusa, Sina Božjeg, prikazuje univerzumu ključan primer potčinjavanja Bogu. Posmatrajući Isusovu vezu sa Ocem, pronalazimo ključ kako život može biti primljen i održavan u intimnoj vezi ispunjenoj sa ljubavlju. Zbog ovog razloga, veza između Oca i Sina je element od najvećeg ključnog značaja za opstanak Božjeg carstva kao što je to otkriveno u Bibliji. Bez ovog primera Isusa, Sina Božjeg, izgubili bismo trag od najvažnijeg značaja u vezi toga kako da živimo imajući vezu sa Bogom u kojoj smo mi u potčinjenom položaju. Ovo je razlog zašto je Isus put do Oca. Ovo je razlog zašto je Isus naš primer u svemu.

Značajno je istaći da ono što je Isus došao da pokaže je bilo izraz onoga što je postojalo oduvek. Sin Božji se uvek potčinjavao u ljubavi prema Ocu, jer kaže: „Ja svasgda činim šta je Njemu ugodno“ – oduvek je bilo tako i uvek će i morati da bude tako kako bi mi mogli imati božanski primer kako da živimo potčinjeno i u ljubavi prema Izvoru života univerzuma.

4.3. Sekundarni primeri potčinjavanja

a. Veza između supruge i supruge (prostorni primer)

Pitanje koje mora biti postavljeno je: Kako je princip potčinjavanja bio otkriven ljudskoj porodici pre nego što je Isus lično došao kako bi ga pokazao? Ovo je pitanje od najvećeg značaja. Ako je princip potčinjavanja u ljubavi prema autoritetu života toliko važan, onda on mora biti otkriven u nastanku ljudske civilizacije. Zaista i jeste otkriven tamo.

Istakli smo da je veza između Sina Božjeg i Oca ključna veza za demonstraciju biblijskog modela o Izvoru života prema kome život teče iz jednog Izvora ka svim stvorenjima.

Jedino bi imalo smisla kada bi ova veza, prilikom nastanka ljudskog roda, bila stvorena na takav način da princip potčinjavanja može da se vidi u međuljudskim vezama. Biblija nam kaže sledeće:

Rimljanima 1:19-20 „Jer šta se može doznati za Boga poznato je njima [čovečanstvu]: jer im je Bog javio; Jer šta se na Njemu ne može videti, od postanja sveta moglo se poznati i videti na stvorenjima, i Njegova večna sila i božanstvo, da nemaju

izgovora.“

Biblija nam kaže da su se osobine Božanstva otkrile u stvorenjima i da su se pokazale u njima, a ove reči se odnosi na ljude koji su bili stvoreni. Nema prostora za sumnju što se tiče toga gde su te osobine bile otkrivene.

1. Mojsijeva 1:26-27 „Potom reče Bog: Da načinimo čoveka po Svom obličju, kao što smo Mi, koji će biti gospodar od riba morskih i od ptica nebeskih i od stoke i od cele zemlje i od svih životinja što se miču po zemlji. I stvori Bog čoveka po obličju Svom, po obličju Božjem stvori ga; muško i žensko stvori ih.“

Ako pažljivo pogledamo ove stihove iz Biblije, vidimo da Bog kaže: „da načinimo“ čoveka prema našoj slici, kao što smo Mi. Ako pogledamo šta je bilo stvoreno, vidimo da su bile stvorene dve individue. Ovo pokazuje da se reč „načinimo“ ili „Mi“ odnosi na Oca i Sina. Ajde da pobliže pogledamo koja je priroda ove veze.

1. Korinćanima 11:3 „...a muž je glava ženi; a Bog je glava Hristu.“

Biblija ovde govori o principu vođstva ili rukovođenja. Biblijski koncept glave ili vođstva je imao očigledno značenje - lider, iz čega je izvedena fraza koju često čujemo - glavni i odgovorni. Poenta je da je to takođe i tačka početaka. To je tačka izvora iz koje nešto izvire ili započinje. Zapazite upotrebu reči „glava“ u 1. Mojsijevoj 2:10.

1. Mojsijeva 2:10 „A voda tečaše iz Edema natapajući vrt, i odande se deljaše u četiri toka (glave).“

Vidimo paralelu između Očevog vođstva u odnosu na Sina i vođstva koje ima čovek u odnosu na ženu. Ovo je ključni element iz slike o kojoj govori stih iz 1. Mojsijeve 1:26. Uloga žene je od ključnog značaja za porodične procese, baš kao što je i Hristova uloga od ključnog značaja za celokupni univerzum. U porodičnom okruženju, intimna veza u kojoj se žena potčinjava mužu služi kao slika intimne veze Hrista u odnosu na Oca u kojoj se Hrist potčinjava, što osigurava primanje od Izvora života širom celog univerzuma. Bog je odredio da princip proticanja života kroz ovu vezu muž - žena bude prikazan na osnovu toga kako ljudska bića dolaze na ovaj svet. Adam je dao „seme“ ili život Evi, ona je onda negovala to seme u svojoj utrobi i rodila dete. Opet je ovaj prelazak od izvora ka osobi koja se potčinjava i onda neguje i razvija seme odraz veze originala između Oca i Sina. Zapazite sledeće:

Jevrejima 1:2 „Kog postavi Naslednika svemu, kroz kog i svet

stvari.“

Efescima 3:9 „I da otkrijem svima šta je služba tajne od postanja sveta sakrivene u Bogu, koji je sazdao sve kroz Isusa Hrista;“

Jovan 1:1-3 „U početku beše Reč, i Reč beše u Boga, i Bog beše Reč. Ona beše u početku u Boga. Sve je kroz Nju postalo, i bez Nje ništa nije postalo što je postalo.“

Biblija nam kaže da je Bog sve stvorio kroz Svoga Sina. Na isti način je Adam bio začetnik populacije ljudskog roda kroz Evu. Ovo je bio prikaz toga kako će život teći.

Od ključnog je značaja razumeti da životni proces mora teći kroz pokornu osobu kao primer svima onima koji primaju život kroz ovaj proces. Da je život bio dat univerzumu bez postojanja osobe koja je pokorna, tada univerzum ne bi imao primer od životne važnosti kako da primi i kako da ostane povezan sa Izvorom života.

Porodična veza je najosnovniji primer toga kako se povezati na Izvor života koji možemo naći u prostornoj ili materijalnoj sredini. Ona je najtačniji odraz velikog, originalnog primera kako funkcionišu izvor života i potčinjavanje, ali Bog je takođe obezbedio i druge primere kako bi pokazao kako ovaj princip funkcionise.

b. Drvo života (prostorni primer)

Bog je zasadio drvo usred vrta zvano drvo života.

1. Mojsijeva 2:29 „I učini Gospod Bog, te nikoše iz zemlje svakakva drveća lepa za gledanje i dobra za jelo, i drvo od života usred vrta...“

Drvo je bilo još jedan opipljiv ili prostorni primer koji je ukazivao da je čovečanstvo, što se tiče života, zavisno od nečega što se nalazi izvan njega. Adam i Eva su morali da jedu sa tog drveta da bi živeli. Da su Adam i Eva prestali da dolaze kod ovog drveta kako bi jeli, umrli bi. Drvo nije imalo život u sebi da ga pruži Adamu i Evi, to je bio simbol koji je Bog stavio u vrt da bi ih podsećao da su potpuno zavisni od primanja života i da to dolazi spolja. Ovaj princip je prikazan, ali u manjoj meri, u celokupnom konceptu hrane. Potreba za hranom da bi se živelo je izraz realnosti da ljudski rod nema život kao suštinski deo svoje prirode (urođeni život). Svaki put kada jedemo trebali bi biti neprekidno podsećani na ovu istinu.

c. Rečni sistem (prostorni primer)

Ranije smo spomenuli primer reke koja izvire iz trona Božjeg i teče u sav univerzum. Ovaj princip je bio opet prikazan u stvaranju rečnog sistema koji je tekao iz edemskog vrta.

1. Mojsijeva 2:10-14 „A voda tečeše iz Edema natapajući vrt, i odande se deljaše u četiri reke. Jednoj je ime Fison, ona teče oko cele zemlje evilske, a onde ima zlata, i zlato je one zemlje vrlo dobro; onde ima i bdela i dragog kamena oniha. A drugoj je reci ime Geon, ona teče oko cele zemlje huske. A trećoj je reci ime Hidekel, ona teče k asirskoj. A četvrta je reka Efrat.“

Ništa ne može da opstane u životu bez vode. Rečni sistem opisan u 2. glavi 1. Mojsijeve je bio još jedan podsetnik, koji se mogao videti očima, da život dolazi iz jednog Izvora i izliva se na sve okolo. Nijedna osoba ne može izgraditi mesto ili grad u pustinji, svaki uspešan grad se mora nalaziti blizu reke ili vodenih zaliha. Moramo se potčiniti tački odakle reka izvire, ako želimo imati život. Ne možemo živeti udaljeno od reke.

d. Subota (vremenski primer)

Bog nije obezbedio samo prostorne ili opipljive primere u prostornom kontekstu koji pokazuju kako se prima život i održava, već je takođe stvorio i uspomenu na ovo u vremenu.

1. Mojsijeva 2:3 „I blagoslovi Bog sedmi dan, i posveti ga, jer u taj dan počinu od svih dela svojih, koja učini.“

Bog je izdvojio subotu da bude uspomena na Njegovu stvaralačku silu. Ovaj primer odmora koji je dao Stvoritelj je demonstracija toga šta ljudski rod treba da radi svakog sedmog dana. Čin odmaranja je simbol potpune zavisnosti od Boga da nam On obezbedi šta nam je potrebno. On takođe pruža priliku da se ispolji potčinjavanje autoritetu Izvora života. Primetite pažljivo u sledećim stihovima koji aspekti subote postoje:

2. Mojsijeva 20:8-11 „Sećaj se dana od odmora da ga svetkuješ. Šest dana radi, i svršuj sve poslove svoje. A sedmi je dan odmor Gospodu Bogu tvom; tada nemoj raditi nijedan posao, ni ti, ni sin tvoj, ni kći tvoja, ni sluga tvoj, ni sluškinja tvoja, ni živinče tvoje, ni stranac koji je među vratima tvojim. Jer je za šest dana stvorio Gospod nebo i zemlju, more i šta je god u njima; a u sedmi dan počinu; zato je blagoslovio Gospod dan od odmora i posvetio ga.“

Božjem narodu je bilo zapovedeno da se seća Izvora života – koji je sve stvorio i prilikom toga su trebali da odmaraju, podsećajući se da čovek nema život u sebi samom i da je potpuno zavisen od Boga. Čin odmaranja je čin potčinjavanja autoritetu Izvora života.

Subota, kao uspomena, nas podseća ne samo na inicijalan čin stvaranja, već takođe i na neprekidno opskrbljivanje životom koji nam je bio dat.

Otkrivenje 14:6-7 „I videh drugog anđela gde leti posred neba, koji imaše večno jevanđelje da objavi onima koji žive na zemlji, i svakom plemenu, i jeziku i kolenu i narodu. I govoraše velikim glasom: Bojte se Boga, i podajte Mu slavu, jer dođe čas suda Njegovog; i poklonite se Onome koji je stvorio nebo i zemlju i more i izvore vodene.“

Klanjanje Njemu koji je stvorio nebo i Zemlju, more i izvore vodene se odnosi na stihove iz 2. Mojsijeve 20:8-11. Grčka reč „stvorio“ ukazuje na događaj koji se desio u prošlosti, ali nastavlja da traje i u sadašnjosti. Dakle, subota je uspomena na Božju neprekidnu silu, sila koja stvara i održava Njegova stvorenja. Još jedan primer neprekidnog opskrbljivanja životom se nalazi u sledećim stihovima:

Jezekilja 20:12 „I subote Svoje dadoh im da su znak između Mene i njih da bi znali da sam Ja Gospod koji ih posvećujem.“

Reč „posvećivanje“ može značiti čišćenje i održavanje ili držanje. Božja sila je ta koja održava, čisti, obnavlja i drži nas u životu.

Vidimo da je Bog obezbedio vremenski spomenik održavanja životne i intimne povezanosti sa Izvorom života koji se nalazi izvan nas.

Detaljno razmatranje zapisa u 1. Mojsijevoj knjizi otkriva da su jedine dve ustanove koje su bile date čoveku pre njegovog pada u greh bile subota i brak. Obe ove ustanove su ključni podsetnici da nam život dolazi jedino kroz naše potčinjavanje Izvoru života koji se nalazi izvan nas samih.

Ukratko smo govorili o određenom broju aspekata koji otkrivaju životno-značajnu prirodu veza posmatrajući iz biblijske perspektive. Sada želimo govoriti o drugom sastavnom delu, a to je vrednovanje ili vrednost.

Sticanje lične vrednosti kroz izvor života

5.1. Slava dece su njihovi očevi

Mora da je to bio čudesan prizor koji se mogao videti! Mladi kuvar je trčao hodnicima bolnice „pucajući“ od sreće, glasno govoreći svakome ko je mogao čuti: „Dečak je! Dečak je!”

Moja majka je ovako opisala očevu reakciju na moje rođenje. Postoji nešto zaista duboko u vezi ovog malog, inače, neznačajnog događaja. Znam da je moj otac veoma želeo da dođem na svet i da mu je moje rođenje donelo veliku radost. Ovo znanje, spojeno sa neprekidnim dokazima istog, su formirali temelje moje samo – percepcije i značaja u svetu u kome živim. Neprekidni dokazi se mogu naći u nekoliko starih crno – belih slika koje čuvam. Prva od njih prikazuje mog oca kako me drži kada sam imao 3 nedelje.

Moj otac me drži, slikano kada sam imao 3 nedelje

Postoji nešto poprilično fundamentalno u ovoj slici, nešto suštinsko i što pruža zadovoljstvo. Od ovoga čoveka je došlo seme moga života. Govoreći u ljudskim granicama, moj izvor života je došao od mog oca i između nas postoji neiskaziva veza koja prodire mnogo dublje od bilo koje druge veze koju imam na Zemlji, što se tiče toga ko sam ja kao ličnost.

Nedavno sam naišao na internet stranicu koja je u određenim aspektima uspešla da uhvati taj osećaj koji imam što se tiče veze sa mojim ocem. To je bila sledeća internet stranica: imissmydad.com (nedostaje mi moj otac). Na ovoj stranici se nalaze na stotine izjava od ljudi koji su izgubili svoje očeve i koji pokušavaju da se izbore sa gubitkom što više ne mogu da razgovaraju sa svojim očevima. Evo nekoliko primera tih izjava:

Noel je napisala:

Dragi tata, danas punim 30 godina, a ti nisi ovde – ove godine neće biti zagrljaja, poljubaca ni rođendanskih želja. Neće biti osmeha, podignute obrve, nećeš mi pevati pesmu. Ne mogu da verujem da je to vreme prošlo,

ne mogu da verujem da te nema. Volim te, uvek sam te volela, uvek ću te voleti.

Paul je napisao:

Tata, nedostaješ mi svakodnevno i samo želim da možemo ponovo razgovarati. To što sam te izgubio me je navelo da se zapitam ko sam i kuda idem. Da li ja mogu biti tata kakav si ti bio? Ti si bio najbolji i samo bih želeo da si mogao živeti duže da vidiš moje uspehe i da deliš tu radost sa mnom. Iako je prošlo godinu dana, uhvatim se da ponekad želim podići slušalicu da te nazovem. Volim te.

Majkl je napisao:

Tata, na današnji Dan zahvalnosti je bilo tiho, jer nisi bio sa nama. Osetio sam prazninu u sebi, a znam da su je i svi drugi osetili. Prošlo je 4 meseca, ali kao da je prošlo više.

Tatina princeza je napisala:

Zdravo tata, nadam se da si ponosan na mene! Veoma sam srećna, stvari u mom životu idu dobro. Posao je pomalo prenaporan, ali pa, valjda sam se za to prijavila. Mislim da radim sve dobre stvari, nadam se da ih odobravaš. Nedostaješ mi, zauvek ću te voleti, princeza.

Anonimno:

Tata, veoma mi nedostaješ. Želim da razgovaram sa tobom, da ti čujem glas i da ti ispričam kako su deca. Prošlo je samo 6 nedelja, ali nekih dana osećam kao da je prošla čitava večnost. Zašto doktori nisu mogli da urade više, zašto ti nisam svakog dana govorio da te puno volim?! Neka mi neko pomogne u ovo vreme potrebe!!!!!!!!!!

Raskidanje veze otac – dete donosi mnogima pravu traumu koju oseće kada im otac premine. Iznova i iznova se ispoljava značaj toga da dete zna da ima očevo odobravanje i želja da dete ispriča ocu šta mu se dešava u životu i kako se oseća.

Ovo životno iskustvo je izraženo u Pismu kroz sledeće biblijske stihove:

Priče 17:6 „Venac su starcima unuci, a slava sinovima (eng. dece) oci njihovih.“

Ključna reč koja povezuje reči deca i njihovi očevi je „slava“. Ajde da pobliže pogledamo kako Biblija koristi ovu reč na drugim mestima da bi shvatili šta ta reč znači:

Jeremija 9:23-24 „Ovako veli Gospod: Mudri da se ne hvali

(eng. slavi) mudročću svojom, ni jaki da se ne hvali (slavi) snagom svojom, ni bogati da se ne hvali (slavi) bogatstvom svojim. Nego ko se hvali (slavi), neka se hvali (slavi) tim što razume i poznaje Mene da sam Ja Gospod koji činim milost i sud i pravdu na zemlji, jer Mi je to milo, govori Gospod.“

Reč „slava“ upotrebljena ovde označava lepotu, sjaj, dragi kamen, a takođe može da označava nešto sa čime se osoba može hvaliti. U direktnom smislu, reč „slava“ simboliše vrednost.

Lako bi mogli pročitati te stihove na sledeći način: „Neka se mudri ne *oseća vrednim* zbog svog bogatstva, ni jaki neka se *ne oseća vrednim* zbog snage svoje, ni bogati neka se *ne oseća vrednim* zbog bogatstva svoga. Nego ko se *oseća vrednim*, neka se *oseća vrednim* zbog toga što razume i poznaje Mene da sam Ja Gospod koji činim milost i sud i pravdu na zemlji, jer Mi je to milo, govori Gospod.“

Ovde je mudrost stiha iz Priča 17:6; vrednost deteta se nalazi svezana u srcu njegovog oca. Zbog čega je to tako? Otac predstavlja izvor života i uspostavlja biblijski princip od životnog ili suštinskog značaja, princip o sticanju vrednosti kroz veze koje se tiču porekla osobe. Zemaljski otac je slika ili simbol nebeskog Oca.

Kada uzmemo u obzir da sav život i ljubav dolaze od Boga, ne bi trebalo da bude previše teško da se vidi da je naš zemaljski otac kanal blagoslova koji omogućava da ljubav Božja može biti ulivena u naše srce, kako bi razvili osećaj značaja i svrhe našeg života. Ovo je primarna svrha oca, ne samo da prenese fizički život, već da takođe prenese i emocionalni i duhovni život, prosto, tako što će biti dostupan za svoju decu i nuditi im redovne podsetnike koliko su mu ona važna.

5.2. Moj ljubljani Sin

Bog je prikazao ovaj fundamentalan princip da vrednost dolazi kroz izvor života koji se nalazi izvan osobe kroz događaje koji su se odigrali prilikom Isusovog krštenja kada je bio ovde na Zemlji.

Matej 3:16-17 „I krstivši se Isus iziđe odmah iz vode; i gle, otvoriše Mu se nebesa, i vide Duha Božjeg gde silazi kao golub i dođe na Njega. I gle, glas s neba koji govori: Ovo je Sin Moj ljubazni (eng. prev. ljubljani) koji je po Mojoj volji.“

Kontekst ovog događaja je veoma značajan. Isus je upravo trebao da otpočne Svoje životno delo kao Mesija. On će se susresti sa ogromnim

protivljenjima, imaće mnogo neprijatelja, čuće mnoge negativne izveštaje o Sebi i Svome delu, a na kraju će biti izrugivan i ismejavan dok bude umirao na krstu, videće samo mali broj dokaza da je Njegovo delo imalo nekog značaja. Šta više, odmah nakon Njegovog krštenja, Isus će se sresti licem u lice sa velikim optuživačem i varalicom, sotonom, koji će pokušati da zbuni Isusa ko je On zapravo. On je pokušao da uvuče Isusa u to da se oseća vrednim na osnovu Svoje mudrosti i moći tako što je želeo da Ga navede da pretvori kamenje u hlebove i da učini čuda kako bi dokazao Svoj identitet. U svetlu ovih stvari, Otac je došao sa podsetnikom u čemu je Hristova lična vrednost i odakle je potekla.

„Ovo je Sin Moj ljubljani koji je po Mojoj volji“

Ova izjava i samo ova izjava je bila temelj Hristove mogućnosti da se suoči sa tako velikim protivljenjima i mržnjom. Njegov osećaj samo – vrednosti nije bio zasnovan na nečemu što je bilo u Njemu samom ili onome što je posedovao, niti na onome što je mogao da postigne. To je bilo zasnovano čisto samo na vezi sa Onim ko mu je dao život. Pažljivo zapazite sledeći stih:

Matej 4:4 „A On odgovori i reče: Pisano je: Ne živi čovek o samom hlebu, no o svakoj reči koja izlazi iz usta Božjih.“

Ovo su temelji biblijskog carstva: vrednost dolazi od onoga ko je dao život. Ovo znači da život (fizički život) i vrednost (emocionalni i duhovni život) ne zavise od toga šta imamo u sebi, već od izvora života sa kojim smo u intimnoj vezi.

Isusovo iskustvo prilikom krštenja naglašava ulogu od kritičnog značaja, ulogu kanala blagoslova koji je otvoren za one koji su u intimnoj vezi sa Izvorom života univerzuma, koji se zove – naš nebeski Otac.

5.3. Blagoslov

U predhodnoj glavi smo otkrili da je veza između muža i žene slika veze između Oca i Sina. Ono što je deo ove slike je ključan proces blagosiljanja. Princip koji se odnosi na vođstvo predstavlja ustvari otvaranje vrata blagoslovima. Primetite značajan biblijski stih:

1. Korinćanima 11:3 „Ali hoću da znate da je svakome mužu

glava Hristos; a muž je glava ženi; a Bog je glava Hristu.”

Ovde vidimo kanal blagoslova koji ide od Oca na Sina, na supruga i onda na suprugu.¹¹ Baš kao što je Sinu Božjem potreban blagoslov od Njegovog Oca, tako je i ženi potreban blagoslov od njenog muža. Govorićemo o ovome detaljnije, ali dovoljno je reći da nisam upoznao ženu koja ima blisku vezu sa svojim mužem, a da je ne ohrabruje i ne osnažuje njegova nežnost i pokazivanje da je ceni. Razgovarao sam sa mnogim damama pitajući ih koliko im je važno da dobiju odobrenje i ohrabrenje od muža. Nisam sreo nijednu koja to ne želi ili ne ceni.

Takođe je od vitalnog značaja da protok blagoslova bude prenesen na decu. Kao što smo pomenuli ranije, slava deteta je otac. Od ključnog značaja za dete je da zna da ga njegov otac voli i da mu je ono po volji.

Razmišljao sam o ovom konceptu jednoga dana, razmišljao sam o tome kako bih mogao da blagoslovim mog starijeg sina. Tražio sam pravu priliku da mu kažem koliko mi je poseban. Tada je imao sedam godina, razgovarali smo o nekim jednostavnim stvarima, a onda se razgovor razvio do te tačke da sam mogao da kažem mome sinu koliko ga volim. Rekao sam: “Sine, ne postoji niko na ovoj Zemlji ko je za mene više poseban od tebe, naravno ne računajući tvoju majku. Ti si mi veoma poseban dečak i veoma sam ponosan na tebe.” Moj sin se ozario kao božićno drveće. U tome šta sam rekao svome sinu je bilo nečega životodavnog. To je ojačalo našu vezu i zbližilo nas. To mi je takođe omogućilo da delujem u ime našeg Oca na nebu i da izgovorim reči koje On želi da izgovori moje sinu i svakom detetu. Blagosiljanje je predivna privilegija. Ovaj princip se takođe može proširiti (iako neće biti tako snažan kao u slučaju sa rođenim ocem) na dedu i babu, rođake, učitelje i pastore. Osoba od autoriteta i na položaju na koju se ugledamo može pružiti blagoslov.

Jednog popodneva u crkvi sam pozvao svu decu da izađu ispred radi posebne molitve. Stavljao sam svoju ruku na rame svakog deteta, oslovljavao sam ih imenom i govorio reči kao što su ove: „Oče koji si na nebu, hvala Ti za Stivena, Ti si ga stvorio i stoga je on poseban. Želimo da zna da ga mi, kao crkva, volimo i da ćemo se moliti za njega i da zna da ćeš ga blagosloviti sa darovima i talentima da bude snažan Božji čovek i značajan pripadnik našeg

¹¹ Kanal blagoslova i vođstva jedino ima smisla u modelu o izvoru života koji kaže da život izvire iz jedne tačke - izvora. Uticaji drugih modela o izvoru života čine da ovo zvuči kao dominacija i kontrola. Govorićemo više o ovome u nadolazećim glavama.

društva.” Uradio sam ovo sa svakim detetom u prednjem delu crkve, izređali su se jedno za drugim, uradio sam to zato što su bili vredni toga.

Sledećeg dana me je jedna majka nazvala, bila je uzbuđena. Rekla mi je: „Pastore, moja ćerka je došla jutros kod mene i rekla mi: `Mama, ja sam posebna`; a ja sam odgovorila: `Zašto to kažeš dušo?` Moja ćerka je rekla: zašto što je to pastor rekao.” Kolike li časti posaditi seme za tu malu devojčicu, dete Božje. Divno je saditi seme emocionalnog i duhovnog života u one koji se nalaze pod vašom brigom i uticajem.

Isus je ovako postupao kada je bio na Zemlji. Bio je ispunjen osećanjem Očevog blagoslova i to Mu je omogućilo da blagosilja one koji su bili pod Njegovim uticajem.

Marko 10:13-16 „I donošahu k Njemu decu da ih se dotakne; a učenici branjahu onima što ih donošahu. A Isus videvši rasrdi (eng. bio je veoma nezadovoljan sa time) se i reče im: Pustite decu neka dolaze k Meni, i ne branite im; jer je takvih carstvo Božje. Zaista vam kažem: koji ne primi carstvo Božje kao dete, neće ući u njega. I zagrlivši ih metnu na njih ruke te ih blagoslovi.”

Učenici nisu shvatali značaj uzimanja dece na ruke i blagosiljanja. Oni su bili pod uticajem drugačijeg modela izvora života, govorićemo o ovome kasnije. Koliko li divne slike Božje ljubavi, Isus nam pokazuje kakav je Bog na taj način što uzima decu na ruke pružajući im emocionalni i duhovni život i dajući im snažniji osećaj smisla i svrhe.

Sila blagosiljanja se ne može potcenjivati. Imamo silnu priču u Bibliji koja pokazuje koliko je značajan očevo blagoslov, ili barem, koliko je bio značajan u ranijim vremenima.

1. Mojsijeva 27:38 „I Isav reče ocu svom: Eda li je samo jedan blagoslov u tebe, oče? Blagoslovi i mene, oče. I stade glasno plakati Isav.”

Možete pročitati kontekst priče u 27. glavi 1. Mojsijeve knjige, ali poenta koju treba da vidimo je: Isav je čeznuo da čuje reči blagoslova od svoga oca. To mu je bilo toliko važno da je počeo da plače zbog pomisli da ih neće čuti.

Činjenice su da su u biblijskim okvirima izvora života, primanje i negovanje blagoslova najvažniji proces u zajednici. Ovo je ključ za izgradnju riznice porodičnih uspomena i osećanja pripadnosti.

U sledeće dve glave pogledaćemo koji su to faktori koji treba da budu postavljeni na svoje mesto kako bi omogućili da blagoslov teče efektivno i koje su to postavljene zaštitne mere koje štite ovaj kanal blagoslova.

Razvijanje izvora života – principi sejanja i negovanja

6.1. Vitalna ženska uloga potčinjavanja i negovanja

Jurili smo autoputem veoma brzo. Kontrakcije moje supruge, Lorel, su postale poprilično redovne učestalosti. Nismo želeli da porođaj počne pre dolaska u bolnicu tako da smo jurili prema njoj. Sve je bilo novo i uzbuđujuće, uskoro ćemo dobiti naše prvo dete. Uleteli smo u odeljenje za porađanje, sestra nas je pogledala i rekla: „Previše ste srećni, treba da prošetate malo.“ Ovo je malo pokvarilo našu radost. Vratili smo se 45 minuta kasnije i sada se Lorel više nije smejala. Nakon 30 minuta smo bili u sred porođaja (prim. prev. ova reč je sinonim za težak rad ili trud u eng. jeziku). Da, nema druge reči koja bi to mogla opisati - trud, težak trud. Pokušali smo da se setimo svih tehnika sa prednatalnih časova, ali je bilo teško ostati usredsređen. Te kontrakcije su bile kao frontalni udarac teretnog voza. Čim se „izborite“ sa jednom, odmah stigne druga. Konačno smo, nakon 11 sati, dobili našeg sina prvenca, Majkla.

Zahvalan sam za svoja dva sina (da, prošli smo kroz sve to još jedanput!) koje mi je dala moja žena, a naravno, ja to ne bih mogao uraditi bez nje. Prema slici božanskog modela, klica života je prešla sa mene na moju ženu koja je onda negovala i razvijala to seme u prelepo dete. Naravno, kada kažem da je ona to radila, mislim na to da joj je Bog dao svu odgovarajuću opremu kako bi negovala moje seme kako bi se razvilo u ljudski život.

Na osnovu mudrosti Božje, u procesu nastanka ljudskog života možemo videti upravo ključ za razvoj skladne porodice, društva i nacije. Fizički proces ljudskog nastanka otkriva duboku duhovnu istinu što se tiče našeg shvatanja izvora života, veza i vrednosti.

Izvor životnog procesa počinje sa ocem, ali negovanje i razvoj života se dešava unutar majke. Fizički proces je odraz duhovne realnosti o slavi dece. Seme dečje lične vrednosti je direktno povezano sa njegovim ocem, ali to seme jedino može biti negovano i razvijano kroz primer ženine potčinjenosti svome mužu, paralelno sa njenom brigom za decu uz pokazivanje ljubavi.

Treba da sada malo skrenemo sa ovog pravca da bi govorili o pitanju o kojem ćemo govoriti i kasnije, ali treba da ga spomenemo i u ovom delu. Mnogi bi prigovorili da detetov život dolazi podjednako i od majke i od oca (imajte na umu ovu reč – jednakost, vratićemo se na nju ubrzo). Ovde je

biblijski izveštaj o poreklu ljudskog roda veoma važan. Evo redosleda događaja:

1. Bog je načinio Adama od praha i udahnuo život u njega.	1. Moj. 2:7 „A stvori Gospod Bog čoveka od praha zemaljskog, i dunu mu u nos duh životni; i posta čovek duša živa.“
2. Bog je stavio Adama u vrt.	1. Moj. 2:15 „I uzevši Gospod Bog čoveka namesti ga u vrtu edemskom, da ga radi i da ga čuva.“
3. Bog je upozorio Adama u vezi drveta poznanja dobra i zla.	1. Moj. 2:16-17 „I zapovedi Gospod Bog čoveku govoreći: Jedi slobodno sa svakog drveta u vrtu; Ali s drveta od znanja dobra i zla, s njega ne jedi; jer u koji dan okusiš s njega, umrećeš.“
4. Bog izjavljuje da nije dobro za Adama da bude sam.	1. Moj. 2:18 „I reče Gospod Bog: Nije dobro da je čovek sam; da mu načinim druga prema njemu.“
5. Bog je formirao sve životinje od praha zemaljskog i dovodi ih ka Adamu da im da imena.	1. Moj. 2:19 „Jer Gospod Bog stvori od zemlje sve zveri poljske i sve ptice nebeske, i dovede k Adamu da vidi kako će koju nazvati, pa kako Adam nazove koju životinju onako da joj bude ime.“
6. Adam imenuje životinje i tokom tok procesa shvata da je sam i da nema nikog kao što je on.	1. Moj. 2:20 „I Adam nadade ime svakom živinčetu i svakoj ptici nebeskoj i svakoj zveri poljskoj; ali se ne nađe Adamu drug prema njemu.“
7. Bog uspavljuje Adama, uzima živo rebro iz njegovog boka, oblikuje od njega ženu i dovodi je ka njemu.	1. Moj. 2:21-22 „I Gospod Bog pusti tvrd san na Adama, te zaspa; pa mu uze jedno rebro, i mesto popuni mesom; I Gospod Bog stvori ženu od rebra, koje uze Adamu, i dovede je k Adamu.“

Izuzetno je važno slediti ovaj redosled. Primećujemo sledeće značajne tačke:

1. Adam je primio život direktno od Boga.
2. Adamu je dato zanimanje (postavljen je u vrt).
3. Adam je poučen u vezi sredine u kojoj se nalazi (dobio je uputstva u vezi drveta poznanja dobra i zla).
4. Adamu je dodeljena uprava nad stvorenjima i on blagosilja živa stvorenja tako što im svima dodeljuje imena.
5. Adam je osetio da nešto nedostaje, da nema nikog ko bi mogao da ceni njegove misli, radost i težnje.
6. Bog uzima život (živo rebro) iz Adama, oblikuje Evu od njega, a onda je dovodi ka njemu.
7. Daje joj ime žena, što znači da je uzeta iz čoveka.

Evin fizički život je potekao od Adama, njen celokupni DNK materijal je došao od njega. Zašto je ova činjenica značajna? To naglašava činjenicu da je Bog, iz nekog razloga, učinio čoveka izvorom, početkom, glavom ljudske reke koja će teći dalje i deliti se na više tokova. Ime žena znači – uzeta iz čoveka.

Ceo proces otkriva da je Bog odredio da čovek bude raspoznavan kao izvor, i fizički i duhovno. Sada ćemo govoriti o ključnoj poziciji ženske uloge. U ovom trenutku treba da ponovo kažemo nešto što smo rekli u 4. glavi:

Od ključnog je značaja razumeti da životni proces mora teći kroz pokornu osobu kao primer svima onima koji primaju život kroz ovaj proces. Da je život bio dat univerzumu bez postojanja osobe koja je pokorna, tada univerzum ne bi imao primer od životnog značaja - kako da primi izvor života ni kako da ostane povezan sa njime.

Da bi mogli da funkcionišemo u ovom modelu izvora života - modelu zavisnih veza koje teku iz jedne tačke – izvora, to zahteva postojanje primera kako da ostanemo povezani sa izvorom života. Žena igra ovu ulogu od ključnog značaja, bez nje bi se ceo sistem raspao.

Ženino potčinjavanje uz izkazivanje poštovanja prema mužu je ono što ga uspostavlja kao ljudski izvor života u porodici koji je imenovan na tu poziciju. Kažem „imenovan“ zbog toga što je zapravo Bog Izvor, ali On je to kanalisao kroz poziciju koju ima muž i otac. Kao prvo, zbog toga što mu je dao fizičko seme da inicira fizički život, a takođe i duhovno seme, što se vidi u blagosiljanju i osećanju vrednosti, biblijski termin za to je „slava dece“.

Jedino supruga može pokazati svojoj deci kako da se povežu na ovaj imenovan izvor života. Njeno potčinjavanje uz pokazivanje poštovanja je put životni, ono snažno pokazuje njenoj deci kako treba da se ophode prema ocu i da treba da od njega očekuju blagoslove i zaštitu.

Pošto žena ima ulogu koja je od najpresudnijeg značaja u izgradnji sistema, mudar muž će obasipati ženu rečima hvala i cenjenja i gledaće da je na svaki način, koji je u njegovoj moći, blagoslovi i učini da njen život bude radostan. Radeći tako, on čini da potčinjavanje njemu bude radost i nešto što je poželjno. Kao što ćemo kasnije proučavati, neuspeh u ovome donosi uništenje njegovog celokupnog carstva, pošto samo žena može da uspostavi autoritet svoga muža i bez obzira na sve što on ima da pruži, bez toga, on nema ništa i sam je ništa.

6.2. Definicija jednakosti

Nedavno sam naišao na ovaj tekst u vestima i pomislio sam da nema boljeg načina da se napravi uvod o muškoj - ženskoj jednakosti:

Da li su žene pametnije od muškaraca? Trendovi upisnina na koledže sugerišu da je to tako.

Broj bečlor diploma stečenih od strane žena je skočio za 70% - u poređenju sa 5% stečenih od strane muškaraca – između 1975. i 2001. godine. U 16 zemalja širom sveta, broj stečenih diploma od strane žena prevazilazi taj broj u slučaju muškaraca, dok je situacija obrnuta samo u 6 industrijalizovanih zemalja.¹²

Ne treba puno vremena da se shvati da se na ovoj planeti odvija borba između polova. Na sve strane se podižu glasovi koji upoređuju muškarce i žene po pitanju njihovih sposobnosti da rade određene stvari. Onima koji žele da pokrenu ovakve razgovore je dovoljno samo zaključiti da je jedan pol verovatno bolji od drugog pola. Razmotrićemo neke od razloga zašto ova bitka nastavlja da besni u glavi koja govori o poreklu modela koji govore da imamo sopstveni ili urođeni izvor života, ali sada želim da pogledamo na prvu muško - žensku vezu opisanu u Bibliji kako bi videli šta nam ona kaže o jednakosti.

Kada smo razmatrali 2. glavu 1. Mojsijeve knjige u predhodnom delu, zapazili smo ovaj stih:

¹² www.MTV.com

1. Mojsijeva 2:20 „I Adam nadade ime svakom živinčetu i svakoj ptici nebeskoj i svakoj zveri poljskoj; ali se ne nađe Adamu drug prema njemu.“

Dok je Adam dodeljivao imena svim životinjama, primetio je da je svaka muška jedinka imala svoju žensku jedinku, dokaz ovoga je činjenica da je Bog blagoslovio životinje u 1. Mojsijevoj 1:22 i rekao da budu plodne i da se množe.

Primećujemo da deluje da Adamu nije ništa nedostajalo što se tiče njegovog zanimanja kao baštovana, nije mu ništa nedostajalo što se tiče njegove pozicije kao rukovodioca zemaljske tvorevine. Nije imao problema u imenovanju životinja što otkriva poprilično veliki um koji mora da je imao. Takođe, on je bio u komunikaciji sa Bogom i primao je uputstva u vezi svoje sredine i šta se očekuje od njega. Adam je bio uključen u sve ovo dok još Eva nije bila stvorena. Što se tiče njegove pozicije, njegovog intelekta, zanimanja, odnosa prema klanjanju Bogu, nije mu ništa falilo. Jedna stvar koja mu je falila je bio neko ko bi mogao da se poistoveti sa njim i da ga razume u njegovoj sredini. Biblija kaže: drug prema njemu. Ono što mu je falilo je bilo zajedništvo. Taj nedostatak spada u odnosne nedostatke (nedostatke koji se tiču veza).

Stvaranje Eve da bi ispunila ovu potrebu definiše prirodu njihove jednakosti i jednakosti uopšteno. Iako je Adam verovatno mogao komunicirati sa životinjama na jednom dubljem nivou nego što to mi možemo danas, ta komunikacija ga nije zadovoljila, zato što ga nijedna životinja nije zapravo razumela, nije razumela kako on razmišlja o stvarima. Predivna stvar u vezi Eve je bila njena sposobnost da razume Adama u odnosnom smislu (smislu koji se odnosi na veze), da ceni njegove radosti i uzbuđenja, da shvati stvari na koje je nailazio i podrži ga u njegovim odlukama.

Stvaranje Eve definiše prirodu ljudske jednakosti. Ono nam kaže da je jednakost odnosne prirode i da je to jednakost kojoj čovečanstvo treba da streми. Ako uporedimo Adama i Evu u tome šta su urođeno posedovali, kao što bi radili kada bi prihvatili jedan od drugačijih modela o izvoru života, onda su muškarac i žena prisiljeni da uđu u ovu bitku upoređivanja dva pola. Tada bi počeli da razmatramo ko je bio prvi stvoren, ko je jači, ko je lepši, ko je bio savršenije stvoren. Samo razmišljanje na ovakav način uništava originalnu nameru stvaranja Eve.

Kada je Adam bio stvoren, nebeski Otac mu je dao nasleđe. Imao je brojne nekretnine, predivan dom, odličan posao i mogućnost za napredovaje

u karijeri. Bio je veoma inteligentan, veoma snažan i naravno, izuzetno zgodan. Kada je Eva bila stvorena, ona je nasledila sve ovo kada je postala njegova žena i kada je uzela njegovo ime.

1. Mojsijeva 5:2 „Muško i žensko stvori ih, i blagoslovi ih, i nazva ih čovek (eng. Adam), kad biše stvoreni.“

Piše da ih je Bog nazvao imenom Adam. Ona je uzela na sebe njegovo ime. Svo bogatstvo, imovina i stvari koje je Adam imao su postale i njene *kroz vezu* koju je imala sa njim. Ona ih nije zaradila, nije dokazala da je vredna da bude jednaka sa njim na osnovu svojih sposobnosti – sve što je imala je došlo od Adama, tako da je potpuno besmisleno razmišljati na onakav način. Ako dozvolimo sebi da vidimo da je Eva došla iz Adama, da joj je bilo dato sve što je posedovao kao i um kako bi ga mogla ceniti i razumeti, pronalazimo istinsku osnovu kako da funkcionišemo u našim vezama i kako da vidimo obe strane da su jednake.

Kada govorimo o jednakosti u vezama, ne radi se o jednakosti na osnovu moći, kontroli, imovini, već o sposobnosti da osoba razume i pozna drugu osobu, a ovakva percepcija ženskog identiteta je jedini način kako možemo definisati jednakost u vezi. Žena predstavlja ključ za carstvo izgrađeno na vezama.

Stoga, raspoznavanje muškog identiteta sejanja semena i vođstva i ženskog identiteta potčinjavanja i negovanja kao odraz slike nebeskog Oca i Sina je ključ od suštinskog značaja za izgradnju riznice porodičnih uspomena na snažnom i skladnom sistemu veza.

7. glava

Poreklo modela koji govore o urođenom izvoru života

7.1. Drvo poznanja

U 2. glavi smo razmatrali 3 različita modela koji govore o izvoru života pokazujući da je većina ljudi na ovom svetu prihvatila model koji kaže da imamo urođen izvor života, samo se varijacije razlikuju. Da bi ponovili ono što je rečeno, prikazaćemo opet tri modela:

Model br. 1	Model br. 2	Model br. 3
Čovek ima urođeni izvor života (božanski), njegovo poreklo se nalazi u samom čoveku.	Bog je dao čoveku izvor života (božanski) i on to sada poseduje u sebi.	Čovek prima život kada ima vezu sa Bogom (božanski) i to je nešto što je izvan njega.
Čovek je božansko biće.	Čovek je besmrtan.	Čovek je smrtan.

U ovoj glavi ćemo na osnovu biblijske perspektive razmotriti poreklo modela o nezavisnom izvoru života. Setićete se da smo u 3. glavi identifikovali da je model broj 3, model koji je odraz onoga šta Biblija uči i da je naj-pogodniji za izgradnju snažnog sistema veza, pošto su veze jedino u ovom modelu od zaista životnog značaja. Svaka osoba je potpuno zavisna od jednog izvora života i život može biti zadobijen jedino kroz vezu. Ajde da sada pogledamo priču u Bibliji koja govori o tome odakle potiču modeli koji govore o urođenom izvoru životu. Setićete se da smo govorili u predhodnoj glavi da je Bog rekao Adamu da ne jede sa drveta poznanja dobra i zla.

1. Mojsijeva 2:16-17 „I zapreti Gospod Bog čoveku govoreći: Jedi slobodno sa svakog drveta u vrtu; Ali s drveta od znanja dobra i zla, s njega ne jedi; jer u koji dan okusiš s njega, umrećeš.”

Mogli bi da postavimo pitanje zašto je Bog dozvolio da takvo drvo postoji u prelepom i savršenom vrtu? Zašto je Bog dozvolio da postoji simbol smrti i da bude nadohvat Adamu i Evi? Imajući na umu da je Bog ljubav (1. Jovanova 4:7-8), jedini način kako ljubav može postojati je da se pruži prilika

da se izabere protiv Boga. Da Adam i Eva nisu imali priliku da izaberu protiv Boga, tada ne bi mogli da zaista iskuse ljubav, zbog toga što je ljubav aktivan izbor volje biti odan i veran onome za koga izjavljujemo da ga volimo. Drvo poznanja je bilo simbol izbora.

Pokazujući poslušnost prema zapovesti „...nećeš jesti sa drveta poznanja dobra i zla“, Adam i Eva su pokazivali svoje svojevoljno potčinjavanje životu koji je izvirao iz trona Božjeg (Otkrivenja 22:1), oni su održavali svoju vezu sa Njim. Izabrati da se okusi sa drveta je značilo da je potčinjavanje Bogu prekinuto, da je to raskidanje veze i da će zbog raskidanja veze, život prestati da teče i da će umreti – prestati da postoje. Ceo proces je bio poprilično jednostavan.

7.2. Zmijino poreklo

Kada okrenemo sa 2. na 3. glavu 1. Mojsijeve knjige, videćemo odvijanje niz tragičnih događaja koji su gurnuli ovaj svet u greh i smrt.

1. Mojsijeva 3:1-6 „Ali zmija beše lukava mimo sve zveri poljske, koje stvori Gospod Bog; pa reče ženi: Je li istina da je Bog kazao da ne jedete sa svakog drveta u vrtu? A žena reče zmiji: Mi jedemo rod sa svakog drveta u vrtu; Samo rod s onog drveta usred vrta, kazao je Bog, ne jedite i ne dirajte u nj, da ne umrete. A zmija reče ženi: Nećete vi umreti; Nego zna Bog da će vam se u onaj dan kad okusite s njega otvoriti oči, pa ćete postati kao bogovi i znati šta je dobro šta li zlo. I žena videći da je rod na drvetu dobar za jelo i da ga je milina gledati i da je drvo vrlo drago radi znanja, uzabra rod s njega i okusi, pa dade i mužu svom, te i on okusi.”

Priča predstavlja zmiju koja naizgled ima mogućnost govora. Kao drugo, vidimo Evu koja stoji ispred zabranjenog drveta sama. Bilo bi lepo kada bi imali još malo detalja kako su se te dve stvari dogodile, ali nam Biblija to ne kaže. Ko je zmija? Biblija nam to jasno kaže u knjizi Otkrivenja.

Otkrivenje 12:9 „I zbačena bi aždaha velika, stara zmija, koja se zove đavo i sotona, koja vara sav vasioni svet, i zbačena bi na zemlju, i anđeli njeni zbačeni biše s njom.“

Stara zmija je đavo ili sotona, on je varalica. Dakle, sotona je nekako uspeo da imitira ili da se pretvara da je zmija i razgovara sa Evom. Još jedno pitanje koje se mora postaviti je: odakle je sotona potekao? Ako je Bog sve stvorio, da li je stvorio i sotonu? Ovo su značajna pitanja koja treba da budu odgovorena ako želimo da stignemo do suštine toga odakle potiču modeli o urođenom izvoru života.

Jezekilja 28:14-15,17 „Ti si bio heruvim, pomazan da za-klanjaš; i Ja te postavih; ti beše na svetoj gori Božijoj, hođaše posred kamenja ognjenog. Savršen beše na putevima svojim od dana kad se rodi dokle se ne nađe bezakonje na tebi. Srce se tvoje ponese lepotom tvojom, ti pokvari mudrost svoju svetlošću svojom; baciću te na zemlju, pred careve ću te položiti da te gledaju.“

Isaija 14:12-14 „Kako pade s neba, zvezdo danice, kćeri zorina? Kako se obori na zemlju koji si gazio narode? A govorio si u srcu svom: Izaći ću na nebo, više zvezda Božjih podignuću presto svoj, i sešću na gori zbornoj na strani severnoj; Izaći ću u visine nad oblake, izjednačiću se s Višnjim.“

Sotona, predhodno zvan Lucifer, je bio pomazan heruvim koji je stajao na svetoj gori Božjoj. On je bio najviši anđeo na nebu. Stajao je do Boga na nebu. Biblija kaže: „Savršen beše na putevima svojim od dana kad se rodi“. Bog je stvorio Lucifera savršenim. Ali onda kaže da se u njemu nađe bezakonje ili greh/zlo. Šta je to bilo ovo bezakonje koje se pojavilo u Luciferu?

Rečeno nam je da se Luciferovo srce ispunilo zbog njegove lepote i veličanstva. Važno je imati na umu da u Božjem carstvu samo On ima silu da daruje život; svako drugo inteligentno biće može imati ovaj život kroz vezu sa Bogom u kojoj će to biće biti potčinjeno. Lucifer je imao jasan primer Božjeg Sina kako bi trebali da se ophodimo prema Ocu. Sin Božji se nije hvalio u vezi Svojih sposobnosti, slave i veličanstva, On je imao potpuno poverenje u Svoga Oca, spokojstvo u Njegovoj ljubavi i blagoslovima i verno je izvršavao Njegove zapovesti.

Jovan 5:30 „Ne tražim volje Svoje nego volju Oca koji Me je poslao.“

Jovan 8:29 „I Onaj koji Me posla sa Mnom je. Ne ostavi Otac Mene samog; jer Ja svagda činim šta je Njemu ugodno.“

Matej 26:39 „I otišavši malo pade na lice Svoje moleći se i govoreći: Oče Moj! Ako je moguće da Me mimoiđe čaša ova; ali opet ne kako Ja hoću nego kako Ti.“

7.3. Odbacivanje mudrosti

Lucifer je iskvario svoju mudrost zbog svog veličanstva ili sjaja. Istina je da je uloga Sina Božjeg, kao Onoga ko se potčinjava, istinska mudrost Božja. Biblija nam čak kaže i sledeće:

1. Korinćanima 1:24 „...Hrista, Božiju silu i Božiju premudrost.“

Sila Božja dolazi do nas kada sledimo primer Sina Božjeg i ovo je mudrost. Priče to kažu na ovaj način:

Priče 9:10 „Početak je mudrosti strah Gospodnji, i znanje o Najsvetijem donosi razboritost.“

Strah znači potčiniti se, poštovati, uzimati za ozbiljno. Istinsko znanje o Hristovom potčinjavanju Ocu je istinsko razumevanje i to nam donosi život. U odbacivanju da sledi primer Sina Božjeg, Lucifer je odbacio mudrost Božju; u svom okretanju od Hrista, on je prekidao svoju vezu sa jedinim načinom kako se može znati kako da se povežemo na izvor života. U ovom smislu je Hrist istinsko drvo života, a ono koje je bilo zasađeno u Edemu je bilo samo simbol toga. Ali Lucifer nije želeo da sledi božanski primer Sina Božjeg, on je izabrao da jede sa „drveta poznanja dobra i zla“. Želeo je da ima istu ulogu kao što Otac ima. Otac se nije potčinjavao nikome, On nije bio ni pod čijim autoritetom. On je imao potpunu kontrolu i to je bilo ono što je Lucifer želeo. Ova težnja je predstavljala bogohuljenje i zaista je otvorila univerzum za poznanje zla.

U želji da bude kao Bog, izgubio je iz vida da je sve što je imao došlo od Boga. Takođe je zaboravio da je u odbijanju da se potčini izvoru života odbacivao jedini način kako da nađe vrednost. Kao što smo rekli u 4. glavi, „slava su sinovima oci njihovi“. Otac je kroz Sina stvorio Lucifera i stoga je on bio sin Božji stvaranjem. Lucifer je zaboravio ovaj veoma važan princip:

Jeremija 9:23-24 „Ovako veli Gospod: Mudri da se ne hvali mudročću svojom, ni jaki da se ne hvali snagom svojom, ni bogati da se ne hvali bogatstvom svojim. Nego ko se hvali, neka se hvali tim što razume i poznaje Mene da sam Ja Gospod koji činim milost i sud i pravdu na zemlji, jer Mi je to milo, govori Gospod.“

Lucifer je želeo da pronađe svoju slavu u svom veličanstvu umesto u poznanju Boga i u tome da bude pod Njegovim blagoslovima. U odbacivanju Hrista kao svog primera, Lucifer je zaboravio da sve stvari, u krajnjoj liniji, dolaze od Oca. Počeo je da veruje da su stvari koje je dobio, zapravo stvari koje on poseduje sam u sebi. Ovde se nalazi seme poznanja zla.

7.4. Zašto je sotoni bilo dozvoljeno da nastavi da živi?

Jedno pitanje koje mora biti postavljeno je: ako svaki život dolazi od Boga, a Lucifer je odbacio način kako se taj život zadobija, zašto nije umro? Zašto odmah nije prestao da postoji? Kao prvo, pošto je Bog stvorio Lucifera, on je jedan on Njegovih stvorenih sinova. Bog je dugo podnosio Lucifera dok se on borio s time da li će u potpunosti odbaciti Božji autoritet ili ne. Biblija uči:

2. Petrova 3:9 „Ne docni Gospod s obećanjem, kao što neki misle da docni, nego nas trpi, jer neće da ko pogine, nego svi da dođu u pokajanje.“

Kao drugo, da je Lucifer bio odmah uništen bez toga da se dozvoli da se njegove ideje u potpunosti razviju, mogle su ostati sumnje u srcima drugih anđela u vezi toga da li je Lucifer bio u pravu. Lucifer je izazvao Božji sistem upravljanja, on je izazvao Njegov zakon i dovodio u pitanje zašto im je potreban Sin Božji kao autoritet iznad anđela. Lucifer je zaključio da su dovoljno inteligentni da sami sebe upućuju šta da rade bez potrebe za božanskim primerom potčinjavanja da ih On vodi. Vidimo dokaz potkopavanja uloge Božjeg Sina u sledećim biblijskim stihovima:

Jovan 5:23 „Da svi poštuju Sina kao što Oca poštuju. Ko ne poštuje Sina ne poštuje Oca koji Ga je poslao.“

Filipljanima 2:5-6 „Jer ovo da se misli među vama šta je i u Hristu Isusu, koji, ako je i bio u obličju Božijem, nije se otimao da se uporedi s Bogom.“

1. Jovanova 2:23 „Koji se god odriče Sina ni Oca nema; a koji priznaje Sina, i Oca ima.“

Kao što smo rekli, Lucifer nije želeo da prihvati autoritet Božjeg Sina. Nije želeo da Ga poštuje kao što je poštovao Oca i odbio da Ga vidi kao jednakog Njemu. Tokom tog preispitivanja koje se odvijalo u umu Lucifera, on je ubedio trećinu anđela da je u pravu i da ima bolju ideju kako da se upravlja univerzumom.

Otkrivenje 12:3-4 „I pokaza se drugi znak na nebu, i gle, velika crvena aždaha, koja imaše sedam glava, i deset rogova; i na glavama njenim sedam krana; I rep njen odvuče trećinu zvezda nebeskih, i baci ih na zemlju. I aždaha stajaše pred ženom koja htela da se porodi, da joj proždere dete kad rodi.“

Ovde nam je rečeno da je aždaja ili zmija odvukla trećinu nebeskih zvezda. Zvezde su izraz koji se odnosi na Božju decu, a te zvezde su bile nebeske što znači da su to anđeli.

Jov 37:8 „Kad pevahu zajedno zvezde jutarnje i svi sinovi Božji klikovahu.“

Vreme je moralo biti dato Luciferu da razvije svoje ideje kako bi univerzum mogao da odluči koji je sistem najbolji. To je bio jedini način kako da inteligentni umovi odluče u vezi predloga koje je Lucifer iznosio. Mnogo puta bi mogli želeti da samo prihvatimo šta Bog kaže i da ostane na tome, ali kao što svi znamo, skoro u svakom slučaju moramo se sami za sebe uveriti u istinitost ili laž nečega.

Dakle, Bog je dozvolio Luciferu da razvije svoje ideje sve do tačke kada je Lucifer mislio da bi mogao da preuzme kontrolu nad univerzumom. Njegova namera je bila da uništi Sina Božjeg, pošto je On bio jedini istinski primer božanskog potčinjavanja izvoru života Oca. Kada bi mogao da ukloni Hrista, mogao bi da ukloni uporište Očevog autoriteta i obori ceo sistem. Kako znamo da je Lucifer, sada sotona, želeo da uništi Hrista? Kada je Isus razgovarao sa farisejima, izrekao je sledeću izjavu koja to otkriva:

Jovan 8:44 „Vaš je otac đavo; i slasti oca svog hoćete da činite: on je krvnik ljudski od početka, i ne stoji na istini; jer nema istine u njemu; kad govori laž, svoje govori: jer je laža i otac laži.“

Od samoga početka, sotona je imao misli da ubije Hrista. Želja koju su imali fariseji da ubiju Hrista je bila samo eho onoga što je sotona hteo svo vreme. Na početku nijedan anđeo zapravo nije znao šta se nalazilo u Luciferovom srcu, ali kada je Bog dozvolio Svome Sinu da dođe na ovu Zemlju kako bi umro, sotonine želje su bile u potpunosti razotkrivene. Počeo je rat.

Otkrivenje 12:7 „I posta rat na nebu. Mihailo i anđeli Njegovi udariše na aždahu, i bi se aždaha i anđeli njeni.“

Reč Mihailo znači „Onaj ko je kao Bog“, to je drugo ime za Sina Božjeg.¹³ Kao što smo rekli ranije u Filibljanima 2:6, Hristos je bio u obličju Božjem ili „Onaj ko je kao Bog“, ali se „nije otimao da se uporedi s Bogom“

Pošto je sotona bio uporan u svome i želeo da preuzme kontrolu, morao je da bude uklonjen sa neba.

Otkrivenje 12:8 „I ne nadvladaše, i više im se ne nađe mesta na nebu.“

U tom ratu svaki anđeo je morao da izabere koju će stranu slediti. Kao što smo rekli, jedna trećina anđela je stala na sotoninu stranu. Mora da je bio poprilično ubedljiv kada je toliko anđela poveo sa sobom.

7.5. Stvaranje čovečanstva daje odgovor anđelima

Dok se sve ovo dešavalo, Bog je nastavio sa Svojim planom da stvori Zemlju. Sotona je pokrenuo pitanja u vezi pozicije Njegovog Sina tako da je Bog osmislio jedinstveno i veoma posebno stvaranje koje će pomoći u objašnjavanju veze između Njega i Njegovog Sina. Nakon što je stvorio kompletnu sredinu, ribe, ptice, životinje, Bog je rekao Svome Sinu:

1. Mojsijeva 1:26 „Potom reče Bog: Da načinimo čoveka po Svom obličju, kao što smo Mi, koji će biti gospodar od riba morskih i od ptica nebeskih i od stoke i od cele zemlje i od svih životinja što se miču po zemlji.“

Veza između muža i žene je bila slika veze između Oca i Sina i pomogla je pružajući odgovor na pitanje koje je sotona postavio. Pavle izjavljuje ovo kada kaže:

Rimljanima 1:19-20 „Jer šta se može doznati za Boga poznato je njima [čovečanstvo]: jer im je Bog javio; jer šta se na Njemu ne može videti, od postanja sveta moglo se poznati i videti na stvorenjima, i Njegova večna sila i božanstvo, da nemaju izgovora.“

Pavle jasno izjavljuje da se osobine Božanstva mogu videti u stvorenjima, a tačka gde je to najočiglednije je tačka gde je Bog rekao: „Da načinimo

¹³ Postoje nekoliko stihova koji nagoveštavaju da je Mihailo - Isus. U 1. Solunjanima 4:16 piše da će Gospod sići sa jakim glasom, glasom Arhanđela. Gospodnji jaki glas je glas Arhanđela. U Danilu 10:21 za Mihaila se kaže da je Danilov knez. Jedini Knez koga mi, kao ljudska bića, imamo je Isus. Takođe, reč anđeo znači glasnik, a Hrist je zaista Očev vrhovni Glasnik. Stoga, reč anđeo nije ograničena samo na stvorena bića.

čoveka po Svom obličju”. Kao što smo rekli ranije, Eva je naš ključan zemaljski primer potčinjavanja imenovanom izvoru života. Njena uloga je bio izraz od životnog značaja onoga šta je Božji Sin Svome Ocu. Ovo je takođe bila bitna lekcija za anđele na nebu:

1. Korinćanima 11:7-10 „Ali muž da ne pokriva glavu, jer je obličje i slava Božija; a žena je slava muževlja. Jer nije muž od žene nego žena od muža. Jer muž nije sazdan žene radi nego žena muža radi. Zato žena treba da ima vlast na glavi, *anđela radi.*“

Evina uloga potčinjavanja svome mužu je bio deo dokaza od suštinske važnosti u ratu protiv sotone i principa njegovog carstva. Sve dok su Adam, a posebno Eva, postojali, ona je pružala neprekidan podsetnik za univerzum o principima potčinjavanja izvoru života. Sotona je morao da je se dočepa nekako.

Deluje da je Bog dozvolio sotoni da dođe na Zemlju, ali pristup Adamu i Evi je imao jedino kod drveta poznanja dobra i zla. Pošto je dozvolio ovo, Bog nije mogao biti optužen da je Adamu i Evi uskratio priliku da *izaberu* da Ga slede, ali to je za Adama i Evu takođe bila dodatna prilika da pokažu svoju odanost Bogu i ostanu Mu potčinjeni. Sve dok budu izbegavali drvo, neće biti problema.

7.6. Čovečanstvo prihvata sistem urođenog izvora života

Vraćamo se sada na tragičan niz događaja koji su uveli alternativni model sistema života. Sećamo se da se sotona poneo zbog svoje lepote i sjaja, tako da je njegov pogled u vezi života bio taj da ima urođen život, to je život koji dolazi iz vas samih. Zapazite kako je sotona predstavio ovaj koncept Evi:

1. Mojsijeva 3:1-6 „Ali zmija beše lukava mimo sve zveri poljske, koje stvori Gospod Bog; pa reče ženi: Je li istina da je Bog kazao da ne jedete sa svakog drveta u vrtu? A žena reče zmiji: Mi jedemo rod sa svakog drveta u vrtu; Samo rod s onog drveta usred vrta, kazao je Bog, ne jedite i ne dirajte u nj, da ne umrete. A zmija reče ženi: Nećete vi umreti; Nego zna Bog da će vam se u onaj dan kad okusite s njega otvoriti oči, pa ćete postati kao bogovi i znati šta je dobro šta li zlo. I žena videći da je rod na drvetu dobar za jelo i da ga je milina gledati i da je drvo vrlo drago radi znanja, uzabra rod s njega i okusi, pa dade i mužu svom, te i on okusi.“

Sotona prelazi direktno na stvar koja je povezana sa vlašću biranja – drvo poznanja dobra i zla. Onda postavlja pitanje: „Da li je Bog zaista rekao da ne možete jesti sa ovoga drveta?“ Ovo je dalo očekivan odgovor da bi jedenje sa tog drveta značilo raskidanje veze sa Bogom i stoga bi došla smrt. Ovo je upravo ono što je sotona hteo da ona kaže kako bi mu to dalo priliku da joj kaže za svoj model izvora života prema kojemu se sila nalazi unutar samoga bića. On kaže: „Nećete vi umreti.“ Ova izjava je poreklo sistema o urođenom izvoru života. Sotona jasno izjavljuje da ne morate biti u bliskoj vezi sa Bogom da bi mogli živeti, a onda je vešto povezao da se ulazak u ovaj nov sistem ostvaruje jedenjem ploda sa drveta.

Činjenica je: verovati da zasigurno nećete umreti znači da morate verovati da ste bog, jer verovati da posedujete svoj vlastiti izvor života znači priznati božanstvo na nekom nivou, tj. da ste božansko biće.

Jedenje sa drveta je trebalo da zapečati ovo verovanje i da uzrokuje da Eva pređe u drugo carstvo. Novo verovanje je trebalo da bude zapečaćeno sa činom koji je Eva nažalost uradila. Biblija nagoveštava da je Eva bila prevarena ili zavedena da uradi ovo:

2. Korinćanima 11:3 „Ali se bojim da kako kao što zmija Evu prevari lukavstvom svojim tako i razumi vaši da se ne odvrte od prostote koja je u Hristu.“

Eva nije shvatila da u uzimanju tog ploda i verovanju da ima unutrašnji izvor života, nije samo prekinula svoju intimnu vezu sa Bogom, već je nosila i seme odbacivanja vođstva koje je pripadalo njenom mužu. Eva je primila sve što je ona bila kroz svog muža, ali sada će ovo novo verovanje koje je došlo kroz zmiju radikalno promeniti njenu vezu sa Adamom. Umesto da predstavlja Hristovo potčinjavanje Njegovom Ocu, ona će sada biti odraz sotonine pobune prema nebeskom Ocu. Sotona je osećao da je sada uklonio princip potčinjavanja koji je bio odraz Božjeg carstva na Zemlji.

Ako bi Eva sada mogla da bude oruđe da ubedi ili osvedoči Adama, onda će imenovan ljudski izvor života biti zaražen sa ovim modelom urođenog izvora života koji poriče Hristovu ulogu u odnosu na Oca i ovo će onda osigurati da će se svaki Adamov potomak roditi sa ovakvim načinom razmišljanja.

Adam je, naravno, odmah razumeo situaciju i njene implikacije. Ako bude uzeo plod i pojeo ga, on će svojevolejno odbaciti Božji autoritet i zaprljati protok ljudskog života osiguravajući na taj način da će svako ljudsko biće biti

zaraženo sa sotoninim verovanjem da je život urođen, da je deo nas i da ne treba da zavisimo ni od koga. Ovo je suština onoga što Pavle misli kada kaže:

Rimljanima 5:12 „Zato, kao što kroz jednog čoveka dođe na svet greh, i kroz greh smrt, i tako smrt uđe u sve ljude, jer svi sagrešiše.“

Ljudska vrsta je sada izgubila svoje principe potčinjavanja od suštinskog značaja prema izvoru života koji teče od Boga. Malo kasnije ćemo razmotriti kako Bog rešava ovu tragediju, ali u sledećoj glavi ćemo razmotriti kako se promenio sistem samovrednovanja i kako je to uticalo na ljudski rod.

8. glava

Poreklo i uticaj sistema vrednovanja zasnovanog na učincima i dostignućima

Ajde da ukratko ponovimo šta smo razmatrali u 5. i 6. glavi pre nego što nastavimo. U 5. glavi smo razmatrali činjenicu da direktno crpimo našu vrednost od onoga ko daje život. Izvor života - original je naš Otac na nebu. U 6. glavi smo videli da život teče kroz Njegovog Sina koji Mu je potčinjen, tako da Sin neprekidno priznaje Očev autoritet, On postavlja primer celom univerzumu o tome kako se povezati sa Očevim životom.

Takođe smo videli da ovaj nebeski model ima svoju kopiju na Zemlji – veza između muža i žene. Ženino potčinjavanje uspostavlja autoritet njenog muža, a to je kanal za izvor života koji je Bog postavio. Njeno potčinjavanje je takođe primer od životnog značaja za njenu decu koji pokazuje kako da ostanu povezani sa kanalom protoka života koji ide kroz oca. Pošto otac predstavlja izvor života, on je takođe izvor ili seme blagoslova i vrednosti. Priče 17:6 odražavaju ovo sa rečima:

Priče 17:6 „Venac su starcima unuci, a slava sinovima oci njihovi.“

Pogledali smo nekoliko primera o čežnji deteta za svojim ocem, evo dva primera još jednom:

Paul je napisao:

Tata, nedostaješ mi svakodnevno i samo želim da možemo ponovo razgovarati. To što sam te izgubio me je navelo da se zapitam ko sam i kuda idem. Da li ja mogu biti tata kakav si ti bio? Ti si bio najbolji i samo bih želeo da si mogao živeti duže da vidiš moje uspehe i da deliš tu radost sa mnom. Iako je prošlo godinu dana, uhvatim se da ponekad želim podići slušalicu da te nazovem. Volim te.

Tatina princeza je napisala:

Zdravo tata, nadam se da si ponosan na mene! Veoma sam srećna, stvari u mom životu idu dobro. Posao je pomalo prenaporan, ali, pa valjda, sam se za to prijavila. Mislim da radim sve dobre stvari, nadam se da ih odobravaš. Nedostaješ mi, zauvek ću te voleti, princeza.

U primeru Paula vidimo da ga je očev gubitak naveo da se upita ko je on; veza između oca i deteta direktno utiče na naš osećaj identiteta. Takođe

vidimo Paulovu želju da njegov otac vidi njegova dostignuća, a takođe vidimo da se tatina princeza nada i želi odobrenje svoga oca u onome što radi. U sistemu veza, dostignuća ne znače ništa bez očevog ili mentorovog odobrenja. Očeva potvrda i odobrenje su ono što čini da je dostignuće vredno, zbog toga što jedino otac može darovati vrednost nečemu pošto je on izvor života za dete.

8.1. Poreklo nedostatka vrednosti

Kada je sotona odbacio svog nebeskog Oca kao Izvor života i božanski primer potčinjavanja od strane Božjeg Sina, sotona je uništio svaki koncept vrednosti koja dolazi iz veze. Pošto ga je Bog stvorio, njegovo srce je još uvek čeznulo da dobije Očevu potvrdu i odobri njegove napore, ali je u svom umu stvorio ideju da se izvor života nalazi unutar njega samog i stoga će morati sam da stvara svoju ličnu vrednost. Moraće neprekidno da sam sebi dokazuje da vredi. Jačina toga da se dokaže je pojačana činjenicom da nikada više neće čuti da Otac izgovara reči: „Ovo je Moj ljubljani sin koga volim.“¹⁴ I, dakle, ciklus nedostatka vrednosti je bio rođen: neprekidna borba čežnje za odobravanjem od istinskog izvora života, a onda očajničko pokušavanje da se ta čežnja zadovolji sa ličnim dostignućima. Ovo stavlja osobu u poziciju da mora neprekidno potvrđivati svoje postojanje. Videli smo malo od ovoga rata u životu V.R. u 1. glavi knjige. Pogledajte još jednom šta je rekao pre nego što je umro:

Upomoć, uplašen sam. Oh, uplašen sam! Ne želim da izgubim.

Plašim se da govorim pred razred... Moram da impresioniram druge. Moram da se dokažem.

Strah!! Stavi pored sebe... Ne možeš da to uradiš?

Nemoj biti u zastoju, idi napred, popravi se.

„Moram da se dokažem, moram da impresioniram druge.“ Ovo je direktno nasleđstvo koje dobijamo kada odbacimo Božji sistem izvora života i verujemo da vrednost dolazi iz dostignuća. Sažetak je: sotona je autor nedostatka vrednosti (prim. prev. osećanje bezvrednosti). On je izvor toga, a kada su Adam i Eva odbacili Božji sistem zasnovan na vezama, oni su nasledili ovaj nedostatak vrednosti, a onda je preneli na celi ljudski rod.

Sotonin protiv-otrov za nedostatak vrednosti je marljiv rad, a onda ponos u onome šta ste uradili. Ovo je razlog zašto nema mira bezbožnicima kao

¹⁴ Matej 3:17

što kaže Biblija, zato što se osoba mora neprekidno naprezati, dokazivati se, a onda likovati i busati se zbog svojih dostignuća, pozicije, obrazovanja ili šta god to bilo u čemu pronalazite svoju vrednost, umesto u direktnoj vezi sa vašim nebeskim Ocem. Niko ne može neprekidno pobeđivati. Niko ne može biti neprekidno na vrhu, tako da je život obeležen sa momentima ponosa i zadovoljstva i sa dugim periodima zalaganja i brojnim epizodama osećanja beskorisnosti. Mogli bi videti da ovaj krug funkcioniše na sledeći način:

Svet je zagađen sa dokazima da je prihvatio sistem urođenog izvora života koji rađa osećanje bezvrednosti. Svakog minuta u svetu danas postoji 37 pokušaja samoubistva¹⁵ zbog toga što ljudi osećaju da je bolje umreti nego živeti i da nisu uspeali da dokažu da vrede ni sebi ni drugima.

8.2. Uticaj sistemskog modela urođenog života na porodične veze i strukturu

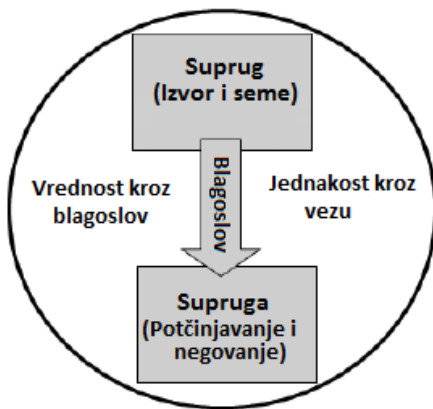
Od presudnog značaja je razumeti da su reči koje su bile izrečene Evi u vrtu od strane zmije radikalno promenile vezu između Adama i Eve. U biblijskom sistemu, Eva je primila sve sastojke potrebne za život od Adama, a onda ih je Bog sve sastavio. Ova činjenica je stvorila odnosnu zavisnost Eve prema Adamu. Drugi faktor koji treba razmotriti je: ako je Adam planirao da

¹⁵ Filip Dej - Umna igra

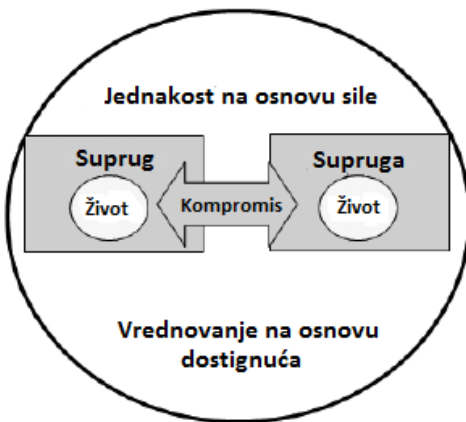
ima decu i da stvori porodičnu naciju – bio mu je potreban neko ko će ga razumeti, ali i obezbediti za njega primer potčinjavanja koji će biti prenešen na njegovu decu. Ovo potčinjavanje bi onda omogućilo deci da prime njegove blagoslove i da im da seme osećanja lične vrednosti. Adam nije mogao da izgradi porodicu veza bez Eve.

Zmijine reči su uništile Evin osećaj zavisnosti od Adama. Zbog toga što je poverovala u laž „nećete vi umreti“, više joj nije bio potreban kanal blagoslova koji je proticao kroz njega. Evino shvatanje identiteta se promenilo, do tada je imala potčinjenu poziciju prema Adamu i bila mu je jednaka na osnovu veze, a sada je njena pozicija bila potpuno jednaka Adamovoj. Umesto da je vrednost tekla od Boga spuštajući se dole kroz kanal blagoslova, vrednost je došla iz nje same. Bilo kakav savet od Adama je mogao biti viđen kao napad na njen lični suverenitet i podsetnik da joj je potrebna pomoć, umesto kao mudar savet ponuđen za njeno dobro.

Struktura blagoslova

Struktura sile

Treba da imamo na umu da je ovaj koncept o urođenom životu sotonina laž, a Evi je još uvek bio emocionalno potreban blagoslov i vođstvo njenog muža. Sukob između njenih misli i osećanja bi mogao da prouzrokuje sukob između osećaja da joj je Adam potreban i verovanja da je nezavisna u odnosu na njega; sukob koji je mnogim ljudima danas poznat i ovo se tipično zove: „idi-dodji“ sindrom.

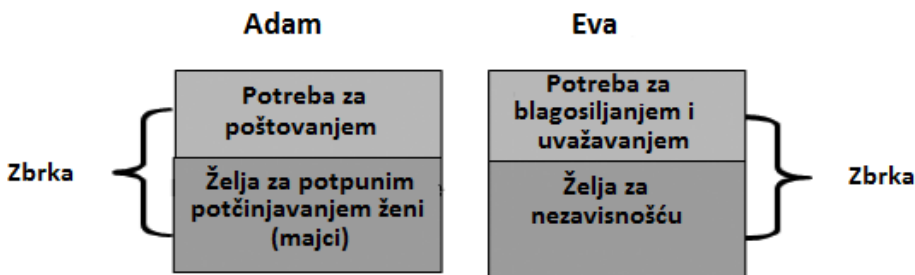
Još jedan uticaj koji je laž izvršila na vezu je sledeći: Adam je izgubio tu jednu osobu koja je mogla da bude ključ za primanje njegovih blagoslova. Eva više ne bi bila u potčinjenoj ulozi, već bi zahtevala pregovaranje u vezi svake

odluke i držala se prava da preispituje bilo koju odluku koju Adam bude doneo. Ovaj Evin primer bi bio detaljno posmatran od strane njene dece i onda bi se ona borila sa svojom decom koja bi zahtevala pregovaranje u vezi svake odluke i držala se prava da „preispituju“ njene odluke.

Kada deca posmatraju vezu između svojih roditelja i podsvesno je procenjuju, ona uče da jednakost znači pozicija i moć ili sila. Koncepti zavisnosti, potčinjavanja i blagoslova su iskrivljeni, nejasni i potisnuti; slava dece je potkopana.

Još jedan uticaj na vezu je sledeći: kada je Adam poslušao glas svoje žene i zagrizao voće zbog njenih sugestija, ona je zapravo postala glava novog svetskog poredka koji je nastao. Baš kao što je Adam bio vidljiva glava Božjeg kanala blagoslova, Eva je postala glava novog sotoninog carstva. Vredno je pomena da se u mnogim kulturama i religijama, smatra da je žensko biće višlje božanstvo.¹⁶ Kada je pristao na Evin predlog, Adam je izgubio pravo na svoju poziciju vođe i predao je Evi. Pošto je ovaj novi sistem zasnovan na vidljivom pokazivanju sile, umesto na nevidljivom primanju blagoslova, žena će postati objekat čovekog obožavanja i strahopoštovanja u mnogo aspekata. Vidljivo strahopoštovanje može biti povezano sa muškom opsednutošću sa pornografijom, opsesijom sa ženskom figurom.

Ali isto kao i Eva, i Adam je pod uticajem laži i još uvek je imao emocionalnu potrebu za dobijanjem poštovanja od svoje žene. S jedne strane strahopoštovanje prema svojoj ženi, a s druge strane potreba da od nje dobiju poštovanje može da uzrokuje da muškarci uzmu bilo koju ulogu iz palete od ličnosti mirnog dečaka pa sve do agresivnog, dominantnog, odbrambenog muškarca.

¹⁶ Za više informacija o ovome proučite kultove Semiramide i Izide i obožavanje svetih ženskih bića.

Pošto je izgubio osećaj vrednosti koji je dolazio od njegovog nebeskog Oca i poštovanje svoje žene, Adam je postao izuzetno ranjiv da bude veoma odbramben što se tiče odluka koje donosi. Jednostavan predlog kao pomoć od strane žene svome suprugu koji oseća potrebu za poštovanjem bi mogao da otvori vrata Armagedona. S druge strane, muškarac koji oseća potrebu da se potčini vođstvu svoje žene bi mogao da uzrokuje da se njegova supruga oseća frustrirano zbog toga što on čeka da uvek ona vodi. Kombinacija negativnih iskustava koja su proizašla iz ove zbrke, koju je uzrokovala laž, se mogu videti u tragedijama ljudske istorije. Ova takozvana mala laž o tome da se život nalazi unutar osobe je uništila principe Božjeg porodičnog carstva i da Bog nije znao od ranije da će se ovo desiti, ljudska rasa bi istrebila samu sebe u ovoj zbrci, osećanju bezvrednosti i bitki za kontrolu.

Kao što je to i slučaj, ova zbrka ostavlja i muškarce i žene sa osećanjem bezvrednosti, ranjivosti, ponosa, željom za kontrolom i sebičnošću. Mislim da mnogi ljudi mogu potvrditi ovu činjenicu. Statistike o depresiji i samoubistvima takođe naglašavaju ovu činjenicu.

Kulminacija ove glave je:

1. Promena u verovanju odakle dolazi život radikalno menja naš identitet.
2. Ova promena identiteta uništava kanal blagoslova koji je od životnog značaja i koji nam donosi vrednost.
3. Ovo takođe pravi pometnju u Bogom danim ulogama – uloga muškarca je da blagosilja i seje seme, a uloga žene je uloga negovanja i potčinjavanja.

Ukratko ćemo pogledati biblijski zapis o tome kako se ova konfuzna porodična struktura manifestovala u ljudskoj istoriji i kakve vrste porodičnih struktura su se pojavile iz ovog sistema, ali pre nego što to budemo uradili treba da pogledamo koja je bila Božja reakcija na Adamov i Evin ulazak u sotonino carstvo.

Blagosloveno neprijateljstvo

9.1. Opseg problema

U 7. glavi smo govorili o filozofiji koju su Adam i Eva prihvatili kada su jeli sa drveta, a u predhodnoj glavi smo govorili o tragičnoj izmešanosti emocija koje su navele sotonu da osmisli koncept da možemo živeti bez Boga i formirati sopstven identitet na osnovu onoga što postignemo. Ubrzo nakon jedenja ploda, oblak bezvrednosti i krivica su polako počeli da obavijaju njihove umove i kidaju ljupku, srećnu, radosnu vezu između čoveka i Boga. Prokletstvo sotonine laži je odpočelo da obavlja svoj podmukli posao i nakon kratkog vremena Adam i Eva su bili obuzeti sa krivicom i strahom. Isto kao i sotona i njegovi anđeli i oni su izvršili mentalno i emocionalno samoubistvo. Izgubili su svoj identitet i vrednost, a ništa što su mogli da urade nije moglo da to vrati nazad. Nisu mogli da se vrate nazad da opet imaju Božju naklonost. Oni su izašli i nisu bili više pod kanalom blagoslova, a jedino je Bog mogao da ponovo uspostavi vezu.

Pošto su izašli iz ovog kanala blagoslova, sile razuma Adama i Eve se više nisu mogle koristiti nesebično ili objektivno. Njihovi umovi su došli u potpunu harmoniju sa sotonom. Nisu imali sposobnost da raspoznaju laži koje su slušali.

Sotona je počeo da puni njihove umove sa lažnim teorijama o Božjem karakteru. Takođe im je bilo rečeno da su loši, da zaslužuju da umru i da su bezvredne individue. Bez Očevog blagoslova, nisu imali način kako da se odupru ovim lažima, nisu imali za šta da se uhvate sa čime bi mogli da se bore protiv sotone. Kada smo izvan kanala, u potpunosti smo ranjivi u odnosu na sotonu i njegove laži.

Bog je bio suočen sa veoma ozbiljnom dilemom. Kako da im pristupi sada kada slušaju drugi glas? Svaka reč koju Bog sada kaže se tumači kao zla. Adam i Eva znaju da su krivi, ali sada nemaju ni sigurnost ni osećaj lične vrednosti kako bi prihvatili da su u krivu, pošto su prihvatili pogrešne ideje o Bogu, Izvoru života i mudrosti. Kontrolisani duhom krivice i nesigurnosti, postali su prkosni. Izgubili su blagoslov jasnog rasuđivanja.

Divim se Božjoj ljubavi prikazanoj u Njegovom strpljenju. Bog zove Adama: „Gde si?“, ne zato što nije znao, već da bi dozvolio Adamu da se suoči sa

problemom. Gde je tvoj um Adame? Šta se desilo sa tvojim identitetom? Fizičko uvek predstavlja duhovno, a fizičko sakrivanje Adama i Eve jasno otkriva sakrivanje koje se odvijalo u njihovim umovima. Odenuli su se u prevaru i obmanu da bi sprečili sami sebe da ne moraju da se suoče sa istinom koja je delovala veoma zastrašujuće. Bog pokušava da im pomogne da dijagnostiraju problem kako bi im mogao dati blagosloveno rešenje.

Adam je odgovorio na pitanje tako da što je rekao Bogu da se uplašio zato što je go. Ova zbrka je interesantna u svetlosti stiha iz 1. Mojsijeve 2:25 „A behu oboje goli. Adam i žena mu, i ne beše ih sramota“. Adam je bio go pre nego što je jeo rod sa drveta, ali ga nije bila sramota. Zaključak ovde je da ga je sada sramota. Jevrejska reč (buwsh) takođe znači: zbunjen, smeten i razočaran. Adam je bio pun pometnje, krivice i razočarenja. Bio je zbunjen ko je i osećaj je krivicu zbog onoga što je uradio. Bog je pritisnuo Svoj prst tamo gde je Adama bolelo. „Ko ti je rekao da si go? Da li si jeo sa drveta sa kog sam ti rekao da ne jedeš? Bog ne pita Adama: „Kako znaš da si go?“ On pita Adama: „*Ko ti je rekao* da si go?“ Bog je upućivao Adama na podstrekivača laži koja mu je bila rečena. Drugim rečima: „Ko je uzrok tvog okretanja od Mene? Ko je stao između Mene i tebe?“

Adamu je bilo postavljeno direktno pitanje: „Da li si jeo sa drveta sa kog sam ti rekao da ne jedeš?“ Ovo je bilo jednostavno pitanje koje je zahtevalo jednostavno „da“ ili „ne“. Sada, kada se Adamova percepcija o samome sebi i Bogu promenila zbog laži o urođenom životu, ova pitanja su mu delovala preteće i napadački. Prve reči okrivljavanja i pobune su došle sa ljudskih usana:

„ŽENA koju si TI udružio sa mnom, ONA mi dade s drveta, te jedoh.“

U ovom optuživanju, između drugih stvari vidimo da se veza kanal između Adama i Eve potpuno iskrivila i slomila. Tokom stvaranja, Eva je bila data kao pomoćnica, a sada je predstavljena kao vođa i glava. Ona je predstavljena kao osoba koja ima moć, a Adam kao bespomoćna žrtva. Još gore od ovoga, Bog je predstavljen kao inicijator ovog problema. Adamov um je postao toliko smeten, iskrivljen i zaslepljen da njegovo vraćanje u prvobitno stanje mora biti izvedeno na najizvanredniji način.

Kako bi Adamu mogla biti data prava procena njegovog stanja kada je izgubio moć da objektivno zaključuje? Bog je jedini Izvor istinske mudrosti, a Adam je prekinuo vezu sa ovim Izvorom. Laž o urođenom izvoru života je u potpunosti promenila kontekst percepcije univerzuma u kojem je Adam ži-

veo. Njegova percepcija samoga sebe, njegove žene i Boga se radikalno promenila, a Božje reči će zbog ove laži neprekidno biti pogrešno shvatane. Božja intervencija sada deluje kao nešto napadno i dominantno, sada veliki Izvor života govori malome izvoru života kako da se ponaša i živi. Činjenica da Božja sila izgleda veće od njegove donosi strah, ali činjenica da veruje da i on ima lični izvor života donosi gnev, ogorčenost i mržnju. Biblija ovo jasno otkriva:

Rimljanima 8:7 „Jer telesno mudrovanje [ispunjeno sa lažju o urođenom životu] neprijateljstvo je Bogu, jer se ne pokorava zakonu Božijem niti može.”

Jeremija 17:9 „Srce [inficirano sa lažju o urođenom životu] je prevarno više svega i opako: ko će ga poznati može imati intimnu vezu sa njim?”

Božji pozivi ljubavi, naklonost i saveti za povratak nazad u zavisnu vezu potčinjavanja su iskrivljeni u sliku koja prikazuje manipulaciju kako bi se stekla kontrola i vlast. Veliki Izvor svega je u potpunosti pogrešno predstavljen i lažno optužen od strane čovečanstva. Najtužnije od svega su Jeremijine reči žaljenja zapisane u 17:9 - ko može poznati ovo srce? Laž o urođenom životu čini ljudsko srce da se opire ostvarivanju intimne veze sa Bogom i stvorenim bićima. Plod laži je usamljenost. Ovo je izuzetno velika cena koja treba da bude plaćena za bića koja su bila stvorena da žele intimnost i veze. Ovo tužno stanje je na neverovatan način prikazano u pesmi iz filma „*Grad anđela*“:

1. strofa

Provedi svo svoje vreme čekajući

drugu šansu

Čekajući izlaz koji će sve rešiti

Uvek postoji neki razlog zbog kog

osećaš da nisi dovoljno dobar

Teško ti je na kraju dana

Potrebno mi je nešto da mi odvrati misli

Oh, čudesno oslobođenje

Uspomene cure iz mojih vena

Pusti me da budem prazan
i lak i možda
ću večeras pronaći malo mira

2. strofa

Veoma si umoran od „ravne linije“
i gde god da se okreneš
vrebaju te grabljivci i lopovi
Oluja i dalje traje
a ti i dalje nastavljaš da gradiš laž [*urođen izvor
života*]
koju si izmislio da bi nadomestio sve
ono što ti nedostaje
To ne pravi nikakvu razliku
Bekstvo po poslednji put
Lakše je verovati u ovo slatko ludilo, oh
Ovu veličanstvenu tugu koja me stavlja na
kolena

Pitanje koje mora biti postavljeno je: kako bi Bog mogao da prodre kroz ovu laž? Kako bi mogao da ostvari efikasnu komunikaciju sa nama, otkrije Svoju ljubav i zabrinutost u vezi nas i izvuče nas iz ove užasne laži?

9.1. Rešenje

Bog nam nije mogao pristupiti direktno spolja, umesto toga je izabrao da postane trajno vezan sa ljudskim rodом kroz Svoga Sina. Dopuštanjem Svome Sinu da postane jedan od nas, mogao je ponovo da uspostavi kanal blagoslova kako bi proticanje života i blagoslova teklo, ali takođe da se stavi u poziciju u kojoj će moći da se direktno obračuna sa ovom laži. Ova laž prebiva u ljudskoj prirodi, a uzimanjem ove prirode na Sebe, moći će da je nadvlada i uništi. Nije bilo dovoljno da Isus samo deluje kao čovek i pokaže koja je ispravna veza sa Ocem - ovo ne bi uništilo laž o urođenom izvoru života. On je

morao da uzme buntovnu prirodu na Sebe i da je uništi u grobu. Biblija izjavljuje:

Jevrejima 2:14 „Budući, pak, da deca imaju telo i krv *[ljudska priroda - fizička i moralna]*, tako i On uze deo u tome, da smrću satre onog koji ima državu smrti *[kroz laž o urođenom životu]*, to jest đavola.“

Jevrejima 2:16-17 „Jer zaista nije uzeo na sebe prirodu *[potčinjavanje, zavisnost]* anđela, već uze na sebe *[buntovno, koje smatra da je nezavisno]* seme Avramovo. Zato beše dužan u svemu da bude kao braća, da bude milostiv i veran poglavar sveštenički pred Bogom, da očisti grehe narodne.“

Rimljanima 8:32-34 „Koji, dakle, Svog Sina ne poštede, nego ga predade za sve nas, kako, dakle, da nam s Njim sve ne daruje? Ko će optužiti izbrane Božije? Bog koji pravda? Ko će osuditi? Hristos Isus koji umre, pa još i vaskrse, koji je s desne strane Bogu, i moli za nas?“

Sve ove stvari će biti obezbeđene kroz dar Božjeg Sina svetu. Ceo proces je bio predstavljen Adamu i Evi u 1. Mojsijevoj 3:15

1. Mojsijevoj 3:15 „I još mećem neprijateljstvo između tebe i žene i između semena tvog i semena njenog; ono će ti na glavu stajati a ti ćeš ga u petu ujedati.“

Ovaj stih je pun obećanja i nade. Bog je rekao da će staviti neprijateljstvo između sotone i žene; to će uraditi tako što će dozvoliti Svome Sinu da postane jedan od nas i ponovo uspostaviti kanal blagoslova. Ovaj kanal će omogućiti da fizički život nastavi da protiče do nas, a isto tako i da podstakne ispravne misli o Bogu da vrše uticaj na naše umove. Ponovno uspostavljanje kanala u ličnosti Sina Božjeg će darovati čovečanstvu savest i izbor. Dve vrste tokova misli će sada teći kroz ljudski rod: jedna od prvog Adama koje izražavaju laž o nezavisnosti, a rezultat je smrt; a druga od drugog Adama koji ohrabruje poslušnost i zavisnost zajedno sa darivanjem života kako bi nam dao vreme da izaberemo koju stranu ćemo slediti. Stoga nam je rečeno:

1. Korinćanima 15:45 „Tako je i pisano: Prvi čovek Adam postade u telesnom životu, a poslednji Adam u duhu koji oživljuje *[koji daje život]*.“

Rimljanima 5:17 „Jer kad za greh jednog carova smrt kroz jednog, koliko će većma oni koji primaju izobilje blagodati i dar

pravde u životu carovati kroz jednog Isusa Hrista!“

Imalo je potpunog smisla da Sin Božji treba da postane jedan od nas i da će izazvati ovaj duh nezavisnosti, jer je Sin božanski izraz potčinjavanja i poslušnosti. Njegov celokupni identitet i cilj su povezani sa ovim principom i stoga je On bio jedini koji je mogao da se prihvati ove misije.

Imamo mnogo toga na čemu treba da budemo zahvalni. Bog je stavio u naša srca želju da činimo ono što je ispravno i želju da se opiremo zlu kroz Svoga Sina. Setite se trenutaka kada ste bili kušani da učinite nešto pogrešno, a onda ste razmislili o tome i niste to uradili. Ovo je bio dar Božji koji vam je bio dat, neprijateljstvo protiv zla. Nema veze da li verujete u Boga ili ne, ipak vam je ovaj dar darovan kroz Isusa. U Pismu nam je rečeno da Bog čini da kiša pada i na dobre i na zle.¹⁷ Razmislite o tome koliko puta je sotona stavio zlu pomisao u nečij um da vam nešto učini ili da uzme vašu svojinu, ali ga je neprijateljstvo koje je Bog stavio u njegovo srce ohrabrilo da to ne uradi. Naravno, još uvek imamo izbor da odbacimo ta navođenja na dobro i da učinimo ono što je zlo, ali kada tog neprijateljstva ne bi bilo tamo, niko od nas ne bi mogao da zaustavi izvršavanje zlih misli urođenog izvora života stavljene u naše umove.

Koliko li je Bog neverovatan kada je uradio sve ovo za nas! Mi smo, kao ljudska vrsta, bili potpuno izgubljeni i robovi sotoninih zlih puteva. Uopšte nismo mogli da pomognemo sami sebi, bili smo osuđeni na bedu i potpuno uništenje. Ali naš nežni nebeski Otac je odbio da „digne ruke od nas“. Dao nam je ono najdragocenije što ima - Svoga Sina. Isus će zauvek biti deo ljudske porodice i jedan od nas. Ta žrtva će biti centralna tema proučavanja i razmišljanja kroz svu večnost.

Činjenica da su sada dva semena misli dolazile do čoveka dovodi do toga da će se pojaviti i dve grupe ljudi; jedna su bili oni koji su slušali Božji glas kao što se vidi u primeru Avelja i Avrama, a druga su bili oni koji su odbacili Duh Isusov koji im je upućivao molbe i to se vidi u primeru Kaina i Nevroda.

¹⁷ Matej 5:45

Razvoj dva sistema izvora života

Na našem putovanju dosad smo postavili principe različitih sistema izvora života i njihove neposredne uticaje na porodicu. Kao što ćete se i setiti, naš razlog zašto razmatramo ove stvari je kako bi pronašli najbolji način za izgradnju porodične riznice uspomena koja će nam biti emocionalna podrška, koja će nas i našu decu ojačati i koja će nas sprečiti od patnji i brojnih tragedija koje vidimo da su danas prisutne u porodicama.

U ovoj glavi ćemo detaljno razmotriti razvoj ljudskog roda kroz njihovo prihvatanje dva principa života. Početni primer vidimo u životima Kaina i Avelja.¹⁸ Ovi muškarci dobro prikazuju koji uticaj vrše dva misaona sistema. Samoodlučni Kainov duh¹⁹ ga je doveo do toga da bude kolebljiv, nesiguran, zlovoljan ubica - tiranin;²⁰ dok je Avelj bio poslušan i veran Božji sluga.

Ovi muškarci su početni primeri od nekoliko poučnih primera koje nalazimo u 1. Mojsijevoj knjizi. Pratićemo ove primere posmatrajući ih kroz dva sistema:

1. Sinovi Božji - odnosi se na one koji priznaju svoju povezanost sa Bogom
2. Džinovi (ili bolje prevedeno - siledžije ili tirani) - koji prihvataju laž koju je sotona dao u vrtu.

10.1. Uspon tirana

1. Mojsijeva knjiga je, između ostalih stvari, istorija sotoninog rata protiv porodice i integracija njegovih principa o urođenom izvoru života. Tragedija ima puno, a svetlih trenutaka malo, ali istorija koju imamo je veoma poučna za učenje o porodici.

Stih zapisan u 1. Mojsijevoj 4:19 ukazuje na prvo značajno odstupanje od braka koji je odraz veze između Oca i Sina. Lameh je uzeo dve žene.

¹⁸ 4. glava 1. Mojsijeve knjige

¹⁹ Duh koji odbacuje kanal Božjih blagoslova.

²⁰ 1. Mojsijeva 4:12, Begunac - onaj koji se koleba, tetura, drhti. Skitnica - onaj koji luta, žali, ruga se, tuži.

Dovođenje druge žene je unelo pometnju u proces kanala blagoslova i učinilo supruge ranjivim po pitanju takmičenja za naklonost svoga jednog muža. 6 glava 1. Mojsijeve knjige otkriva sledeću značajnu sotoninu taktiku da uništi porodice.

1. Mojsijeva 6:2 „Videći sinovi Božji kćeri čovečije kako su lepe uzimaše ih za žene koje hteše.“

Reč „sin“ daje nagoveštaj da se radi o onome ko je graditelj porodičnog imena. Prema tome, sinovi Božji su bili muškarci koji su želeli da izgrade Božje porodično carstvo i prošire principe zavisnog izvora života i života-važne prirode blagosiljanja.

Ćerke čovečije su bile vaspitavane u porodicama koje su živele bez principa potčinjavanja i značaja blagosiljanja. Sotona je namamio sinove Božje da se ožene sa ovim ženama. Biblija izjavljuje da su ove žene bile lepe. Ovo je jedino moglo važiti u spoljašnjem smislu, jer su deca koju su rađale bili tirani i siledžije.²¹ Zaključak ovde je da ćerke kojima fali Božji blagoslov kroz njihove očeve će naginjati ka usredsređivanju na sopstveno spoljašnje ulepšavanje kako bi nadomestile nedostatak blagoslova.

Nažalost, sinovi Božji nisu tražili unutrašnju lepotu žene koja je negovateljica, koja razume da je uloga osobe koja se potčinjava i neguje i koja će na taj način izvući blagoslove Božje kroz svog muža na svoju decu - uloga od životnog značaja. Sklapanje zajednica sinova Božjih sa nesigurnim ćerkama ljudskim je izmenilo njihove porodice, oni više nisu izgrađivali Božje porodično ime, već su izgrađivali sotonino carstvo. Pošto žene nisu imale duh potčinjavanja, u domu nije postojao primer za decu kako bi ona naučila da se potčinjavaju i povežu sa blagoslovima. Takva deca su izrasla u muškarce od renomea ili slave, što znači da su težili da imaju moć, slavu i čast kroz nezavisan duh.

Posle kratkog vremena, uloga osobe koja se potčinjava je bila potpuno izgubljena, a Božji blagoslovi su bili uveliko zaustavljeni. A rezultat je bio:

1. Mojsijeva 6:25 „...da je nevaljalstvo ljudsko veliko na zemlji, i da su sve misli srca njihovog svagda samo zle...“

Rimljanima 1:21-23 „Jer kad poznaše Boga, ne proslaviše Ga kao Boga niti Mu zahvališe, nego zaludeše u svojim mislima, i potamne nerazumno srce njihovo. Kad se građahu mudri,

²¹ Nefili- siledžija ili tiranin - džin. Strong H5303.

poludeše, i pretvoriše slavu večnog Boga u obličje smrtnog čoveka i ptica i četvoronožnih životinja i gadova.“

U periodu od samo nešto više od 1500 godina, ljudska porodična struktura blagosiljanja je bila praktično uništena. Slika veze između Oca i Sina, koja je trebalo da ima svoj odraz u vezi između muža i žene, je bila zamenjena sa sujetnim uobraziljama o urođenoj sili i obožavanjem „urođene sile“ u prirodi. Ujedinjavanje sinova Božjih sa ljudskim ćerkama je stvorilo tirane koji su neprekidno imali samo zle misli, nesigurne kolebljive dečake u telima muškaraca koji su služili svojoj požudi i željama i koji se nisu obazirali na svetu odgovornost vaspitavanja deca koja će biti poštena, postojana i odana. Oni su proširili obožavanje žena koje je svoje seme imalo u tome kada je Adam poslušao glas svoje žene čime su u potpunosti postali sotonina oruđa.

Prvih nekoliko glava 1. Mojsijeve knjige bi trebale biti dovoljne da nas ubede u užasavajuće efekte sotonine laži o urođenom izvoru života i uticaju gubitka blagoslova na decu.

Ljudska beda je bila toliko velika u ovom dobu da je Bog morao da opere ovaj svet od toga. Ko može iskazati tragedije i traume one dece koja su bila rođena u ovim porodicama bez proticanja Božjih blagoslova kroz očeve? Bog je intervenisao tako što je pozvao Noja i dao šansu nebeskom porodičnom modelu da odpočne iznova. Ali sotona nije morao dugo da čeka da se prilika pojavi.

10.2. Ham razvija seme Vavilona

Iako je svet bio opran od zla, a beskranj bol slomljenih porodica nestao, seme zmijine laži je ostalo prisutno u Nojevoj porodici. Noje je našao milost u Gospodnjim očima, on je bio verni sluga Božji, ali kao što je to bio slučaj i sa Adamom, njegovim praocem, posredstvom apetita su bila otvorena vrata da jad opet uđe.

Noje se opio i ležao nag u svom šatoru. Njegov najmlađi sin Ham je video oca u takvom stanju, a Biblija nagoveštava da kada se Noje probudio znao je da mu je nešto bilo učinjeno. Mora da je bilo u pitanju nešto ozbiljno, pošto je Noje izgovorio sledeće reči:

1. Mojsijeva 9:25 „I reče: Proklet da je Hanan, i da bude sluga slugama braće svoje!“

Stihovi sugerišu da se desila neka vrsta seksualne perversije sa Hamove strane. Šta god da je Ham uradio svome ocu, to je otkrilo nedostatak poš-

tovanja kod njega, a kao rezultat toga, kanal blagoslova je bio prekinut. Šta god da se desilo, duboko u duši Ham je znao da je to bilo pogrešno i osetio je kako ga Kainov duh preplavljuje - duh skitnice ili litalice i izrazito nesigurnog čoveka.

Gubitak bliske povezanosti sa svojim ocem je lišio Hama blagoslova, koji je onda prokleo svoga sina Hanana.

1. Mojsijeva 10:6,8-9 „A sinovi Hamovi: Hus i Mesrain, Fud i Hanan. Hus rodi i Nevroda; a on prvi bi silan na zemlji; Beše dobar lovac pred Gospodom; zato se kaže: Dobar lovac pred Gospodom kao Nevrod.“

Hanan je bio najmlađi Hamov sin, ali najstariji je bio Hus i kroz Hamovog prvorodjenca se seme nesigurnosti, usled nedostatka blagoslova, najsnažnije ispoljilo. Husov sin je bio Nevrod (Nimrod) koji je postao moćan lovac. U reči „moćan“ se krije slična ideja kao što je bio slučaj i sa „džinovi“ iz 6. glave 1. Mojsijeve, to su bili ljudi od slave. Reč znači - moćan ratnik i tiranin. Nevrod je u potpunosti prihvatio zmijinu laž o urođenom životu. Josif Flavije daje sledeći zanimljiv komentar u vezi njega:

“Nevrod je bio taj koji ih je naveo na ovakvo protivljenje i sup- proštavljanje Bogu. On je bio Hamov unuk (a Ham je bio Nojev sin), hrabar čovek i čovek jako snažne ruke. On ih je ubedio da to ne pripisuju (svoju snagu) Bogu, kao da su srećni zbog toga što im je On daje, već da veruju da im je njihova lična hrabrost donela sreću.”²²

Isto nepoštovanje koje je Ham ispoljio prema svome ocu je postalo Nevrodovo nasleđe. Odbacivanje autoriteta zemaljskog oca je odbacivanje nebeskog Oca, videćemo da se svako od ovih semena ispoljilo u Nevrodu.

Primećujemo da je Nevrod ubeđivao ljude da ne veruju da su snaga ili život došli od Boga, već da je to došlo od njih samih. Ovo verovanje je potpuno uništilo kanal blagoslova i ukalupilo ljudsko razmišljanje u tome da traži sreću, ličnu vrednost u sopstvenim dostignućima i ispoljavanjima sile. Sa ovim na umu, čitamo sledeće:

1. Mojsijeva 10:10 „A početak carstvu njegovom beše Vavilon i Oreh i Arhad i Halani u zemlji Senaru.“

Biblija nagoveštava da je Nevrod gradio sopstveno carstvo bez ikakvog obaziranja na Boga. Nijedan čovek pre njega nije uradio ovo. Iako su pređašnji

²² Josif Flavije, "Antikviteti", 1. knjiga, 4. glava, 2. pasus.

muškarci živeli bez Boga i odupirali se Njegovom autoritetu, i dalje su funkcionisali imajući neke sličnosti sa porodičnim modelom. Nisu se usudili da sebe proglase za najviši autoritet u zemlji i da, po pitanju toga, nijedan čovek ne treba da traži ništa više od zemaljskog cara.

„Sa uspostavljanjem Nevrodovog carstva, celokupni stari svet je ušao u novu istorijsku fazu. To što orijentalna tradicija kaže da je taj ratnik bio prva osoba koja je nosila carsku krunu, ukazuje na značajniju činjenicu nego što je samo prisvajanje novih ornamenata odeće ili čak i osvajanje provincije. Njegovo carevanje je uvelo u svet novi sistem veza između upravitelja i onih sa kojima on upravlja. Autoritet predhodnih vladara je počivao na osećanju srodstva, a dominacija vladara je bila slika roditeljske kontrole. Suprotno tome, Nevrod je bio suveren nad teritorijom i nad ljudima samo sve dok su bili njeni stanovnici, on se nije obazirao na lične međuljudske veze. Do tada su postojala plemena - velike porodice - društvo; a sada je nastala nacija, politička zajednica - država.“²³

Biblija nagoveštava da je prvi grad nad kojim je vladao bio Vavel ili Vavilon. Grad Vavilon je postao sinonim sa konceptom pobune i odbacivanja Božjeg autoriteta. Ovaj grad i njegovi principi su ono što je u ratu protiv Boga i Njegovih porodičnih principa blagosiljanja.²⁴ Kao što je i naznačeno gore, veza vođstvo - potčinjavanje više nije bila porodična veza muža u odnosu na ženu, sina ili ćerku, već umesto toga, to je bila veza kroz teritoriju i držanje u potčinjenosti primenom tiranije. Primetite još jednom šta kaže Josif:

„On je takođe postepeno promenio vladavinu u tiraniju, pošto nije video nijedan drugi način kako da odvрати ljude od straha Božjeg, osim da ih učini neprekidno zavisnima od njegove sile...“²⁵

On je još više napao porodičnu strukturu sa time što je obrnuo porodične uloge vođstva i potčinjavanja tako što je oženio svoju majku Semiramidu.²⁶

10.3. Duhovni temelji Vavilona

Ako izbliza pogledamo istoriju čoveka koji je gradio Vavilon, primećujemo sledeće karakteristike:

²³ A.T.Džons, "Carstva iz Biblije", 1904. godina, 51. strana

²⁴ Des Griffin, "Četvrti rajh bogatih", 2001. godina, 21. strana

²⁵ Josif Flavije, "Antikviteti", 1. knjiga, 4. glava, 2. pasus.

²⁶ Aleksandar Hislop, "Dva Vavilona", Loizeaux Brothers, Inc. 1916, 22. strana

1. Izopačeni porodični odnosi	Posledice Hamovog postupka prema ocu su otkrivene u njegovom rodoslovu i u kletvi koja se ogleda u Nevrodovoj ženidbi sa svojom majkom.
2. Odbacivanje porodične strukture blagosiljanja i autoriteta	Vladavina na osnovu teritorije umesto na osnovu porodičnih veza. Formiranje ličnog carstva nezavisno od Boga.
3. Nesigurnost, nedostatak vrednosti i konfuzan identitet	Gubitak porodičnog blagoslova je prouzrokovao da Nevrod teži za obožavanjem zasnovanim na tome da je moćan ratnik.
4. Kontrola	Karakteristika tiranije je duh potrebe da se kontroliše druge ljude silom, pošto ne postoji povezanost ostvarena preko porodičnih veza koje bi pružile poštovanje. Želja da ima carstvo je izražena u listi teritorija pripisanih sebi u posed.

Prikaz Nevroda i njegovog carstva carske moći i kontrole je bio prirodan rezultat odbacivanja porodične strukture koju je Bog uspostavio u edemskom vrtu. Gde god da postoji rat, sukob, želja za vlašću i kontrolom, tamo možemo raspoznati vavilonsko seme i vino. Istorija pokazuje da je ceo svet usvojio Nevrodov sistem, a Biblija to govori sa sledećim rečima:

Jeremija 51:7 „Vavilon beše zlatna čaša u ruci Gospodnjoj, kojom opoji svu zemlju; vino njegovo piše narodi, zato poludeše narodi.“

Ova izmenjena Nevrodova politika, da vlada na osnovu teritorije i drži ljude potčinjene njegovom autoritetu, je zahtevala armije ljudi koji će braniti zadobijene teritorije od spoljašnjih pretnji i držati populaciju pod kontrolom kako bi se sprečile unutrašnje pretnje. Provizija je morala biti plaćena armijama i stoga je bio uveden porez.

Zbog gubitka roditeljske ljubavi i blagoslova kao temelja zajednice drugi prioriteti su sada dominirali nad motivacionom željom individua da obezbede

i podrže jedni druge, sada su drugačiji motivi morali da se razviju i stoga je nastao sistem novca i bankarstva.

„Nevrod je bio prvi vladar koji je oformio vojsku i uspostavio ekonomski, civilni i društveni sistem. On je nametnuo svoju satanističku religiju svim pokorenim narodima. Vremenom su se njegova paganska učenja proširila i vladala nad svim nacijama na Zemlji.“²⁷

Nevrod nije izvršio invazije samo na doslovne teritorije, već takođe i na umove i uveo religiju koja je bila odraz njegovih verovanja o urođenoj sili i izopačene međuljudske veze. Ova religija je bila otelovljena u obožavanju Sunca. Kada je Nevrod umro, njegova žena/majka je nastavila sa tom religijom učeći ljude da je Nevrod sad utelovljen u Suncu, da je danju dobrotvor, a da se noću bori protiv zlih sila u podzemlju. Pošto je Sunce izlazilo svakoga dana, ljudi su mogli biti spokojni u spoznanju da je Nevrod pobedio zle sile i tako su se ljudi klanjali Suncu u zahvalnosti prema Nevrodu što ih štiti.²⁸

Semiramida je sada bila glavni graditelj mosta za povezivanje sa Nevrodovim duhovnim svetom, prenosila je njegove želje ljudima i igrala ulogu posrednika zalažući se za njih. Pošto je zauzimala ovu poziciju, to ju je uzdiglo do uloge boginje, tako da je i ona bila obožavana kao kraljica neba, kao što je i njen sin/muž bio obožavan.²⁹

Iako postoji mnogo interesantne istorije u vezi ovoga, ključna poenta je: celokupni sistem teritorije, novca, oporezivanja, vojske i carevanja se razvio iz raspada Božjeg originalnog porodičnog sistema. Celokupan sistem je u ratu sa Božjim originalnim principima porodičnog autoriteta i blagoslova. Ovo ne znači da bi trebali da se bunimo protiv vođa koje postoje danas, jer im je Bog dao vlast da vladaju u ovom novom sistemu da bi se pokazao potpuni opseg njegove tiranije. Ipak, možemo raspoznati osnovu na kojoj je zasnovan i izbeći i očigledne i suptilne uticaje koji narušavaju izgradnju porodične riznice.

10.4. Pozivanje Avrama i obnavljanje porodičnog sistema

Baš kao što je Bog pozvao Noja kao svedoka protiv tiranije predpotopnih „džinova“, tako Bog sada poziva čoveka kako bi prikazivao Njegove porodične principe vođstva, potčinjavanja, blagosiljanja i jednakosti kroz vezu. Pod

²⁷ Grifin, 24. strana

²⁸ Kerol Hamprejs, "Realni mitovi i lažne stvarnosti", 36. strana

²⁹ Isto

autoritetom svoga oca, Abraham je imao putovanje iz Vavilona u Hanan od dubokog značaja.

1. Mojsijeva 11:31 „I uze Tara sina svog Avrama i Lota sina Aronovog, unuka svog, i Saru snahu svoju, ženu Avrama sina svog; i pođoše zajedno iz Ura haldejskog da idu u zemlju hanansku, i dođoše do Harana, i onde se nastaniše.“

Ovo Avramovo putovanje predstavlja sve one koji žele da napuste Nevrodov tiranski sistem koji u svojim gvozdenim zubima lomi i uništava nade o izgradnji porodične riznice koja će trajati. Ovo putovanje će Avramovi potomci³⁰ napraviti dvaput, a i njegovi duhovni potomci³¹ takođe dvaput.

Ponovna izgradnja porodičnog sistema je zahtevala ponovno uspostavljanje kanala blagoslova kroz Avramovo patrijarhalno vođstvo.

1. Mojsijeva 12: 1-3 „I reče Gospod Avramu: Idi iz zemlje svoje i od roda svog i iz doma oca svog u zemlju koju ću ti Ja pokazati. I učiniću od tebe velik narod, i blagosloviću te [uspostaviću kanal ponovo], i ime tvoje proslaviću, i ti ćeš biti blagoslov [kanal blagoslova]. Blagosloviću one koji tebe uzblagosiljaju [potčine tvom otačkom autoritetu], i prokleću one koji tebe usproklinju [odbace autoritet koji sam ti dao]; i u tebi će biti blagoslovena sva plemena na zemlji.“

Ovo je duboko značajan zavet između Boga i Avrama. Avramovo potčinjavanje Bogu³² će ponovo uspostaviti vitalno potreban osećaj lične vrednosti koji dolazi kada je osoba povezana sa Izvorom života univerzuma. Kroz Avrama će sve porodice na Zemlji biti blagoslovene, ne samo zbog toga što će biti blagoslovene kroz njegovog potomka, Spasitelja sveta, koji će doći, već takođe i zbog toga što će ga Bog poučiti o ispravnim porodičnim principima kako bi se očuvao kanal blagoslova.

10.5. Lekcija iz Sodoma

Kao način kako da se očuvaju principi koji su bili dati Avramu, on se preselio iz grada u kome su principi novca, teritorije, kontrole i vladanja imali veliki uticaj na dušu. Oni koje je Avram ostavio iza sebe u gradovima su se toliko iskvarili da su, opet, ljudske misle bile neprekidno samo zle, a po-

³⁰ Prvo iz Egipta, a onda iz Vavilona.

³¹ Prvi u vreme Hrista i apostola i opet nakon 1260 godina vavilonskog zarobljeništva kada je srednjevekovna crkva vladala gvozdenom pesnicom.

³² 1. Mojsijeva 22:18

rodične strukture su bile toliko uništene da je život za većinu ljudi bio samo jad, bol, zlostavljanje i ropstvo. Hamova seksualna perverzija, koju su Nevrod i Semiramida negovali i razvijali, je bila intenzivno prisutna u stanovnicima Sodoma i Gomora.³³

Gospod se u Svojoj milosti još jednom upliće kako bi zaustavio bol i mučenje, ali pre nego što je to uradio, Biblija nam prikazuje nizove Božjih promisli u vezi Avrama i upućivanje u porodične principe.

1. Mojsijeva 18:17-19 „A Gospod reče: Kako bih tajio od Avrama šta ću učiniti, kad će od Avrama postati velik i silan narod, i u njemu će se blagosloviti svi narodi na zemlji? Jer znam da će zapovediti sinovima svojim i domu svom nakon sebe da se drže puteva Gospodnjih i da čine što je pravo i dobro, da bi Gospod navršio na Avramu šta mu je obećao.“

Gospod želi da Avram razume razlog uništenja Sodoma i Gomora. Ovo uništenje će biti upozorenje i podsetnik Avramu da bude obazriv što se tiče održavanja porodičnog kanala blagoslova i sprečavanja uspona tiranije koji uvek dođe kao rezultat kada je kanal uništen.

Rečeno nam je da Bog „znao“ Avrama ili da ga je poznavao. Ova reč „znati“ je upravo ista reč koja opisuje proces kada je Adam „poznao“ svoju ženu Evu. Duhovni koncept „poznanja“ je prenos duhovnog semena koje će doneti rod u vidu moćnog, a ipak mirnog porodičnog carstva. Ovo duhovno seme (a to je Hristov Duh) će postati blagosloveno duhovno nasledstvo svih onih koji će Avrama zvati svojim ocem.³⁴

1. Mojsijeva 18:17-19 nam prikazuje tajne očuvanja kanala blagoslova i očuvanja duhovnog semena koje će osposobiti njegove sinove i ćerke da se odupru zmijinoj laži koja se pokazala u tiranskim carstvima sveta. Evo redosleda:

1. On će zapovediti svojoj porodici i domaćinstvu nakon sebe.
2. Ovo će ih osposobiti „da se drže puteva Gospodnjih“.
3. Ovo će ih osposobiti „da čine što je pravo i dobro“ - ovo znači pošteno i ispravno porodično upravljanje.

³³ 1. Mojsijeva 19:4-5

³⁴ Rimljanima 4:11. Dobio je znak obrezanja, pečat pravde vere koju je imao još pre obrezanja kako bi mogao biti otac svih koji veruju, iako su neobrezani, kako bi pravednost takođe mogla da se pripíše i njima.

4. Na ovaj način će zavetno obećanje da će nastati veliki i moćan narod biti uspunjeno.

Početna tačka ovog procesa je zapovedanje ili dovođenje svoje porodice u red. Ako izbliza pogledamo ovu strukturu u Bibliji, vidimo čoveka koji je veoma poštovan i voljen - posebno od svoje žene. Ovo poštovanje se pretvara u reči blagoslova koje deluju kao pravedno seme u sledećoj generaciji i stoga očuvavaju kanal blagoslova.

1. Petrova 3:6 „Kao što Sara slušaše Avrama, i zvaše ga gospodarem (eng. lord); koje ste vi kćeri postale, ako činite dobro, i ne bojite se nikakvog straha.“

Sarino oslovljavanje Avrama sa „lord“ koje je apostol Petar na grčkom ovde upotrebio, znači gospodar ili gospodin. Sara je, kroz uputstva od Gospoda i kroz životna iskušenja, raspoznala da je odigrala ulogu potčinjavanja od životnog značaja u uspostavljanju autoriteta svoga supruga što onda otvara kanal blagoslova.

Sotona se očajnički trudio da uništi Avramovu porodičnu strukturu i opet, on je pokušao da napadne onu osobu koja je bila potčinjena osoba od vitalnog značaja. Kada je Avram putovao u Egipat iz straha je tražio od Sare da kaže faraonu da je njegova sestra kako on ne bi bio ubijen zbog njene lepote, a ona uzeta.³⁵

Faraon je uzeo Saru i možda je nameravao da se oženi s njom, ali je Bog intervenisao i poslao na faraona velika zla da ga upozori da nešto nije u redu. Sara je bila vraćena svome mužu, bilo im je rečeno da odu, ali sledeća činjenica je jasna: odmah nakon obećanja o ponovnom uspostavljanju porodične strukture blagosiljanja, sotona je pokušao da to sabotira, a njegova meta je bila Sara zbog njene uloge od suštinskog značaja u otvaranju kanala blagoslova.

Poučen svojim iskustvom, vidimo da se Avram veoma pobrinuo što se tiče izabiranja žene za svoga sina Isaka. Raspoznao je da je ključ za izgradnju porodičnog carstva pronalaženje žene koja će biti potčinjena, koja će poštovati Isaka na takav način koji će držati otvorenim kanal blagoslova.³⁶

U ovoj glavi smo razmotrili korene duhovne borbe koja besni danas u vezi vitalne prirode porodične jedinke. Videli smo uspon carstva kroz zmijino

³⁵ 1. Mojsijeva 12:12-20

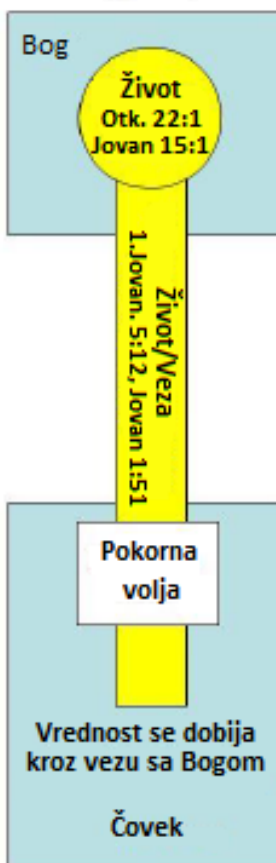
³⁶ 24. glava 1. Mojsijeve knjige

seme u životima Nevroda i Semiramide, a nada nam je bila data u pozivanju Avrama i njegove porodice kroz kojeg ćemo biti blagosloveni, ako ga blagoslovimo, što znači sledeće: da raspoznamo u njegovoj porodičnoj strukturi tajnu istinske veličine i obećanje o srećnoj porodičnoj riznici.

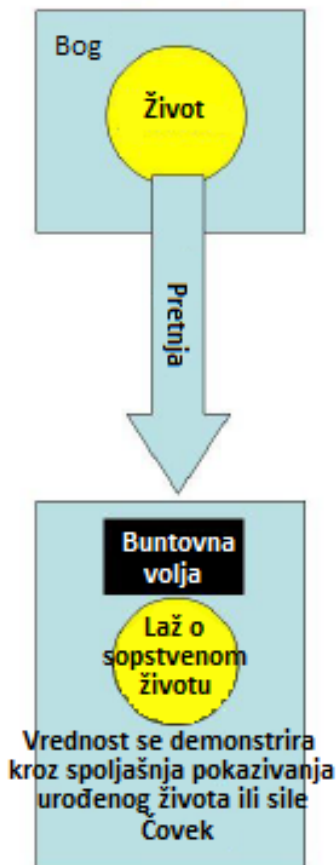
Sistemi verovanja koji čine osnovu dva carstva

Biće od pomoći da uzmemo trenutak kako bi uporedili Avramov i Nevrodov sistem verovanja. Suštinska razlika između dva sistema je verovanje u urođen izvor života, suprotno od verovanja da nam život dolazi od Oca na nebu.

Avramovo stanovište

Nevrodovo stanovište

11.1. Vera nasuprot straha

Avramova usredsređenost na gledište koje jeodnosne prirodeje neizbežan ishod verovanja da on, što se tiče života, zavisi od veze. Priroda veze je izražena odnosom oca i njegove dece. Avramovo verovanje da je onaj ko mu daje život nežan Otac, smanjuje njegovu potrebu da bude preterano zabrinut u vezi zaštite sopstvenog života. Zabrinutost u vezi zaštite i odbrane nije najvažniji prioritet. Zbog toga, Avram je zadovoljan sa time da živi u ruralnoj sredini, bez ograđenih gradova i potrebe da se veći broj ljudi okupi zajedno radi povećanja zaštite.

Nakon što su Adam i Eva prihvatili zmijinu laž o urođenom životu, jedno od prvih osećanja koje je Adam iskusio je bio strah.

1. Mojsijeva 3:10 „A on reče: Čuh glas Tvoj u vrtu, pa se poplaših, jer sam go, te se sakrih.“

Rezultat verovanja da imate sopstveni izvor života zahteva da ga štitite. Kada se Bog približio Adamu da mu postavi pitanja, Adam je Boga doživeo kao pretnju, zbog toga što je Bog moćniji od njega.

Ovo iskustvo je bilo nasleđe koje su dobili Nevrod i oni koji su bili sa njim koji su verovali u zmijinu laž. Bilo im je potrebno da se okupe u gradovima i sagrade zidine oko njih kako bi se zaštitili od onoga što su smatrali pretnjom. Ovaj strah se pretvorio u agresiju tako da su se oformljivale armije kako bi se gradovi branili, a onda je strah, u krajnjoj liniji, prerastao u preventivne napade kako bi se osiguralo da nijedno susedno pleme ne postane moćnije i pokori ih. Verovanje u urođen izvor života uzrokuje da svaka osoba ili grupa ljudi budu viđeni kao pretnja ili prilika koja mora biti praćena i držana pod kontrolom, ako je to moguće ili potisnuta radi ličnog opstanka. Da bi uspešno pratili one oko sebe i upozorili ih da se drže podalje, teritorijalne oblasti su bile uspostavljane i branjene. Nevrodovo carstvo koje pokreće strah je zaraženo sa opsesijom posedovanja i odbrane teritorija.

11.2. Porodični fokus nasuprot individualnog fokusa

Avramovo shvatanje života, da on teče od nebeskog Oca koji blagosilja Svoju decu se pretvara u usredsređenje na potčinjenost i primanje tog blagoslova. Vođstvo nebeskog Oca i pokoravanje Njegovog Sina ima svoj odraz u ulogama muža i žene i ispoljeno je u različitim ulogama - sejanja i negovanja. Svaki član porodice igra svoju ulogu u ostvarivanju sreće cele porodice. Primetite strukturu blagoslova koju je Bog izneo Avramu:

1. Mojsijeva 12:2-3 „I učiniću od tebe velik narod, i blagosloviću te, i ime tvoje proslaviću, i ti ćeš biti blagoslov. Blagosloviću one koji tebe uzblagosiljaju, i prokleću one koji tebe usproklinju; i u tebi će biti blagoslovena sva plemena na zemlji.“

Bog govori o blagosiljanju pojedinaca kroz porodičnu strukturu. Sara je pokazala principe potčinjavanja, ona je raspoznala da Božji blagoslovi teku kroz njenog muža i oslovljavala ga je sa „adon“, od čega se dobija reč „adoni“ ili gospodar. Verovanje da život izvire iz jedne tačke i onda teče dalje, daje podstrek ili neguje principe vođstva, potčinjavanja, blagosiljanja i međusobne zavisnosti. Sara i deca zavise od Avrama da bi blagoslov mogao da teče do njih, a Avram zavisi od svoje porodice što se tiče uspostavljanja svog autoriteta. Sveta povezanost porodičnih veza ne može biti raskinuta i stoga svaki član porodice ima jasan identitet i svrhu kao deo porodice.

1. Mojsijeva 18:19 „Jer znam da će zapovediti sinovima svojim i domu svom nakon sebe da se drže puteva Gospodnjih i da čine što je pravo i dobro, da bi Gospod navršio na Avramu šta mu je obećao.“

Suprotno tome, Nevrod je vođen potrebom da zaštiti i zadovolji izvor života za koji veruje da se nalazi u njemu samom. Pošto svaka osoba može biti doživljena kao pretnja ili prilika - nijedna veze ne može biti istinski blagonaklone prirode³⁷, osoba mora biti neprekidno posmatrana, sa njom se mora neprekidno manipulirati ili je neprekidno smirivati. Nevrod i njegovi sledbenici mogu izgledati kao porodica sa prisutnim elementima oca, majke i dece, ali veze su obično veoma disfunkcionalne. Svaka osoba naginje ka tome da iskoristi drugog člana porodice da bi zadovoljila lične potrebe i želje. Dobro je za muškarca da ima ženu kako bi izbegao usamljenost, da ima nekog da čisti za njim i kuva mu hranu. Dobro je za ženu da bude udata kako bi imala zaštitu i zajedništvo.

Nevrodove lične ambicije su ga navele da se oženi sa svojom majkom prosto zato što je imala spoljašnju lepotu i moć. Nevrodova porodična struktura je bila: sin/muš i majka/žena. Ovaj proces je doveo do zabune u ulogama, pa stoga i do zabune u identitetima. Zbrka između muškarca i žene se još više komplikuje zbog gubitka osobe koja će biti u pokornoj poziciji, koja bi

³⁷ Interesantno je posmatrati teme o pretnjama i prilikama u programima o prirodi koji se zasnivaju na evoluciji kao što su programi Davida Attenboroua. Zmijina laž o urođenoj sili prožima mnogo nivoa.

naučila sledeću generaciju principima potčinjenosti. Ova činjenica je podstrek za dečju pobunu i potrebu za silom, manipulacijom i smirivanjem od strane roditelja kako bi svoju decu držali pod kontrolom ili kako bi ona bila zadovoljna.

11.3. Obožavanje - kao što je to izraženo kroz subotu nasuprot dana Sunca (nedelje)

Centralna tačka Avramovog obožavanja je Otac/Stvoritelj univerzuma. To je klanjanje Bogu koji je ličnost i koji daje život. Bog je poučio Avrama o Svojim zakonima koji su ga osposobili da ostane povezan sa životom Božjim, a ova veza je bila potvrđena zavetom.

1. Mojsijeva 26:5 „Zato što je Avram slušao glas Moj i čuvao naredbu Moju, zapovesti Moje i pravila Moja i zakone Moje.“

Ključna zapovest koja je identifikovala Boga kome se Avram klanjao je bila subota. To je bila uspomena na Boga Stvoritelja i zahtevala je od vernika da se odmaraju od svojih poslova i da se odmaraju u Božjim delima. Proces odmaranja je bio podsetnik da sav život dolazi od Boga i da su ljudi potpuno zavisni od Njega. Sama priroda subote je bila odnosna zbog toga što su veze izrezbarene u vremenu; ne postoji vidljivi objekat klanjanja, već samo vreme za prislan razgovor sa nevidljivim i beskonačnim Bogom. Ovakvo obožavanje Boga je misaono, mirno i radosno.

Isaija 26:3 „Ko se Tebe drži, čuvaš ga jednako u miru, jer se u Tebe uzda.“

Nevrodov sistem obožavanja se vrti oko spoljašnjeg ispoljavanja urođenog izvora života osobe i stoga zahteva vidljive oznake sile. Najmoćniji objekat u našem sunčevom sistemu je Sunce. Zahvaljujući Suncu usevi rastu, Sunce šalje toplotu i svetlost u ljudske kuće. U ovom kontekstu, obožavanje Sunca je obožavanje urođene sile. Kada je Nevrod umro, njegova žena/majka je izjavila da je sada nastavio da živi u Suncu tako da je sada kroz Nevroda bila ostvarena povezanost odnosne prirode u slučaju beživotnog objekta - Sunca, tako da su ljudi mogli početi obožavati Nevroda. Svakog jutra kada je Sunce izlazilo, oni koji su obožavali Sunce su se klanjali moćnoj sili Nevroda, moćnog lovca, ispoljenoj u snazi Sunca. Pošto je Nevrod bio samo čovek, ovo obožavanje je bilo u suštini obožavanje svojega „ja“ i verovanje u sopstveni život. Ovo klanjanje nebeskim telima se proširilo na planete i zvezde, ali poseban dan je bio rezervisan za Sunce svake sedmice pod nazivom dan Sunca (nedelja). Jedini koncepti zakona u Nevrodovom carstvu su - čini šta ti je volja

ili čini šta god želiš ako se možeš izvući iz toga bez posledica. Jedini Nevrodov gospodar je bio on sam, a svaki zakon koji mu je bio predstavljen je bio viđen kao pokušaj dominacije i kontrole.

11.4. Vaskresenje nasuprot besmrtnosti

Avramovo viđenje smrti je bilo da se prilikom smrti svesnost prekida. Smrt je bila viđena kao proširen san u kome osoba nije svesna stvari oko sebe ni vremena. Pošto čovek nema život u sebi, kada umre, on prestaje da postoji. Jedini način kako se može oživeti je kroz vaskresenje koje daje Darodavac života, a to je Bog.

Jevrejima 11:17-19 „Verom privede Avraam Isaka kad bi kušan, i jednorodnoga prinošaše, pošto beše primio obećanje, u kome beše kazano: U Isaku nazvaće ti se seme; Pomislivši da je Bog kadar i iz mrtvih vaskrsnuti; zato ga i uze za priliku.“

Avramovo prihvatanje smrti koja je došla na ovaj svet kroz Adama je još jedna potvrda da čovek nema život u sebi i predstavlja savršenu paralelu svetkovanju subote koja nas upućuje na Izvor svačijeg života - Boga. Prihvatanje prokletstva smrti čini stvarnom žrtvu jagnjeta koje je Avram prineo na oltaru.

1. Mojsijeva 12:8 „Posle otide odande na brdo, koje je prema istoku od Vetilja, i onde razape šator svoj, te mu Vetilj beše sa zapada a Gaj s istoka; i onde načini Gospodu žrtvenik, i prizva ime Gospodnje.“

Realnost smrti zahteva da se veruje u Spasitelja koji obnavlja život, u Onoga koji ponovo uspostavlja kanal blagoslova. Tokom klanja jagnjeta, Avram je prepoznao u tome smrt nadolazećeg Spasitelja koji ga obdaruje sa svakim dahom i otkucajem srca.

Zmijina laž je uzrokovala da Nevrod i njegovi sledbenici vide smrt kao prelaz u drugu oblast. Osoba koja poseduje besmrtnost ne može da umre, već da samo pređe na drugo mesto kao što je to vidimo prikazano u priči o Nevrodovom prelasku u Sunce i o tome da je postao još moćniji. U Nevrodovom carstvu smrt nije realna, već predstavlja vrata. Koncept spasitelja u ovom kontekstu je da to nije onaj ko ponovo obnavlja život, već onaj ko svojom velikom silom oslobađa pravednike, a poražava zle. Ne postoji usredsređenost na lične grehe i posledice Adamovog prokletstva za ljudski rod. Spasitelj koji postoji u Nevrodom carstvu je oslobodilac i osvajač. Interesantno je zapaziti da su Jevreji očekivali upravo ovakvog Mesiju.

Razlike o kojima smo pričali su prikazane u sledećoj tabeli:

Avram	Nevrod
	
1. Porodična struktura (1. Mojsijeva 18:19)	1. Diktator/tiranin - pojedinac (1. Mojsijeva 10:10)
2. Nomadski ruralni stanovnici (Jevrejima 11:8-10)	2. Graditelji i branitelji gradova (1. Mojsijeva 11:4)
3. Identitet kroz roditeljski blagoslov (1. Moj. 12:2)	3. Identitet kroz renome (1. Mojsijeva 11:4)
4. Držanje subote i zapovesti (1. Moj. 26:5)	4. Slušanje ličnih želja (Rimlj. 1:21-32)
5. Verovanje u smrt i vaskrsenje (Jev. 11:17-19)	5. Verovanje u besmrtnost duše (1. Mojsijeva 3:4)
6. Ponizni Spasitelj koji obnavlja život, zaklano jagnje nam ovo otkriva (Jovan 11:25)	6. Spasitelj je ponosni osloboditelj i onaj koji pokorava, osnažen Suncem i obožavanjem prirode
7. Usredsređenost u obožavanju je na nevidljivom	7. Usredsređenost u obožavanju je na vidljivom

Iskušenja i trijumfi Božje zemaljske porodice zapisani u 1. Mojsijevoj knjizi

1. Mojsijeva knjiga je puna poučnih primera o tome kakvi su se izazovi našli pred Božjim porodičnim sistemom, o tome kako je bio stavljan na probe, a ponekad i uništavan. Nakon kolapsa prve Adamove porodice usled tiranskog ponašanja džinova ili ljudi od renomea, Bog je pozvao Noja kako bi ponovo uspostavio porodični sistem, ali se on ubrzo opet raspao, a ceo svet je prihvatio laž o urođenom životu, tako da je Bog pozvao Avrama da bude Njegov predstavnik i odraz Njegovog carstva. Imamo privilegiju da, od 12. glave 1. Mojsijeve knjige pa sve do kraja knjige, posmatramo aspekte od ključnog značaja u tri generacije Avramove porodične linije. Dok budemo izbliza posmatrali živote patrijaraha, otkrićemo realne primere i upozorenja u vezi toga kako da izgradimo čvrstu porodičnu strukturu za našu riznicu uspomena.

12.1. Izazovi sredine i društva

U 1. Mojsijevoj 12:1 Bog govori Avramu da napusti mesto u kome je živeo i da ostavi svoju proširenu rodbinu. Poreklo Avramove porodice je bio Ur u vavilonskoj zemlji. Ovo je bilo srce Nevrodovog lažnog sistema obožavanja. Sve u vezi vavilonske kulture je još više utvrđivalo laž o urođenom izvoru života i predstavljalo negativan uticaj za izgradnju porodičnog sistema zasnovanog na Božjim principima.

Verovatno je bilo teško za Avrama da ostavi iza sebe sve što mu je bilo poznato i pokida bliske porodične veze koje je imao, ali je izabrao da posluša Božju zapovest. Današnji gradovi su napravljeni na istim principima kao što je bio onaj u kome je Avram živeo - uzvisivanje čoveka, ugađanje samome sebi i razni nivoi kontrole (posao, porezi, mediji, društveni pritisak, sistem obrazovanja). Ostavljanje grada i premeštanje u sredinu koja je ruralnija često postavlja određeni broj prepreka koje mnogi nisu voljni preći. Ostaviti prijatelje i udobnost iza sebe deluje preteško tako da mnoge porodice žive u gradovima izlažući se filozofski, emocionalno, kulturološki i duhovno principima koji su u potpunoj suprotnosti sa Božjim porodičnim sistemom. Gradski život je, u većini slučajeva, još veća prepreka za izgradnju riznice porodičnih uspomena.

Lekcija u vezi sredine je još više predstavljena u priči o Lotu. Lot je bio Avramov nećak i putovao je sa njim pri odlasku iz Vavilona. Njihova stada su narasla toliko velika da je postalo nemoguće deliti resurse jedne oblasti u tako velikoj grupi.

1. Mojsijeva 13:5-6 „A i Lot koji iđашe s Avramom imaše ovaca i goveda i šatora. I zemlja ne mogaše ih nositi zajedno, jer blago njihovo beše veliko da ne mogoše živeti zajedno.“

Avram je ponudio Lotu da izabere pravac kojim želi ići. Da je Lot želeo da ode levo, Avram bi krenuo desno. Da je Lot želeo da ode desno, Avram bi krenuo levo. Da je Lot sledio Božji sistem potčinjavanja, on bi zamolio Avrama da se moli i odluči šta je najbolje za obojicu prema svom mišljenju. Kao Avramov nećak, on se nalazio u Avramovom kanalu blagoslova i bio bi blagosloven da se potčinio mudrosti i vođstvu svog rođaka.

Lot se nalazio pod uticajem želje za imetkom, bogatstvom i lagodnim životom na isti način kao što su bili i Vavilonjani. Napravio je odluku zasnovanu na želji za silom, umesto zasnovanu na vezi i izabrao je zemlju koja je bila plodnija i koja se nalazila blizu grada Sodoma.

1. Mojsijeva 13:10-13 „Tada Lot podiže oči svoje i sagleda svu ravnicu jordansku, kako celu natapaše reka, beše kao vrt Gospodnji, kao zemlja misirska, sve do Zagora, pre nego Gospod zatre Sodom i Gomor. I Lot izabra sebi svu ravnicu jordansku, i otide Lot na istok; i razdeliše se jedan od drugog: Avram življaše u zemlji hananskoj, a Lot življaše po gradovima u onoj ravnici premeštajući svoje šatore do Sodoma. A ljudi u Sodomu behu nevaljali, i grešahu Gospodu veoma.“

Ova Lotova odluka se pokazala fatalnom po njegovo porodično carstvo. Na kraju su se Lot i njegova porodica preselili u Sodom, a Lot je dobio upozorenje u vezi življena u tom gradu u zarobljivanju od strane grupe obližnjih plemena. Priča je zapisana u 14. glavi 1. Mojsijeve knjige. Ovo je trebalo da bude upozorenje za Lota da napusti grad. Nažalost, u zapisu se ne spominje da je Lot bio zahvalan ili da je bio rešen da napusti Sodom. Njegovi oči su bile zaslepljene za opasnosti po njegovu porodicu, a kasnije je platio veliku cenu.

Zloba Sodomljana je postala toliko velika da je Bog morao da interveniše. U razgovoru sa Avramom, Duh Hristov koji je bio u Avramu, koji se zalagao za Sodomljane pokazuje Božju nevoljnost da uništi grad, ali je mo-

ralnost života postala tako loša da su identiteti uloga muškaraca i žena postali u potpunosti pobrkani, a porodična struktura uništena.

1. Mojsijeva 19:4-7 „I još ne behu legli, a građani Sodomljani slegoše se oko kuće, staro i mlado, sav narod sa svih krajeva, i vikahu Lota i govorahu mu: Gde su ljudi što dođoše sinoć k tebi? Izvedi ih k nama da ih poznamo. A Lot iziđe k njima pred vrata zatvorivši vrata za sobom, i reče im: Nemojte, braćo, činiti zla.“

Izlaganje iz dana u dan ovakvoj sredini je uništila moralne temelje Lotovog doma. Iako se Lot trudio najbolje što je mogao da bude veran Bogu, postavio se tamo gde će sredina i povezivanje sa zlim ljudima oko njega potkopati sve njegove napore. Lot je izgubio celu svoju porodicu, izuzev dve ćerke; svi su poginuli u uništenju Sodoma.

1. Mojsijeva 19:14 „I iziđe Lot, i kaza zetovima svojim, za koje htede dati kćeri svoje, i reče im: Ustajte, idite iz mesta ovog, jer će sada zatrti Gospod grad ovaj. Ali se zetovima njegovim učini da se šali.“

1. Mojsijeva 19:17 „I kad ih izvedoše napolje, reče jedan: Izbavi dušu svoju i ne obziri se natrag i u celoj ovoj ravni da nisi stao; beži na ono brdo da ne pogineš.“

1. Mojsijeva 19:24-26 „Tada pusti Gospod na Sodom i na Gomor od Gospoda s neba dažd od sumpora i ognja, i zatre one gradove i svu onu ravan, i sve ljude u gradovima i rod zemaljski. Ali žena Lotova beše se obazrela idući za njim, i posta slan kamen.“

Nažalost, Lotova žena je prigrllila duh nepotčinjavanja koji su Sodomljanke imale i odbila da sa zahvalnošću obrati pažnju na uputstvo da se ne okreće unazad, tako da je stradala. Moguće je da bi, čak i ako je imala duh nepotčinjavanja, Lotova žena imala produženo vreme da promisli o svome putu, ali Lotov neodlučan stav što se tiče življenja u gradu je osnažio njene stavove, neposlušnost i zapečatio njenu sudbinu.

Bilo bi dovoljno loše izgubiti celu svoju porodicu, ali povrh toga, i Lotove ćerke su takođe bile pod uticajem nemoralnosti Sodomljana. Lotova spremnost da dozvoli da njegove ćerke budu iskorišćene od strane zlih ljudi je bio dokaz nedostatka blagoslova koje Lot nije obezbedio svojim ćerkama i to ih je učinilo ranjivim na naklonost bezbožnih ljudi i zlih veza.

Pod ovim uticajem, Lotove ćerke su, u dobrim namerama sa težnjom da porodično drvo nastavi da traje, upotrebile Nevrodov princip manipulacije da bi opile svoga oca i obe su zatrudnele sa njim. Ove mlade žene su izgubile osećaj šta je njihov otac bio predviđen da bude i nedostatak poštovanja u kome su živele i udisale u Sodomu su im omogućili da pređu prag koji će dovesti do velike tragedije. Deca koja su se rodila kao rezultat ovoga su bila Moav i Amon, glavni od sinova Moavovih i Amonovih su postali veliko iskušenje za Avramove potomke - izraelsku decu. Bez ispravne porodične strukture blagosiljanja, ova dva plemena su postala zla i ratoborna i dokazala su da su crna mrlja na Zemlji, a na kraju su napunili svoju čašu sa bezakonjem čak do te mere da je bio potreban božanski sud.

Svi ovi strašni događaji su mogli biti izbegnuti da se Lot potčinio Avramovom autoritetu i tražio od njega da on predloži šta je najbolje da se uradi. Čak je mogao biti pošteđen i da je napustio Sodom kada ga je Avram spasio, ali to nije učinio. Lotovo nasleđstvo nije bio silan narod koji je blagoslov za zemlju, već primer gubitaka, tragedije, incesta i pokvarenosti u njegovim potomcima.

Kakav uticaj ima naše okruženje i društvo na naše porodice danas?

12.2. Test bogatstva

Biblija nam veoma jasno govori o opasnostima i zavodljivosti novca.

1. Timotiju 6:10 „Jer je koren svih zala srebroljublje kome neki predavši se zađoše od vere i na sebe navukoše muke velike.“

Novac sam po sebi nije koren zla, već ljubav prema njemu. Ranije smo zapazili da je Nevrod bio taj koji je razvio određen oblik bankarskog sistema. Motivi međusobnih veza, motivi ljubavi i odgovornosti, koji sačinjavaju osnovu transakcija u Božjem carstvu su bili zamenjeni sa sistemom novca u kome je svaka transakcija imala svoju cenu i otvorila vrata za ljude da lakše nađu svoju ličnu vrednost kroz ono što poseduju. U sistemu zasnovanom na novcu, novac je moć i što više novca imate - moćniji ste, tako da je ljubav prema novcu, ustvari ljubav prema moći i jedan od najboljih primera koji prikazuje postizanje lične vrednosti kroz poziciju i moć. Naš nebeski Otac o ovome kaže sledeće:

Jeremija 9:23-24 „Ovako veli Gospod: Mudri da se ne hvali mudrošću svojom, ni jaki da se ne hvali snagom svojom, ni bogati da se ne hvali bogatstvom svojim. Nego ko se hvali, neka

se hvali tim što razume i poznaje Mene da sam Ja Gospod koji činim milost i sud i pravdu na zemlji, jer Mi je to milo, govori Gospod.“

Bog kaže da ne pronalazimo ličnu vrednost ili hvalu u bogatstvu, već da naša hvala bude to da poznamo Njega. Bogatstvo Božjeg carstva je karakter. Koja je cena osobe koja je radosna, mirna, strpljiva, iskrena, razborita i koja je direktna u branjenju pravednih vrednosti? Gde da nađemo takve ljude danas?

Za većinu ljudi u društvu danas, sticanje novca se nalazi među prvim ambicijama. Kao što se ponekad kaže: „Novac nije najvažniji, ali je važan koliko je kiseonik važan.“

Muškarci i žene će žrtvovati domove i porodice da bi stekli bogatstvo i novac i voljni su da uđu u brak sa potpuno pogrešnom osobom prosto zbog toga što je ta osoba bogata. Ostajace prekovremeno na poslu iz noći u noć kako bi napredovali, dok će njihova deca biti lišena njihovog društva. Želja za novcem i želja za srećnom porodicom su dve želje koje se međusobno takmiče. Tokom našeg života postoje momenti kada jedna želja mora da se skloni sa puta drugoj želji.

U životu Avrama vidimo čoveka koji je u takvim situacijama izabrao da Bog i porodica budu na prvom mestu. Iako je Avram bio bogat čovek, i neko bi mogao reći da je mogao sebi priuštiti da bude darežljiv, karakter ovoga čoveka se pokazuje iznova i iznova; da je odlučio da na prvom mestu bude odavanje časti Bogu i da su mu njegove porodične veze vredele više od drugih stvari.

1. Mojsijeva 13:7-9 „I beše svađa među pastirima Avramove stoke i pastirima Lotove stoke. A u to vreme živehu Hananeji i Ferezeji u onoj zemlji. Pa Avram reče Lotu: Nemoj da se svađamo ja i ti, ni moji pastiri i tvoji pastiri; jer smo braća. Nije li ti otvorena cela zemlja? Odeli se od mene. Ako ćeš ti na levo, ja ću na desno; ako li ćeš ti na desno ja ću na levo.“

Jedini razlog zašto je Lot imao veliko imanje je bila njegova veza sa Avramom. Avram je mogao postupati prema Lotu kao što je Lavan postupao prema Jakovu i pokušati da izvuče iz njega koliko god bude mogao kako bi se obogatio, ali to nije uradio. Mogao je reći Lotu da su njegove sposobnosti i mudrost omogućile svo ovo bogatstvo, da mu on duguje zahvalnost i da bi trebalo da mu plati u skladu sa time, ali to nije učinio. Većina dovitljivih poslovnih ljudi bi posmatrala sa neodobravanjem Avramovo dozvoljavanje

svome nećaku da prvi odluči koje želi pašnjake, dozvoljavanje da bude u prednosti - takva odluka, svetski gledano, uopšte nije bila pametna.

Ali Avram nije robovao ljubavi prema novcu i imovini kao što je Lot robovao tome. Ljubav prema imovini i prednostima ga je koštala njegovog porodičnog carstva, sve je izgubio. U težnji za privremenim prednostima kako bi stekao više, ostao je bez ičega.

U 14. glavi 1. Mojsijeve knjige još jednom vidimo da je Avram vrednovao porodične veze više od privremenih vrednosti.

1. Mojsijeva 14:12-15 „Uzeše i Lota, sinovca Avramovog, i blago njegovo, i otidoše, jer živeše u Sodomu. A dođe jedan koji beše utekao, te javi Avramu Jevrejinu, koji živeše u ravni Mamrija Amorejina, brata Esholu i brata Avnanu, koji behu u veri s Avramom. A kad Avram ču da mu se zarobio sinovac, naoruža sluge svoje, trista osamnaest, koji se rodiše u njegovoj kući, i pođe u poteru do Dana. Onda razdelivši svoje udari na njih noću sa slugama svojim, i razbi ih, i otera ih do Hovala, koji je na levo od Damaska.“

Bilo bi lako za Avrama da ne žali Lota i ono šta mu se desilo ili možda da sebi dozvoli da se u njemu pojave osećanja pravde da je Lot pravedno dobio ono šta je zaslužio zato što je bio pohlepan, ali Avram nije dozvolio ovim mislima da vladaju s njime. Lot je bio njegov nećak, on je svesno rizikovao vlastiti život i uložio svoja sredstva i bogatstvo u težnji da spase Lota.

Avram je mogao izgubiti svoj život i sve što je posedovao u spasavanju Lota i njegove porodice. Svetski gledano, ovo je bila ludost. Mogao je čak i da angažuje grupu ljudi da vrate njegovog nećaka, ali Avram je lično otišao i izložio sve riziku.

Bog je darovao Avramu veliku pobedu, što je bilo suprotno svim izgledima³⁸ i Avram je još jednom bio suočen sa izazovom novca. Avram je znao da mu je Bog dao njegovu pobedu i da Gospod treba da bude veličan zbog Njegove milosti. Ovde vidimo princip koji je Avram sledio da bi se podsećao na to odakle sve stvari dolaze.

³⁸ Šanse da 318 muškaraca pobedi veliku vojsku su zaista veoma male. Zapravo, ova pobeda po izvanrednosti nadmašuje bitku kod Termopila.

1. Mojsijeva 14:18-20 „A Melhisedek car salimski iznese hleb i vino; a on beše sveštenik Boga Višnjeg. I blagoslovi ga govoreći: Blagosloven da je Avram Bogu Višnjem, čije je nebo i zemlja! I blagosloven da je Bog Višnji, koji predade neprijatelje tvoje u ruke tvoje! I dade mu Avram desetak od svega.“

Avram je mogao da rasuđuje na sledeći način: da ima pravo da uzme sav plen iz ovog sukoba. Izložio je riziku svoj život i imovinu i pobedio je, tako da je imao pravo na to. Ali ovakvo razmišljanje je odraz sotonine laži o urođenoj sili. Avram je znao da je Bog bio taj koji je izvojevao pobedu; ova moć, veštine i sposobnosti nisu potekli od njega, već su došli od Stvoritelja neba i Zemlje i, kao priznanje toga, on je dao desetak ili 10% od svojih prihoda svešteniku svevišnjeg Boga. Davanje desetka je bilo opipljiva potvrda od strane Avrama da je sve što je imao došlo od Boga i služilo kao blagoslov protiv pohlepe i sebičnosti. Praksa davanja desetka je još jedan način kojim je Avram stavljao porodične veze iznad iskušenja i zavodljivosti bogatstva.

Ali Avramovo shvatanje opasnosti koje se kriju u bogatstvu je bilo još više prošireno.

1. Mojsijeva 14:21-23 „A car sedomski reče Avramu: Daj meni ljude, a blago uzmi sebi. A Avram reče caru sodomskom: Dižem ruku svoju ka Gospodu Bogu Višnjem, čije je nebo i zemlja, zaklinjući se: Ni konca ni remena od obuće neću uzeti od svega što je tvoje, da ne kažeš: Ja sam obogatio Avrama.“

Kralj sedomski nije verovao, kao što je Avram verovao, da su svo bogatstvo i imovina došli od Boga koji je stvorio nebo i Zemlju. Da je prihvatio njegove darove, moglo bi se reći da se Avram obogatio zahvaljujući sodomskim bogatstvima, da je njegova veličina potekla od njegovih ličnih veština i sposobnosti zajedno sa darežljivošću sodomskog cara. Avram je bio odlučan da zaštititi principe po kojima je živeo i da oda čast Bogu kome je služio. Nije želeo ništa uzeti od sodomskog cara.

U ovom iskustvu vidimo još jednu tajnu izgradnje porodične riznice:

1. Postavljanje porodičnih veza iznad želje za bogatstvom.
2. Priznanje da svo bogatstvo i imovina dolaze od Boga.
3. Davanje desetka kao zaštita od laži da je sve što imamo poteklo od nas samih.
4. Odbijanje da se prime darovi koji bi oduzeli Božju slavu kao Izvora

svega.

Ove lekcije su od podjednako životovažnog značaja danas kao što su i tad bile i ako želimo da gradimo porodičnu strukturu koja će biti blagoslov za našu decu, bićemo mudri ako budemo hodali Avramovim koracima.

12.3. Test braka - vođstvo i potčinjavanje

Bog je odmah na početku rekao Avramu da će kroz njegovu porodičnu strukturu blagosloviti zemaljske porodice. Da bi ovaj blagoslov slobodno proticao, Avram i Sara će morati da imaju jasno shvatanje svojih uloga u toj porodičnoj strukturi. Zapazite šta je Bog obećao:

1. Mojsijeva 12:2-3 „I učiniću od tebe velik narod, i blagosloviću te, i ime tvoje proslaviću, i ti ćeš biti blagoslov. Blagosloviću one koji tebe uzblagosiljaju, i prokleću one koji tebe usproklinju; i u tebi će biti blagoslovena sva plemena na zemlji.“

Kasnije u 1. Mojsijevoj, Bog jasno govori kako će blagoslovi proticati i šta je to što će osigurati stvaranje velikog naroda.

1. Mojsijeva 18:18-19 „...kad će od Avrama postati velik i silan narod, i u njemu će se blagosloviti svi narodi na zemlji? Jer znam da će zapovediti sinovima svojim i domu svom nakon sebe da se drže puteva Gospodnjih i da čine što je pravo i dobro, da bi Gospod navršio na Avramu šta mu je obećao.“

Govorili smo o životovažnoj prirodi ove porodične strukture u 4. i 6. glavi. Jedna stvar koju smo spomenuli, a na koju treba da se podsetimo je sledeća:

Kada govorimo o jednakosti u vezama, ne radi se o jednakosti na osnovu moći, kontroli, imovini, već o sposobnosti da osoba razume i pozna drugu osobu, a ovakva percepcija ženskog identiteta je jedini način kako možemo definisati jednakost u vezi. Žena predstavlja ključ za carstvo izgrađeno na vezama.

Da bi sve porodice na Zemlji mogle biti blagoslovene kroz Avramovu porodicu, njegov porodični sistem mora biti model za sve porodice; kako bi se omogućilo da blagoslov ljubavi i lične vrednosti teku kroz to ka svakoj porodici. Ime „sin“ na jevrejskom jeziku, u primarnom smislu, ima značenje „graditelj porodičnog imena“. Da bi gradio porodično ime, sin mora da nauči ispravne principe o tome kako veze funkcionišu, a, očigledno je, ovo se uči od roditelja.

a. Avramova prva greška u Egiptu je učinila Saru ranjivom

Imajući na umu ove misli, videćemo da je Sara ključ da se Avramovo porodično carstvo pretvori u veliku naciju. Njeno viđenje svoga supruga i način kako reaguje na autoritet koji mu je bio dat od Boga će odrediti da li će porodično carstvo imati uspeha ili će biti promašaj.

Imajući ovo na umu, ajde da pogledamo koji su se događaji desili u Avramovom i Sarinom životu i šta je sotona pokušavao kako bi uništio izgradnju njihove riznice porodičnih uspomena.

1. Mojsijeva 12:10-15 „Ali nasta glad u onoj zemlji, te Avram siđe u Misir da se onde skloni; jer glad beše velika u onoj zemlji. A kad se približi da već uđe u Misir, reče Sari ženi svojoj: Gle, znam da si žena lepa u licu. Zato kad te vide Misirci reći će: Ovo mu je žena. Pa će me ubiti, a tebe će ostaviti u životu. Nego hajde kaži da si mi sestra, te će meni biti dobro tebe radi i ostaću u životu uz tebe. I kad dođe Avram u Misir, videše Misirci ženu da je vrlo lepa. I videše je knezovi Faraonovi, i hvališe je pred Faraonom. I uzeše je u dvor Faraonov.“

Sotona se odmah dao na posao da uništi vezu između Avrama i Sare. Radio je na Avramovom strahu kada su došli u Egipat i Avramov nedostatak vere je uzrokovao da Sara bude stavljena u tešku situaciju. Zbog toga što je Avram tražio od Sare da sakrije potpunu istinu o tome koja je njena veza sa njim, ona je bila odvedena na faraonov dvor da postane deo njegove „kolekcije“ žena. Ova Avramova greška je učinila da se Sara oseća veoma ranjivo. Zašto je Avram, njen suprug i zaštitnik, dozvolio da je faraon uzme? Kako je ovo bio pokazatelj ljubavi? Ona se potčinila onome što je tražio od nje, da kaže da mu je sestra, a ipak, kada je bila uzeta, nije ništa uradio da je zaštititi.

Sotona je pokušao da uništi Sarino poverenje u svoga supruga navodeći Avrama da se spotakne zbog straha. Ovaj čin je bio eho Adamovog okrivljavanja Eve za ono što je uradio padnuvši u pobunjeništvo. Kada bi Sotona mogao da uništi Sarino poverenje u Avrama i uzrokuje da izgubi poverenje u njegov autoritet, znao je da bi tada uveliko ugrozio ovaj kanal blagoslova, a nadao se da bi mogao čak uništiti i kanal za obećano seme.

Svaki suprug mora da shvati da njegovo celokupno porodično carstvo leži na poverenju koje njegova supruga ima u njega, kao vođe i zaštitnika porodice. Da bi zaštitio svoju ženu od sotoninog kušanja, treba da je redovno utvrđuje, pokazuje svoju ljubav i da pokazuje da je ceni. Svaka žena treba da

razume da će se sotona neumorno truditi da kuša njenog muža kako bi pogrešio i učinio ženu ranjivom da sumnja u muža. Ona mu može pomoći da bude vođa i zaštitnik kroz pokazivanje poštovanja i kroz pobožno potčinjavanje njegovom vođstvu. I muž i žena moraju biti aktivni - muž da pokazuje ženi da je ceni, a žena da pokazuje mužu da ga poštuje.

Nažalost, Avram je pao na ovom testu na početku, a ranjivost koju je stvorio u Sari će doneti katastrofalne posledice u budućnosti.

b. Avram pravi drugu grešku kada je poslušao Sarin glas

Bog je obećao Avramu da će od njega nastati veliki narod, ali je dozvolio da se vreme oduži kako bi okušao njegov karakter. Ovo odloženo vreme se pretvorilo u mnoge godine i Avram je bio kušan da postane nestrpljiv.

1. Mojsijeva 15:1-3 „Posle ovih stvari dođe Avramu reč Gospodnja u utvari govoreći: Ne boj se, Avrame, Ja sam ti štit, i plata je tvoja vrlo velika. A Avram reče Gospode, Gospode, šta ćeš mi dati kad živim bez dece, a pa kome će ostati moja kuća to je Elijezer ovaj Damaštanin? Još reče Avram: Eto meni nisi dao poroda, pa će sluga rođen u kući mojoj biti moj naslednik.“

Odlaganje vremena je otkrilo Avramov nezavisan um koji je želeo rešiti problem što nije imao sina. Predložio je rešenje da njegov verni sluga postane njegov naslednik. Ne deluje kao da je Avram preispitivao da je oduženje vremena možda posledica njegove greške u Egiptu koja je ostavila ozbiljne posledice na Saru. Biće potrebno da se u potpunosti povрати poverenje kako bi se osiguralo da će se uloga potčinjavanja igrati pravilno. Bog je obećao Avramu da će se od njegovog tela roditi sin.

1. Mojsijeva 15:4-5 „A gle, Gospod mu progovori: Neće taj biti naslednik tvoj, nego koji će izaći od tebe taj će ti biti naslednik. Pa ga izvede napolje i reče mu: Pogledaj na nebo i prebroj zvezde, ako ih možeš prebrojati. I reče mu: Tako će ti biti seme tvoje.“

Ali u ovom obećanju je i dalje prisutan test zato što nije rekao da će Sara biti ta koja će roditi to dete, On spominje jedino Avrama. Zašto je Bog to uradio? Sarina ranjivost koju je Avram prouzrokovao u Egiptu je trebala da bude iznesena na videlo pre nego što su mogli biti položeni temelji Avramovog carstva - dobijanje sina. Gospodnja izjava je proizvela željene efekte i Sarini strahovi su ubrzo izbili na površinu.

1. Mojsijeva 16:1-2 „Ali Sara žena Avramova ne rađaše mu dece. A imaše robinju Misirku, po imenu Agara. Pa reče Sara Avramu: Gospod me je zatvorio da ne rodim; nego idi k robinji mojoj, ne bih li dobila dece od nje. I Avram prista na reč Sarinu.“

Ovi stihovi pokazuju na šta je sve Sara bila spremna da bi dobila dete. U starim vremenima, ženina nemogućnost da rađa decu je bila sramota za nju. Ova sramota se pojavila zbog sotonine laži o urođenoj sili da se rađa. Vidimo ovu sramotu, tugu i osećanje bezvrednosti koji su se pokazali u mnogo većem obimu kod žene Sarinog unuka - Rahilje.

1. Mojsijeva 30:1 „A Rahilja videvši gde ne rađa dece Jakovu, pozavide sestri svojoj; i reče Jakovu: Daj mi dece, ili ću umreti.“

Skoro da je Rahilja imala misli o samoubistvu zbog činjenice da nije mogla da rađa. Njena sestra je, izgleda, mogla zatrudneti kad god je htela, a ona nije mogla roditi nijedno i tako da je „neuspeh da ostvari dobar rezultat“ Rahilju učinio suicidalnom.

Ovakav intenzitet osećanja je bio negovan u Sarinom srcu i naveo je da predloži plan koji nijedna žena pri zdravnom razumu ne bi predložila.

1. Mojsijeva 16:1-2 „Ali Sara žena Avramova ne rađaše mu dece. A imaše robinju Misirku, po imenu Agara. Pa reče Sara Avramu: Gospod me je zatvorio da ne rodim; nego idi k robinji mojoj, ne bih li dobila dece od nje. I Avram prista na reč Sarinu.“

Koja žena bi svojevolejno predložila da njen muž ima seksualni odnos sa drugom ženom u cilju da mu ona podari dete?! Ova sugestija otkriva pod kakvim stresom je Sara bila. Avramov neuspeh da je podupre ju je učinio osetljivom na sotonine sugestije da nije vredna; čak je i delovalo da ju je Bog napustio zbog toga što nije bila uključena u obećanje dato u 15. glavi 1. Mojsijeve knjige. Avramov neuspeh da ima poverenja u Gospoda kada su išli u Egipat je imao uticaj na Sarino poverenje u Gospoda pošto nije mogla da rađa decu. Njene tužne reči „Gospod me je učinio nerotkinjom“ nagoveštavaju da je postojala neka vrsta verovanja da ju je Bog kažnjavao iz nekog razloga. Bilo zbog osećanja niske lične vrednosti ili osećanja pobune da postigne cilj da ima decu, ona je predložila nezamislivu stvar i molila Avrama da uzme njenu sluškinju i da dobije dete sa njom.

Ironično je da je kletva koja je došla na Avramovu porodicu u Egiptu opet bila proširena kroz ženu Egipćanku. Egipatsko carstvo je u potpunosti

prihvatilo zmijinu laž kroz ideale Nevrodovog carstva. Predlaganje da ova Egipćanka bude odvedene u Avramovu spavaću sobu je bio simbol predlaganja da Avramova porodica treba da prihvati egipatsku filozofiju i laži o urođenoj sili.

Sotona se nalazio na samoj ivici velike pobede. Ako bi mogao da učini da Avram posluša Saru, onda će Božje carstvo na Zemlji, koje ide kroz Avrama, doživeti strašan udarac. Avram nije zaboravio sramotan način postupanja prema svojoj ženi u Egiptu i osećao se loše što nije mogla da rađa decu. Sara je bila nadvladana tugom zbog svoje neprilike, ali Avram je trebao da zna bolje nego da prihvati njen savet. Ali kao što je uradio i njegov predak Adam, on se potčinio želji svoje žene. Kada je to uradio on je predao iz svojih ruku svoje vođstvo. Sotona je vešto iskoristio osećaj krivice i izopačio njegov osećaj empatije prema njenoj ženi i to je uzrokovao da je predao svoju ulogu vođstva i pustio da Sara odluči. Ova užasna odluka je još uvek jedna od centralnih tačaka sukoba u svetu danas, u ratu između Jevreja i Arapa na Srednjem Istoku.

Avram je trebao odneti ono što je Sara tražila od njega pred Gospoda, ali to nije uradio. Običaj da čovek ima više žena je bilo nešto svakidašnje u tim danima i Avram možda nije bio u potpunosti svestan opasnosti ove situacije, ali je donošenje tako velike odluke bez da je pitao Gospoda u vezi toga otkrilo da u njemu još uvek ima duha nezavisnosti i uticaja zmijine laži.

U ovoj priči vidimo otkriven niz događaja koji su vodili ka uništenju Avramovog porodičnog carstva:

1. Avram nije utvrdio ni zaštitio svoju ženu.
2. Rezultat ovoga je bio - osećaj ranjivosti i bezvrednosti kod Sare.
3. Rezultat ovoga je bio - otvorenost prema sotoninom kušanju da se deluje nezavisno.
4. Rezultat ovoga je bio - Sarina tužna želja da zabodije dete kroz drugu ženu.
5. Rezultat ovoga je bio - Avram je predao svoju ulogu glave doma kada je poslušao glas svoje žene i stoga je napravio zbrku u ulogama vođstva i potčinjavanja.
6. Rezultat ovoga su bili - konfuzni porodični odnosi u Avramovom domu.
7. Rezultat ovoga je bio - preprečavanje kanala blagoslova i ogromna

pretnja za izgradnju porodične riznice uspomena.

12.4. Bog uči Avrama o životovažnoj prirodi porodične strukture

Avramov promašaj da shvati svetu zajednicu veze između supruge i supruge u uspostavljanju njega kao glave velike nacije mu je donelo mnogo tuge. Kao posledica ovoga, rivalstvo koje se pojavilo između Sare i Agare, nije donelo sreću koju je Sara zamišljala, već je samo još više povećalo njenu bol. Agara je, iako je bila udata za Avrama, i dalje bila Sarina sluškinja. Ovaj konfuzan sistem veza je morao eksplodirati u nekom trenutku.

1. Mojsijeva 16:4-6 „I on otide k Agari, i ona zatrudne; a kad vide da je trudna, ponese se od gospođe svoje. A Sara reče Avramu: Uvreda moja pade na tebe; ja ti metnuh na krilo robinju svoju, a ona videvši da je trudna ponese se od mene. Gospod će suditi meni i tebi. A Avram reče Sari: Eto, robinja je tvoja u tvojim rukama, učini s njom šta ti je volja. I Sara je stade zlostavljati, te ona pobeže od nje.“

Sara je krivila svoga muža za ono što se desilo. U našem modernom svetu, mi bi se smejali na takvu predloženu ludost, ali u Božjem sistemu vođstva i potčinjavanja, Sara je bila u potpunosti u pravu. Avram je doneo konačnu odluku tako da je odgovornost ležala na njemu zbog navale rđavih osećanja na njegov dom. Kao suprug ili ograda doma, on je trebao da odbije takav zahtev, da se moli Bogu za blagodat da uteši njegovu suprugu, da se moli za nju. Deluje kao da je Isak naučio od svoga oca šta da radi u ovakvoj situaciji.

1. Mojsijeva 25:21 „I Isak se moljaše Gospodu za ženu svoju, jer beše nerotkinja; i umoli Gospoda, te zatrudne Reveka žena njegova.“

Kroz iskušenja i patnje, Avram je naučio mnogo toga o porodici i o načinu kako treba rukovoditi sa njom. Ranije smo spomenuli lekcije iz Sodoma i to kako je potpuno uništenje porodičnih jedinki dovelo do njihovog uništenja. Opet se vraćamo u 1. Mojsijevu 18-19.

1. Mojsijeva 18:19 „Jer znam (jer poznadoh) da će zapovediti sinovima svojim i domu svom nakon sebe da se drže puteva Gospodnjih i da čine što je pravo i dobro, da bi Gospod navršio na Avramu šta mu je obećao.“

Fraza „jer poznadoh“ je veoma značajna. Reč poznati znači: intimno znanje. Nakon mnogih poteškoća i sa sobom i sa Lotom, Bog je bio u mo-

gućnosti da Avramu pruži intimno znanje o porodičnom sistemu i principima vođstva i potčinjavanja. Rečeno nam je da je Bog znao da će Avram moći zapovediti svojoj deci i porodici nakon sebe.

Sa ovim znanjem sada je bio spreman da napravi pravog naslednika koji će biti pravi graditelj porodičnog carstva. Ismailo nije mogao da zauzme to mesto zbog nepravilni međuljudskih veza u kojima je bio začet. Ismailovo nasilno ponašanje je bila direktna posledica toga da je Avram poslušao glas svoje žene i postavio Agar u poziciju u kojoj njegov sin neće moći biti istinski blagosloven i imati istinski osećaj lične vrednosti pred Bogom koji bi ga osposobio da bude dovoljno stabilan da nosi porodično ime.

1. Mojsijeva 16:6-12 „A Avram reče Sari: Eto, robinja je tvoja u tvojim rukama, učini s njom šta ti je volja. I Sara je stade zlostavljati, te ona pobeže od nje. Ali anđeo Gospodnji nađe je kod studenca u pustinji, kod studenca na putu u Sur. I reče joj: Agaro, robinjo Sarina, otkud ideš, kuda li ideš? A ona reče: Bežim od Sare gospođe svoje. A anđeo joj Gospodnji reče: Vрати se gospođi svojoj, i pokori joj se. Opet joj reče anđeo Gospodnji: Umnožiću veoma seme tvoje, da se neće moći prebrojati od množine. Još joj reče anđeo Gospodnji: Eto si trudna, i rodićeš sina, i nadeni mu ime Ismailo; jer je Gospod video muku tvoju. A biće čovek ubica; ruka će se njegova dizati na svakog, a svačija na njega, i nastavaće na pogledu svoj braći svojoj.“

Agara ne bi mogla nikada da se oseća zaista sigurnom u svojoj vezi sa Avramom, zato što je, kao prvo i glavno, bila Sarina sluškinja. Bez tog osećanja sigurnosti, ona nikada ne bi mogla da adekvatno ispuni majčinsku ulogu negovanja, jer kanal blagoslova preko Avrama ka njoj nije bio legitiman. Protok života Božjeg blagoslova nije počivao na ovoj zajednici tako da ne bi mogla da napreduje na ispravan način.

Bog se javio Avramu i rekao mu da će mu Sara roditi sina. Promašaj je još jednom bio načinjen kada nije imao poverenja, a njegov smeh zapisan u 1. Mojsijevoj 17:17 se preneo i na Saru kada je čula vest u 18. glavi 1. Mojsijeve, ona se takođe smejala u potpunom neverovanju. Gospod je pitao Avrama zašto se smejala umesto da je pitao Saru direktno. Ovo pitaje je bilo upućeno Avramu zbog toga što je on podstreknuo ovo neverovanje i izvršio uticaj na Sarino razmišljanje. Laž koju je rekla u vezi smejanja je otkrila da je još uvek u sebi imala određenu dozu nesigurnosti i ovo je trebalo da se reši pre rođenja njenog sina.

Sada, kada je Avram imao nasljednika, on je težio da osigura da će žena koju će Isak oženiti biti u stanju da igra ulogu potčinjavanja. Žena koju će Isak oženiti će imati ulogu od suštinskog značaja za opstanak Avramovog porodičnog carstva, izbor je morao da se napravi uz molitvu. Put na koji je otišao Avramov sluga da bi našao odgovarajuću ženu otkriva da se shvatilo koliko je ovo važan izbor. Isak je tada imao 40 godina; mi, u modernom društvu danas, bi ga smatrali sposobnim da donese lični izbor, ali on je imao poverenja u očevu mudrost i pokorio se procesu koji je njegov otac želeo sprovesti. Revekin stav kao one koja služi kada je dala vode Avramovom sluzi i napojila njegove životinje je otkrio duh osobe koja se potčinjava, a koji je Isaku bio potreban da izgradi porodično carstvo.

Isak je naučio mnoge stvari od svoga oca i majke u vezi porodice tako da je izbegao mnoge zamke na koje je naišao njegov otac, ali sotona je postavio drugačije iskušenje pred ovaj par, a to je bila favorizacija između sinova. Ovo je sasvim podelilo porodicu. Ali što se tiče izbora žene za svoje sinove, Isak i Reveka su jasno razumeli ovo pitanje i koliko je ono značajno.

1. Mojsijeva 26:34-35 „A kad bi Isavu četrdeset godina, uze za ženu Juditu, kćer Veoha Hetejina, i Vasematu kćer Elona Hetejina. I one zadavahu mnogo jada Isaku i Reveci.“

Isav nije obratio pažnju na upozorenja njegovog dede i uzeo je dve žene iz plemena koja nisu živela u skladu sa Božjim porodičnim sistemom. Ovo je Isaku i Reveki donelo puno tuge, jer su znali da će ovo uveliko ugroziti obećanje o nastajanju velikog naroda i ovo je bio delimičan razlog zašto je Bog nagovestio da će stariji služiti mlađem. Njegov izbor žena je učinio nemogućim efektivno uspostavljanje porodičnog carstva.

1. Mojsijeva 27:46 „A Isaku reče Reveka: Omrzao mi je život radi ovih Hetejaka. Ako se Jakov oženi Hetejkom, kakvom između kćeri ove zemlje, na šta mi život?“

Reveka je izrazila istinu da ako Jakov bude uzeo ženu koja ne razume prave porodične principe to će biti kraj njihovog porodičnog carstva. Svi njeni napori vaspitavanja svojih sinova će biti izgubljeni u pogrešnom odabiru žena za njene sinove.

Postoje još mnoga uputstva u 1. Mojsijevoj knjizi koja se tiču ovih principa i ja bih vas ohrabrio da razmotrite principe uzroka i posledica u Jakovljevoj porodici. Izraelsko carstvo, rođenjem 12 sinova, nije imalo savršen

početak. Zapravo je porodica bila poprilično disfunkcionalna u nekim stvarima, ali lekcije su tu za nas da ih naučimo ako smo voljni.

1. Muž mora da shvati da je njegova uloga da daje seme i blagosilja svoju ženu i decu sa rečima ohrabrenja i izražavanjem da ih ceni.
2. Žena mora igrati ulogu osobe koja se pokorava da bi izvlačila blagoslove u kanalu iz svog muža za svoju decu.
3. Kada se ovaj kanal blagoslova otvori, dete će primiti osećaj pravog sinaštva ili kćerinstva u odnosu na Boga što će ih zaštititi od zmijine laži da vrednost stižu kroz urođenu silu i dostignuća.

Pre nego što završimo ovu glavu, ukratko ćemo razmotriti proces blagosiljanja i zašto je veoma značajno da otac blagosilja svoju decu.

12.5. Pravo prvorodenog da blagosilja

U 5. glavi smo razmatrali princip od životovažnog značaja - princip blagosiljanja, protok ne samo fizičkog života, već i osećanja lične vrednosti i svrhe. Ovaj blagoslov je jedini način kako da se izbegne osećanje bezvrednosti i depresija. Bog je ponovo uspostavio ovaj kanal kroz Avrama kada je rekao:

1. Mojsijeve 12:2-3 „I učiniću od tebe velik narod, i blagosloviću te, i ime tvoje proslaviću, i ti ćeš biti blagoslov. Blagosloviću one koji tebe uzblagosiljaju, i prokleću one koji tebe usproklinju; i u tebi će biti blagoslovena sva plemena na zemlji.“

Ovaj blagoslov je uspostavio Avrama da bude kanal koji je Bog odredio da blagoslovi svet. Pošto je Avram ušao u zavetnu vezu sa Bogom, iako je ponekad načinio greške, ovaj kanal blagoslova nije bio oduzet od njega. Kanal blagoslova nije bio zasnovan primarno na Avramovoj sposobnosti da se odgovarajuće ponaša, već na njegovom zavetnom odnosu sa Bogom. Neprekidni neuspesi da se izvrše Božje zapovesti bi u krajnjoj liniji uništili ovaj zavet, a kanal bi zaista bio izgubljen, kao što se to i desilo na kraju, posle Hristovog vremena.

Dela 13:46 „A Pavle i Varnava oslobodivši se rekoše: Vama je najpre trebalo da se govori reč Božja; ali kad je odbacujete, i sami se pokazujete da niste dostojni večnog života, evo se obrćemo k neznabošcima.“

Kanal blagoslova koji je bio uspostavljen sa Avramom nije mogao biti zasnovan na Avramovim učincima i dostignućima pošto je Avramu bilo pot-

rebno vreme da nauči da je bio podizan u sredini koja se zasnivala na zmijinoj laži o urođenoj sili. Vreme probe za Avrama je bilo uključeno u taj zavet kako bi razaznao svoju zavisnost i u potpunosti se pokorio Bogu.

1. Mojsijeva 15:18 „Taj dan učini Gospod zavet s Avramom govoreći: Semenu tvom dadoh zemlju ovu od vode misirske do velike vode, vode Efrata.“

Gledano iz svetske perspektive, ovaj zavet deluje čudno. Zapažamo laž koju je Avram rekao Avimelehu, a ipak, Avram je taj od koga se traži da se moli za Avimeleha, a ne obrnuto.

1. Mojsijeva 20:2-7 „I govoraše za ženu svoju Saru: Sestra mi je. A car gerarski Avimeleh posla te uze Saru. Ali dođe Bog Avimelehu noću u snu, i reče mu: Gle, poginućeš sa žene koju si uzeo, jer ima muža. A Avimeleh ne beše se nje dotakao, i zato reče: Gospode, eda li ćeš i pravedan narod pogubiti? Nije li mi sam kazao: Sestra mi je? A i ona sama kaza: Brat mi je. Učinio sam u čistoti srca svog i u pravdi ruku svojih. Tada mu reče Bog u snu: Znam da si učinio u čistoti srca svog, zato te sačuvah da mi ne sagrešiš, i ne dadoh da je se dotakneš. A sada vrati čoveku ženu njegovu, jer je prorok, i moliće se za te, te ćeš ostati živ. Ako li ne vratiš, znaj da ćeš umreti ti i svi tvoji.“

Po svemu sudeći, Avimeleh je trebao da se moli za Avrama zbog njegove obmane kada je slagao u vezi svoje žene, ali Bog je rekao Avimelehu da će se Avram moliti za njega. Jedini mogući način kako bi ovo moglo imati smisla je posmatrano kroz zavet koji je Bog sklopio sa Avramom, da načini od njega uspostavljeni autoritet za blagosiljanje.

Umesto da oduzme ovaj autoritet, On je tako uredio okolnosti da podseti Avrama na njegovu pravu ulogu da blagosilja. Kroz Avimelehuvo potčinjavanje Avramovom moljenju za njega, Avram je bio ukoren i podsećen na njegovu pravu ulogu. Da je Avimeleh napao Avrama zbog njegovog ponašanja, strah koji je Avrama naveo da laže bi se povećao i još više bi se udaljio od svog pravog identiteta - identiteta onog ko blagosilja zemaljske porodice.

Ovaj autoritet da se blagosilja će teći od generacije na generaciju kroz koncept prava prvorodstva.

1. Mojsijeva 25:31-33 „A Jakov mu reče: Prodaj mi danas prvenaštvo svoje. A Isav odgovori: Evo, hoću da umrem, pa šta

će mi prvenaštvo? A Jakov reče: Zakuni mi se danas. I on mu se zakle; tako prodade svoje prvenaštvo Jakovu.“

U Božjem carstvu čast prvorodunca pripada najstarijem sinu. Pravo prvorodstva je bilo osmišljeno tako da bude korišćeno ne samo za blagosiljanje vlastite porodice, već takođe i mlađe braće i sestara. U Božjem carstvu pravo prvorodstva je nosilo veliku radost i odgovornost blagosiljanja, ali pošto ga je sotona izopačio, ono je postalo statusni simbol moći i kontrole. Pravo prvorodstva je osiguravalo da će većina očevog bogatstva preći u ruke nosiocu tog imena - ne da bi se on sam obogatio, već da bi blagosiljao sve koji su bili pod njegovih autoritetom, ne da uzima, već da daje.

Isav nije raspoznao pravu prirodu prava prvorodstva kao duhovnog nasleđa i on zapravo nije hteo da preuzme odgovornost da bude porodični sveštenik u domu. Svest o ovome bi bila od malog značaja za žene koje je izabrao. Žene koje su bile vaspitavane po principima zmijine laži su imale takav nedostatak potčinjavanja da je to došlo čak do tačke da se Isavov duhovni autoritet nije poštovao. Njegovi izbori što se tiče braka su osigurali da nikad ne bi zaista mogao ispuniti ovu ulogu u duhovnom smislu.

Rođenjem dva sina, Isaku i Reveki je bila skrenuta pažnje da će pravo prvenca, na neki način, preći na Jakova, mlađeg sina.

1. Mojsijeva 25:22-23 „Ali udarahu jedno o drugo deca u utrobi njenoj, te reče: Ako je tako, na šta sam? I otide da pita Gospoda. A Gospod joj reče: Dva su plemena u utrobi tvojoj, i dva će naroda, izaći iz tebe; i jedan će narod biti jači od drugog naroda, i veći će služiti manjem.“

Jakov je verovatno bio svestan ovoga, a ipak, kao i njegov deda Avram koji nije mogao da dočeka ispunjenje obećanja o sinu u trenutku koji je Bog odredio, on je iskoristio priliku da sebi osigura pravo prvenca tako što je iskoristio slabost svoga brata - njegov apetit.

Iako je Jakov shvatao vrednost prava prvorodstva i odgovornost blagosiljanja, ipak nije imao poverenja u Boga da će On sve urediti kako je rekao. Još uvek je delovao na osnovu principa zmijine laži, kroz nezavisne ideje u umu i kroz dela. Iako je imao najbolje želje i motive da udovolji Bogu, Jakov je postao varalica i manipulator. Greh ga je kroz zakon prevario i ono što je bilo

dato za život, bi za smrt.³⁹ Ono što je bilo predviđeno da bude veliki blagoslov, postalo je veliko prokletstvo.

Na kraju je Bog učinio da Jakov vidi svoj karakter i prevaru u njegovom postupanju i on je kasnije postao Izrael - onaj koji je nadvladao. On je postao istinski kanal blagoslova za svoju decu i postavio temelje za osnivanje duhovne nacije.

Pre nego što je Jakov napustio svoj dom, njegov otac je preneo autoritet blagosiljanja u sledećem događaju:

1. Mojsijeva 28:1-5 „Tada Isak dozva Jakova, i blagoslovi ga, i zapovedi mu i reče: Nemoj da se oženiš kojom između kćeri hananejskih. Ustani, idi u Padan-Aram u dom Vatuila oca matere svoje, i odande se oženi između kćeri Lavana ujaka svog. A Bog Svemogući da te blagoslovi, i da ti da veliku porodicu i umnoži te, da od tebe postane mnoštvo naroda, i da ti da blagoslov Avramov, tebi i semenu tvom s tobom, da naslediš zemlju u kojoj si došljak, koju Bog dade Avramu. Tako opravi Isak Jakova, i on pođe u Padan-Aram k Lavanu sinu Vatuila Sirina, bratu Reveke matere Jakovljeve i Isavove.“

Isak je savetovao Jakova da nađe prikladnu ženu koja će mu biti pomoćnik u sprovođenju dela blagosiljanja. Kao što smo zapazili, Jakova sposobnost blagosiljanja je efektivno zavisila od izbora prave žene koja će prepoznati njegovo duhovno vođstvo i pravo prvorodstva koje je posedovao.

Dok je bio na svom putu za Padan - Aram, Bog je pokazao Jakovu simbol kako funkcioniše princip blagosiljanja i kako protiče.

1. Mojsijeva 28:11-15 „I dođe na jedno mesto, i onde zanoći, jer sunce beše zašlo; i uze kamen na onom mestu, i metnu ga sebi pod glavu, i zaspao na onom mestu. I usni, a to lestve stajahu na zemlji a vrhom ticahu u nebo, i gle, anđeli Božji po njima se penjahu i silažahu; I gle, na vrhu stajaše Gospod, i reče: Ja sam Gospod Bog Avrama oca tvog i Bog Isakov; tu zemlju na kojoj spavaš tebi ću dati i semenu tvom; I semena će tvog biti kao praha na zemlji, te ćeš se raširiti na zapad i na istok i na sever i na jug, i svi narodi na zemlji blagosloviće se u tebi i u semenu tvom. I evo, ja sam s tobom, i čuvaću te kuda god pođeš, i dovešću te natrag u ovu zemlju, jer te neću ostaviti dokle god ne učinim šta ti rekoh.“

³⁹ Rimljanima 7:7-10

Jakovu su bile pokazane lestve sa anđelima koji su po njima silazili i penjali se, otkrivajući proticanje blagoslova od Boga ka dole i povratak upućenih zahvaljivanja ka gore, ka Bogu, koji će izaći iz srca Jakova i njegove porodice. Bog je onda direktno zapečatio blagoslov koji je Isak dao Jakovu tako što mu je čvrsto u njegove ruke dao autoritet da blagosilja.

Lestve po kojima su se anđeli penjali i spuštali su bile simbol Duha Hristovog kroz kojeg teku svi blagoslovi.

Jovan 1:51 „I reče mu: Zaista, zaista vam kažem: Odsele ćete videti nebo otvoreno i anđele Božije gde se penju i silaze k Sinu čovečijem.“

Pavle je predstavio ovaj protok blagoslova u porodičnom kontekstu na sledeći način:

1. Korinćanima 11:3 „Ali hoću da znate da je svakome mužu glava Hristos; a muž je glava ženi; a Bog je glava Hristu.“

Ovaj simbol protoka blagoslova je takođe otkriven u davanju mane, koja je bila simbol Hrista. Hristov pokoran Duh koji se uliva u srca Njegove dece je taj koji ih čini povezanim sa Ocem. Hrist, veliki primer pokoravanja, je ključ za održavanje celog sistema kako bi neometano funkcionisao i tekao.

Jovan 6:32-35 „Tada im reče Isus: Zaista, zaista vam kažem: Mojsije ne dade vama hleb s neba, nego vam Otac Moj daje hleb istiniti s neba; Jer je hleb Božiji onaj koji silazi s neba i daje život svetu. Tada Mu rekoše: Gospode! Daj nam svagda taj hleb. A Isus im reče: Ja sam hleb života: Koji Meni dolazi neće ogladneti, i koji Mene veruje neće nikad ožedneti.“

Vidimo princip hleba prikazan u hranjenju 5000 ljudi. Isus je blagoslovio hranu, dao ju je učenicima, kojima je podario autoritet i oni su je prenosili ljudima, a onda su ostaci ili prikupljeni što je označavalo proticanje blagoslova u jednom i drugom smeru po lestvama koje su simbol Hrista. Hleb je simbol duhovnog blagoslova koji hrani dušu. Taj duhovan hleb sadrži u sebi život, ličnu vrednost i svrhu. Umrećemo ako ne budemo imali ovaj nebeski hleb. Isti koncept je izražen sa primerom vode.

Jovan 7:37-39 „A u poslednji veliki dan praznika stajaše Isus i vikaše govoreći: Ko je žedan neka dođe k Meni i pije. Koji Me veruje, kao što pismo reče, iz njegova tela poteći će reke žive vode. A ovo reče za Duha kog posle primiše oni koji veruju u ime Njegovo: jer Duh Sveti još ne beše na njima, jer Isus još ne

beše proslavljen.“

Lestve koje je Jakov video u pustinji su bile početak njegovog shvatanja koje je istinsko značenje prava prvorodstva i duhovnog autoriteta koji su mu bili dati kroz njegovog oca i dedu.

Zapečaćivanje Jakovljevog verovanja da svaki blagoslov dolazi od Boga se desilo u njegovoj borbi sa Anđelom i kada je molio za blagoslov suočen sa smrću. Ova borba je otkrila da je zmijina laž u potpunosti eliminisana iz Jakova.

1. Mojsijeva 32:24-30 „A kad osta Jakov sam, tada se jedan čovek rvaše s njim do zore. I kad vide da ga ne može svladati, udari ga po zglavku u stegnu, te se Jakovu iščaši stegno iz zglavka, kad se čovek rvaše s njim. Pa onda reče: Pusti me, zora je. A Jakov mu reče: Neću te pustiti dokle me ne blagosloviš. A čovek mu reče: Kako ti je ime. A on odgovori: Jakov. Tada mu reče: Odsele se nećeš zvati Jakov, nego Izrailj; jer si se junački borio i s Bogom i s ljudima, i odoleo si. A Jakov zapita i reče: Kaži mi kako je tebi ime. A On reče: Što pitaš kako mi je ime? I blagoslovi ga onde. I Jakov nadede ime onom mestu Fanuil; jer, veli, Boga videh licem k licu, i duša se moja izbavi.“

Uprkos smrtno pretnje i izuzetnog bola, Jakov se nije uzdao u sebe niti u bilo koje ljudsko oruđe da ga izbavi. Imao je poverenja jedino u božansku silu i stoga je njegovo ime bilo promenjeno u - onaj koji je nadvladao ili pobedio. Jakov je nadvladao laž o urođenoj sili i stoga osigurao kanal blagoslova od Boga za ljudski rod kroz Božji porodični sistem.

Posmatrajući ovaj koncept, Jakov daje vrhunac 1. Mojsijevoj knjizi sa blagosiljanjem svoje dece. Vidmo ovaj proces otkriven i u slučaju Josifa, jer je i on blagoslovio svoja dva sina.

1. Mojsijeva 48:3-5 „I reče Jakov Josifu: Bog Svemogući javi se meni u Luzu u zemlji hananskoj, i blagoslovi me; I reče mi: Učiniću te da narasteš i namnožiš se; i učiniću od tebe mnoštvo naroda, i daću zemlju ovu semenu tvom nakon tebe da je njihova do veka. Sada dakle dva sina tvoja, što ti se rodiše u zemlji misirskoj pre nego dođoh k tebi u Misir, moji su, Jefrem i Manasija kao Ruvim i Simeun neka budu moji.“

1. Mojsijeva 48:13-15 „Pa ih uze Josif obojicu, Jefrema sebi s desne strane a Izrailju s leve, Manasiju pak sebi s leve strane a Izrailju s desne; i tako ih primače k njemu. A Izrailj pruživši desnu ruku svoju metnu je na glavu Jefremu mlađem, a levu

na glavu Manasiji, tako namestivši ruke navlaš, ako i jeste Manasija bio prvenac. I blagoslovi Josifa govoreći: Bog, kome su svagda ugađali oci moji Avram i Isak, Bog, koji me je hranio od kako sam postao do današnjeg dana.“

U 49. glavi 1. Mojsijeve knjige, Jakov shvata svoj istinski identitet kao osobe koja ima pravo prvorodunca i delovao je kao Božje oruđe blagosiljajući svoje sinove.

1. Mojsijeva 49:25-28 „Od silnog Boga oca tvog, koji će ti pomagati, i od Svemogućeg, koji će te blagosloviti blagoslovima ozgo s neba, blagoslovima ozdo iz bezdana, blagoslovima od dojaka i od materice. Blagoslovi oca tvog nadvisiše blagoslove mojih starih svrh brda večnih, neka budu nad glavom Josifovom i nad temenom odvojenog između braće... Ovo su dvanaest plemena Izrailjevih, i ovo im otac izgovori kad ih blagoslovi, svako blagoslovom njegovim blagoslovi ih.“

Vidimo u vrhuncu 1. Mojsijeve knjige da je zadobijena pobjeda nad zmijom, njenoj laži o urođenoj sili i zadobijanjem lične vrednosti kroz dostignuća. Sotona je želeo da uništi ljudski rod uzrokujući da tirani hodaju po Zemlji, tirani koje su vaspitavale ćerke ljudske - one koje su prihvatile zmijinu laž. Božji odgovor je bio pozivanje Avrama i kroz mnoga iskušenja i tri generacije - Jakov je bio pobednik, on je u potpunosti verovao Bogu i prihvatio svoju ulogu kao kanala blagoslova, onoga ko prenosi osećaj lične vrednosti, svrhe u porodičnom sistemu veza.

Bilo bi lepo misliti da je Izrael živio srećno do kraja života, ali u zavetu koji je Bog sklopio sa Avramom je bilo prorečeno da će njegovi potomci otići u ropstvo. Još jednom će zmijina laž nadvladati i biće potreban još jedan izlazak. Kao što je Avram bio pozvan da izađe iz Vavilona, njegovi potomci će biti pozvani da izađu iz Egipta, a porodični sistem će biti ponovo obnovljen.

Kanal blagoslova - izgubljen i ponovo uspostavljen tokom egipatskog hodočašća

13.1. Bog želi da dopre do Egipćana i da iskuša Izraelce

Iako su Avramova deca nekoliko puta imala iskušenja u svojoj porodici, vrhunac 1. Mojsijeve knjige je Jakovljevo blagosiljanje svoje dece i održavanje kanala blagoslova sa neba otvorenim.

Dobijanje blagoslova od Boga je zahtevalo ponizan karakter i raspoznavanje prave uloge bogatstva. Sećamo se da su u slučaju Lota Božji blagoslovi koje je imao zapravo okrenuli njegovo srce ka bogatstvima koja je dobio i na kraju je sve izgubio.

To što je bila dopuštena glad je navelo Avrama da ode u Egipat da bi sačuvao svoju porodicu, ali to je skoro uništilo njegovu porodicu i otkrilo nedostatak vere kod Avrama. Bog je spasio Avramovu porodicu tako što je poslao velika zla na Egipat da bi sprečio uništenje Avramove porodice gubljenjem Sarine uloge od životnog značaja kao osobe koja se pokorava.

Jakov je postao bogat čovek zahvaljujući Božjim blagoslovima tako da će test bogatstva još jednom biti potreban da bi pomogao da se sačuva kanal blagoslova. Još jednom se glad pojavila u zemlji, ali Bog je dozvolio da se okolnosti tako nameste da Josif bude postavljen za upravitelja u Egiptu da bi sačuvao Egipćane od nadolazeće gladi.

Pitanje koje se pojavljuje je: zašto je Bog sačuvao zalihe hrane za Egipat? Oni su bili idolopoklonički narod, Hamovi sinovi koji su bili ispunjeni sa zmijinom laži, lažnim konceptima o izvoru života i imali su lažnu religiju. Zašto im je Bog pomagao?

Bog je Otac i On teži da sa blagošću privuče ka sebi Svoju samovoljnu decu. Biblija nam kaže:

Rimljanima 2:4 „Ili ne mariš za bogatstvo Njegove dobrote i krotosti i trpljenja, ne znajući da te dobrota Božija na pokajanje vodi?“

Egipatski narod, rukovođen principima zmijine laži, je išao putem pretpotopnog i sodomskog stanovništva. Egipćani su se klanjali mnogim bogovima, a sve to je bilo zasnovano na sistemu urođene sile. Kao što smo

videli ranije, ovakav stil klanjanja bogovima će dovesti do uništenja porodica i stoga i do uništenja naroda.

Bog je dozvolio da Izrael stupi u kontakt sa Egipćanima da bi ih upoznali sa pravim Bogom i dao im priliku da se pokaju, a paralelno ovome to je bio test za Izrael koji se ticao njihove vere u istinitog Boga i produbljivanje njihovog razumevanja Božjeg porodičnog sistema. Nikada nije bilo name-ravano da Izrael, jednostavno, zadrži svoje znanje samo za sebe, trebalo je da ga podele sa drugim narodima, kako bi mogli dobiti prednosti iz toga i sačuvati svoje porodice.

Isaija 60:3 „I narodi će doći k videlu tvom i ka svetlosti koja će te obasjati.“

Bog je faraonu dao san u vezi sa nadolazećom gladi. Davanjem ovog sna, On je mogao dovesti faraona u kontakt sa pravim Bogom, a ako bi faraon priznao pravoga Boga, mogao bi biti oruđe kroz koje će blagosloviti doći celom narodu.

Niko od faraonovih podanika nije mogao da protumači san, ali su okolnosti dozvolile da Josif dođe pred cara i predstavi pravoga Boga.

1. Mojsijeva 41:15-16 „A Faraon reče Josifu: Usnih san, pa mi niko ne ume da kaže šta znači; a za tebe čujem da umeš kazivati sne. A Josif odgovori Faraonu i reče: To nije u mojoj vlasti, Bog će javiti dobro Faraonu.“

Bog je osposobio Josifa da ispriča i protumači san, a faraon je počeo da oseća uticaj ovog moćnog Boga kojega je Josif predstavljao.

1. Mojsijeva 41:39-41 „Pa reče Faraon Josifu: Kad je tebi javio Bog sve ovo, nema nikoga tako mudrog i razumnog kao što si ti. Ti ćeš biti nad domom mojim, i sav će ti narod moj usta ljubiti; samo ću ovim prestolom biti veći od tebe. I još reče Faraon Josifu: Evo, postavljam te nad svom zemljom misirskom.“

Ovo je bila velika prilika za Egipat. Egipat je, kroz Josifa, imao šansu da prizna pravoga Boga i okrene se ka Njemu. Bog je omogućio Egiptu da postane najmoćnija nacija tog vremena. Da su prepoznali da je Bog milostiv prema njima, bili bi oslobođeni prokletstva nesigurnosti, bezvrednosti i potrebe za dominacijom i kontrolom što se može videti u sotoninom carstvu. Nažalost, lekcije su ostale nenaučene.

13.2. Egipat i Izrael - zavedeni blagoslovima bogatstva i napredka

2. Mojsijeva 1:8 „Tada nastaje nov car u Misiru, koji ne znaše za Josifa.“

Kako je mogao postojati faraon koji nije znao za Josifa? Ovaj stih nagoveštava određenu vrstu sarkazma. Novi faraon nije želeo da zna za Josifa. Njegovo srce nije bilo ispunjeno sa zahvalnošću prema onome što je nebeski Bog učinio za Egipat kroz njega i da je Egipat sada, kao rezultat toga, izuzetno moćan narod. Faraon je pao na testu bogatstva zbog uticaja egipatskih sveštenika koji su zastupali klanjanje Nevrodu zaodenuto u egipatski oblik, on je odlučio da veruje u laž o urođenom izvoru sile.

Ni Izrael, koji je sada živio u egipatskoj provinciji, nije bio imun na test bogatstva. Zahvaljujući blagoslovima, oni su takođe veoma uznapredovali i ovaj napredak je doveo do stanja samozadovoljstva koji je omogućio da potpadnu pod uticaj svojih gradskih suseda.

2. Mojsijeva 1:7 „I sinovi Izrailjevi narodiše se i umnožiše se, i napredovaše i osiliše veoma, da ih se zemlja napuni.“

Da su Izraelci bili pronicljivi, primetili bi da se Egipćani udaljavaju od toga da priznaju pravoga Boga. Trebali su da odu znajući da će se, pre ili kasnije, ovaj duh nesigurnosti i bezvrednosti koji uvek dođe, okrenuti protiv njih, ali uživajući u svome bogatstvu i moći u Egiptu nisu uspeli da raspoznaju šta će se ubrzo desiti.

13.3. Laž o urođenoj sili stvara nesigurnost u Egiptu, potrebu za kontrolisanjem i ostvarivanjem dostignućima

2. Mojsijeva 1:8-10 „Tada nastaje nov car u Misiru, koji ne znaše za Josifa; I reče narodu svom: Gle, narod sinova Izrailjevih veći je i silniji od nas. Nego hajde mudro da postupamo s njima, da se ne množe, i kad nastane rat da ne pristanu s neprijateljima našim i ne udare na nas i ne odu iz zemlje.“

Duh nesigurnosti koji je bio u faraonu se otkrio u potrebi za kontrolisanjem. Kako bi se rešio ove nesigurnosti, on je zarobio Izraelce kako bi mu gradili gradove - skladišta za bogatstva. Obimno građenje je bio još jedan znak faraonove nesigurnosti. Imao je potrebu da ispolji svoju silu kroz velike građevinske projekte na isti način kao što je prepotopni svet to radio kroz vavilonsku kulu.

2. Mojsijeva 1:11 „I postaviše nad njima nastojnike da ih muče teškim poslovima; i građaše narod Izrailjev Faraonu gradove Pitom i Ramesu.“

Iako su Izraelci sada služili Egipćanima, oni su još uvek imali snažne porodične jedinice i stoga su nastavili da napreduju. Faraon, koga je sotona inspirisao, je povećao opseg posla kako bi Izraelcima smanjio vreme koje bi mogli provoditi sa svojim porodicama, a onda je tome dodao plan o oduzimanju i ubijanju beba muškog pola.

2. Mojsijeva 1:13:16 „I žestoko nagonjahu Misirci sinove Izrailjeve na poslove, i zagorčavahu im život teškim poslovima, blatom i opekama i svakim radom u polju, i svakim drugim poslom, na koji ih žestoko nagonjahu. I još zapovedi car misirski babicama jevrejskim, od kojih jednoj beše ime Sefora, a drugoj Fuva, i reče: Kad babičite Jevrejke, i u porođaju vidite da je muško, ubijte ga, a kad bude žensko, nek ostane živo.“

Ovde opet vidimo direktan napad na porodicu. Kada su očevi i majke primoravani da rade izuzetno naporno, oni imaju manje vremena za vaspitavanje dece i provođenje vremena sa njima. Staranje o deci mora biti prepušteno drugima dok njihovi poslovi idu napred. Sama ova mera bi u krajnjoj liniji uništila Izraelce, ali faraon je želeo da ubrza proces kroz feminizaciju društva. Uništavanjem muškog pola, princip sejanja blagoslova će biti oslabljen, a osećaj nesigurnosti i bezvrednosti će ubrzo postati Izraelovo nasledstvo.

Ovaj proces povećanja opsega posla, a onda feminizacije društva je neprijatelj duša pažljivo isplanirao u modernim društvima kroz proces industrijalizacije i dva svetska rata. Industrijalizacija, iako donosi pogodnosti, je bila uveliko pokrenuta pohlepom za novcem i potrebom za većim imperijama. Očevi su bili uzeti iz svojih domova tokom dugih sata da bi služili u fabrikama i bili su u suštini robovi kao i Izraelci. Uklanjanje očeva je hranilo plamen nesigurnosti i potrebe za zaštitom. Veliki točkovi industrije su se ubrzo počeli koristiti za proizvodnju ratnog oružja radi te zaštite. Ovo je na kraju osiguralo uništenje miliona muškaraca što je osiguralo uništenje kanala blagoslova u mnogim porodicama i feminizaciju društva, dakle iskustva Izraela imaju direktne lekcije za nas danas. Zaposlene porodice ovoga sveta su robovi faraona ovoga vremena, a Bog će još jednom poslati zla kako bi oslobodio Svoj narod iz ove užasne situacije kako bi nebeska porodica mogla biti istinski ponovo ujedinjena.

13.4. Faraonovo narušavanje Izraelovog kanal blagoslova

Stanje Izraelaca je bilo veoma loše. Faraon je sada imao potpunu kontrolu nad sudbinom Izraelaca i sistematski je uništavao temelje sistema porodične riznice. U 11. glavi smo napravili sažetak osnove Avramovog porodičnog sistema nasuprot Nevrodovog sistema urođenog izvora života. Evo ga opet:

Avram	Nevrod
	
1. Porodična struktura (1. Mojsijeva 18:19)	1. Diktator/tiranin - pojedinac (1. Mojsijeva 10:10)
2. Nomadski ruralni stanovnici (Jevrejima 11:8-10)	2. Graditelji i branitelji gradova (1. Mojsijeva 11:4)
3. Identitet kroz roditeljski blagoslov (1. Moj. 12:2)	3. Identitet kroz renome (1. Mojsijeva 11:4)
4. Držanje subote i zapovesti (1. Moj. 26:5)	4. Slušanje ličnih želja (Rimlj. 1:21-32)
5. Verovanje u smrt i vaskrsenje (Jev. 11:17-19)	5. Verovanje u besmrtnost duše (1. Mojsijeva 3:4)
6. Ponizni Spasitelj koji obnavlja život, zaklano jagnje nam ovo otkriva (Jovan 11:25)	6. Spasitelj je ponosni osloboditelj i onaj kojipokorava, osnažen Suncem i obožavanjem prirode
7. Usredsređenost u obožavanju je na nevidljivom	7. Usredsređenost u obožavanju je na vidljivom

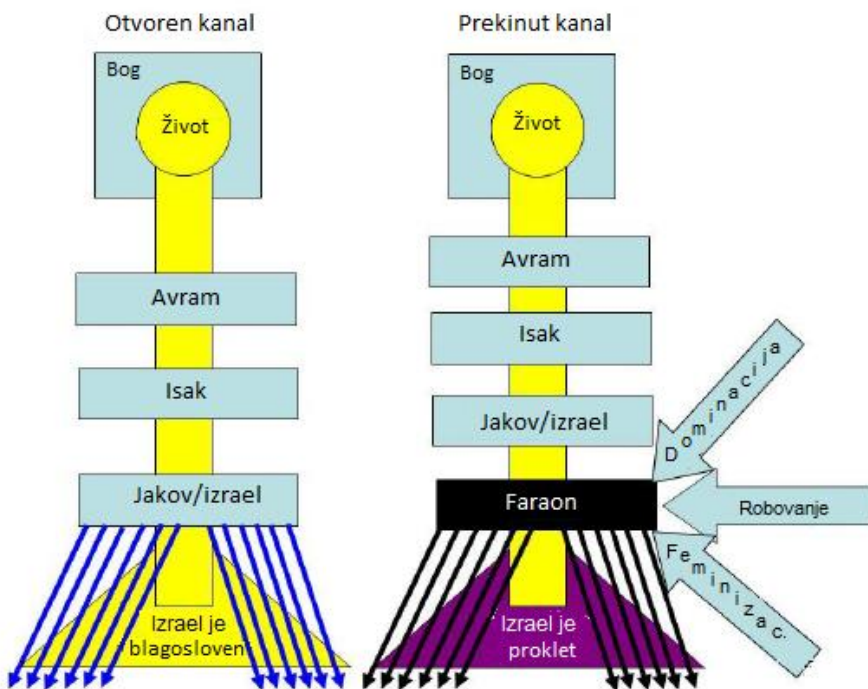
Za vreme ropstva u Egiptu, Izraelci su polako gubili osnove svoga porodičnog sistema. Faraon je sada bio njihov vrhovni autoritet i ovo je zamenilo očinsko vođstvo. Porodične strukture su neprekidno bile kušane sa faraonovim zahtevima. U mnogim slučajevima, očevi su bili prisiljeni da ostave svoj porodični suverenitet zbog carevih zahteva.

Izraelci su bili sakupljeni u predgrađima radi lakšeg kontrolisanja rada tako da su izgubili blagoslove ruralne sredine i posedovanja zemlje. Kada porodice poseduju zemlju to im omogućava da proizvode hranu, da se izdržavaju i budu nezavisni. Procesi koji postoje u predgrađima, porodicama oduzimaju ovu nezavisnost i čine ih zavisnima od drugih u pogledu hrane i zaštite.

Teško ropstvo rada izvlači očeve iz domova čak do tačke da im je teže da provode preko potrebno vreme sa svojom decom.

- Ropstvo i egipatski zahtevi nisu dozvoljavali svetkovanje su-bote, a ni verno držanje zapovesti.
- Egipatska religija je bila centrirana na verovanju u besmrtnost duše. Izgradnja gradova - skladišta za bogatstva je, između ostalog, bilo ono što je faraonu omogućavalo da se priprema za sledeći svet. Izrael je bio neprekidno izložen ovakvim stavovima.
- Faraon je bio okružen pompom i veličanstvenošću. Njegovi upravitelji su se oblačili u skupocene haljine i prolazili su kroz ulice, a ljudi su im upućivali pohvale. Neprekidna izloženost Izraela ovakvom konceptu vođstva je pomračila njihove umove o skromnom Jakovu koji je vodio pastorski stil života i živio u šatorima pod otvorenim nebom. Takođe je bilo teško za njih da prinose jagnje kao žrtvu, kao simbol Spasitelja koji treba da dođe. Neke od žrtvenih životinja su Egipćanima bile svete životinje i njihovo žrtvovanje bi bila uvreda za egipatske bogove i donelo bi brzu odmazdu. (2. Mojsijeva 8:26)
- Egipatska religija je bila izuzetno idolopoklonička, a pravljenje hramova i idola je sa svih strana okruživalo Izraelce. Usredsređenost na vidljive aspekte obožavanja bogova je neprekidno vršilo uticaj na Izraelce.

Obećanja data Avramu se nisu mogla ostvariti u ovoj situaciji. Bog je rekao da će sve zemaljske porodice biti blagoslovene kroz njega, ali ovaj kanal blagoslova je sada bio prekinut, a Izrael se nalazio u velikoj opasnosti. Gospod je morao da se umeša i da, zarad Izraela i sveta, ponovo otvori ovaj kanal. Dokaz toga koliko je situacija postala opasna se pokazao u greškama koje je Izrael napravio što se tiče mane, kada su prekršili subotu, a takođe i prilikom otpadništva sa zlatnim teletom. Razmotrićemo ovo detaljnije kasnije, ali Izrael se sada nalazio u potpunosti pod prokletstvom, a njihove porodice su postale izuzetno ranjive.

13.5. Oslobodilac - pozivanje Mojsija u proročku službu

Faraon je uzurpirao Izraelov autoritet. On je zarobio Izrael i učinio ih robovima, feminizirao njihovo društvo ubijanjem beba muškog pola u reci i nije imao nameru da ih pusti da slobodno odu. Faraonov osećaj nesigurnosti je jedino kontrolisanjem Izraelaca kao robova mogao biti utišan. Ovo je konačna sudbina svakog društva koje dozvoli sistemu vrednovanja zasnovanom na sili da ga kontroliše. Ovo se desilo u faraonovo vreme, a zapisano je kao uputstvo nama, jer će se desiti ponovo.

Kako je Bog planirao da ponovo obnovi kanal blagoslova za Izrael? Delimičan razlog zašto se Izrael nalazio u ropstvu je bio taj što su dozvolili da im se to desi, jer su se nalazili pod uticajem egipatske želje za bogatstvom i da imaju moć. Baš kao što je Adam svojevolumno postao sotonin rob u vrtu, tako je Izrael svojevolumno postao rob Egipćanima. Tek kad su se našli u okovima, Adam i Izrael su počeli da shvataju ludost svojih postupaka.

Bog je pozvao čoveka, Mojsija, da bude Njegov prorok i oslobodi Njegov narod vraćajući ih nazad ka kanalu blagoslova. Primetiće kroz istoriju da kada je kanal Božjih blagoslova blokiran, Bog ovlasti proroka da obnovi kanal. Bilo je potrebno malo truda da ubedi Mojsija da krene, ali pošto je dobio uverenje da će Aron, njegov brat, govoriti umesto njega, pristao je da ode. (2. Mojsijeva 4:10-16)

Gospod šalje Mojsija da uputi apel faraonu da on pusti Njegov narod. Zašto je Bog poslao Mojsija da faraona PITA da pusti Njegov narod? Zašto nije prosto poslao Mojsija da kaže faraonu: „Mi odlazimo, a ako nam se isprečiš na putu, naš Bog će uništiti tebe i tvoj narod“? Imajte na umu da je faraonova vladavina nad Izraelom bila legitimna, zbog toga što je Izrael prihvatio duh Egipta i na kraju su postali fizički robovi Egipta. Da je Bog samo uzeo narod, iako su bili Njegovi, On bi time posadio u Svoj narod seme neobazrivosti prema autoritetu. Moralo se osigurati faraonovo dopuštenje da ih pušta da idu. Ovo je princip od suštinskog značaja. Iako je faraon bio neznabožački car, njegov autoritet se poštovao. Istina je da se Bog otkrio tokom izlivanja zala da bi faraon mogao shvatiti „s kim ima posla“, ali smrt i uništenje su bili faraonova odgovornost, jer je odbio da obrati pažnju na upozorenja i prizna da Izraelci istinski pripadaju Bogu.

Kada se Mojsije uputio ka Egiptu da bi započeo svoju misiju, njegova porodična struktura je trebala da bude dovedena nazad u red.

2. Mojsijeva 4-24:27 „I kad beše na putu u gostionici, dođe k njemu Gospod i htede da ga ubije. A Sefora uze oštar nož, i obreza sina svog, i okrajak baci k nogama njegovim govoreći: Ti si mi krvav zaručnik. Tada ga ostavi Gospod; a ona radi obrezanja reče: Krvav zaručnik. A Gospod reče Aronu: Iziđi u pustinju na susret Mojsiju. I otide i srete ga na gori Božijoj, i poljubi ga.“

Od svih Izraelaca se zahtevalo da prođu kroz obred obrezanja. Mojsije je podbacio u izvršavanju ovog obreda na svome sinu zbog neslaganja njegove žene sa time. Da se ova stvar nije rasčistila, celokupna misija bi bila ne-

uspešna. Ovo je bilo pitanje života i smrti i Biblija prikazuje da je Bog pomišljao da ubije Mojsija. Bilo je potrebno da Mojsije razume značaj toga da bude glava doma. Ako ne bi mogao biti glava doma, kako bi mogao voditi crkvu Božju?

Sefora se spolja pokorila ovome i sama je sproveda obred, ali je u svom srcu idalje bila ljuta na tu zapovest, proći će malo vremena dok ne nauči principe potčinjavanja.

13.6. Zala koja su snašla Egipat su u prirodi otkrila laž o urođenoj sili

Kada je Mojsije otišao u Egipat trebalo je da objasni vezu koju Izrael ima sa nebeskim Bogom. Izrael je bio Božji sin ili - graditelj porodičnog imena. Bog će blagosloviti porodice ove Zemlje kroz Izrael. Faraonovi podvizi su nanosili štetu Božjoj mogućnosti da blagoslovi svet.

2. Mojsijeva 4-22:23 „A ti ćeš reći Faraonu: Ovako kaže Gospod: Izrailj je sin Moj, prvenac Moj. I kazah ti: Pusti sina Mog da Mi posluži. A ti ga ne hte pustiti; evo Ja ću ubiti sina tvog, prvenca tvog.“

Faraonov prvenac je imao pravo prvorodstva smrti. On je bio obučavan po principima zmijine laži, a njegova nesigurnost i bezvrednost bi možda od njega stvorili još većeg tiranina nego što je to bio njegov otac. Da je Izrael ostao tokom još jedne generacije pod novim faraonom, njihov porodični identitet bi bio izbrisan. Bog nije imao drugog izbora osim da stavi pred faraona odluku. Imajte na umu da Bog nije želeo da ubije faraonovog sina, On je samo želeo da Njegov sin bude slobodan kako bi ponovo primio kanal blagoslova. Ako faraon ne bude želeo da se pokori, onda će jedini način kako da se kanal otvori biti uklanjanje blokade koja sprečava primanje blagoslova.

Nažalost, faraon, u svom ponosu, nije hteo pustiti Izrael da ode. Faraon je verovao da su njegovi bogovi snažniji od Boga Jevreja i da će moći da ih drži porobljene zahvaljujući ovoj moći. Svako zlo koje je Bog poslao je otkrilo moć ili silu koja se nalazi iznad aspekata egipatske religije. Takođe, ovo je pokazalo da je Bog Izraela moćniji i da je On istinski Izvor sile.

Zlo	Egipatski bog, idol ili sveštenik iz hrama kao meta	Značenje
1. Voda se pretvorila u krv (2. Mojs. 7:17-19)	Reka Nil - ona je bila darodavac života i egipatski dar	Egipatski darodavac života je postao sada darodavac smrti. Egipćani su bili žedni prolivanja krvi Jevreja, a Bog im je sada dao da piju krv.
2. Žabe (2. Mojs. 8:5-6)	Izida - boginja plodnosti	Izida je često bila prikazivana kao žaba. Ona je bila simbol novog života. Žaba je bila smatrana znakom dobre sreće. Sada su umirale i sve zaprljale. Njihov „nov život“ je bio zgrtan praveći velike gomile crkotina.
3. Vaške (2. Mojs. 8:16-17)	Set - bog zemlje	Ova mala, beznačajna stvorenja su sada izašla iz zemlje da bi mučila ljude. Sve molitve upućene Setu nisu pomogle, a zemlja je „rodila“ vaške.
4. Jato muva (2. Mojs. 8:20-24)	Velzevul - knez vazduha	Muve su se uvek nalazile oko ljudi, oni su ih smatrali da su to Velzevulove uši. Sada su napadale u jatima izluđivajući ih, a njihovi sveštenici ih nisu mogli zaustaviti. Činjenica da nisu napale Jevreje ih je odvojila kao svete.
5. Stoka (2. Mojs. 9:4-6)	Apis - sveti bik	Bog je pokazao da je On taj koji je svet. Bik nije mogao da se suprotstavi Njegovoj moći.
6. Čirevi	Šamani lekari	Smatralo se da čirevi

(2. Mojs. 9:8-11)		predstavljaju kaznu za greh. Bog ih je kaznio za njihove grehe, a magija šamana lekara nije mogla da to zaustavi.
7. Grad (2. Mojs. 9:22-26)	Šamani za vreme	Šamani zaduženi za vreme su navodno mogli kontrolisati vreme, ali je Bog ovde još jednom pokazao da jedino On kontroliše vreme.
8. Skakavci (2. Mojs. 10:4-6)	Šamani za poljoprivredu	Šamani zaduženi za poljoprivredu su navodno mogli kontrolisati useve kroz svoje magijske moći umirujući ili vršeći uticaj na svoje lažne bogove. Bog im je pokazao da niko ne-ma veću moć od Njega.
9. Tama (2. Mojs. 10:21-23)	Amon Ra - najomiljeniji bog, ujedno smatran i najmoćnijim bogom	Bog Sunca Ra je bio smatran faraonovim ocem i najmoćniji od svih bogova. Kada je Bog „porazio“ Sunce pokazao je da je Amon Ra ne-moćan u odnosu na Njega.
10. Smrt prvorodenaca (2. Mojs. 11:5)	Prvorodenci su se posvećivali bogu - ovo je bilo smatrano kao božja naklonost, ili su ih egipćani smatrali svojim bogovima.	Nekoliko egipatskih bogova su bili navodni zaštitnici ljudskih i životinjskih života. Ljudi su faraona smatrali bogom, a njegovog sina kao onog ko je odmah do boga.

Zanimljivo je zapaziti da je uništenje koje je bilo dovedeno na Egipat došlo kroz upravo one stvari koje su Egipćani obožavali, osim u slučaju poslednjeg zla. Uništenje koje je došlo na Egipćane je bilo simbol duhovnog uništenja njihovih porodica uzrokovanog njihovim verovanjem u ove stvari. U duhovnom svetu, Egipćani su bili istinski robovi; robovi straha, osećanja

bezvrednosti, ponosa i sebičnosti. Da nisu verovali u ove lažne bogove, bili bi pošteđeni ovog uništenja.

Ovi potresni događaji koji su se desili u prošlosti su primer šta će se desiti u budućnosti kada će vođe Novog svetskog poredka želeći da porobe svet i spreče Božje verne ljude da drže Njegove zapovesti, Njegovu subotu i sve stvari koje su od životnog značaja za sistem zasnovan na porodici kao što je to otkriveno u Avramovoj porodici.

13.7. Izrael je oslobođen, a kanal blagoslova ponovo uspostavljen

U poslednjem zlu, od Božjeg naroda se zahtevalo da dovratak na svojim vratima namažu sa jagnjećom krvlju, kako bi ih anđeo smrti zaobišao, a njihovi prvorođenci bili pošteđeni.

2. Mojsijeva 12:12-13 „Jer ću proći po zemlji misirskoj tu noć, i pobiću sve prvence u zemlji misirskoj od čoveka do živinčeta, i sudiću svim bogovima misirskim, Ja Gospod. A krv ona biće vam znak na kućama, u kojima ćete biti; i kad vidim krv, proći ću vas, te neće biti među vama pomora, kad stanem ubijati po zemlji misirskoj.“

2. Mojsijeva 12:21-22 „I sazva Mojsije sve starešine izrailjske, i reče im: Izberite i uzmite sebi jagnje ili jare po porodicama svojim, i zakoljite pashu. I uzmite kitu isopa i zamočite je u krv, koja će biti u zdeli, i pokropite gornji prag i oba dovratka krvlju, koja će biti u zdeli, i nijedan od vas da ne izlazi na vrata kućna do jutra.“

Jagnjeća krv je bila simbol Hristove krvi koja je bila prolivena kako bi mi mogli imati život. Kada su Adam i Eva sagrešili i postali sotonine sluge, oni su izgubili pravo na život. Sin Božji je stao u jaz i obećao da će dati Svoj život da bi kanal života mogao ostati otvoren za Adama i Evu. Obećanje o Njegovoj krvi je učinilo da smrt samo prođe pored njih i zaštitilo ih od pravog uticaja njihovog greha. Ovaj simbol je bio prikazan u jagnjećoj koži koju su nosili, koja ih je pokrila. U vreme Izraela ovo pokrivanje je bilo simbolički prikazano u krvi na dovratcima. Bez krvi Jagnjeta, smrt je jedina stvar koja sleduje ljudskom rodu. Hvala Bogu za krv Jagnjeta koja čini da konačna smrt samo prođe pored nas.

Bog je odmah započeo delo prevaspitavanja izraelske dece na osnovu temelja kanala blagoslova i istinske porodične strukture.

Avram	Izrael
	
1. Porodična struktura (1. Mojsijeva 18:19)	1. Peta zapovest je ponovo obnovila porodičnu strukturu. Oslobođanje iz ropstva je porodicama pružilo više vremena da ga provedu zajedno. Nasleđe je određeno na osnovu porodičnog rodoslova.
2. Nomadski ruralni stanovnici (Jevrejima 11:8-10)	2. Izrael se vratio ruralnom načinu života u pustinji, živeli su u šatorima.
3. Identitet kroz roditeljski blagoslov (1. Moj. 12:2)	3. Bog je obećao da će blagosloviti Izrael ako budu verni. Peta zapovest, koja se tiče roditelja, je obnovila porodični kanal blagoslova.
4. Držanje subote i zapovesti (1. Moj. 26:5)	4. Bog je dao zapovesti na planini Sinaj i poučavao ih je o suboti kroz sakupljanje mane.
5. Verovanje u smrt i vaskrsenje (Jev. 11:17-19)	5. Četvrta zapovest je otkrila Boga kao jedini Izvor života i kao Jedinog koji održava u životu. Bez Njega nema života.
6. Ponizni Spasitelj koji obnavlja život, zaklano jagnje nam ovo otkriva (Jovan 11:25)	6. Celokupan sistem Svetinje, sistem klanjanja Bogu, je bio dat kako bi u potpunosti otkrio delo nadolazećeg Spasitelja i Njegovo delo da nas pouči o Svojim zapovestima.

7. Usredsređenost u obožavanju je na nevidljivom	7. Druga zapovest je usredsredila klanjanje Bogu na ono što je nevidljivo.
--	--

Izraelu će biti potrebno vreme da ponovo nauči principe kanala blagoslova kroz 10 zapovesti i sistem Svetinje. Iskustvo koje je Izrael imao u vezi sa klanjanjem zlatnom teletu je otkrilo koliko daleko je Izrael otpao od istinskog shvatanja Božjeg porodičnog carstva.

Nedostatak poštovanja prema vođstvu koje se razvilo u Egiptu i bilo podstrekivano sa zmijinom laži je uzrokovalo da neki posumnjaju u Mojsijevo vođstvo i da Izrael sagraši klanjajući se oko zlatnog teleta.

2. Mojsijeva 32:1-7 „A narod videvši gde Mojsije za dugo ne silazi s gore, skupi se narod pred Arona, i rekoše mu: Hajde, načini nam bogove, koji će ići pred nama, jer tom Mojsiju koji nas izvede iz zemlje misirske ne znamo šta bi. A Aron im reče: Poskidajte zlatne oboce što su u ušima žena vaših, sinova vaših i kćeri vaših, i donesite mi. I poskida sav narod zlatne oboce što im behu u ušima, i donesoše Aronu. A on uzevši iz ruku njihovih, sali u kalup, i načini tele saliveno. I rekoše: Ovo su bogovi tvoji, Izrailju, koji te izvedoše iz zemlje misirske. A kad to vide Aron, načini oltar pred njim; i povika Aron, i reče: Sutra je praznik Gospodnji. I sutradan ustavši rano prinesoše žrtve paljenice i žrtve zahvalne; i poseda narod, te jedoše i piše, a posle ustaše da igraju. A Gospod reče Mojsiju: Idi, siđi, jer se pokvari tvoj narod, koji si izveo iz zemlje misirske.“

Ljudima nije bilo poznato kako da održavaju vezu vere sa Bogom bez vidljivih obeležja obožavanja. Dok je Mojsije, njihov vidljivi vođa, bio odsutan, ljudi su pokazali svoju duhovnu slepost u nemogućnosti da gledaju dalje od onoga što se može videti. Iako je postojao dokaz da je Bog prisutan na planini, ljudi su želeli nešto što bi mogli videti očima da bi se onda mogli tome klanjati.

Baš kao što su Adam i Avram poslušali glas svojih žena, Aron je poslušao glas naroda (crkva - simbol crkve je žena), napravio im je zlatno tele i pro-uzrokovao da sagraše.

Bog je milostivo oprostio Izraelu, a ovaj događaj je otkrio Izraelu da nemaju sile da održe svoje obećanje da će Ga slediti. Morali su da se pozdaju u krv jagnjeta, što je bilo prikazano u službi u Svetinji i zaštitničkim

zapovestima predviđenim da drže kanal blagoslova otvorenim. Obnavljanje ovih stvari će osigurati da Avram bude blagoslov za zemaljske porodice.

Nadam se da možemo videti da sedam tačaka koje se nalaze u Avramovom porodičnom sistemu sadrže ključ koji će nam pomoći da izgradimo, održimo riznicu porodičnih uspomena i omogućimo našoj deci da znaju da su voljena i blagoslovena.

Štićenje kanala blagoslova

Kao što smo predhodno ispitali, Biblija nam predstavlja model života u kome je Bog Izvor života, duhovno, mentalno i fizički. Ovaj život nije doniran ili dat kao paket, već postoji njegov neprekidni protok ka nama kroz Njegovog Duha. U tom proticanju života postoji element blagoslova od životnog značaja za koji smo otkrili da se zove „slava dece“. Bez očevog blagoslova koji prolazi kroz ovaj protok, životu nedostaje svrha i smisao.

Podrobno smo ispitali uloge muža i žene kao ljudskog primera izvora ili principa sejanja kako bi se ovaj blagoslov preneo i principa rađanja i negovanja koji se potčinjava sejanju/izvoru i funkcionise kao primer od ključnog značaja o tome kako ostati povezan sa kanalom blagoslova.

U 1. Mojsijevoj knjizi smo videli kako je sotona nekoliko puta pokušao da uništi ovaj sistem kanala blagoslova i razmotrili smo komponente od ključnog značaja u Avramovoj porodici kako bi ovaj sistem kanala blagoslova mogao nastaviti da funkcionise.

Temelji kanala blagoslova izraelske dece su bili uništeni i sada su, pošto su bili oslobođeni ropstva, ponovo trebali biti naučeni ovim principama od suštinskog značaja.

Centralni deo ovog programa ponovnog obnavljanja je bilo davanje 10 zapovesti na planini Sinaju. Podrobno istraživanje ovih zapovesti kroz prizmu porodičnog kanala blagoslova otkriva neke veoma zanimljive stvari.

14.1. Jasno shvatanje uloge identiteta je od životnog značaja

Na kraju 6. glave smo dali sledeću izjavu:

Stoga, raspoznavanje muškog identiteta sejanja semena i vođstva i ženskog identiteta potčinjavanja i negovanja kao odraz slike nebeskog Oca i Sina, je ključ od suštinskog značaja za izgradnju riznice porodičnih uspomena na snažnom i skladnom sistemu veza.

Jasno razumevanje našeg identiteta i toga ko smo je od životnog značaja da bi se ovaj kanal blagoslova držao otvoren. Na primer, kada shvatimo da, kao ljudska bića, nemamo život u sebi, ovo je percepcija našeg identiteta. Kada shvatimo da jedino Bog ima život da nam ga daruje, ovo je percepcija Njegovog identiteta. U 7. glavi smo razmatrali kako je sotona uveo koncept o

urođenom izvoru života - da ljudska bića imaju ili poseduju život unutar sebe samih.

1. Mojsijeva 3:4 „A zmija reče ženi: Nećete vi umreti.“

Ova laž je napravila pometnju u našoj percepciji Božjeg identiteta, kao Onog ko jedini poseduje život, a takođe je napravila pometnju i u našoj percepciji sopstvenog identiteta, kao onih koji nemaju u sebi urođen život. Ova pometnja ili zbrka identiteta je uzrokovala da ljudi izgube interesovanje da budu vitalno povezani sa Bogom, oni su gajili duh nezavisnosti i samo - dovoljnosti.

Zaključak koji želimo reći je sledeći: da bi kanal blagoslova proticao ispravno, oba identiteta, onoga ko je izvor kanala i onoga ko je primalac u tom kanalu, se moraju jasno razumeti, u suprotnom će se kanal raspasti.

Sledi prepiska napravljena iz radio komunikacije između Američkih i Kanađanskih snaga tokom II svetskog rata.

KANAĐANI: Molimo vas promenite svoj kurs za 15 stepeni južno da bi ne došlo do sudara.

AMERIKANCI: Preporučujemo vam da promenite svoj kurs za 15 stepeni severno da bi izbegli sudar.

KANAĐANI: Odbijeno. Moraćete da promenite svoj kurs za 15 stepeni južno da bi izbegli sudar.

AMERIKANCI: Govori kapetan američke ratne mornarice. Kažem opet - promenite VAŠ kurs.

KANAĐANI: Ne, kažem još jednom - promenite VAŠ kurs.

AMERIKANCI: Ovde nosač aviona USS Linkon, drugi najveći brod u Atlantskoj floti SAD-a, snabdeveni smo sa tri "Razarača", tri krstarice i brojnim pomoćnim pogonom. NAREĐUJEMO vam da promenite svoj kurs za 15 stepeni severno, reći ću još jednom, to je 1-5 stepeni severno ili u suprotnom, preuzećemo ozbiljnije mere da se osigura sigurnost ovog broda.

KANAĐANI: Mi smo u svetioniku. Vi odlučite.

Američki brod nije razumeo pravi identitet svetionika i stoga se prema njemu odnosio arogantno. Američki brod je takođe precenio svoju sopstvenu moć, on je imao lažnu percepciju samoga sebe, jer nijedan brod ne bi mogao

prisiliti svetionik koji se nalazi na moćnim stenama da se pomeri sa svog položaja. Ova priča prikazuje šta se dogodilo ljudskom rodu kada je prihvatio zmijinu laž. Čovečanstvo više nije želelo da se potčinjava Bogu, a kanal blagoslova je bio prekinut.

Sa ovim stvarima na umu, razmotrimo stanje Izraelaca. Dok su bili u Egiptu, mnogi Izraelci su bili pod uticajem religije Egipćana u kojoj je postojalo izrazito verovanje u besmrtnost ili urođen izvor života duše i stoga je percepcija Izraelaca o Božjem istinskom identitetu bila konfuzna. Oni su takođe bili zbunjeni što se tiče njihovog ličnog identiteta.

14.2. Deset zapovesti definišu Božji i čovekov identitet

Davanje 10 zapovesti Izraelcima je bila inicijativa od ključnog značaja u obnavljanju ispravne percepcije identiteta kako bi kanal blagoslova mogao biti obnovljen i zaštićen. Ove zapovesti su bile toliko značajne da su to jedine reči u Bibliji koje je lično Bog direktno napisao.

2. Mojsijeva 31:18 „I izgovorivši ovo Mojsiju na gori Sinajskoj, dade mu dve ploče svedočanstva, ploče kamene pisane prstom Božijim.“

Svaka zapovest nam kaže nešto o Bogu iz Biblije, kakav je i šta Mu je najvažnije. Pogledajmo поблише svaku od ovih zapovesti kako bi videli šta nam one govore.

Zapovest	Božji atributi
1. Ja sam te izveo iz ropstva. Nemoj imati drugih bogova uza Me.	Iskupitelj i Spasitelj, jedini Izvor blagoslova.
2. Nemoj praviti nikakve rezane likove.	Unutrašnja, odnosna usredsređenost, umesto spoljašnje, materijalne usredsređenosti.
3. Nemoj uzimati ime Božje uzalud.	Integritet i transparentnost u vezama.
4. Sećaj se dana od odmora, jer je za šest dana Gospod stvorio nebesa i zemlju.	Stvoritelj svega, Izvor života i blagoslova.
5. Poštuj oca i majku.	Struktura porodičnog blagosiljanja. Poštovanje onih koji su autoritet.
6. Nemoj ubiti.	Život je dragocen, veze treba da

	traju večno, Ja sam Izvor života.
7. Nemoj počiniti preljubu.	Validne intimne veze trebe da traju večno.
8. Nemoj krasti.	Usredsređenost na duhovno i ono što se tiče veza, a ne na ono što je materijalno.
9. Nemoj lagati.	Integritet i transparentnost u vezama.
10. Nemoj poželeti.	Otkriva Boga kao Izvor života i blagoslova, žudnja za imovinom i stvarima poriče ovu realnost.

Svaka od ovih zapovesti ima za cilj da zaštiti naš osećaj u vezi toga ko je Bog i stoga štiti kanal blagoslova. U ovim zapovestima Bog nam kaže:

1. Da je On jedini Izvor blagoslova.
2. Da Mu ne treba iskazivati obožavanje kroz kroz vidljive i materijalne objekte pošto ovo uništava naše viđenje Boga kao, istinski, Bića međusobnih veza i skreće naš fokus na materijalne i spoljašnje stvari.
3. Da naša percepcija Njegovog identiteta može biti narušena uzimanjem Njegovog imena uzalud, što znači tvrđenje da Mu pripadamo, a naša srca su na nekom drugom mestu.
4. Četvrta zapovest je najjasnija izjava koju imamo koja otkriva da je Bog Izvor svega što je stvoreno. Značaj od suštinske važnosti ove zapovesti je veći od bilo koje druge zapovesti pošto nam daje pravilnu percepciju Božjeg identiteta.
5. Peta zapovest je druga po suštinskom značaju između zapovesti pošto otkriva ljudske strukture kroz koje teče Božji kanal blagoslova. Govori nam o važnosti pokoravanja, poslušnosti i poštovanja.
6. Svaka zapovest od poslednjih pet su praktični ljudski iskazi otkrivanja Boga kao jedinog Izvora života i kako će izbegavanje ovih stvari pomoći u održavanju povezanosti sa Njim.

Ako budemo dalje proučavali Bibliju, videćemo da su Božje zapovesti izražene kao odraz Božjeg karaktera, zapisana forma onoga kakav je On. Ovo je još jedna potvrda činjenice da zakon otkriva Božji identitet i da je zaštitnik izvora blagoslova.

Zapazite sledeća upoređenja:

Božji karakter		Božji zakon	
1. Duhovan	Jovan 4:24	1. Duhovan	Rimljanima 7:14
2. Ljubav	1. Jovanova 4:8	2. Ljubav	Matej 22:37-40
3. Istina	Jovan 14:6	3. Istina	Psalam 119:142
4. Pravednost	1. Korinćanima 1:30	4. Pravednost	Psalam 119:144, 172
5. Svet	Isaija 6:3	5. Svet	Rimljanima 7:12
6. Savršen	Matej 5:48	6. Savršen	Psalam 19:7
7. Dobar	Luka 18:19	7. Dobar	Rimljanima 7:12
8. Pravda	5.Mojsijeva 32:4	8. Pravda	Rimljanima 7:12
9. Čist	1. Jovanova 3:3	9. Čist	Psalam 19:8
10. Nepromenljiv	Jakov 1:17	10. Nepromenljiv	Matej 5:18
11. Večan	Psalam 90:2	11. Večan	Psalam 111:7-8
12. Put	Jovan 14:6	12. Put	Malahija 2:7-9
13. Velik	Psalam 48:1	13. Velik	Osija 8:12
14. Čist	Mat. 8:3, Psal. 57:2	14. Čist	Jezekilj 22:26

Pošto nam ove zapovesti kažu da je Bog taj koji nas je oblikovo i napravio i da smo došli iz Njegovih ruku, zapovesti takođe jasno otkrivaju naše poreklo i identitet. Kada budemo shvatili zapovesti u ovom svetlu, moći ćemo razumeti zašto Biblija govori o zakonu na sledeći način:

Psalam 19:7-8 „Zakon je Gospodnji savršen, krepí dušu; svedočanstvo je Gospodnje verno, daje mudrost neveštome. Naredbe su Gospodnje pravedne, vesele srce. Zapovest je

Gospodnja svetla, prosvetljuje oči.“

Psalam 111:7-8 „Dela su ruku Njegovih istina i pravda; verne su sve zapovesti Njegove; Tvrde su za va vek veka, osnovane na istini i pravdi.“

Propovednik 12:13 „Glavno je svemu što si čuo: Boga se boj, i zapovesti Njegove drži, jer to je sve čoveku.“

Isaija 42:21 „Gospodu beše mio radi pravde Njegove, učini zakon velikim i slavnim.“

Matej 5:17 „Ne mislite da sam Ja došao da pokvarim zakon ili proroke: nisam došao da pokvarim, nego da ispunim.“

Matej 22:36-40 „Učitelju! Koja je zapovest najveća u zakonu? A Isus reče mu: Ljubi Gospoda Boga svog svim srcem svojim, i svom dušom svojom, i svom misli svojom. Ovo je prva i najveća zapovest. A druga je kao i ova: Ljubi bližnjeg svog kao samog sebe. O ovima dvema zapovestima visi sav zakon i proroci.“

Rimljanima 7:12 „Tako je, dakle, zakon svet i zapovest sveta i pravedna i dobra.“

Otkrivenje 14:12 „Ovde je trpljenje svetih, koji drže zapovesti Božije i veru Isusovu.“

Otkrivenje 22:14 „Blago onome koji tvori zapovesti Njegove, da im bude vlast na drvo života, i da uđu na vrata u grad.“

14.3. Zmijina laž je iskrivila 10 zapovesti

Kada budemo doživljavali Božji zakon kao zaštitu kanala blagoslova, onda će zakon za nas biti nešto divno, privlačno, dragoceno. To će biti nešto za šta trebamo prionuti i ceniti kao dragocen dar od Boga. Upravo ga je i car David ovako doživljavao:

Psalam 119:97 „Kako ljubim zakon Tvoj! Sav dan mislim o njemu.“

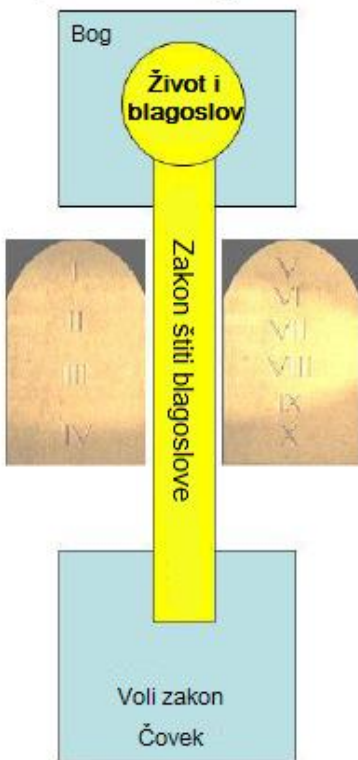
Psalam 40:8 „Hoću činiti volju Tvoju, Bože moj, i zakon je Tvoj meni u srcu.“

Psalam 119:77 „Neka dođe k meni milosrđe Tvoje, i oživim; jer je zakon Tvoj uteha moja.“

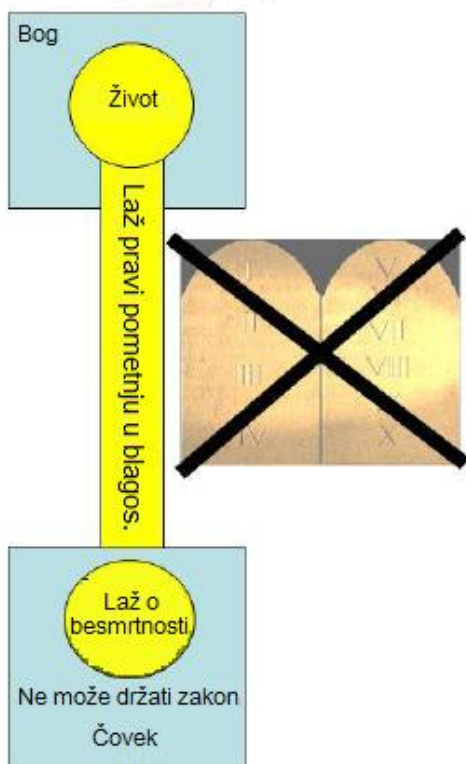
Jedna od najstrašnijih stvari u vezi kojih je sotona prevario svet je vezana za Božji zakon. Mnoge hrišćanske crkve uče i veruju da ne možemo držati 10 zapovesti. Pokušavanje da se zapovesti poštuju se smatra legalizmom. Mnogi

hrišćani naučavaju: zakon je bio prikovan za Isusov krst, vernici su oslobođeni od zakona, jedina zapovest koju imamo danas je da volimo jedni druge.

Ispravno shvatanje zakona

Zakon - iskrivljen zbog zmijine laži

Zašto mnogi hrišćani razmišljaju na ovakav način? Zašto hrišćani često doživljavaju zakon kao neprijatelja umesto kao prijatelja ispunjenog sa ljubavlju koji štiti sistem kanala blagoslova? Jednostavan odgovor je: zmijina laž. Zapazite sledeće:

Rimljanima 7:10-11 „A ja umreh, i nađe se da mi zapovest bi za smrt koja beše data za život. Jer greh uzevši početak kroz zapovest prevari me, i ubi me njome.“

Biblija jasno kaže da su zapovesti bile date za život ili kao zaštita života. Ali greh, ili ulazak zmijine laži, nas vara i ubija. Kako se ovo odigrava?

Zmijina laž uzrokuje da verujemo da postoji određeni nivo sile u nama samima. Ova laž takođe uzrokuje da želimo da se dokazujemo kroz spoljašnja ispoljavanja takve sile. Kada se osobi, čiji je um u takvom stanju, predstavi zakon, tada prva sklonost koja se javlja je pokušavanje da se bude poslušan ovom zakonu *kako bi na taj način osoba bila Bogu po volji*. Nakon nekoliko pokušaja da se to postigne i neprekidnih iskustava neuspešnosti u ovome, osoba će ili napustiti svoja verovanja ili će početi da veruje da ne moramo držati zakon, da je Isusova smrt sve što nam je potrebno. Ovakva vrsta rasuđivanja odgovara savršeno Pavlovim rečima da nas greh, kroz zapovest, vara.

Nikada nije bila Božja namera da pokušavamo da držimo 10 zapovesti kao sredstvo pokušavanja dobijanja prihvatanja od Njega.

Efescima 2:8-9 „Jer ste blagodaću spaseni kroz veru; i to nije od vas, dar je Božji, ne od dela, da se niko ne pohvali.“

Rimljanima 4:3-5 „Jer šta govori pismo? Verova Avraam Bogu, i primi mu se u pravdu. A onome koji radi ne broji se plata po milosti nego po dugu. A onome koji ne radi, a veruje Onog koji pravda bezbožnika, prima se vera njegova u pravdu.“

Zmijina laž nas zapravo okreće upravo protiv one stvari koja je bila osmišljena tako da nas štiti i održi u vezi sa kanalom blagoslova. Dakle, kao što Pavle kaže:

Rimljanima 8:7 „Jer telesno mudrovanje neprijateljstvo je Bogu, jer se ne pokorava zakonu Božijem niti može.“

Telesni um, ili um koji se nalazi pod uticajem zmijine laži, se ne može pokoriti Božjem zakonu ili zato što odbija da se pokori ili zato što smatra da ima silu u sebi da to postigne. Ali kada se ukloni laž o urođenoj sili, Božji zakon postaje najlepši poklon zaštite od Boga, a najdragoceniji delovi tog zakona su dve zapovesti koje se nalaze u centru - zapovest koja se odnosi na subotu koja je najjasnije otkrivenje Boga kao Izvora života i koja nas poziva da se odmaramo u toj realnosti i zapovest da poštujemo naše roditelje koja nam daje najpraktičniji izraz Božjeg porodičnog carstva i otkriva kako se blagoslovi prenose sa generacije na generaciju. Većina ljudi prepoznaje značaj porodice, ali mali broj ljudi vidi značaj subote u ratu protiv sotone kako bi se zaštitio kanal blagoslova.

Isaija 58:13-14 „Ako odvratiš nogu svoju od subote da ne činiš šta je tebi drago na Moj sveti dan, i ako prozoveš subotu milinom, sveti dan Gospodnji slavnim, i budeš ga slavio ne

idući svojim putevima i ne čineći šta je tebi drago, ni govoreći reči, tada ćeš se veseliti u Gospodu, i izvešću te na visine zemaljske, i daću ti da jedeš nasledstvo Jakova oca svog; jer usta Gospodnja rekoše.“

Koliko je divno što je Bog dao Izraelcima zakon da ih zaštiti od sotoninih zamki, ali Bog nije stao ovde. Stavio je ovaj zakon u centar sistema klanjanja Bogu koji će naučiti Izraelce kako da Mu pristupaju i kako da Mu se klanjaju. Nakon njihove izloženosti egipatskom idolopoklonstvu, trebaće vremena da Izrael nauči da poznaje i razume Boga. Kada su prvi put čuli Njegov glas, bili su toliko uplašeni da su želeli da pobjegnu.

2. Mojsijeva 20:18-19 „I sav narod vide grom i munju i trubu gde trubi i goru gde se dimi; i narod videvši to uzmače se i stade izdaleka, i rekoše Mojsiju: Govori nam ti, i slušaćemo; a neka nam ne govori Bog, da ne pomremo.“

Jedna stvar je Božje izgovaranje ovog zakona sa planine Sinaj, ali ovaj zakon ne bi imao efekata zaštite ako njegovi principi ne bi prebivali u njihovim srcima i postali deo njihovog načina razmišljanja. Stoga je premeštanje principa zakona sa kamenih ploča na ploče njihovih srca postalo fokus Božjeg zaveta sa Izraelom.

Jevrejima 8:10 „Jer je ovo zavet koji ću načiniti s domom Izrailjevim posle onih dana, govori Gospod: daću zakone svoje u misli njihove, i na srcima njihovim napisaću ih, i biću im Bog, i oni će biti Meni narod.“

Nažalost, Izrael je pokazao da je zmijina laž prevarila takođe i njih kada su obećali Bogu da će biti poslušni zakonu.

2. Mojsijeva 19:5-8 „A sada ako dobro uzaslušate glas Moj i ušćuvate zavet Moj, bićete Moje blago mimo sve narode, premda je Moja sva zemlja. I bićete mi carstvo sveštencičko i narod svet. To su reči koje ćeš kazati sinovima Izrailjevim. A Mojsije dođe i sazva starešine narodne; i kaza im sve ove reči koje mu Gospod zapovedi. A sav narod odgovori složno i reče: Šta je god kazao Gospod činićemo. I Mojsije javi Gospodu reči narodne.“

Kada je Bog tražio od njih da drže Njegov zakon, On je želeo da vidi da li će shvatiti da li bi mogli da ga drže ili ne. On se nadao da će tražiti od Gospoda da im pomogne, ali pošto su bili pod uticajem laži o urođenoj sili, oni su odvažno obećali da će biti poslušni.

Ubrzo se pokazalo da je ovo nemoguće, a dokaz je bio njihovo plesanje oko zlatnog teleta.

2. Mojsijeva 32:7-8 „A Gospod reče Mojsiju: Idi, siđi, jer se pokvari tvoj narod, koji si izveo iz zemlje misirske. Brzo zadoše s puta, koji sam im zapovedio; načiniše sebi tele liveno, i pokloniše mu se, i prinesoše mu žrtvu, i rekoše: Ovo su bogovi tvoji, Izrailju, koji te izvedoše iz zemlje misirske.“

Za ovo iskustvo se kaže da je to stari zavet. U sklopu novog zaveta, koji je uvek bio Njegova namera, lično Bog je trebao da ispiše zakon, koji je zaštitnik, u njihova srca. Pošto će napisati ovaj zakon u njihova srca, oni će postati kao On; zato što, kao što smo primetili, zakon je odraz toga ko je Bog. Kako će Bog postići ovo?

Bog je dao Izraelu sistem Svetinje, sistem klanjanja Bogu, koji im je pokazao kako da se povežu sa ovim zakonom i dopuste njegovim principima da budu premešteni u njihova srca. Izraelski sistem Svetinje je zapravo putovanje u samo srce i um Božji. Omogućio im je da Mu se približe, da budu blizu Njega i budu kao On. Koliko je ovo bio predivan dar! Imali su sistem koji će zaštititi njihove porodice i održati ih povezane sa kanalom blagoslova.

Putovanje od kamenih ploča ka pločama srca

15.1. Pustošni uticaj zmijine laži

U 8. glavi smo primetili razorne uticaje laži o urođenom izvoru života na pojedince i porodice. Prekidanje kanala blagoslova otvara ljudsko srce za strah, osećanje bezvrednosti, ponos i sebičnost u širokom obimu. Jedini način kako da se preživi ovaj neprekidni talas emocija je ograditi srce sa zaštitnim zidom. Nakon nekog vremena, ovo neće biti dovoljno i mi ćemo morati da se još bolje ojačamo. Ovaj proces uzrokuje da srce otvrdne.

Od nevinog dečjeg srca ispunjenog sa poverenjem, životna iskustva stvore sumnju, podozrenje, strah, bol, krivicu i kajanje. Sposobnost da se veruje ljudima je narušena i mnogi ljudi počnu da misle da jedini način kako preživeti je da izoluju svoja osećanja, da svoja osećanja zadrže za sebe i izbegnu opasnost da postanu ranjivi. Zbog zmijine laži, ljudska duša odluta od reke koja daje život u opustošenu pustinju vrućine, peska i pustinjskog žbunja.

Dok naš Otac sa neba posmatra dole Svoju decu kako lutaju u pustinjama duše ovoga života, Njegovo srce je taknuto sa sažaljenjem. On posmatra gnusne pustošne uticaje zmijine laži i teži da nas vrati nazad ka reci koja daje život.

Put povratka nazad ka reci je brižno opisan u sistemu klanjanja koje je Bog dao Izraelu. Tokom vremena koje su proveli u Egiptu, gnusna egipatska sila koja je pokorila Izraelce je opustošila njihova srca. Iako su sada fizički bili slobodni, njihovi umovi su još uvek bili u ropstvu zmijine laži, njihova srca su još uvek bila ranjena i otvrdnuta tugom i patnjama straha, osećanja bezvrednosti i ponosa.

U kasnijem trenutku izraelske istorije, Bog je izrazio ovaj proces menjanja srca Njegovog naroda - transplantaciju srca, ako to želite tako nazvati.

Jezekilj 36:26-27 „I daću vam novo srce, i nov ću duh metnuti u vas, i izvadiću kameno srce iz tela vašeg, i daću vam srce mesno. I Duh Svoj metnuću u vas, i učiniću da hodite po Mojim uredbama i zakone Moje da držite i izvršujete.“

Bog je obećao da će poslati Izraelu Svoga Duha koji oživljava. Kao proticanje kristalno čiste vode koja izvire iz trona, Duh Božji uronjava ljudsko srce u blagoslov, ljubav, opraštanje i prihvatanje i srce polako omekšava, zagreva se, jača i uči da voli i ponovo živi.

Car David opisuje ovaj proces slikom drveta pored reke:

Psalam 1:1-3 „Blago čoveku koji ne ide na veće bezbožničko, i na putu grešničkom ne stoji, i u društvu nevaljalih ljudi ne sedi, nego mu je omileo zakon Gospodnji i o zakonu Njegovom misli dan i noć! On je kao drvo usađeno kraj potoka, koje rod svoj donosi u svoje vreme, i kome list ne vene: šta god radi, u svemu napreduje.“

Zapazite opet ulogu Božjeg zakona u ovom procesu. Zakon predstavlja zaštitu ulivanja ove reke života u dušu. Kao što smo primetili u predhodnoj glavi, omogućava nam da raspoznamo izvor reke i otkrivanjem ko je Bog i ko smo mi, postajemo kao brod koji je pokoran svetioniku, voljan da prihvati mudar savet i uputstvo koje nam svetionik nudi.

Imajući sve ovo na umu, postaje jasno da obnavljanje kanala blagoslova uključuje u sebe i ispisivanje principa Božjeg zakona u naša srca i umove.

15.2. Sistem Svetinje

Pogledajmo sada pažljivo sistem klanjanja ili bogoslužnja koji je Bog dao Izraelu i posmatrajmo putovanje koje on prikazuje.

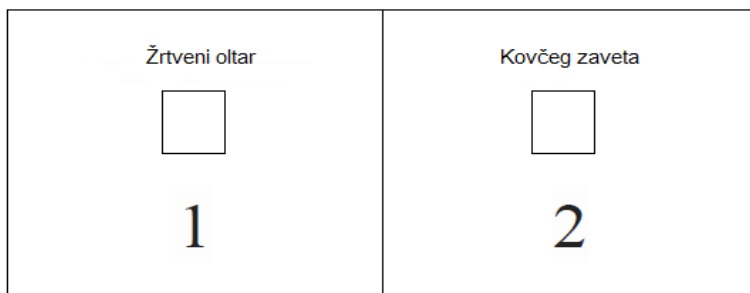

2. Mojsijeva 25:8-9 „I neka Mi načine svetinju, da među njima nastavam; Kao što ću ti pokazati sliku od šatora i sliku od svih stvari njegovih, tako da načinite.“

Postoje mnogi detalji vezani za izraelski sistem Svetinje, cilj ove knjige nije da se svi oni istraže. Naš glavni cilj je da razmotrimo glavne delove i napredovanje od jednog kraja Svetinje ka drugom.

Nacrtni Svetinje su u suštini dva spojena kvadrata. U centru prvog kvadrata se nalazi oltar za prinošenje žrtava paljenica. U centru drugog kvadrata se nalazi kovčeg zaveta u kome stoje 10 zapovedi.

Zapazite sledeći nacrt:

Oba kvadrata se odnose na obnavljanje života. U centru prvog kvadrata se nalazi simbol smrti Jagnjeta. Zaklano jagnje je simbol darivanja Sina Božjeg kako bi mi mogli i dalje imati život.

Jovan 3:16 „Jer Bogu tako omile svet da je i Sina Svog jednorodnog dao, da nijedan koji Ga veruje ne pogine, nego da ima život večni.“

Kada su Adam i Eva prekinuli izvor života koji dolazi od Boga zbog greha, Sin Božji je odmah stao u to mesto prekida, spojio je dva prekinuta kraja i omogućio da život i dalje teče za ljudski rod. Ovaj prekid u izvoru života je sada bio nošen u srcu Sina Božjeg. Jedini način kako da se univerzum otarasi ovog prekida u protoku je bio taj da se uzme u grob kako bi ga uništio, a onda da se ponovo ustane bez

njega. Nije bilo drugog načina kako da se reši problem osim puštanja da celokupan ljudski rod bude uništen.

U centru drugog kvadrata su stajale 10 zapovesti, Božji zakon.

2. Mosjijeva 25:10-16 „Neka načine kovčeg od drveta sitima, u dužinu od dva lakta i po, a u širinu od podrug lakta, i u visinu od podrug lakta. I pokuj ga čistim zlatom, iznutra i spolja pokuj ga; i ozgo mu načini zlatan venac unaokolo. I salij mu četiri biočuga od zlata, i metni mu ih na četiri ugla, da mu s jedne strane budu dva biočuga i s druge strane dva biočuga... Pa u kovčeg metni svedočanstvo, koje ću ti dati.“

2. Mojsijeva 31:18 „I izgovorivši ovo Mojsiju na gori Sinajskoj, dade mu dve ploče svedočanstva, ploče kamene pisane prstom Božijim.“

Stizanje u centar ovog kvadrata je konačna destinacija putovanja od kamenog srca u mesno srce. Ispisivanje ovog zakona u srce i um će trajno povezati ljudsku dušu za kanal blagoslova i štiti je od izloženosti prokletstvu. Ovo je takođe simbolisalo najintimniju tačku, pošto je tamo prebivala Božja prisutnost. Ovo je tačka gde mi, kao Božja deca, doživljavamo vrhunac

blagoslova kao sinovi i ćerke Božje.

Bilo bi lepo misliti da je ovo bilo jednostavno putovanje od tačke 1 do tačke 2, ali zmijina laž u našim srcima čini ovaj put izuzetno teškim. Neprekidno kušanje da sumnjamo u Boga na putu ili neprekidni pokušaji da probamo da zakon koristimo kao sredstvo dokazivanja naše ljubavi

i posvećenosti se neprekidno isprečavaju na putu i odgurnu nas sa staze života.

Ajde da dodamo sledeći sloj detalja ovom sistemu Svetinje. Sećamo se iz poređenja između Avrama i Nevroda da je fokus Avramove religije bio na onome što se tiče veza i na onome što je nevidljivo, ali je fokus Nevrodove religije bio na onome što je vidljivo i opipljivo. Putovanje kroz Svetinju je pomeranje od onoga što je vidljivo na nevidljivo. Ono nas uči da se usredsredimo na ono što se ne može videti umesto na ono što se može videti.

Vidljivo Žrtveni oltar 1	Nevidljivo Kovčeg zaveta 2
--	--

Izraelac - vernik je mogao da uđe u prvi kvadrat i da donese svoju žrtvu. Ova oblast se zvala dvorište. Mogao je da vidi sve što se nalazilo u ovoj oblasti. Isusova smrt na krstu, što je bilo centralna stvar u vezi oltara, je zabeležen događaj koji se odigrao na Zemlji, koji je bio vidljiv. Viđenje krsta i dar života koji nam je darovan je početak putovanja. Bog se sreće sa nama tamo gde se mi nalazimo, On nam se približava.

U našoj ljudskoj egzistenciji sa našim fokusom na ono što je vidljivo i opipljivo, Bog se susreće sa nama i predstavlja nam Svoj dar života, ali krajnji cilj je da promeni naše razmišljanje i usmeri ga na duhovno - svet veza, svet uma. Ovo je istinsko mesto gde se delo transformacije mora odigrati tako da je drugi kvadrat sadržao deo koji Izraelac nije mogao videti. Unutra nije mogao videti, osim očima vere. Jedino je sveštenik mogao da uđe u ovu oblast i da obavi delo za tu osobu. On to nije mogao uraditi sam za sebe.

Nevidljivost drugog dela je simbol službe koja se sprovodi za nas na nebu. Mi ne možemo sada ući na nebo i videti šta se odvija za nas. Bog radi na tome da promeni naša srca i zapiše Svoj zakon u nas, ali mi nemamo spoljašnje dokaze ovog dela, sa ljudskim okom ne možemo videti šta se dešava ni na nebu, ni u našim srcima.

Dodajmo sada još jedan sloj detalja za drugi kvadrat.

Nevidljivo

2

Svetinja, za koju su Izraelci dobili uputstva da je naprave, se sastojala od tri kvadrata (geomet. tela). Svetinja je zauzimala dva kvadrata, a Svetinja nad Svetinjama jedan kvadrat. Na ulazu u Svetinju se nalazila zavesa, a takođe se zavesa nalazila i na ulazu u Svetinju nad Svetinjama. U prvom delu Svetinje se nalazio sto (1) sa beskvasnim hlebovima koji se zvao sto sa hlebovima, a na drugoj strani je stajao sedmokraki svećnjak (2). Ovaj svećnjak je osvetljavao Svetinju. Na drugom kraju Svetinje se nalazio kadioni oltar gde su bile iznošene molitve.

15.3. Putovanje je ljubavna priča

Svaki predmet je bio simbol prikazujući na neki način Isusovo delo i karakter.

Najvažniji princip koji treba naučiti u vezi Svetinje je sledeći: ispisivane zakona u naša srca u suštini znači da postajemo kao Hrist. Razlog zašto

postajemo kao Hrist je taj što je On božanski primer potčinjavanja Ocu. Tokom našeg menjanja da budemo kao Sin Božji, takođe ćemo naučiti lekcije potčinjavanja i postati trajno povezani sa kanalom blagoslova.

Dok gledamo svaki predmet iz Svetinje, vidimo da nam svaki od njih kaže nešto o Isusu.

Predmet	Simbol Hrista
Žrtveni oltar	Jovan 1:29 „A sutradan vide Jovan Isusa gde ide k njemu, i reče: Gle, Jagnje Božije koje uze na se grehe sveta.“
Umivaonik	Efescima 5:26 (Jovan 1:1) „Da je osveti očistivši je kupanjem vodenim u reči.“ Isus je Reč Božja.
Sto sa hlebovima	Jovan 6:35 „A Isus im reče: Ja sam hleb života: Koji Meni dolazi neće ogladneti, i koji Mene veruje neće nikad ožedneti.“
Svećnjak	Jovan 8:12 „Isus im, pak, opet reče: Ja sam videlo svetu: ko ide za Mnom neće hoditi po tami, nego će imati videlo života.“
Kadioni oltar	Jovan 14:6 „Isus mu reče: Ja sam put i istina i život; niko neće doći k Ocu do kroza Me.“
Kovčeg	Matej 5:17 „Ne mislite da sam Ja došao da pokvarim zakon ili proroke: nisam došao da pokvarim, nego da ispunim.“

Ovi predmeti mogu biti poređani u niz kako bi predstavljali putovanje. Ovo putovanje se zove PUT. Svaki predmet se odnosi na Isusa i Isus je Onaj ko

je božanski primer toga kako ostati povezan sa Ocem - za Isusa se kaže da je Put, koji je istina i donosi nam život.

Zapazite šta Isus kaže:

Jovan 14:6 „Isus mu reče: Ja sam put i istina i život; niko neće doći k Ocu do kroza Me.“

Put dolaska Ocu je prikazan simbolički u sistemu Svetinje. Kao što Biblija kaže:

Psalam 77:13 „Bože! Put je Tvoj svet; koji je bog tako velik kao Bog naš?“

Ajde da sada poređamo predmete u jedan niz:

Hodanje sa Isusom kroz Svetinju					
Dvorište		Svetinja			Svetinja nad Svetinjama
					
Mesija		Sveštenik			Sudija
Krst Jovan 1:29	Čišćenje Efes. 5:26 1. Jovan. 1:9	Istina Jovan 6:35	Put Jovan 8:12 Ps. 119:106	Život Jev. 7:25 Rim. 5:10	Suđenje Malah. 3:5
Udvaranje		Veridba			Brak
Pokajanje Jov. 3:16, Dela.ap. 2:37-38	Kršćenje Jovan 3:5	Bib. proučav. Jovan 5:36	Svedočenje Matej 5:14	Molitva 1. Sol. 5:17	Pobeda Jovan 15:5

Red na slici koji se odnosi na Hrista otkriva delo koje Isus radi za nas u putovanju od kamenog srca ka mesnom srcu. Drugi red je naše iskustvo kada stičemo razumevanje Hristovog dela. Za nas je putovanje priča o ljubavi, udvaranju i venčanju. Prelazimo iz laži o izolaciji u duboko intimnu vezu, a u našim srcima ljubav će se prelivati za našeg Spasitelja i u ljubavi prema Njemu, učimo pravo značenje potčinjavanja Ocu - velikom Izvoru svega.

Kada dolazimo u kontakt sa Isusom kroz priču o krstu, pogođeni smo neverovatnim osećanjem ljubavi koju On ima za nas. Njegovo nesebično delo davanja Svoga života deluje kao voda koja pročišćava i pravi prvu veliku pu-

kotinu u našem tvrdom srcu. Njegova udvaračka ljubav nas uvlači u proces udvaranja sa Njim.

Kada smo osvedočeni u Hristovu ljubav i vidimo dobre dokaze koji govore u prilog toga u Reči Božjoj, dobijamo želju da živimo večno sa Njim i odazivamo se na Njegov poziv na venčanje i tako odpočnu zaruke. Smisao zaruka je steći dublju spoznaju karaktera našeg potencijalnog partnera. Gde god da išli pričaćemo o našem ljubljenom i iskazivati našu ljubav i divljenje prema njemu. Za hrišćana se ovaj proces odvija kroz molitvu, proučavanje Biblije i svedočenje o veri. Što se budemo više molili, proučavali, svedočili, naša ljubav će više rasti i sa više priželjkivanja ćemo očekivati venčanje.

Tokom venčanja se dešava potpuno otkrivenje. Vidimo Hristov karakter u svoj Njegovoj slavi u Svetinji nad Svetinjama, zarobljeni smo silom Njegove ljubavi i u potpunosti se potčinjavamo Njemu. Izbacujemo iz svog života sve što blokira naš pogled upućen na našeg divnog supruga/Spasitelja.

Ako još niste na ovom putovanju, pozivam vas da ga odpočnete. Ispisivanje zakona na vaše srce je ponekad bolno, jer čekić Reči razbija oklop srca. Toliko prija voleti i živeti ponovo - živeti bez straha - ovo se javlja kao rezultat uklanjanja kamenja i omekšavanja vašeg srca uljem Božjeg Duha!

Opisali smo ljubavni put sistema Svetinje, ali nismo se pozabavili pitanjem kako da stignemo na početnu tačku ovog putovanja. Pošto ju je zmija jednom ugrizla i pošto se nalazi pod njenim uticajem, ljudska rasa nije bila slobodna da, prosto, ode. Bili smo robovi zmijinog sistema. Nismo čak ni znali gde se nalazi put izlaska, niti nas je to zanimalo. Kao što Biblija kaže:

Rimljanima 3:11 „Ni jednog nema razumnog, i ni jednog koji traži Boga.“

Rimljanima 8:7 „Jer telesno mudrovanje neprijateljstvo je Bogu, jer se ne pokorava zakonu Božijem niti može.“

U sledećoj glavi ćemo saznati kako je Bog slomio zmijinu silu i unutar nas probudio seme našeg istinskog identiteta, koje je onda naša srca privuklo ka vratima Svetinje kako bi putovanje moglo odpočeti.

Put u pustinji

16.1. Planine i doline

Sistem Svetinje koji je Bog osmislio je bio predviđen da bude put koji vodi nazad u raj kanala blagoslova, ali zmijina laž je učinila da ljudskom rodu bude nemoguće da nađu taj put, a kamoli da krenu na taj put.

U 8. glavi smo razmatrali ciklus nedostatka vrednosti koji se pojavljuje kao rezultat prihvatanja laži o urođenom životu. Pogledajmo ga još jednom:

Sistem urođenog života koji je sotona predstavio uzrokuje da se ljudi osećaju ponosno kada ostvare uspeh i bezvredno kada dožive neuspeh. Ovaj krug ponosa i bezvrednosti je kao niz planina i dolina koje se ne mogu preći.

Ove planine i doline zapravo postaju još gore u religijskom kontekstu. Kao što smo zapazili ranije, zmijina laž je iskrivila zakon Božji da postane sredstvo zadobijanja Božjeg prihvatanja ili neprekidan podsetnik njihovih neuspeha. Kao rezultat toga, često vidimo religijske fanatike kako kampuju na planinama samoznačaja, paradirajući sa svojom religijskom revnošću pred svima, a većina ljudi uglavnom kampuje u dolinama misleći da je sve ovo previše teško i da nikada neće biti dobri hrišćani.

Ovo je razlog zašto su vrata uska, a put tesan koji vode u život. Većina ljudi ili ulaže velike napore u dobra dela kako bi zadovoljili Boga ili prosto odustanu od pokušavanja pošto im presedne da se neprekidno osećaju loše. Postoji takođe grupa značajne veličine koja se šeta sa jedne na drugu stranu, pokušava, pada, pokušava, pada.

Ukoliko zmijina laž ne bude razotkrivena, a mi ne budemo mogli da vidimo svoju istinsku vezu sa Bogom kroz kanal blagoslova, sve što radimo će biti blokirano i ugroženo sa planinama i dolinama.

Najsnažnije ispoljavanje Božje ljubavi, dar Isusa na krstu, je takođe podložno ovim planinama i dolinama. Mnoge ljude motiviše Isusova smrt na krstu da budu bolje osobe i da pokušaju da Mu pokažu da Ga vole zbog velike stvari koju je učinio. Drugi se osećaju toliko nedostojni da Bog da Svoga Sina da umre za njih da to ne mogu prihvatiti; oni osećaju da je On umro za druge, ali ne i za njih. Zbog ovog razloga je bilo od suštinskog značaja da se, pre nego što je Isus umro na krstu, neutrališe ovaj lažan osećaj identiteta koji je ljudski rod imao zbog zmijine laži. Pre Svoje smrti, Isus je trebao da otkrije našu istinsku poziciju kao Božjih sinova i ćerki koji su veoma voljeni i prihvaćeni.

Kako bi ovo moglo biti urađeno na takav način da ovakve misli mogu dopreći do ljudskog uma? Kako bi nas Bog mogao ponovo povezati sa kanalom blagoslova i u isto vreme nam dati osećanje prave vrednosti kao dece Božje?

Ovaj plan je prikazan u 40. glavi Isaijine knjige:

Isaija 40:3-11 „Glas je nekoga koji viče: Pripravite u pustinji put Gospodnji, poravnite u pustoši stazu Bogu našem. Sve doline neka se povise, i sve gore i bregovi neka se slegnu, i što je krivo neka bude pravo, i neravna mesta neka budu ravna. I javiće se slava Gospodnja, i svako će telo videti; jer usta Gospodnja govoriše... Izađi na visoku goru, Sione, koji javljaš dobre glasove; podigni silno glas svoj, Jerusalime, koji javljaš dobre glasove; podigni, ne boj se. Kaži gradovima Judinim: Evo Boga vašeg. Evo, Gospod Bog ide na jakog, i mišica će Njegova ovladati njim; evo plata je njegova kod Njega i delo njegovo pred Njim. Kao pastir pašće stado svoje; u naručje svoje sabraće jaganjce, i u nedrima će ih nositi, a dojljice će voditi polako.“

U ovoj glavi Bog otkriva da će se pobrinuti za ove planine i doline i poravnati put kako bi ljudski rod mogao da hoda po njemu. (4. stih) Ovo će

biti urađeno na taj način što će Božji Sin postati jedan od nas - ovo je javljanje Gospodnje slave. Kako će se tačno ovo odigrati:

1. Uzimanjem naše prirode i postajanjem jednim od nas, Isus će ponovo povezati ljudski rod sa kanalom blagoslova i napraviti vrata za ulazak u ljudski um - mesto gde se odvija prava bitka.
2. Očevo prihvatanje Sina kao čoveka će značiti da je Bog prihvatio i čovečanstvo kao Svoje dete. Ovo prihvatanje će prekinuti krug bezvrednosti.
3. Življenjem savršeno potčinjenog života prema Ocu, On će razviti ljudski um koji će održavati povezanost sa kanalom blagoslova. Razvijanje ovog uma će postati nasleđe svih onih koji prihvataju Hrista kao svog Spasitelja.
4. Isusovo delo na nebu, nakon Njegovog dela ovde na Zemlji će nastaviti da nas obezbeđuje sa takvim načinom razmišljanja koje zna da smo Božja deca i sa mogućnošću da ostanemo potčinjeni Ocu.

16.2. Prekidanje kruga

Prvi korak u ovom planu je bio ispunjen kada je Isus bio rođen. On se rodio od Davidovog semena po telu. Kao što Pavle kaže u Jevrejima:

Jevrejima 2:14 „Budući, pak, da deca imaju telo i krv, tako i On uze deo u tome, da smrću satre onog koji ima državu smrti, to jest đavola.“

Isusova ljudskost je ono što nam omogućava povezivanje na kanal blagoslova od Oca. U Jovanoj poslanici ovo je predstavljeno sa lestvama.

Jovan 1:51 „I reče mu: Zaista, zaista vam kažem: Odsele ćete videti nebo otvoreno i anđele Božije gde se penju i silaze k Sinu čovečijem.“

Podnožje lestava je moralo biti čvrsto utvrđeno u ljudsko tlo kako bi kanal blagoslova dosega do nas. Da Isus nije bio zaista ljudsko biće kao što smo mi, povezivanje ne bi bilo potpuno, a kanal ne bi bio osposobljen.

Kada je kanal bio povezan, a Bog dobio pristup ljudskom umu kroz Isusovu ljudskost, poruka prihvatanja je trebala da bude isporučena, poruka da Bog nije ogorčeni Car koji je ljut na nas zbog toga što naše ponašanje nije onakvo kakvo bi trebalo da bude, već nežni Otac koji nas želi nazad kao deo Svoje porodice i da darove koje nam šalje, dolaze od Oca ispunjenog sa ljubavlju, a ne od ljutog Sudije.

Ovo je bilo ostvareno prilikom Isusovog krštenja, na samom početku Njegovog dela. Bilo bi besmisleno da Isus razvije savršen ljudski um kad mi ne bi imali osećaj ljubavi i prihvaćenosti. Naša priroda, koja je zasnovana na rezultatima i dostignućima ne bi protumačila ovaj dar na ispravan način. Tokom krštenja Otac nam se direktno obraća kroz Svog Sina. Kada govori Isusu, On govori nama.

Matej 3:16-17 „I krstivši se Isus iziđe odmah iz vode; i gle, otvoriše Mu se nebesa, i vide Duha Božjeg gde silazi kao golub i dođe na Njega. I gle, glas s neba koji govori: Ovo je Sin Moj ljubazni koji je po Mojoj volji.“

Koliko li su ovo divne reči da ih čujemo od Oca univerzuma! Ti si Moj sin, volim te, ti si Mi po volji. Zamislite samo, Otac nam izgovara ove reči, ne zbog naših dobrih dela, već prosto zbog naše povezanosti sa Njim kroz Njegovog Sina.

Efescima 1:6 „Na pohvalu slavne blagodati svoje kojom nas oblagodati u Ljubaznome.“

Jovan 1:12 „A koji Ga primiše dade im vlast [autoritet] da budu sinovi Božiji, koji veruju u ime Njegovo.“

1. Jovanova 3:1 „Vidite kakvu nam je ljubav dao Otac, da se deca Božija nazovemo i budemo; zato svet ne poznaje nas, jer Njega ne pozna.“

Kada prihvatimo ove reči Očeve ljubavi, naši umovi prestaju da budu neprijateljski nastrojeni prema Njemu i Njegovom zakonu koji je zaštita. Prihvatanje koje dolazi iz reči:

„TI SI MOJE LJUBLJENO DETE“

raskida silu osećanja bezvrednosti i zmijinu laž. One ponovo uspostavljaju naš pravi identitet, identitet zavisne dece i otvaraju vrata za vezu sa Bogom u njegovom carstvu koje se zasniva na vezama.

Ova izjava je blagoslov za kojim svi žudimo i ona briše potrebu za ponosom i dostignućima, Bog je ponosan na nas prosto zbog toga što smo Njegova deca. Ova izjava briše naš osećaj bezvrednosti, ne moramo se osećati beskorisni zbog toga što ne postižemo dostignuća.

Ove reči blagoslova su prvobitno bile osmišljene da dolaze kroz kanal naših zemaljskih očeva kao što je to prikazano u Pričama 17:6, slava dece je njihov otac, ali je greh pomračio kanal i u mnogim slučajevima ga prekinuo,

tako da većina od nas živi veoma prokletim životom - pokušavamo da egzistiramo bez pravog osećaja prihvaćenosti.

Sjajna vest je da u Isusu, imamo prvog i savršenog Oca, Izvor svih dobrih očeva, a Bog nam, kroz Svog Sina, govori da nas voli i prihvata.

Pored ovoga, pošto je Isus prihvatio Očeve reči, mi imamo pristup ovom umu koji prihvata.

1. Jovanova 5:20 „A znamo da Sin Božji dođe, i dao nam je razum da poznamo Boga istinitog, i da budemo u istinitom Sinu Njegovom Isusu Hristu. Ovo je istiniti Bog i Život večni.“

1. Korinćanima 2:16 „Jer ko pozna um Gospodnji da Ga pouči? A mi um Hristov imamo.“

Prihvatanjem Hrista, blagoslov misli da smo prihvaćeni se spušta na nas i dobijamo želju da odgovorimo na ovo. Odgovor koji je Isus dao Svome Ocu nam je darovan kroz kanal blagoslova. Ovo su izuzetno dobre vesti.

Ne moramo da se borimo sa sumnjom, ako verujemo da je sam Isus učinio čak i prihvatanje takvog dara tokom krštenja.

Prihvatanje sinaštva i kćerinstva je korak od životnog značaj u prihvatanju Isusove smrti radi naše pobune i Božjeg nezadovoljstva zbog zmijine laži.

16.3. Hvatanje verom za sinaštvo

Sotona je bio svestan da ako ljudi budu prihvatili verom da su deca Božja, onda bi njegov posao uzrokovanja da se oni pobune bio mnogo teži. Ako je Isus, budući da je bio ljudsko biće, bio slobodan da veruje da je Sin Božji, sotona je znao da bi to moglo biti preneseno na nas kroz kanal. Sotona je morao da uradi nešto kako bi sprečio Isusa da veruje da je prihvaćen kao ljudsko biće i ovo je pozadina bitke u pustinji.

Matej 4:3-10 „I pristupi k Njemu kušač i reče: Ako si Sin Božji, reci da kamenje ovo hlebovi postanu. A On odgovori i reče: Pisano je: Ne živi čovek o samom hlebu, no o svakoj reči koja izlazi iz usta Božjih. Tada odvede Ga đavo u sveti grad i postavi Ga na vrh crkve; Pa Mu reče: Ako si Sin Božji, skoči dole, jer u pismu stoji da će anđelima svojim zapovediti za tebe, i uzeće te na ruke, da gde ne zapneš za kamen nogom svojom. A Isus reče njemu: Ali i to stoji napisano: Nemoj kušati Gospoda Boga svog. Opet Ga uze đavo i odvede Ga na goru vrlo visoku, i pokaza Mu sva carstva ovog sveta i slavu njihovu; I reče Mu: Sve ovo daću

Tebi ako padneš i pokloniš mi se. Tada reče njemu Isus: Idi od mene, sotonu; jer stoji napisano: Gospodu Bogu svom poklanjaj se i Njemu jedino služi.“

Bog je progovorio Svome Sinu govoreći: „Ti si Moj Sin“. Kada je sotona došao Isusu, on je počeo sa „ako“, „ako si Sin Božji“. Napad na Božje reči je bio sadržan u toj reči „ako“. Bog je rekao: „Ti si Moj Sin“, sotona pita: „Da li je to zaista istina?“

Sotona je sugerisao Hristu da umesto da prosto ima poverenja u Božje Reči, da uloži Svoj napor kako bi dokazao da On jeste Božji Sin. Da je Isus prihvatio ovo kušanje, tada bi to značilo da sumnja u reči Svoga Oca, da se slaže sa sotonom da sinaštvo dolazi kroz ispoljavanje sile, urođene sile. U odupiranju sotoninom kušanju, Isus je za ljudski rod stekao ljudski mentalni sklop koji ima poverenje u Božju reč kao jedinu osnovu za sinaštvo bez ikakve potrebe da se to dokaže kroz silu. Predivna je stvar imati Spasitelja koji odbija da dokazuje Svoje sinaštvo Svojom vlastitom silom, već prosto veruje da Ga Otac prihvata kroz Njihovu vezu. Nema sumnje da je Isus imao silu da pretvori kamenje u hleb, imao je silu da učini šta god je hteo. Ali postoji jedna stvar koju Sin Božji neće nikada uraditi: upotrebiti Svoju silu da bi dokazao Svoj identitet, ovo je sasvim suprotno srži Njegovog bića, uvek je bilo i uvek će biti.

16.4. Njegova pobeda je naša

Isusov izbor da veruje Božjoj reči kao jedinoj osnovi prihvatanja je blago koje nam dolazi kroz kanal blagoslova kada prihvatimo Hrista. Da li se borite da verujete jedino Božjoj reči da ste dete Božje? Isus je već pobedio ovu sumnju i ako verujete u to, tada Njegova pobeda nad sotonom automatski postaje vaša. Možemo verovati Božjoj reči kroz Isusovu veru. Ovo nije jednostavno vera u Isusa, ovo je vera Isusova da smo prihvaćeni kao deca Božja.

Kao što nam Pismo kaže:

Galatima 4:4-7 „A kad se navrší vreme, posla Bog Sina svog jedinorodnog, koji je rođen od žene i pokoren zakonu, da iskupi one koji su pod zakonom, da primimo posinaštvo. I budući da ste sinovi, posla Bog Duha Sina svog u srca vaša, koji viče: Ava Oče!“

Duh Hristov koji teče ka nama kroz kanal je taj koji uzrokuje da poviknemo - „Oče“ u veri. Ove reči su Hristove reči otkrivene u nama. Potrebno nam je malo vremena da u potpunosti shvatimo ovaj koncept, ali

jednostavan primer je priča o drvetu koje je bilo posečeno i bačeno u gorku vodu kako bi ona postala slatka.

2. Mojsijeva 15:23-25 „Odande dodoše u Meru, ali ne mogoše piti vodu u Meri, jer beše gorka; otuda se prozva mesto Mera. Tada stade narod vikati na Mojsija govoreći: Šta ćemo piti? I Mojsije zavapi ka Gospodu, a Gospod mu pokaza drvo, te ga metnu u vodu, i voda posta slatka. Onde mu dade uredbu i zakon, i onde ga okuša.“

Isusova vera u reči Svoga Oca je kao drvo koje je promenilo gorke vode ljudskog sumnjičenja u izrazito slatke i pitke.

Sada smo dali kratak pregled o oba sistema - o sistemu ponovnog uspostavljanja kanala blagoslova (kroz Svetinju) i o načinu kako je Bog rešio problem planina i dolina koje stoje na putu ovoga sistema (prihvatanja kroz sinaštvo).

Pre nego što krenemo dalje i udaljimo se od perioda kada je Hrist bio na Zemlji, treba da se vratimo nazad na istoriju Izraela i na to kako su živeli imajući ovaj sistem Svetinje. Sotona neće lenčariti besposlen i dozvoliti Izraelcima da održavaju ovaj sistem klanjanja netaknutim. On je odlučio da napada Izrael sve dok se ponovo nisu našli u ropstvu, uzak put kroz planine i doline se izgubio, a takođe se izgubio i put povratka nazad ka zapovestima u Svetinji.

Nevrodovi potomci će biti iskorišćeni da probaju da spreče Avramove potomke da održe u životu porodično carstvo.

Daj nam cara, kao što imaju drugi narodi

17.1. Detaljna uputstva za zaštitu porodične strukture

Izrael je bio izuzetno privilegovani narod, jer je dobio zakon Božji na sinajskoj planini i mnoga posebna uputstva kako da drže ovaj zakon i na taj način ostanu povezani sa kanalom blagoslova.

Mnoga uputstva su bila osmišljena kako bi naučila izraelske porodice o prirodnoj porodičnoj vezi koja je od suštinskog značaja. Neka od ovih pravila deluju izuzetno stroga, sve dok ne shvatimo da je uništavanje porodične jedinice staza koja vodi direktno u tiraniju, ugnjetavanje i bedu. Zapazite sledeće stihove koje je Bog dao Izraelu:

3. Mojsijeva 20:8-10 „I čuvajte naredbe Moje i vršite ih. Ja sam Gospod koji vas posvećujem. Ko opsuje oca svog ili mater svoju, da se pogubi; opsovao je oca svog ili mater svoju; krv njegova na nj. A čovek koji učini preljubu s tuđom ženom, što je učinio preljubu sa ženom bližnjeg svog, da se pogubi i preljubočinac i preljubočnica.“

Čovek koji udari svoje roditelje ili ih opsuje, pokazuje jasan dokaz da je odbacio kanal autoriteta i blagoslova. Takav čovek je opasan sam po sebi i po društvo. Takva dela otkrivaju seme tiranije i zasigurno će uništiti društvo, ako se to ne zaustavi. Božja želja nije bila da ubija ljude, već da Izraelci u ovim pravilima vide strašne posledice pobune.

Mnogima od nas je poznat ogroman bol koji zadesi porodice kada ljudi počine preljubu. Ovo razbija porodičnu strukturu, uništava poštovanje i ostavlja mrlju na zajednici. Ova dela su toliko opasna da je Izrael morao da shvati da bi smrt bila njihov ishod.

Mnogim ljudima ova uputstva deluju preterana, ali moramo imati na umu da većina ljudi smatra da ljudski rod ima nezavisan izvor života i da su slobodni da rade šta god žele, umesto da zavise od Boga za svaki udah. Takvi ljudi ne vide prirodu porodične strukture koja je od suštinskog značaja i doživljavaju Boga kao strogog. Još jednom zmijina laž pravi pometnju u realnosti.

Na osnovu primera Isaka, Jakova i Isava smo naučili da je od životovaznog značaja izabrati ispravnog partnera. Izraelci se nisu trebali venčavati

sa ljudima iz drugih naroda, jer oni ne bi razumeli vitalnu prirodu porodične strukture. Priča o Nemiji otkriva hitnost ovog pitanja za opstanak Božjeg porodičnog sistema veza.

Nemija 13:23-27 „Još videh u to vreme Judejce koji se behu oženili Azočankama, Amonkama i Moavkama. I sinovi njihovi govorahu pola azotski, i ne umehu govoriti judejski nego jezikom i jednog i drugog naroda. Zato ih karah i psovah, i neke između njih bih i čupah, i zakleh ih Bogom da ne daju kćeri svoje sinovima njihovim niti da uzimaju kćeri njihove za sinove svoje ili za sebe. Nije li tim zgrešio Solomun, car Izrailjev, ako i ne beše u mnogim narodima cara njemu ravnog i mio beše Bogu svom i Bog ga beše postavio carem nad svim Izrailjem? Pa opet ga navратиše na greh žene tuđinke. A vama li ćemo dopustiti da činite to sve veliko zlo i grešite Bogu našem uzimajući žene tuđinke?“

Kada su se Izraelci ženili ženama tuđinkama to je bio direktan odjek primera kada su se pretpotopni sinovi Božji ženili sa čovečjim ćerkama. Rezultat će biti isti - tiranija. Nemija je bio hitar da spreči da se to desi.

Mojsiju su bila data mnoga uputstva za zaštitu porodične strukture. Da je Izrael bio veran, nikada ne bi patili na način na koji jesu. Bog im je izneo blagoslove koji će doći kao rezultat prihvatanja Njegovih saveta i prokletstva ako ne budu poslušni ovim uputstvima. U 26. glavi 3. Mojsijeve knjige, Bog je predočio ključne sastojke, o kojima smo govorili, za povezivanje sa kanalom blagoslova i za njegovo očuvanje. Zapazite pažljivo:

3. Mojsijeva 26:1-6 „Nemojte graditi sebi idola ni likova reza-nih, niti stupova podižite, ni kamena sa slikama mećite u svojoj zemlji da mu se klanjate; jer sam Ja Gospod Bog vaš. Držite subote Moje, i svetinju Moju poštuјte; Ja sam Gospod. Ako uzživite po Mojim uredbama, i zapovesti Moje uzdržite i ušćinite, davaću vam dažd na vreme, i zemlja će rađati rod svoj, i drveta će u polju rađati rod svoj; I vršidba će vam stizati berbu vinogradsku, a berba će vinogradska stizati sejanje, i ješćete hleb svoj do sitosti, i živećete bez straha u zemlji svojoj. Jer ću dati mir zemlji, te ćete spavati, a neće biti nikoga da vas plaši; učiniću, te će nestati zle zveri iz zemlje, i mač neće prolaziti preko vaše zemlje.“

1. Zapovest da se izbegavaju idoli je bila predviđena da sačuva nevidljivu/odnosnu percepciju o Bogu. Idoli napravljeni od materijalnih stvari bi uzrokovali da se Izrael prebaci na sistem vrednovanja zasnovan na sili, a veze bi postale tvrde - tvrde kao drvo, kamen i zlato kojem bi se klanjali.
2. Zapovest u vezi subote je bila podsetnik na Izvor kanala života i na to ko ih je stvorio.
3. Svetinja je, kao što smo govorili, obezbeđivala put ili putovanje kako bi se Božji zaštitnički zakon upisao u njihova srca.
4. 10 zapovesti (i detaljna uputstva u vezi zakona), kao što smo primetili, su zaštita kanala blagoslova. Subota i zapovest da se ljudi ne klanjaju idolima su deo zapovesti, ali su izdvojene radi posebnog fokusa.

Bog je upozorio Izraelce da ako se ne budu pridržavali ovih principa, prokletstvo će pasti na njih, patiće, biće tlačeni od strane drugih i biće rastrčani na sve strane.

3. Mojsijeva 26:14-17, 28-33 „Ako li Me ne uzaslušate, i ne učinite sve ove zapovesti, ako povrgnete uredbe Moje i duši vašoj omrznu zakoni Moji da ne tvorite sve zapovesti Moje, i raskinete zavet Moj, i Ja ću vama učiniti ovo: Pustiću na vas strah, suhu bolest i vrućicu, koje će vam oči iskvartiti i dušu ucveliti; i zaludu ćete sejati seme svoje, jer će ga jesti neprijatelji vaši. I okrenuću lice Svoje nasuprot vama, i seći će vas neprijatelji vaši, i koji mrze na vas biće vam gospodari, i bežaćete kad vas niko ne tera... I Ja ću vama s gnevom ići nasuprot, i sedam puta većma karaću vas za grehe vaše. I ješćete meso od sinova svojih, i meso od kćeri svojih ješćete. Razvaliću visine vaše, i oboriću idole vaše, i metnuću trupove vaše na trupove gadnih bogova vaših, i mrziće duša Moja na vas. I obratiću gradove vaše u pustoš, i razoriću svetinje vaše, i neću više mirisati mirisa vašeg. I opusteću zemlju da će joj se čuditi neprijatelji vaši, koji će živeti u njoj. A vas ću rasejati po narodima, i učiniću da vas gone s golim mačem; i zemlja će vaša biti pusta i gradovi vaši raskopani.“

Kada Božji narod izađe iz kanala blagoslova, On ih ne može zaštititi. On govori da će sam On doneti ove nesreće na Svoj narod, ali nevolje su ono što se žanje kada se odbaci Božje porodično carstvo. Bog će koristiti prokletstva kao Otac koji želi da ispravi Svoju svojevoljnu decu, dozvoliće im da pate zbog posledica svojih loših izbora i pošto dozvoljava da pate, On preuzima odgovornost za ono šta se dešava.

17.2. Izrael se okreće od Boga

Da je Izrael verno sledio ove stvari, imali bi mir, napredak i život oslobođen od straha i ratova. Izrael je dobro počeo, ali posle Mojsija, Arona, Isusa Navina i nakon što su svi njihovi savremenici umrli, došla je nova generacija koja nije sačuvala ove principe.

Sudije 2:8-12 „Ali umre Isus sin Navin sluga Gospodnji, kad mu beše sto i deset godina. I pogreboše ga u međama nasleđstva njegovog u Tamnat-Aresu u gori Jefremovoj sa severa gori Gasu. I sav onaj naraštaj pribra se k ocima svojim, i nasta drugi naraštaj iza njih, koji ne poznaše Gospoda ni dela koja je učinio Izrailju. I sinovi Izrailjevi, činiše što je zlo pred Gospodom, i služiše Valima. I ostaviše Gospoda Boga otaca svojih, koji ih je izveo iz zemlje misirske, i pođoše za drugim bogovima između bogova onih naroda koji behu oko njih, i klanjaše im se, i razgneviše Gospoda.“

Mir i napredak koji je Izrael imao sa Isusom Navinom kao vođom nisu ih naveli da hvale Boga, već umesto toga da skliznu u samozadovoljstvo. Ovakav trend se desio mnogo puta u istoriji i predstavlja upozorenje za nas. Posmatrajte današnje nacije sa Zapada koje su bile podignute na hrišćanskim principima. Mnoge od ovih nacija su postale napredne, bogate i sada se svaka od njih polako okreće od svojih prvobitnih principa da bi služili materijalizmu.

Izrael je okrenuo leđa Bogu da bi služio Valu. Val je bio bog oblikovan prema Nevrodom sistemu obožavanja, obožavanja urođene sile prirode, posebno Sunca. Kada se Izrael okrenuo od istinitog Boga, on se okrenuo od Izvora života. Veza između muža i žene više nije bila odraz principa vođstva i potčinjavanja prikazanom u vezi između Oca i Sina na nebu, već se klanjanje raznim bogovima zasnivalo na urođenoj sili. Gubitak primera potčinjavanja je zapečatio propast Izraela. Oni su odbacili nebeski sistem vrednovanja zasnovan na vezama i vaspitali generaciju koja je postala nesigurna, koja je osećala strah i bezvrednost.

U knjizi o sudijama je zabeležena lista zala i tuga koje su zadesile Izraelce. Oni su bili potčinjeni susednim plemenima, a njihove porodice su bile opustošene. Društvo je postalo feminizirano, jer se uloga oca da blagosilja svoju decu izgubila. Muškarci su izgubili svoju hrabrost zbog nesigurnosti i nedostatka blagoslova. Da bi pomogao Izraelcima da pobegnu od tiranije svojih neprijatelja, Bog je morao da upotrebi službu žene, jer je muško vođstvo bilo desetkovano.

Debora je bila podignuta kao proročica da pomogne Izraelu da pobegne od tiranije pod kojom su se nalazili. Da su se pridržavali principa sejanja i negovanja, ona nikada ne bi preuzela ulogu vođe Božjeg naroda, ali očajna vremena zahtevaju očajne mere i Bog je upotrebio Deborinu vernost da izbavi Izrael. Debora je rekla Varaku da vodi vojsku protiv njihovih neprijatelja, ali zapazite Varakov odgovor:

Sudije 4:8-9 „A Varak joj reče: Ako ćeš ti ići sa mnom, ići ću; ako li nećeš ići sa mnom, neću ići. A ona reče: Ja ću ići s tobom, ali nećeš imati slave na putu kojim ćeš ići; jer će ženi u ruku dati Gospod Sisaru. I ustavši Devora otide s Varakom u Kedes.“

Bez kanala blagoslova koji funkcioniše pravilno, Varak je bio uplašen i želeo je da ga Debora drži za ruku kao majka, a kao rezultat ovoga, čast pobeđe će otići ženi koja je ispoljila hrabrost:

Ovo je rezultat odbacivanja Božjeg porodičnog sistema blagoslova. Kao što je Isaija zapisao:

Isaija 3:12 „Narodu Mom čine silu deca, i žene su im gospodari. Narode Moj! Koji te vode, zavode te, i kvare put hoda tvog.“

Kada su potrebne žene da vode Božji narod, to je znak da se on nalazi u dubokom otpadništvu i da je kanal blagoslova uništen. Principi vođstva i potčinjavanja nikada ne mogu funkcionisati pravilno pod ženskim vođstvom, pošto ovo pravi pometnju u ulogama muškaraca i žena. Ali za Izraelce je bilo bolje da ih izbavi žena, nego da se njihova patnja nastavi u robovanju svojim neprijateljima - ovo bi bilo mnogo gore.

Nije slučajnost da knjiga Sudija opisuje Samsona kao ženskaroša slabe volje koji je voleo da se šegači, zabavlja i teroriše ljude. Ovo je takođe rezultat prekinutog kanala blagoslova. Opet je Bog tako udesio događaje da spase Svoj narod iz ropstva njegovih neprijatelja, ali je Samson bio slab primer muškog vođstva.

Vidimo da Samsonov izbor partnerke nije bio mudar:

Sudije 14:3 „A otac i mati rekoše mu: Zar nema devojke među kćerima tvoje braće u svem narodu mom, da ideš da se oženiš između Filisteja neobrezanih? A Samson odgovori ocu svom: Njom me oženi, jer mi je ona omilela.“

Samson nije bio svestan da je biranje verne žene od suštinskog značaja; jedino što mu je bilo važno je da njemu to prija. Samson je izrastao u sebičnog i egocentričnog dečaka u telu odraslog čoveka.

Sa Samsonom je zaista vladala njegova žudnja za ženama. Kada se odnosni sistem blagosiljanja uništi, a Božji narod se okrene od Oca i Sina, obrasca vođstva i potčinjavanja, ka modelima ravnopravnosti Vala o urođenoj sili, tipičan ishod je - čovek sa kojim vladaju njegove strasti.

Samson koji je mleo na filistejskom mlinu je podesan primer koji prikazuje okretanje leđa Božjeg naroda istinskom Bogu. On je bio nesrećan, nevoljan, siromah, slep i go, zarobljen od strane lažnog sistema vrednovanja bez semena blagoslova koje je potrebno svakom čoveku da bi bio mudar, pronicljiv i razborit vođa.

17.3. Izrael održava sistem verovanja o urođenoj sili

Nakon brojnih godina iskušenja i patnji, Bog je podigao proroka - Samuila - da vodi Božji narod. Gledajući na kontekst Samuilove priče, opet vidimo prokletstvo sistema urođene sile u životu Ilija. On nije bio čovek koji je mogao ograničiti svoje sinove i biti čvrst vođa. Samuilov otac nije bio razborit čovek i ne deluje da je bio duhovan vođa kakav je trebao biti.

Bog je upotrebio Samuila da bi Izrael vratio nazad ka Božjem sistemu klanjanja, uradio je veliko delo reforme, ali se čak i Samuilo borio kako bi podigao porodicu prema Božjem poredku, međutim njegovi sinovi nisu hodali po ispravnim putevima.

Samuilovi nesigurni otački koraci su vodećim ljudima Izraela pružili priliku na koju su čekali određeno vreme.

1. Samuilova 8:4-5 „Tada se skupiše sve starešine Izrailjeve i dođoše k Samuilu u Ramu. I rekoše mu: Eto, ti si ostareo, a sinovi tvoji ne hode tvojim putevima: zato postavi nam cara da nam sudi, kao što je u svih naroda.“

Izraelske vođe nisu bile zadovoljne s time da budu vođeni blagonaklonim vođstvom proroka i da ostanu u porodičnim grupama. Želeli su monarha koji bi vladao apsolutistički. Njihova želja da dobiju cara je bila potraživanje Nevrodovih principa. Želeli su biti kao drugi narodi. Nisu želeli biti posebni i drugačiji. Njihove nesigurnosti se nisu mogle nositi sa time da su različiti. Njihova potražnja je predstavljala potpuno odbacivanje Boga i Njegovih principa porodičnog carstva.

1. Samuilova 8:7 „A Gospod reče Samuilu: Poslušaj glas narodni u svemu što ti govore; jer ne odbaciše tebe nego Mene odbaciše da ne carujem nad njima.“

Želja da imaju cara će osigurati konačnu propast Izraela. Kada krenu ovom stazom, neće biti mogućnosti za bekstvo sve dok se ne nađu u potpunoj vladavini, ne samo vladavini nad umom, već i telom. Upravo se to i desilo prilikom kasnijeg vavilonskog i asirskog zarobljavanja. Sotona se nalazio na samoj ivici velike pobjede. Kada bi mogao da navede Izrael da želi cara, mogao bi da ustoliči svoje porodične principe i principe upravljanja, oblikovane prema Nevrodu, i da osigura uništenje sistema porodičnog kanala blagoslova.

Samuilo ih je molio da to ne rade, ali su oni bili odlučni.

1. Samuilova 8:10-20 „I kaza Samuilo sve reči Gospodnje narodu koji iskaše od njega cara; I reče: Ovo će biti način kojim će car carovati nad vama: sinove vaše uzimaće i metati ih na kola svoja i među konjike svoje, i oni će trčati pred kolima njegovim; I postaviće ih da su mu hiljadnici i pedesetnici, i da mu oru njive i žnju letinu, i da mu grade ratne sprave i šta treba za kola njegova. Uzimaće i kćeri vaše da mu grade mirisne masti i da mu budu kuvarice i hlebarice. I njive vaše i vinograde vaše i maslinike vaše najbolje uzimaće i razdavati slugama svojim. Uzimaće desetak od useva vaših i od vinograda vaših, i davaće dvoranima svojim i slugama svojim. I sluge vaše i sluškinje vaše i mladiće vaše najlepše i magarce vaše uzimaće, i obrtati na svoje poslove. Stada će vaša desetakovati i vi ćete mu biti robovi. Pa ćete onda vikati, radi cara svog, kog izabrate sebi; ali vas Gospod neće onda uslišiti. Ali narod ne hte poslušati reči Samuilove, i rekoše: Ne, nego car neka bude nad nama, da budemo i mi kao svi narodi; i neka nam sudi car naš i ide pred nama i vodi naše ratove.“

Sve u vezi čega se Samuilo brinuo se ostvarilo. Želeli su cara da za njih vodi njihove bitke. Njihove nesigurnosti i nedostatak blagoslova su uzrokovali njihov nedostatak hrabrosti i otkrili su da su dečaci u telima muškaraca koji žele da imaju snažnog izbavitelja da ih štiti. Suštinska stvar koju su prevideli je da ih pustošni uticaji njihovog uništenog društva ostavljaju pod teškim pritiskom da pruže hrabrog, snažnog i poštenog čoveka. Saul je, prema svim izgledima, delovao kao savršen izbor, ali on nije bio ništa drugo do dete nesigurnosti, straha i osećanja bezvrednosti u telu odraslog čoveka. Njegov osećaj bezvrednosti je uzrokovao da vlada kao razdražljivi tiranin.

Ovo je upozorenje za svet danas. Mi danas živimo u „supi“ feminiziranog društva koje otkriva sve veću tiraniju i bezbožnost. Na kraju će ljudi zavapiti za osloboditeljem da ih spase - ali to će biti nemilostiv i bezosećajan car, kao što je Nevrod bio, koji se neće obazirati na prave porodične vrednosti; ne car kao što je Isus koji predstavlja utelovljenje istinskih principa blagosiljanja i pobožne muževnosti.

17.4. Izraelski carevi

Rezultati izraelskog izbora cara su bili veoma tužni. Temelji nisu bili položeni ispravno i stoga je retko postojalo proticanje kroz kanal blagoslova. Kao što smo rekli, Saul je imao sve oznake nesigurnog deteta koje se nalazi pod prokletstvom.

Kada je Saul video kako je David ubio Golijata, Davida je video kao priliku, ali kada su ljudi počeli pevati Davidu slavopojе zbog njegove hrabrosti u ratu, Saul ga je video kao pretnju.

1. Samuilova 18:6-9 „A kad se vraćahu, i kad se David vraćаше ubivši Filistejina, izlaziše žene iz svakog grada Izrailjevog pevajući i igrajući na susret caru Saulu, s dairama i s veseljem i guslama. I otpevajući žene jedne drugima uza svirke govorahu: Saul zgubi svoju hiljadu, ali David svojih deset hiljada. I razgnevi se Saul vrlo, i ne biše mu po volji te reči, i reče: Davidu dadoše deset hiljada, a meni dadoše hiljadu; još mu samo carstvo treba. I od tog dana Saul gledaše popreko Davida.“

Način razmišljanja, tj. posmatranje kroz prizmu - prilika ili pretnja, je jasan dokaz da je zmijina laž bila aktivna u Saulu. Njegov neuspeh da prepozna da sve stvari dolaze od Boga je uzrokovao da goni Davida do kraja njegovog života. Njegova nesigurnost i nedostatak osećanja lične vrednosti su ga toliko proželi da su ga zli duhovi neprekidno mučili.

1. Samuilova 18:10-12 „A sutradan napade Saula zli duh Božji [koji je došao Božjim dopuštenjem], te prorokovaše u kući, a David mu udaraše rukom svojom u gusle kao pre: a Saulu u ruci beše koplje. I Saul baci koplje govoreći: Da prikujem Davida za zid. Ali mu se David izmače dva puta. I Saula beše strah od Davida, jer Gospod beše s njim, a od Saula beše odstupio.“

Ostatak Saulovog života je tužna priča o čoveku koji se davio u sopstvenom nedostatku vrednosti, koristeći svoju moć da napada i uništava umišljene i stvarne pretnje kako bi osigurao svoj presto.

Gospod je bio sa Davidom, a njegova vera u Boga i pouzdanje u Božju silu, a ne u sopstvenu, su mu omogućili da bude upotrebljen da učini silne stvari. Ipak, koji god bio razlog u pitanju, lekcije od Avrama, Isaka i Jakova u vezi porodične strukturu ga nisu osvedočile i on je podbacio u tome da osnuje svoje carstvo na ispravnim principima vođstva i potčinjavanja.

2. Samuilova 3:2-5 „I Davidu se rodiše sinovi u Hevronu: Prvenac mu beše Amnon od Ahinoame Jezraeljanke; Drugi beše Hileav od Avigeje žene Navala Karmilca; treći Avesalom sin Mahe kćeri Talmaja cara gesurskog; Četvrti Adonija sin Agitin; i peti Sefatija sin Avitalin; I šesti Itram od Egle žene Davidove. Ti se rodiše Davidu u Hevronu.“

Da je David znao, on bi uz molitvu tražio jednu ženu koja bi se potčinjavala njemu, negovala i pažljivo vaspitavala njegovu decu i osigurala njegovu carstvo. Ali deluje da David ne zna za ove stvari od životnog značaja i gradi temelje svoga carstva na nekoliko žena, uključujući i na jednoj ženi - Mahi - koja je bila ugovor mira sa gesurskim carem.

Davidov dom je stajao na pogrešnim temeljima, a rodovi ovoga će se ubrzo videti kod njegove dece. Veći broj žena koje su se takmičile za Davidovu privrženost u kombinaciji sa težnjama koje je svaka žena imala za svog sina da bude sledeći car su stvorili carski dvor ljubomore, lukavstava i intriga.

Davidov prvenac Amnon je, kušan od đavola, zaveo svoju polu sestru Tamaru i silovao je. Ovo je ispunilo besom Avesaloma tako da je tiho kovao njegovu smrt. Avesalom je bio sin Mahe, Davidove žene tuđinke koja je bila predviđena da bude sredstvo za postizanje mira. David je malo shvatao da će seme Mahinog vaspitanja od Avesaloma stvoriti izuzetno ambicioznu, lukavu i prepredenu osobu. Ova žena, koja je trebala biti spona mira, je umalo uništila Davidovo celokupno carstvo.

Postoji misterija u vezi Avigejinog sina - Hileava ili Danila, kao što je izraženo u 1. Dnevnika 3:1. Deluje da je Avigeja bila najpametnija od Davidovih žena i da je razumela princip potčinjavanja, ali nakon Amnonove smrti, Hileav se nijednom ne spominje kao sledeći potencijalni naslednik za cara. Čini se da nije spomenuto šta se desilo sa njim.

Umesto ovoga, Davidov naslednik je došao kroz preljubničku vezu sa Vitsavejom. Mogli bi se pretvarati da se ova žena nevino kupala na svome krovu i da nije znala da je car može videti, ali to bi bio odraz visokog stepena neznanja u vezi toga šta je ona radila.

2. Samuilova 11:2 „I pred veče usta David s postelje svoje, i hodajući po krovu carskog dvora ugleda s krova ženu gde se mije, a žena beše vrlo lepa na oči.“

Da je Vitsaveja bila nevina ona bi odbila carev poziv da spava sa njom, ali deluje poprilično voljna, jer priča ne beleži nikakav protest sa njene strane. Ovakvo Davidovo ponašanje otkriva da on uopšte nije razumeo Božji sistem kanala blagoslova.

Seme krivice koje je bilo prisutno kod Davida i Vitsaveje zbog preljube i Davidovo ubijanje Vitsavejinog supruga su bili deo nasleđstva koje je njihovo dete, Solomon, dobilo. Istina je da je Gospod voleo Solomona i da ga je blagoslovio sa mudrošću, jer su mu roditelji prosledili mnoge dobre osobine, ali loše seme nedostatka vrednosti i loše porodične strukture će na kraju izbiti na površinu.

Iako je Solomon u mnogim oblastima posedovao veliku mudrost, u jednoj oblasti od životnog značaja gde je ona bila potrebna, on je bio neuspešan i to veoma neuspešan. Imao je 700 žena i 300 inoča. On je uspostavio svoju vojsku i započeo velike građevinske projekte, a onda je ljudima nametnuo porez i uposlio ih da rade. Iako mnogi ljudi govore o Solomonovoj slavi, u realnosti, krajnji ishod njegovog carstva je bila katastrofa, a završilo se sa podelom njegovom carstva. Na kraju je počeo da se klanja lažnim bogovima kojima su se klanjale neke od njegovih žena i gradio im je hramove. Kakve li uvrede za nebeskog Boga!

1. Carevima 11:1-4 „Ali car Solomun ljubljao mnoge žene tuđinke osim kćeri Faraonove, Moavke, Amonke, Edomke, Sidonke i Hetejke, od ovih naroda za koje beše rekao Gospod sinovima Izrailjevim: Ne idite k njima i oni da ne dolaze k vama, jer će zaneti srce vaše za svojim bogovima. Za njih prionu Solomun ljubeći ih. Te imao žena carica sedam stotina, i tri stotina inoča; i žene njegove zanesoše srce njegovo. I kad ostare Solomun, žene zanesoše srce njegovo za tuđim bogovima; i srce njegovo ne bi celo prema Gospodu Bogu njegovom kao što je bilo srce Davida, oca njegovog.“

Solomon je odredio pravac za kretanje po veoma lošem putu za Izrael. Izraelsko carstvo koje se odvojilo od Jude nakon Solomonove smrti nije dalo nijednog dobrog cara. Određen broj Judinih careva su radili ono što je ispravno pred Gospodnjim očima, ali deluje da je čak i dobrim carevima falila razboritost. Na primer, Josafat je dozvolio svome sinu da se oženi sa Jezaveljinom ćerkom. Šta je, za ime sveta, mislio? Posledice iz ovog braka su dovele do prvog ženskog „cara“ nad Judom - Gotolije; ona umalo nije uništila celokupnu naciju.⁴⁰ Gospod je veoma blagoslovio Jezekeju, on je činio mnoge dobre stvari kako bi očuvao klanjanje istinskom Bogu, ali kada su Vavilonjani pokucali na vrata, pokazao im je svo bogatstvo i blago i tako posadio seme u njihovim umovima da treba da se vrate jednoga dana i ponesu ovo blago svojoj kući.⁴¹

Neuspeh Izraela da sačuva sistem porodičnog kanala je osigurao da će Nevrodovi principi vladati sa svetom. Želja za teritorijom i vlašću neće biti zadovoljena sve dok se nije pojavio vođa koji je vladao sa celim svetom. Principi urođene sile, sa svim svojim osećanjima bezvrednosti, zahtevaju od ljudi da žude za neograničenom vlašću. Ova vlast ili sila je jedina droga koja umiruje njihova krhka ega i duše koje se osećaju bezvredne. Prvo od ovih svetskih carstava je nastalo u vavilonskoj naciji.

Iako je Izrael želeo cara da vlada nad njima i bude njihove bitke, oni nisu shvatali da carske porodice ne rađaju često decu koja će biti podobna da vladaju i da je obično tiranija rezultat toga. Voljno robovanje izraelskih vođa principima Nevrodovog carstva će učiniti od njihove dece fizičke zarobljenike ovoga sistema.

⁴⁰ 2. Carevima 11:1-14

⁴¹ 2. Dnevnika 32:27-31

Uspon i tiranija svetskog carstva

18.1. Borba između dva semena, dve žene i dva grada

Borba između Božjeg porodičnog carstva i sotoninog sistema urođene sile je opisana u 3. glavi 1. Mojsijeve knjige kao borba između dva semena.

1. Mojsijeva 3:15 „I još mećem neprijateljstvo između tebe i žene i između semena tvog i semena njenog; ono će ti na glavu stajati, a ti ćeš ga u petu ujedati.“

Ženino seme predstavlja malu grupu ljudi koji verno teže da se drže za Božji porodični sistem usred brojnih napada. Srce ovoga semena je naravno Sin Božji pošto je On konačan izraz potčinjavanja izvoru života Boga i On uspostavlja protok kroz ovaj kanal blagoslova. Očuvanje semena je očuvanje primera Sina Božjeg. Uvek kada porodice slede principe vođstva i potčinjavanja u kontekstu Božjih zapovesti i kada su na putovanju hodajući putem sistema Svetinje, oni se ispunjavaju Duhom Hristovim i otkrivaju Njegov karakter.

Galatima 3:16 „A Avraamu i Semenu njegovom rečena biše obećanja. A ne veli: i semenima, kao za mnoga, nego kao za jedno: i Semenu tvom, koje je Hristos.“

Galatima 3:29 „A kad ste vi Hristovi, onda ste seme Avraamovo, i po obećanju naslednici.“

Kao što smo govorili u 16. glavi, kada je ljudski rod postao rob principima sotoninog carstva, postalo nam je nemoguće da se oslobodimo, stoga je Isus došao kao ljudsko biće i razvio ljudski karakter koji će onda moći proticati ka nama kroz kanal blagoslova, tako da ćemo onda moći zadobiti pobeđu nad zmijom.

Gde god vidimo da se ljudi odazivaju na Božje zapovesti i sistem porodičnog carstva, to je zapravo odraz Hristovog Duha i karaktera u životima ljudi. Ovo je za mnoge misterija i ovo je bila misterija sve dok Isus nije došao na Zemlju i u punini otkrio ove principe porodičnog potčinjavanja.

Kološanima 1:26-29 „Tajnu koja je bila sakrivena od postanja sveta i naraštaja, a sad se javi svetima Njegovim, kojima Bog naumi pokazati kako je bogata slava tajne ove među neznaoćima, koje je Hristos u vama, nada slave; kog Mi

propovedamo savetujući svakog čoveka, i učeći svakoj premudrosti, da pokažemo svakog čoveka savršenog u Hristu Isusu. Zašto se i trudim i borim po Njegovoj moći koja u meni silno čini.“

1. Mojsijeva 3:15 nas podseća da će sotona nastojati da ubije ovo seme. On je uspešno ugrizao petu ovoga semena kada je ubio Isusa na krstu, ali ovaj najmračniji trenutak se pretvorio u najveći trijumf Božjeg naroda i otvorio je kanal blagoslova celome svetu.

Ali sotona nije pokušao samo da direktno ubije seme u ličnosti Isusa, takođe je pokušao da ubije ovo seme u srcima i umovima Njegovih sledbenika. Prvi primer ovoga je priča o Kainu i Avelju.

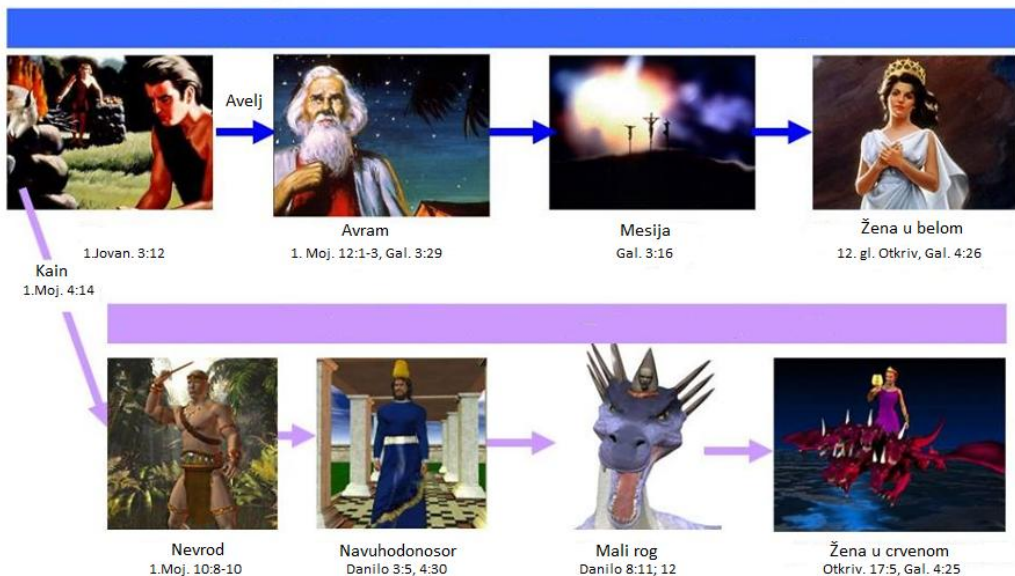
1. Mojsijeva 4:8 „Posle govoraše Kajin s Aveljem bratom svojim. Ali kad behu u polju, skoči Kajin na Avelja brata svog, i ubi ga.“

1. Jovanova 3:11-13 „Jer je ovo zapovest, koju čuste ispočetka, da ljubimo jedan drugog. Ne kao što Kain beše od nečastivog i zakla brata svog. I za koji ga uzrok zakla? Jer dela njegova behu zla, a brata mu pravedna. Ne čudite se, braćo moja, ako svet mrzi na vas.“

Ova dva brata su simbolika rata između Hristovih principa i sotoninih principa prikazanog u ljudskoj istoriji. Pratićemo istoriju ova dva principa tokom sledećih nekoliko glava.

Dve staze, dva semena, dve žene, dva grada

"I još mećem neprijateljstvo između tebe i žene i između semena tvog i semena njenog." (1. Mojsijeva 3:15)

*od Vavel-a: što znači vrata ka Bogu - ili druga putanja, ne ona koju je Bog dao Avramu

Nakon epizode sa Kainom i Aveljom, sotona je pokušao da ubije ženino seme kušajući sinove Božje da se ožene sa ćerkama čovečjim što je stvorilo tirane pretpotopnog sveta. Ovaj plan je zamalo uspeo, ali Bog je pozvao Noja, osam osoba je bilo spaseno kako bi se Seme sačuvalo.

1. Petrova 3:18-20 „Jer i Hristos jedanput za grehe naše postrada, Pravednik za nepravednike, da nas privede k Bogu, ubijen, istina, bivši telom, no oživlevši Duhom; kojim sišavši propoveda i duhovima koji su u tamnici, koji nekad ne hteše da slušaju kad ih očekivaše Božije trpljenje u vreme Nojevo, kad se gradaše kovčeg, u kome malo, to jeste osam duša, ostade od vode.“

1. Petrova 1:11 „Ispitujući u kakvo ili u koje vreme javljaše Duh Hristov u njima, napred svedočeći za Hristove muke i za slave po tome.“

Zapažamo da nam Biblija govori da je Hristov Duh u Noju bio taj koji je propovedao ljudima tog vremena o potopu. Ove jadne duše su bile zatočnici sotoninog carstva urođenog izvora života (duhovi u tamnici), a Hristov Duh, koji je tekao kroz Noja, je propovedao ljudima da bi ih upozorio. Nažalost, niko od ljudi se nije odazvao i jedino je Nojeva porodica bila spasena.

Sotona je onda napao Nojevu porodicu kušajući Noja da se napije i kušajući njegovog sina da poćini odvratani nemoralan ćin. Rezultat ove tragedije je bio ćovek Nevrod (Nimrod) koji je razvio fundamentalne principe sotoninog carstva na Zemlji. Pismo ovaj celokupni sistem naziva grad Vavilon, to je prvi grad koji je Nevrod izgradio. Veći deo sveta je potpao pod ovaj idolopoklonićki sistem tako da je Bog pozvao Avrama da izaće iz Vavilona i naućio ga Svojim principima porodićnog carstva.

Sotona je opet napao kušajući Avrama da se plaći za vreme svog boravka u Egiptu (Egipćani su bili potomci Hama, Nevrodovog dede). Avram je skoro izgubio svoju ženu kao rezultat toga, ali Bog je uzvratio napad i poslao velika zala na Egipat kako bi sprećio ubijanje dragocenog semena. Sotoni je uspelo da unićti Lotovo porodićno carstvo u ogromnom nemoralu Sodoma, bila je potrebna vatra da obuzda ovaj duboko nemoralan sistem.

Sotona je ponovo napao kroz dovoćenje Agare kao naćina za dobijanje naslednika za carstvo koje je Bog obećao Avramu, ali na kraju je bio roćen pravi naslednik - Isak.

Sotona je ponovo napao zarobivći Izraelce u Egiptu i sprećavajući ih da drže zapovesti koje su ćitile kanal blagoslova. Takoće je pokućao da feminizira njihovo drućstvo kako bi oslabio kanal.

Bog je tada pozvao Mojsija kako bi ponovo uspostavio principe Njegovog porodićnog carstva i dao je detaljna uputstva u vezi toga kako bi zakon, koji ćtiti kanal blagoslova, mogao biti ispisan u srca Njegovog naroda. Ovo je doćlo kroz sistem Svetinje - sistem klanjanja Bogu.

Sotona je napao kroz gućdanje naroda protiv Mojsija. Napao je tako ćto ih je naveo da se klanjaju zlatnom teletu. Napao je kućajući ih da sumnjaju u Bođu reć da mogu ući u obećanu zemlju. Na obalama Jordana, sotona je kućao Izrael sa ženama tućinkama, a onda, nakon smrti Mojsija, Isusa Navina i celog tog zbora, konaćno je uspeo da unićti sistem porodićnog kanala kada je Izrael ostavio Gospoda i klanjao se drugim bogovima - bogovima koji su bili odraz sotoninih principa uroćenog izvora života.

Bog je poslao nekoliko proroka da pokućaju da oćuvaju seme pravednićko koje je imalo Hristov Duh potćinjavanja kako bi se odrżao verni ostatak. Poćto je kanal postao tolićno oslabljen, Bog je mogao naći samo nekoliko mućkaraca da vode delo reforme. Bog je pribegao ka tome da podiće žene u Izraelu kao ćto je bila proroćica Devora koja je, iako nije bila najpogodnije rećenje, bila najbolja opcija u oćajnoj situaciji.

Sotona je onda kušao Izrael da traži cara, kao što su imali i drugi narodi. Ovo je bila smicalica kako bi se zarobila srca i umovi Izraelaca sa Nevrodovim i vavilonskim principima i kako bi se sprečilo da se Hristov Duh otkrije u Njegovom narodu. Izraelski carevi su uglavnom bili katastrofalni carevi i pripremili su put da Izrael bude ponovo fizički zarobljen.

Sotona je dugo pripremao svoje seme da osvoji dominaciju nad svetom. Kada bi sotona mogao da kontroliše ceo svet kroz svoje seme, tada bi mogao uništiti Božje principe porodičnog carstva. Mogao bi da iskoreni Njegovu Svetinju, Njegove zapovesti, Njegov narod, sve što je predstavnik principa kanala blagoslova i Hristov Duh.

Gledajući unapred od vremena Vavilona, vidimo niz svetskih sila koje sotona koristi kako bi napao Božji narod, Njegove zapovesti, Njegovu Svetinju i Njegov grad - Jerusalim, grad mira. Nakon što je Hrist pobedio sotonu na Zemlji i bezbedno stavio Svoje seme u crkvu (Njegovu nevestu), sotona je iz sve snage poveo globalni napad na one koji su držali Božje zapovesti i veru Isusovog sistema porodičnog kanala. Čitamo o ovome u 12. glavi Otkrivenja.

Otkrivenje 12:1-5 „I znak veliki pokaza se na nebu: žena obučena u Sunce, i mesec pod nogama njenim, i na glavi njenoj venac od dvanaest zvezda. I beše trudna, i vikaše od muke, i mučашe se da rodi. I pokaza se drugi znak na nebu, i gle, velika crvena aždaha, koja imaše sedam glava, i deset rogova; i na glavama njenim sedam kruna; I rep njen odvuče trećinu zvezda nebeskih, i baci ih na zemlju. I aždaha stajaše pred ženom koja htede da se porodi, da joj proždere dete kad rodi. I rodi muško, sina, koji će pasti sve narode s palicom gvozdеноm; i dete njeno bi uzeto k Bogu i prestolu Njegovom.“

Otkrivenje 12:13-17 „I kad vide aždaha da zbačena bi na zemlju, gonjaše ženu koja rodi muško. I ženi dana biše dva krila orla velikog da leti u pustinju na svoje mesto, gde će se hraniti vreme i vremena i po vremena, sakrivena od lica zmijinog. I ispusti zmija za ženom iz usta svojih vodu kao reku, da je utopi u reci. I pomože zemlja ženi, i otvori zemlja usta svoja, i proždere reku koju ispusti zmija iz usta svojih. I razgnevi se zmija na ženu, i otide da se pobije sa ostalim semenom njenim, koje drži zapovesti Božije i ima svedočanstvo Isusa Hrista.“

Verna žena, koja predstavlja Božju crkvu, je bila pod oštrim napadom od strane aždaje i njenih oruđa. Sotona je rano naučio da je jedna od najboljih metoda da se Božji narod gurne sa prave putanje - dovođenje još jedne žene.

Naučio je ovaj princip kroz dovodenje egipćanke Agare ka Avramu da mu bude žena. Biblija otkriva:

Otkrivenje 17:3-7 „I uvede me duh u pusto mesto; i videh ženu gde sedi na zveri crvenoj koja beše puna imena hulnih i imaše sedam glava i deset rogova. I žena beše obučena u porfiru i skerlet i nakičena zlatom i kamenjem dragim i biserom, i imaše čašu u ruci svojoj punu mrzosti i poganštine kurvarstva svog; I na čelu njenom napisano ime: Tajna, Vavilon veliki, mati kurvama i mrzostima zemaljskim. I videh ženu pijanu od krvi svetih i od krvi svedoka Isusovih; i začudih se čudom velikim kad je videh. I reče mi anđeo: Što se čudiš? Ja ću ti kazati tajnu ove žene, i zveri što je nosi i ima sedam glava i deset rogova.“

Baš kao što je Sara morala da se bori sa Agarom, tako će i crkva Božja morati da se bori sa drugom ženom koja tvrdi da je prava Hristova nevesta. Nažalost, kao što je Sara bila ta koja je predložila da Agara posluži da preko nje dobiju dete, tako je upravo crkva bila ta koja je dozvolila da druga žena dođe i dominira nad Božjom porodicom.

Analiziraćemo ove stihove detaljno u nadolazećim glavama i otkriti kako je sotona napadao Božji narod, Njegove zapovesti i Njegovu Svetinju nakon što se Isus vratio nazad na nebo pre 2000 godina. Ali prvo se moramo vratiti nazad da govorimo o Izraelovom zarobljeništvu i usponu svetske vladavine.

18.2. Sotonino seme vlada svetom

Tokom perioda izraelskih careva, Bog ih je pokušavao upozoriti šaljući im proroke. I Isaija i Jeremija su upozoravali izraelske careve da će biti odvedeni u ropstvo, ako se ne okrenu nazad ka Bogu.

Jeremija 25:9-11 „Evo, Ja ću poslati po sve narode severne, govori Gospod, i po Navuhodonosora cara vavilonskog slugu Svog, i dovešću ih na tu zemlju i na stanovnike njene, i na sve te narode okolne, koje ću zatrti, i učiniću da budu čudo i podsmeš i pustoš večna. I učiniću da nestane među njima glas radostan i glas veseo, glas ženikov i glas nevestin, lupa od žrvanja i svetlost od žiška. I sva će ta zemlja biti pustoš i čudo, i ti će narodi služiti caru vavilonskom sedamdeset godina.“

Nažalost, oni nisu slušali. Izraelski carevi su odbacili Božje zapovesti i Njegov sistem Svetinje zbog sotoninog sistema carstva. Pošto su neprestano odbacivali Božji kanal blagoslova i živeli izvan njega, Bog više nije mogao štititi

Izrael. Izlazak izvan kanala blagoslova daje sotoni pravo da slobodno napada, uništava i pustoši. Konačno, došlo je vreme kada je Izrael bio odveden u samo srce sotoninih principa carstva - Vavilon.

2. Dnevnika 36:5-7 „Dvadeset i pet godina beše Joakimu kad poče carovati, i carova jedanaest godina u Jerusalimu; i činjaše zlo pred Gospodom Bogom svojim. I dođe na nj Navuhodonosor car vavilonski, i sveza ga u dvoje verige bronzane i odvede ga u Vavilon. I sudove doma Gospodnjeg odnese Navuhodonosor u Vavilon, i metnu ih u crkvu svoju u Vavilonu.“

2. Dnevnika 36:18-20 „I sve sudove doma Božjeg, velike i male, i blago doma Gospodnjeg i blago carevo i knezova njegovih, sve odnese u Vavilon. I upališe dom Božji, i razvališe zid jerusalimski, i sve dvorove u njemu popališe ognjem, i iskvariše sve dragocene zaklade njegove. I šta ih osta od mača, odnese u Vavilon i biše robovi njemu i sinovima njegovim, dokle ne nasta carstvo persijsko.“

Zapazite da je Navuhodonosor uništio izraelsku Svetinju, uzeo sudove iz nje i stavio ih u svoju svetinju ili hram. Ovo je bio odgovarajući simbol koji je ukazivao na vladavinu sotoninog semena nad Hristovim semenom tokom ovog perioda. Ali Duh Hristov je uzvratio na neverovatan način. Sotonina želja je bila da zauvek vlada sa Zemljom kroz Vavilon i izgradi carstvo koje će večno trajati. Vavilonski sistem će zaista vladati tokom dugog perioda, ali će na kraju ženino Seme stati zmiji na glavu. Ovo znači da će naposljetku zmijine laži u vezi urođenje sile biti uništene.

Bog je vavilonskom caru dao san u vezi ovih stvari, ali mu nije otkrio njegovo značenje. Bog je, kroz providenje, dozvolio mladom čoveku između izraelskih zarobljenika da protumači san i podario mu je dar da ostavi uticaj na vavilonskog cara kako bi bio u mogućnosti da mu predstavi istinske principe Božjeg carstva. Priča o snu i njegovom tumačenju se nalazi zapisana u 2. glavi Danilove knjige. Ukratko ćemo pogledati najvažnije tačke, ali vas ohrabrujem da pročitate celu glavu, ako niste upoznati s njome.

Car je imao „mudrace“ koji su tvrdili da su povezani sa duhovnim svetom i oni su trebali biti u stanju da ispričaju caru njegov san, ali nisu mogli to da urade. Kada je Danilo bio doveden pred cara, on je učtivo objasnio da on nema vlast da tumači snove, već da je ona došla kroz kanal blagoslova.

Vavilon
606 – 539. pr.
Hr.

Zlato

Medo – Persija
539 – 331. pr.
Hr.

Srebro

Grčka
331 – 168.
pr. Hr.

Bronza

Rim
168. pr. Hr –
476. pos. Hr.

Gvožđe

Gvožđe
i
glina

Danilo 2:26-28 „A car progovori i reče Danilu, koji se zvaše Valtasar: Možeš li mi kazati san koji sam snio i šta znači? Odgovori Danilo caru i reče: Tajnu koju car ište ne mogu kazati caru mudraci ni zvezdari ni vrači ni gatari. Nego ima Bog na nebu koji otkriva tajne i javlja caru Navuhodonosoru šta će biti do kraja. San tvoj i šta ti je videla glava na postelji tvojoj ovo je...”

Danilo je tada ispričao san i rekao je da je car sanjao statuu čoveka. Ovaj čovek se sastojao od različitih metala koju su se pogoršavali po kvalitetu i postajali sve tvrdi i tvrdi i to predstavlja četiri velika carstva. Nakon ovoga je došlo do podele na deset delova što je predstavljeno prstima. San onda stiže do tačke od suštinskog značaja da će doći kamen, razbiti statuu čoveka i biće uspostavljeno novo carstvo koje neće imati kraja. Ovo carstvo je Božje porodično carstvo, a Bog je govorio Navuhodonosoru da, iako on sada vlada, ženino seme će na kraju trijumfovati nad zmijinom laži.

Istraživači biblijske istorije su identifikovali ova četiri svetska carstva kao: Vavilon, Medo - Persiju, Grčku i Rim. Biblija jasno govori da je glava Vavilon, jer je Danilo to rekao caru.⁴² Na osnovu daljeg čitanja Danilove knjige, takođe znamo da su drugo i treće carstvo bili Medo - Persija i Grčka zato što to anđeo Gavriilo direktno govori Danilu.⁴³

Ova četiri carstva će vladati nad Božjim narodom sve do Hristovog drugog dolaska. U međuvremenu, Bog će održavati seme živim i sačuvati svedočanstvo o Njegovom porodičnom carstvu na Zemlji, ali će oni uvek biti u manjini. Tokom perioda Medo - Persije, Bog će učiniti da car dopusti Božjem narodu da se vrati u Izrael kako bi ponovo izgradili svoj hram. Imaće određen nivo autonomije, ali zmijino seme je uvek bilo prisutno tražeći načine kako da ih kontroliše. Tokom perioda prelaska sa Grčke na Rim, car zvani Antiohij Epifanski je prekinuo službu u hramu. On je oskrnavio hram žrtvujući svinju na oltaru, a uradio je još mnoge zle stvari i stvari koje su bile uvreda.

Ali nažalost, ovo nije bio najgori problem. Nakon što se Izrael vratio u svoju domovinu, odlučili su da ne padnu ponovo u idolopoklonstvo. Umesto da su učvrstili porodični sistem kanala blagoslova, oni su osmislili gomilu zakona u vezi držanja Božjeg zakona, subote i u vezi obožavanja Boga u Svetinji. Ovo je bila sotonina nova taktika da navede Izraelce da dokazuju da

⁴² Danilo 2:38

⁴³ Danilo 8:20-21

su verni Bogu držeći sve Njegove zahteve, a držeći takođe i još neke pored ovih.

Pošto ovi zakoni nisu bili proizvod kanala blagoslova, oni su bili inficirani sa zmijinom laži o urođenoj sili, samo je sada koncept o urođenoj sili bio usmeren na pokušavanje da se verno sledi pravi Bog. Posledice ovih zakona su učinile da ljudska srca otvrdnu i postanu bezosećajna, ljudska srca su se nalazila pod sotoninom kontrolom podjednako kao što su bila i pre, samo što je to sada bilo teže zapaziti.

18.3. Pomazanik Vojvoda dolazi Svome narodu

Znajući da će se sve ovo desiti, Bog je u proročanstvu rekao Danilu da će doći istinsko Seme i duhovno izbaviti Njegov narod. Ne bi imalo smisla fizički izbaviti Božji narod, kada bi njihovi umovi i dalje bili robovi zmijine laži. Mir i napredak ne bi nikada došli. Slanjem Svoga Sina, Bog će obnoviti istinske principe Svoga carstva i održavati ostatak Svojih vernih sledbenika sve do drugog Isusovog dolaska.

O Hristovom dolasku se svakodnevno naučavalo u službi u Svetinji datoj Mojsiju, ali moramo imati na umu da je ovaj celokupan sistem bio skup simbola predviđenih da ukazuju na obrazac koji otkriva kako će Bog osloboditi umove Svoga naroda kako bi Mu se klanjali zaista kao Ocu i uhvatili se za obrazac potčinjavanja otkriven u Njegovom Sinu.

Predmet koji se nalazio u dvorištu Svetinje je bio žrtveni oltar i ovo je bio simbol smrti nadolazećeg Mesije. Ovo je bila prva faza u putovanju ka obnavljanju Božjeg zakona u našim srcima.

Ajde da pogledamo Danilovu knjigu i proročanstvo koje jasno govori kada će Mesija doći:

Danilo 9:24-26 „Sedamdeset je nedelja određeno tvom narodu i tvom gradu svetom da se svrši prestup i da nestane greha i da se očisti bezakonje i da se dovede večna pravda, i da se zapečati utvara i proroštvo, i da se pomaže Sveti nad svetima. Zato znaj i razumi: Otkada iziđe reč da se Jerusalim opet sazida do Pomazanika Vojvode biće sedam nedelja, i šezdeset i dve nedelje da se opet pograde ulice i zidovi, i to u teško vreme. A posle te šezdeset i dve nedelje pogubljen će biti Pomazanik i ništa Mu neće ostati; narod će vojvodin doći i razoriti grad i svetinju; i kraj će mu biti s potopom, i određeno će pustošenje biti do svršetka rata.“

Neke reči spomenute ovde su malo komplikovane za razumevanje i zahtevaju određeno proučavanje, ali glavna stvar je da će postojati period od sedamdeset proročkih sedmica u kome će Izraelski narod morati ili da potpuno odbaci ili prihvati nadolazećeg Mesiju.

Kada je reč o upotrebi proročkog vremena, Biblija primenjuje princip - dan za godinu.

Jezekilj 4:6 „A kad ih navršiš, onda lezi na desnu stranu svoju, i nosi bezakonje doma Judinog četrdeset dana; po jedan dan dajem ti za godinu.“

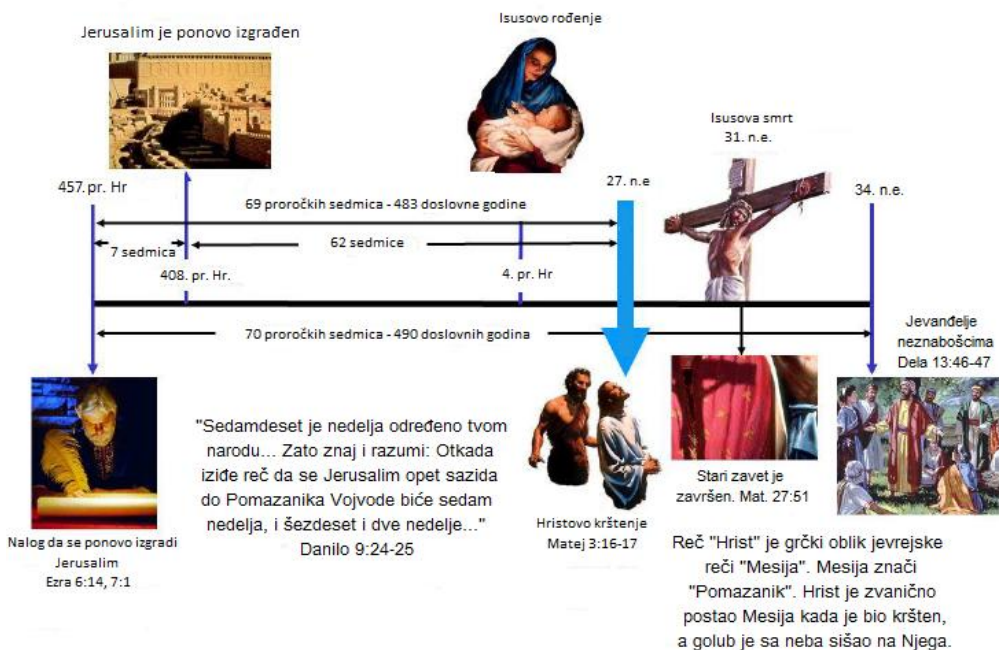
Početak ovih 70 sedmica je zapovest da se ponovo obnovi i izgradi Jerusolim. Pažljivo proučavanje Biblije otkriva da je godina kada je ovo bilo ispunjeno bila 457. pre Hr.

Ezra 6:14 „I starešine judejske zidaše i napredovaše po pro-roštvu Ageja proroka i Zaharije sina Idovog, zidaše i dovršiše po zapovesti Boga Izrailjevog i po zapovesti Kira i Darija i Artak-serksa, cara persijskog.“

Postojala su tri dekreta koje su izdali persijski carevi, ali kao što je istaknuto u Ezri 6:14, potpuna zapovest je bila izvršena u vreme Artakserksa. Prva dva dekreta su pokrenula proces, ali obnovljenje celokunog Jerusalima je nastalo sa trećim dekretom. Ovaj dekret ili naredba je bila izdata 7. godine Artakserksa, a to je bila 457. godina pr. Hr.⁴⁴

Dakle, sažetak je sledeći:

⁴⁴ Ezra 7:8

Priča o Isusovom životu, smrti i vaskrsenju je ispričana simbolički u priči iz 12. glave Otkrivenja o kojoj smo nedavno govorili. Sotona je ubrzo nakon Hristovog rođenja pokušao da Ga ubije kroz cara Iroda, ali nije uspeo. Isus je ispunio Svoje delo uspostavljanja principa porodičnog carstva, razvio je savršeni ljudski karakter sa kojim se onda vratio na nebo kako bi kanal blagoslova bio protočan za Njegove sledbenike kroz sveštenu ulogu u nebeskoj Svetinji.

U sledećoj glavi ćemo razmatrati Isusova učenja i kako ona obnavljaju kanal blagoslova.

Najveći Učitelj koga je svet ikada video

U predhodnoj glavi smo pratili tok borbe između dva semena spomenutih u 1. Mojsijevoj 3:15 - Hristovo seme se uhvatilo za principe o izviranju života iz Boga, što se održava kroz blisku vezu ljubavi u porodičnim strukturama, koje zapovesti štite, a upisuju se u srce tokom putovanja koje je prikazano u službi u Svetinji; Sotonino seme je raslo zahvaljujući laži da je život urođen, da se nalazi u nama i da lična vrednost dolazi kroz ličnu silu i dostignuća.

Posmatrali smo tužnu istoriju neuspeha Izraela da sačuvaju kanal blagoslova, rasejanje njihovih porodica i njihovo ropstvo u Vavilonu. Izrael se sada nalazio čvrsto svezan u ropstvu, i umno i telesno, pod principama zmijske laži.

19.1. Oslobođanje zarobljenika

Sada je bilo vreme da seme Hristovo dođe lično, obnovi Božje porodično carstvo i oslobodi zarobljenike. Oslobođanje od ovog zarobljeništva mora otpočeti u umu i u srcu. Ne bi imalo smisla fizički osloboditi Izrael, ako bi njihovi umovi i dalje bili robovi sistema urođene sile. Carstvo koje će Hrist uspostaviti će biti duhovno carstvo koje će osloboditi srca od zmijine laži i ponovo povezati čovečanstvo sa kanalom blagoslova koji dolazi od Njegovog Oca.

Prorok Isaija je govorio o ovom delu stotinu godina pre nego što je Hrist došao:

Isaija 40:3-5 „Glas je nekoga koji viče: Pripravite u pustinji put Gospodnji, poravnite u pustoši stazu Bogu našem. Sve doline neka se povise, i sve gore i bregovi neka se slegnu, i što je krivo neka bude pravo, i neravna mesta neka budu ravna. I javiče se slava Gospodnja, i svako će telo videti; jer usta Gospodnja govoriše.“

Isaija 41:15-18 „Gle, učiniću te da budeš kao sprava za vršenje nova sa zupcima: vreći ćeš gore i satrćeš ih, i brda ćeš obratiti u plevu. Vijaćeš ih, i vetar će ih odneti i vihor će ih rasuti, a ti ćeš se veseliti u Gospodu i hvalićeš se Svecem Izrailjevim. Siromahe i uboge, koji traže vode, a nje nema, kojima se jezik osušio od žeđi, njih ću uslišiti Ja Gospod, Ja Bog Izrailjev neću

ih ostaviti. Otvoriću reke na visovima, i izvore usred dolina, pustinju ću obratiti u jezero vodeno, i suvu zemlju u izvore vodene.“

Isaija 45:13 „Ja ga podigoh u pravdi, i sve puteve njegove poravnati; on će saizgraditi moj grad i roblje moje otpustiće, ne za novce ni za darove, veli Gospod nad vojskama.“

Isaija 61:1 „Duh je Gospoda Boga na Meni, jer Me Gospod pomaza da javljam dobre glasove krotkima, posla Me da zavijem ranjene u srcu, da oglasim zarobljenima slobodu i sužnjima da će im se otvoriti tamnica.“

Prekidanje kanala blagoslova pretvara ljudsko srce u opustošenu pustinju. Voda Božjeg Duha ne može da prodre u nju i sve duhovno umire. Planine ponosa i doline depresije takođe blokiraju put Božjem Duhu da ne dosegne do onih koji su zarobljeni.

Iz stihova u Isaiji vidimo da će Bog poravnati ove planine i popuniti doline. Učiniće da u pustinji teče reka života. Bog će poslati Svoga Sina da objavi ili pouči ljude o principima oslobođenja i da oslobodi one koje laž drži u zarobljeništvu. Kakav predivan dar sa neba! Da Hrist nije došao, ljudska rasa bi ostala zarobljena od strane zmijinog semena i svi bi propali. Koliko li su dragocena učenja koja je Isus doneo na svet, ona su značajnija mnogo više nego što mnogi shvataju. Sada ćemo ukratko razmotriti proces i učenja koja je Isus izneo kako bi se zarobljenici oslobodili.

19.2. Ponovno obnavljanje kanala blagoslova

Govorili smo o ovom procesu u 16. glavi tako da ćemo ga sada samo ukratko spomenuti kao deo procesa. Kako bi reka mogla teći u opustošenim predelima ljudskog srca, Isus je morao da nas ponovo spoji sa životodavnim kanalom blagoslova.

Pošto je Božji zakon bio ispisan u srcu Njegovog Sina i Isus je bio u potpunosti potčinjen Svome Ocu, On je posedovao životodavni kanal. Zbog toga što je postao ljudsko biće kao i mi, Isus je bio u mogućnosti da nas poveže sa kanalom. Kroz povezanost sa Njim, možemo imati pristup reci života koja je tekla kroz Njega.

Isus je takođe morao da poravna planine i popuni doline kako bi reka mogla dopreti do pustinje. Upravo je na obalama reke svet kroz Isusa čuo da Otac veoma voli Svoga Sina i da Mu je On po volji. Uronjen u ove reči, dok su kapljice vode iz Jordana još uvek kapale sa Isusa, On je otišao u pustinju

(simbol ljudskog srca koje sotona drži u zarobljeništvu) kako bi pokrenuo reku života za one koji su bili opustošeni.

Držanjem za Svoje sinaštvo uz neprekidno potčinjavanje Ocu, Hrist je, kao ljudsko biće, uništio silu zmijine laži tako da je ova pobeda sada proticala niz reku u ljudska srca. Tokom Isusovog krštenja i u pustinji kušanja, kanal blagoslova je bio ponovo uspostavljen.

Sada, pošto je kanal bio uspostavljen, trebalo je podići zaštitne zidove. Ovi zidovi su naravno Božje zapovesti. Zmijina laž je izopačila i iskrivila ove zapovesti, ali će nam Isus sada pokazati njihov istinski smisao gledano kroz prizmu porodičnog carstva veza.

19.3. Ponovno obnavljanje zakona - zaštite kanala

Baš kao što je Mojsije otišao na planinu da primi zakon Božji, Isus je otišao na planinu kako bi objavio zakon Božji u njegovom pravom kontekstu. Kao što je Isaija prorokovao:

Isaija 42:21 „Gospodu beše mio radi pravde Njegove, učini zakon velikim i slavnim.“

Ovo delo je najjasnije zabeleženo od 5-7. glave jevanđelja po Mateju, nazvano pod imenom „propoved na gori“.⁴⁵ Nije slučajnost što Isus prvo govori o blagoslovima i kako se oni dobijaju.

Matej 5:1-11 „A kad On vide narod, pope se na goru, i sede, i pristupiše Mu učenici Njegovi. I otvorivši usta svoja uče ih govoreći: Blago siromašnima duhom, jer je njihovo carstvo nebesko; Blago onima koji plaču, jer će se utešiti; Blago krotkima, jer će naslediti zemlju; Blago gladnima i žednima pravde, jer će se nasititi; Blago milostivima, jer će biti pomilovani; Blago onima koji su čistog srca, jer će Boga videti; Blago onima koji mir grade, jer će se sinovi Božji nazvati; Blago prognanima pravde radi, jer je njihovo carstvo nebesko. Blago vama ako vas uzasramote i usprogone i kažu na vas svakojake rđave reči lažući, Mene radi.“

⁴⁵ Interesantno je zapaziti koliko je jasno otkriven redosled obnovljenja u jevanđelju po Mateju. 1. i 2. glava govore o Isusovoj ljudskosti i da je On, stoga, povezan sa nama. 3. i 4. glava govore o krštenju i pobeđi u pustinji gde je kanal blagoslova bio ponovo uspostavljen. Glave 5-7. govore o zakonu Božjem koji je zaštita tog kanala. Prvih 7 glava jevanđelja po Mateju su bile pažljivo sastavljene kako bi položile temelje Božjeg porodičnog carstva.

Ovi blagoslovi dolaze jedino kroz životodavni kanal blagoslova koji je Hristos uspostavio. Ako čitamo ove stihove dok nam zmijina laž zamračuje misli, kušani smo da ih tumačimo da Isus govori da **moramo** biti krotki **kako bi** dobili nasljedstvo, da **moramo** biti gladni **kako bi** bili zasićeni, ali oni koji prime Hrista i koji su povezani na kanal, dobijaju sve ove osobine. Ne možemo biti čistog srca i oni koji grade mir, ako nismo povezani sa Božjim blagoslovima.

Nakon ovoga, Isus objašnjava da oni koji su povezani na kanal, takođe treba da budu kanali. Kao što Isus dopušta da blagoslovi teku kroz Njega, tako i mi treba da dopustimo da teku kroz nas.

Matej 5:13-16 „Vi ste so zemlji; ako so obljutavi, čim će se osoliti? Ona već neće biti nizašta, osim da se prospe napolje i da je ljudi pogaze. Vi ste videlo svetu; ne može se grad sakriti kad na gori stoji. Niti se užije sveća i meće pod sud nego na svećnjak, te svetli svima koji su u kući. Tako da se svetli vaše videlo pred ljudima, da vide vaša dobra dela, i slave Oca vašeg koji je na nebesima.“

Simboli soli i svetlosti su oruđa isceljenja i očuvanja - oni su blagoslov. Kada živimo potčinjeno u odnosu na kanal blagoslova, drugi će biti u dodiru sa vodama koje teku kroz nas i biće blagosloveni. Isus sada govori o zaštiti ovog kanala blagoslova.

Matej 5:17-19 „Ne mislite da sam Ja došao da pokvarim zakon ili proroke: nisam došao da pokvarim, nego da ispunim. Jer vam zaista kažem: dokle nebo i zemlja stoji, neće nestati ni najmanje slove ili jedna titla iz zakona dok se sve ne izvrši. Ako ko pokvari jednu od ovih najmanjih zapovesti i nauči tako ljude, najmanji nazvaće se u carstvu nebeskom; a ko izvrši i nauči, taj će se veliki nazvati u carstvu nebeskom.“

Isus govori o ulozi zakona koja je od životnog značaja i Njegovoj ulozi da ispuni zakon u njegovom pravom kontekstu. Jevreji su pokušavali da drže zakon na osnovu konteksta zmijine laži. Oni su pokušali da ga drže da bi zadobili Božje prihvatanje, ali Isus je sada govorio o zakonu u potpuno drugačijem kontekstu carstva. Ovo je uzrokovalo da jevrejske vođe misle da On pokušava da uništi zakon. Isus im jasno kaže da to nije istina, a onda nastavlja sa objašnjavanjem prirode zakona - da se ona tiče veza i da zakon ide mnogo dublje nego što su oni zamišljali.

Matej 5:21-22 „Čuli ste kako je kazano starima: Ne ubij; jer ko ubije, biće kriv sudu. A Ja vam kažem da će svaki koji se gnevi na brata svog nizašta, biti kriv sudu; a ako li ko reče bratu svom: Raka! Biće kriv skupštini; a ko reče: Budalo! Biće kriv paklu ognjenom.“

Matej 5:27-28 „Čuli ste kako je kazano starima: Ne čini preljube. A Ja vam kažem da svaki koji pogleda na ženu sa željom, već je učinio preljubu u srcu svom.“

Matej 5:43-45 „Čuli ste da je kazano: Ljubi bližnjeg svog, i mrzi na neprijatelja svog. A Ja vam kažem: ljubite neprijatelje svoje, blagosiljajte one koji vas kunu, činite dobro onima koji na vas mrze i molite se Bogu za one koji vas gone; da budete sinovi Oca svog koji je na nebesima; jer On zapoveda svom suncu, te obasjava i zle i dobre, i daje dažd pravednima i nepravednima.“

Jevreji su naučavali ljude da izbegavaju **čin** ubijanja, a Isus je govorio o mržnji kao **narušavanju veze**. Jevreji su govorili protiv **čina** preljube, a Isus je govorio o razmišljanju o ženi kao prosto seksualnom objektu kao **narušavanju veze**. Jevreji su govorili o ispoljavanju ljubavi prema svome bližnjem, a Isus je govorio o ispoljavanju ljubavi prema svojim neprijateljima. Voleti vašeg komšiju koji takođe voli vas ne otkriva da li je aktivan princip ljubavi. Jedino kada volimo svoje neprijatelje možemo znati da ljubav prebiva u našem srcu.

Isus je objasnio zakon u aspektu veza, ne da je to sredstvo da se steknu zasluge kod Boga, već da je to sredstvo da se veze održe, a što je najznačajnije - da se održi naša veza sa Bogom.

19.4. Ponovno obnavljanje da je istiniti Bog - Otac

Isus onda skreće našu pažnju na primaran način kako treba da doživljavamo Boga. U progresiji misli koja je zapisana u jevanđelju po Mateju, Isus prvi put spominje da je Bog - Otac u Mateju 5:16 gde Isus govori o tome da ljudi treba da budu kanal blagoslova. On to onda spominje opet u Mateju 5:45 gde se govori o tome da su istinske osobine ljubavi otkrivene kada volimo svoje neprijatelje, a onda Isus završava 5. glavu sa izjavom koja je često pogrešno shvaćena:

Matej 5:48 „Budite vi dakle savršeni, kao što je savršen Otac vaš nebeski.“

Ako čitamo ovu izjavu u kontekstu zmijine laži, ona ostavlja utisak na nas da moramo pokazati učinke i dostignuća kako bi bili kao Bog i time zadobili Njegovu naklonost. Ali u Božjem carstvu ova izjava je još jedan izraz reči

„neka se vaše videlo svetli pred ljudima“ koje su bile predhodno spomenute. Ako se nalazimo u kanalu blagoslova, tada će Božja savršena ljubav teći kroz nas, a mi ćemo biti savršen odraz kanala kao što je to i Božja želja.

U 6. glavi, Isus nas uči kako da se molimo. On nam kaže da Boga zovemo „našim Ocem“ :

Matej 6:9 „Ovako dakle molite se vi: Oče naš koji si na nebesima, da se sveti ime Tvoje.“

Od velikog suštinskog značaja je videti Boga kao Oca koji nas voli, brine o nama i koji brine za naše potrebe. Kada Ga vidimo prosto samo kao Cara univerzuma, to nam ne dozvoljava da vidimo Njegovo srce i da nas želi. Reč „Otac“ je predivna pozivnica da se dođe i razgovara sa Njim.

Kada počnemo na Boga gledati kao na našeg Oca koji nas voli, moći ćemo biti oslobođeni od straha i briga pokušavanja da sami sebe obezbedimo. Više nećemo morati da se usredsređujemo na ono što imamo i da se brinemo u vezi toga. Doživljavanjem Boga kao na našeg Oca, oslobođeni smo od ovih briga koje nas zarobljavaju.

Matej 6:31-33 „Ne brinite se dakle govoreći: Šta ćemo jesti, ili, šta ćemo piti, ili, čim ćemo se odenuti? Jer sve ovo neznabošci ištu; a zna i Otac vaš nebeski da vama treba sve ovo. Nego ištite najpre carstvo Božje, i pravdu Njegovu, i ovo će vam se sve dodati.“

Zmijina laž uzrokuje da se ljudi oslanjaju na sopstvenu urođenu silu kako bi podmirili svoje potrebe i kako bi se zaštitili. Ova preokupacija može da zaokupira celokupni misaoni proces osobe i tako, da ne ostavi prostora za duhovna razmatranja. Ali kada gledamo na Boga kao na Oca, imamo pozdanja da će se On pobrinuti za naše potrebe kako bi se mi mogli usredsrediti na to da ostanemo povezani sa Njim.

19.5. Ponovno obnavljanje ispravnog shvatanja subote

Kao što smo predhodno govorili, subota je podsetnik od suštinskog značaja o tome odakle život dolazi i nalazi se, zajedno sa zapovešću da se poštuju roditelji, u samom centru zapovesti. Jevrejske vođe su kroz naočare zmijine laži subotu pretvorile u teret. Lista pravila kojih se trebalo pridržavati na ovaj dan je bila gnusna, subota je trebala da prikazuje izvor života, to je spomenik slobode i odmaranja u našem nebeskom Ocu. Bila je predviđena da bude najbolji dan u sedmici.

Kao sredstvo obnovenja istinskog značenja subote, Isus je fizički lečio ljude - simbol duhovnog izlječenja koje dolazi kada priznamo Boga kao izvor života.

Jovan 5:5-11 „A onde beše jedan čovek koji trideset i osam godina beše bolestan. Kad vide Isus ovog gde leži, i razume da je već odavno bolestan, reče mu: Hoćeš li da budeš zdrav? Odgovori Mu bolesni: Da, Gospode; ali nemam čoveka da me spusti u banju kad se zamuti voda; a dok ja dođem drugi siđe pre mene. Reče mu Isus: Ustani, uzmi odar svoj i hodi. I odmah ozdravi čovek, i uzevši odar svoj hođaše. A taj dan beše subota. Tada govorahu Jevreji onome što ozdravi: Danas je subota i ne valja ti odra nositi. A on im odgovori: Koji me isceli On mi reče: Uzmi odar svoj i hodi.“

Isus je stavio izazov pred izraelske vođe što se tiče njihovog shvatanja rada subotom. Percepcija jevrejskih vođa je bila sledeća: prikazati svoje napore u uzdržavanju od posla, ali ovaj koncept se nalazi pod uticajem zmijine laži i ispoljavanja urođene sile. Isus je jasno pokazao da je subota bila načinjena da bude na korist čoveku i na uživanje sa svojim Stvoriteljem.

Marko 2:23-28 „I dogodi Mu se da su išli u subotu kroz useve, i učenici Njegovi trgahu putem klasje. I fariseji govorahu Mu: Gledaj, zašto čine u subotu šta ne valja? A On reče im: Niste li nikad čitali šta učini David kad mu bi do nevolje i ogladne s onima što behu s njim? Kako uđe u Božju kuću pred Avijatarom poglavarom sveštениčkim i hlebove postavljene pojede kojih ne beše slobodno nikome jesti osim sveštenicima, i dade ih onima koji behu s njim? I govoraše im: Subota je načinjena čoveka radi, a nije čovek subote radi. Dakle je Gospodar Sin čovečji i od subote.“

Subota je predivan spomenik kada je pravilno shvaćena. Nažalost, mnogi hrišćani gledaju na subotu kao na priliku da budu Bogu po volji na osnovu ličnog truda. Oni prepoznaju da jevrejske vođe nisu bile u pravu i teže za slobodom koja dolazi iz dobrih vesti koje je Isus doneo, ali pošto mnogi ne razumeju ispravno izvor života i veruju u besmrtnost duše, oni se bore da mogu doživeti subotu kao što je bila i predviđena. Takvim hrišćanima ne pomažu mnogobrojni svetkovatelji subote danas, koji se i dalje usredsređuju na listu pravila koje treba poštovati kako bi pokazali da čine ispravnu stvar.

Kada volite svoga Oca nebeskog, ova lista nije fokus. Fokus je na povezanosti sa Darodavcem života, komunikaciji sa Njim i odmaranju u Nje-

govoj ljubavi. Veoma mi je drago što je Isus naučavao o ispravnom shvatanju subote. Ovo je deo od suštinskog značaja u obnavljanju Božjeg porodičnog carstva.

19.6. Ponovno obnavljanje principa potčinjavanja

Najkritičnija stvar koju je Isus došao da pokaže je potčinjavanje Ocu. Kao što je rečeno u jednoj od predhodnih glava, Sin Božji je božanski primer potčinjavanja Ocu i stoga je najkvalifikovaniji da ga pokaže.

U pustinji kušanja posmatramo Isusovo potčinjavanje u svoj njegovoj sili:

Matej 4:3-4 „I pristupi k Njemu kušač i reče: Ako si Sin Božji, reci da kamenje ovo hlebovi postanu. A On odgovori i reče: Pisano je: Ne živi čovek o samom hlebu, no o svakoj reči koja izlazi iz usta Božjih.“

Isus je odbio da ga sotona udalji od onoga što je bila volja Božja. Zapazite sledeće izraze ovog potčinjavanja:

Jovan 5:19 „A Isus odgovarajući reče im: Zaista, zaista vam kažem: Sin ne može ništa činiti sam od sebe nego šta vidi da Otac čini; jer šta On čini ono i Sin čini onako.“

Jovan 5:30 „Ja ne mogu ništa činiti sam od sebe; kako čujem onako sudim, i sud je Moj pravedan; jer ne tražim volje Svoje nego volju Oca koji Me je poslao.“

Jovan 8:29 „I Onaj koji Me posla sa Mnom je. Ne ostavi Otac Mene samog; jer Ja svagda činim šta je Njemu ugodno.“

Ali tokom predvečerja Njegove smrti, vidimo takav stepen potčinjavanja koji nikada ranije nije bio viđen niti spoznat:

Matej 26:39 „I otišavši malo pade na lice svoje moleći se i govoreći: Oče Moj! Ako je moguće da Me mimoiđe čaša ova; ali opet ne kako Ja hoću nego kako Ti.“

Koliko li neverovatne vere! Isus je bio voljan da poveri Svoj život Ocu i da ima poverenja da Otac zna najbolje, kada razmišljamo o ovome to pobuđuje strahopoštovanje. Isusovo potčinjavanje Ocu je fiksiralo u Njegovoj ljudskoj prirodi voljnost potčinjavanja Ocu i poverenje u Njega po bilo koju cenu. Ova pobjeda sada teče do nas kroz kanal blagoslova. Mi sada možemo verovati Bogu potpuno zbog toga što je Isus to uradio za nas, a sada to može činiti kroz nas Svojim Duhom.

19.7. Ponovno obnavljanje istinske svrhe Svetinje

Bog je osmislio sistem Svetinje kako bi ispisao Njegov zaštitnički zakon u ljudska srca. Jevrejski narod koji je bio pod uticajem zmijine laži je hram Svetinje pretvorio u nacionalnu ikonu, simbol ponosa, posed zbog kojeg su se osećali dobro u vezi samih sebe. Na sve ovo je bila dodata i pohlepa, sebičnost i želja za dobitkom menjača novca u hramu koji su radi profita prodavali životinje za žrtvovanje. Sistem Svetinje, kao i sve ostalo, je bio iskrivljen i izopačen zmijinom laži.

Isus je ukazao na Svoju nameru da ponovo uspostavi ispravno shvatanje Svetinje kada ju je očistio.

Jovan 2:13-17 „I blizu beše pasha jevrejska, i iziđe Isus u Jerusalim. I nađe u crkvi gde sede oni što prodavahu volove i ovce i golubove, i koji novce menjahu. I načinivši bič od uzica, izгна sve iz crkve, i ovce i volove; i menjačima prosu novce i stolove ispremeta; I reče onima što prodavahu golubove: Nosite to oдавде, i ne činite od doma Oca Mog dom trgovački. A učenici se Njegovi opomenuše da u pismu stoji: Revnost za kuću Tvoju izjede Me.“

Čišćenjem ovog hrama, Isus je ukazao na njegovu stvarnu svrhu - mesto gde ljudi mogu pristupiti Bogu i klanjati Mu se. Isus je još jednom očistio hram pri kraju Svoje službe. Bilo je suštinskog značaja da Isus ponovo uspostavi ispravno shvatanje Svetinje, jer, kao što smo rekli, to je Bogom predviđena metoda da nas vrati ka Njegovom porodičnom carstvu.

19.8. Ponovno obnavljanje istine o smrti i da se život nalazi jedino u Hristu

Nakon što su mnogo godina proveli u zarobljeništvu, mnogi Izraelci su potpali pod uticaj učenja o besmrtnosti koje potiče od zmiје. Kako bi slomio ovu laž i ponovno potvrdio našu potpunu zavisnost od Boga, Isus je učio da život dolazi kroz Njega i samo kroz Njega. Život se sam po sebi ne nalazi ni u kome drugom.

Stari zavet je veoma jasan po pitanju toga šta je čovek i šta mu se dešava kada umre.

1. Mojsijeva 3:19 „Sa znojem lica svog ješćeš hleb, dokle se ne vratiš u zemlju od koje si uzet; jer si prah, i u prah ćeš se vratiti.“

Čovek je bio načinjen od praha i u prah će se vratiti, život posle smrti se ne održava, a duša, ni u kom obliku, ne nastavlja da živi.

Propovednik 3:19-20 „Jer šta biva sinovima ljudskim to biva i stoci, jednako im biva; kako gine ona tako ginu i oni, i svi imaju isti duh; i čovek ništa nije bolji od stoke, jer je sve taština. Sve ide na jedno mesto; sve je od praha i sve se vraća u prah.“

Kada čovek umre, on ne ustaje iz mrtvih sve do vaskresenja na kraju sveta.

Jov 14:12-14 „Tako čovek kad legne, ne ustaje više; dokle je nebesa neće se probuditi niti će se prenuti oda sna svog. O da me hoćeš u grobu sakriti i skloniti me dokle ne utoli gnev Tvoj, i da mi daš rok kad ćeš me se opomenuti! Kad umre čovek, hoće li oživeti? Sve dane vremena koje mi je određeno čekaću dokle mi dođe promena.“

Isus je u Svom učenju jasno izneo da život dolazi jedino od Njegovog Oca kroz Njega i da ovaj život možemo imati jedino kada smo povezani sa Njim.

Jovan 6:31-33 „Očevi naši jedoše mannu u pustinji, kao što je napisano: Hleb s neba dade im da jedu. Tada im reče Isus: Zaista, zaista vam kažem: Mojsije ne dade vama hleb s neba, nego vam Otac Moj daje hleb istiniti s neba; Jer je hleb Božiji onaj koji silazi s neba i daje život svetu. “

Jovan 6:46-48 „Ne da je ko video Oca osim Onog koji je od Boga: On vide Oca. Zaista, zaista vam kažem: koji veruje Mene ima život večni. Ja sam Hleb života.“

Kada je Isusov prijatelj, Lazar, umro, On je govorio o stanju u kome se Lazar nalazio.

Jovan 11:11-14 „Ovo kaza, i potom im reče: Lazar, naš prijatelj, zaspao; nego idem da ga probudim. Onda Mu rekoše učenici Njegovi: Gospode! Ako je zaspao, ustaće. A Isus im reče za smrt njegovu, a oni misljahu da govori za spavanje sna. Tada im Isus kaza upravo: Lazar umre.“

Isus je smrt zvao snom. Tokom spavanja osoba uopšte nije svesna svog okruženja, ni na koji način nije aktivna, niti učestvuje u nekim aktivnostima. Osoba odmara počivajući, čekajući jutro kada će ustati. Ovo je upravo slika onoga kako smrt izgleda. Zapazite šta Isus kaže:

Jovan 11:25-26 „A Isus joj reče: Ja sam vaskrsenje i život; koji veruje Mene ako i umre živeće. I nijedan koji živi i veruje Mene neće umreti vavek. Veruješ li ovo?“

Jedino oni koji veruju u Isusa će biti vaskrsnuti u večni život. Život koji sada imamo je dar dat svakoj osobi koji joj obezbeđuje vreme da se odluči za Božje ili sotonino carstvo. Oni koji izaberu sotonino carstvo će biti isključeni sa Izvora života i prestaće da postoje.

Avdija 1:16 „Jer kao što ste vi pili na svetoj gori mojoj, tako će piti svi narodi vazda, piće, i ždreće, i biće kao da ih nije bilo.“

Oni koji su pili vino sotonine laži i koji ga neprekidno piju će na kraju prestati da postoje.

Ovakvo shvatanje smrti će pokrenuti pitanja kod nekih. Cilj ove knjige nije da pruži iscrpno proučavanje ove teme, već da potvrdi činjenicu da život možemo jedino imati kada smo povezani sa Izvorom života. Izvan tog Izvora života nema života, kao što apostol Jovan kaže:

1. Jovanova 5:11-12 „I ovo je svedočanstvo da nam je Bog dao život večni; i ovaj život večni u Sinu je Njegovom. Ko ima Sina Božijeg ima život; ko nema Sina Božijeg nema život.“

Shvatanje ove istine je od suštinskog značaja kako bi pomoglo u slamanju zmijine laži o urođenom životu i sili.

19.9. Ponovno obnavljanje prave prirode i svrhe molitve

Jedan od najjasnijih dokaza verovanja da se život i blagoslovi nalaze izvan vas je lična molitva: molitva koja izražava potrebu za snagom, molitva koja izražava potrebu za komunikacijom i povezanošću. Isus je ovako živeo.

Matej 14:23 „I otpustivši narod pope se na goru sam da se moli Bogu. I uveče beše onde sam.“

Marko 1:35 „A ujutru, vrlo rano ustavši, izađe i ode nasamo, i onde se moljaše Bogu.“

Isusovi učenici su bili odani sledbenici, oni su sve napustili kako bi Ga sledili, ali kada su čuli Isusa kako se moli, rekli su:

Luka 11:1 „I kad se moljaše Bogu na jednom mestu pa presta, reče Mu neki od učenika Njegovih: Gospode! Nauči nas moliti se Bogu, kao što i Jovan nauči svoje učenike.“

Postojalo je nešto u Isusovim molitvama što je navelo učenike da osećaju da im nešto fali. Izraelske molitve su degradirale zbog zmijine laži pretvorivši se u formalizam ili ritual koji je trebao biti izveden da bi imao vrednost. Isus je razotkrio ovo kada je rekao:

Matej 6:5-8 „I kad se moliš Bogu, ne budi kao licemeri, koji rado po zbornicama i na raskršću po ulicama stoje i mole se da ih vide ljudi. Zaista vam kažem da su primili platu svoju. A ti kad se moliš, uđi u klet svoju, i zatvorivši vrata svoja, pomoli se Ocu svom koji je u tajnosti; i Otac tvoj koji vidi tajno, platiće tebi javno. A kad se molite, ne govorite mnogo ko neznabošci; jer oni misle da će za mnoge reči svoje biti uslišeni. Vi dakle ne budite kao oni; jer zna Otac vaš šta vam treba pre molitve vaše.“

Kada znamo da smo Božja deca verom kroz Isusa, imamo smelost u molitvi i govorimo Mu sa ljubavlju i radošću. Donosimo Mu svoje brige i žalosti i otvaramo Mu svoje srce. U Božjem carstvu, molitva je rezultat stvarne veze, ona je odnosna. Molitva nije delo koje treba da bude učinjeno kako bi bilo viđeno od strane drugih ljudi kako bi osoba bila sveta ili prihvaćena od Boga.

Isusov primer molitve je bio još jedan deo od životnog značaja u povratku ljudske porodice u porodično carstvo. Ako je Isus, kao ljudsko biće, osećao potrebu za molitvom, koliko više bi mi trebali osećati tu potrebu?

19.10. Ponovno obnavljanje ženinog dostojanstva

U Božjem porodičnom carstvu, ženina uloga je od suštinskog značaja u porodici. Žena i majka uspostavlja autoritet svoga supruga i kroz principe o potčinjavanju uči decu lekcijama o potčinjavanju i vođstvu koje su od životnog značaja.

Sotona je oduvek pokušao da živote žena učini teškim i da ih navede da se odupiru ulozi potčinjavanja ili da budu pregažene pod ravnodušnim ili neprijateljski nastrojenim suprugom. Jevrejske vođe su stavile žene u veoma tešku poziciju. Na primer, muškarac je mogao da se razvede od žene zbog najbeznačajnijeg razloga ostavljajući tako ženu da se oseća izuzetno nesigurno i, kao posledicu toga, da bude popustljiva, ako je želela da zadrži poštovanje u društvu.

U slučaju preljuba obično su žene bile okrivljavane da su bile uzrok preljube. Isus se direktno pozabavio sa ovim pitanjem, u sledećim stihovima vidimo odbranu žene koja oduzima dah, žene koju su iskoristile jevrejske vođe:

Jovan 8:3-11 „A književnici i fariseji dovedoše k Njemu ženu uhvaćenu u preljubi, i postavivši je na sredu. Rekoše Mu: Učitelju! Ova je žena uhvaćena sad u preljubi; A Mojsije nam u

zakonu zapovedi da takve kamenjem ubijamo; a ti šta veliš? Ovo, pak, rekoše kušajući Ga da bi Ga imali za šta okriviti. A Isus saže se dole i pisaše prstom po zemlji (ne gledajući na njih). A kad Ga jednako pitahu, ispravi se i reče im: Koji je među vama bez greha neka najpre baci kamen na nju. Pa se opet saže dole i pisaše po zemlji. A kad oni to čuše, i pokarani budući od svoje savesti izlažahu jedan za drugim počevši od starešina do poslednjih; i osta Isus sam i žena stojeći na sredi. A kad se Isus ispravi, i ne videvši ni jednog do samu ženu, reče joj: Ženo! Gde su oni što te tužahu? Nijedan te ne osudi? A ona reče: Nijedan, Gospode! A Isus joj reče: Ni Ja te ne osuđujem, idi, i odsele više ne greši.“

Isus je branio ovu ženu od bezosećajnih fariseja koje nije bilo briga. On nije zanemario njen udeo u grehu, ali je na osnovu Svoje odbrane i time što joj je spasio život, učinio je da se oseća da nešto vredi. Nije ju osudio, već joj ponudio nadu novog života.

Jednom drugom prilikom, neke majke su donele svoju decu da ih Isus blagoslovi. Ove žene, koje su bile podstaknute Božjim Duhom, su u Isusu osetile nešto što je bilo potrebno njihovoj deci i da Isus može da im pruži taj blagoslov.

Marko 10:13-16 „I donošahu k Njemu decu da ih se dotakne; a učenici branjahu onima što ih donošahu. A Isus videvši rasrdi se i reče im: Pustite decu neka dolaze k Meni, i ne branite im; jer je takvih carstvo Božje. Zaista vam kažem: koji ne primi carstvo Božje kao dete, neće ući u njega. I zagrlivši ih metnu na njih ruke te ih blagoslovi.“

Isusovi učenici su ovo doživeli kao smetnju za važnije stvari. Kako bi pokazala ozbiljnost ove situacije, Biblija kaže da je Isus bio „veoma nezadovoljan“ ili rečeno direktnije - poprilično ljut, što su majčinske molbe bile odbijene. Postoje nekoliko mesta gde je zabeleženo da je Isus bio ljut, ovo je jedno od njih. Ovim činom, Isus je pokazao da razume brige i napore koje majke imaju i uradio je šta je mogao kako bi olakšao taj teret.

Interesantno je zapaziti da je upravo branjenje žene na kraju odvelo Isusa u smrt. Zapazite ove stihove:

Matej 26:6-16 „A kad Isus beše u Vitaniji u kući Simona gubavog, pristupi k Njemu žena sa sklenicom mira mnogo-cenog, i izli na glavu Njegovu kad seđaše za trpezom. A kad videše to učenici Njegovi, rasrdiše se govoreći: Zašto se čini

takva šteta? Jer se moglo ovo prodati skupo i novci dati siromasima. A kad razume Isus, reče im: Šta smetate ženu? Ona učini dobro delo na Meni. Jer siromahe imate svagda sa sobom, a Mene nemate svagda. A ona izlivši miro ovo na telo Moje za ukop Me pripremi. Zaista vam kažem: gde se god uspropoveda ovo jevanđelje po svemu svetu, kazaće se i to za spomen njen što učini ona. Tada jedan od dvanaestorice, po imenu Juda Iskariotski, otide ka glavarima svešteničkim, i reče: Šta ćete mi dati da vam Ga izdam? A oni mu obrekoše trideset srebrnika. I otada tražaše zgodu da Ga izda.“

Kada je Marija došla da obriše Isusu noge, učenici, koje je Juda naveo, su ispoljili nipodavštavanje prema njoj rekavši za nju da se razbacuje. Isus je odmah odbranio ono što je uradila i ukorio učenike zbog njihovih tvrdih srca prema njoj, a onda je izjavio da gde god se jevanđelje bude propovedalo, treba da se ispriča priča o Mariji. Mora da je ovo bilo veoma ohrabrujuće za Mariju. Marija je savršeno pokazala istinsku poziciju grešnika koji se kaje i ispoljila radost oproštenja. Isus je želeo da svet zna da je ono šta je ona uradila bio najprikladniji odgovor na Njegovo delo.

Nakon što je Isus ukorio Judu, on je otišao pravo kod sveštenika kako bi se pogodio sa njima da izda Isusa. Ova priča pokazuje koliko je Isus bio voljan da žrtvuje kako bi podigao ženino dostojanstvo.

Ovo delo je bilo od suštinskog značaja kako bi pomoglo u obnavljanju istinskih porodičnih veza i uloge žene i majke u porodici koja je od suštinskog značaja.

Sva ova učenja koja je Isus ponovo uspostavio se spominju u knjizi Otkrivenja iskazane rečima „vera Isusova“. „Vera Isusova“ je skup principa koje je Isus naučavao i prema kojima je živeo. Ova vera, kako ćemo otkriti kasnije, će preživeti sve do kraja vremena uprkos sotoninim žestokim napadima. Ženino seme će trijumfovati, a Božje porodično carstvo će na kraju vladati sa univerzumom. Dakle, može se reći: „Ovde je trpljenje svetih, koji drže zapovesti Božije i veru Isusovu.“ (Otkrivenje 14:12)

Prelazak na nevidljivo

20.1. Veze su nevidljive

Na osnovu same činjenice da je Božje carstvo zasnovano na vezama, njegov naglasak je na stvarima koje se ne mogu videti. Iako možemo videti dokaze veze, samu vezu je nemoguće očima videti. Ako pobliže pogledamo vezu između muža i žene, ne možemo tačno reći koliko je jaka ili stabilna ta veza, možemo pretpostavljati na osnovu onoga što kažu i kako se ophode jedno prema drugome, ali samu njihovu vezu ne možemo videti.

Ovo je razlog zašto se Božje carstvo fokusira na ono što je nevidljivo; na ono što se dešava u umu. Zapazite neke biblijske stihove koji opisuju ovaj aspekt Boga.

Rimljanima 1:20 „Jer šta se na Njemu ne može videti, od postanja sveta moglo se poznati i videti na stvorenjima, i Njegova večna sila i božanstvo, da nemaju izgovora.“

1. Timotiju 6:16 „Koji sam ima besmrtnost, i živi u svetlosti kojoj se ne može pristupiti, kog niko od ljudi nije video, niti može videti, kome čast i država večna. Amin.“

Zbog ovoga, oni koji žele da imaju vezu sa Bogom će se usredsrediti na nevidljive stvari ovoga života; na vezu sa Bogom, porodicu, prijatelje.

Vraćajući se nazad na naše poređenje Avrama i Nevroda, vidimo ovaj problem u oblasti koja se odnosi na obožavanje Boga. Avram se fokusirao na ono što je nevidljivo. Njegova lična vrednost se nalazila u vezi sa Bogom, nisu mu bili potrebni neprekidni spoljašnji podsetnici te veze. Sa druge strane, Nevrodova nesigurnost je zahtevala neprekidne spoljašnje dokaze njegove lične vrednosti i pošto nije imao stvarnu vezu sa Bogom, njegovo obožavanje boga je bilo usredsređeno na rituale i ceremonije i na ono što se može videti.

Avram	Nevrod
	
1. Porodična struktura (1. Mojsijeva 18:19)	1. Diktator/tiranin - pojedinac (1. Mojsijeva 10:10)
2. Nomadski ruralni stanovnici (Jevrejima 11:8-10)	2. Graditelji i branitelji gradova (1. Mojsijeva 11:4)
3. Identitet kroz roditeljski blagoslov (1. Moj. 12:2)	3. Identitet kroz renome (1. Mojsijeva 11:4)
4. Držanje subote i zapovesti (1. Moj. 26:5)	4. Slušanje ličnih želja (Rimlj. 1:21-32)
5. Verovanje u smrt i vaskrsenje (Jev. 11:17-19)	5. Verovanje u besmrtnost duše (1. Mojsijeva 3:4)
6. Ponizni Spasitelj koji obnavlja život, zaklano jagnje nam ovo otkriva (Jovan 11:25)	6. Spasitelj je ponosni osloboditelj i onaj koji pokorava, osnažen Suncem i obožavanjem prirode
7. Usredsređenost u obožavanju je na nevidljivom	7. Usredsređenost u obožavanju je na vidljivom

Stoga, ova tema - nevidljivo nasuprot vidljivog, će biti značajan pokazatelj koje carstvo vrši najveći uticaj na naše razmišljanje. Vidimo ovo izraženo u Pismu:

2. Korinćanima 4:18 „Nama koji ne gledamo na ovo što se vidi, nego na ono što se ne vidi; jer je ovo što se vidi, za vreme, a ono što se ne vidi, večno.“

Jevrejima 11:1 „Vera je, pak, tvrdo čekanje onog čemu se

nadamo, i dokazivanje onog što ne vidimo.“

Ova tema je toliko značajna da je Bog učinio da to bude jedna zapovest:

2. Mojsijeva 20:4 „Ne gradi sebi lik rezani niti kakvu sliku od onog što je gore na nebu, ili dole na zemlji, ili u vodi, ispod zemlje.“

Prikazivanje Boga kroz zemaljske i materijalne stvari predstavlja najbrži način kako da se usredsređenost prebaci sa onoga što je nevidljivo na ono što je vidljivo. Biblija to naziva idolopoklonstvo, a Bog to mrzi zbog toga što od- vaja Božju decu od prave veze sa Njim.

20.2. Zmijina laž prebacuje usredsređenost na vidljivo

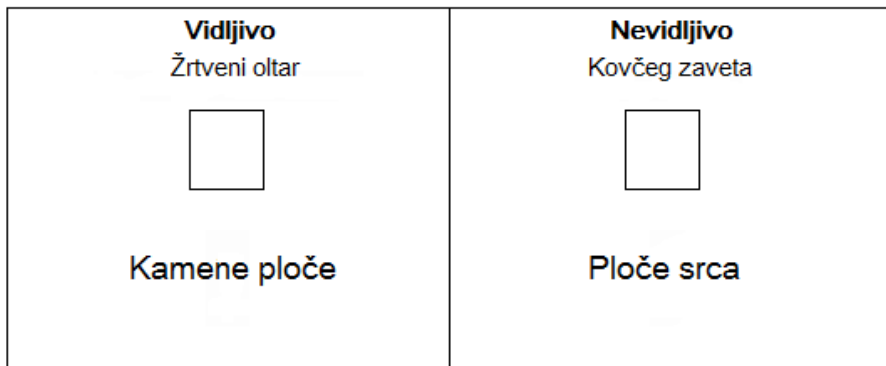
Idolopoklonstvo je neprekidan problem za ljudski rod zbog zmijine laži. Razlog ovoga je laž da imamo urođen život i silu zajedno sa time da potreba za ličnom vrednošću zahteva da ova sila bude ispoljena i da se može videti. Ako ne možemo svoju silu videti ispoljenu, počinjemo da se osećamo bez- vredno. Što se tiče oblasti bogoslužjenja, fokus bogoslužjenja je na sili (ili mo- ći), ispoljavanju i obožavanju sile. Ako bacimo pogled na idolopoklonstvo kroz vekove otkrićemo da su objekti koji su bili obožavani, bili obožavani zbog nekih aspekata svoje sile koje su ljudi koji su se klanjali želeli da zadobiju ili imaju. Prilikom klanjanja „ bogu “, osoba koja se klanjala se nadala da će steći božju naklonost i da će dobiti deo njegove sile. Ovo je u potpunoj saglasnosti sa „prilika/pretnja“ načinom razmišljanja sistema urođene sile. Kada osoba vidi objekat koji ima silu, ona u tome vidi priliku i misli da bi, prilazeći mu na pravilan način, mogla zadobiti deo njegove sile.

Kada se radi o klanjanju istinskom Bogu, nažalost, mnogi ljudi postanu zbunjeni i teže da udruže ljubav prema Bogu sa težnjom da zadobiju Njegovu silu. Istina je da nam je potrebna Njegova sila, ali ne da bi nas to učinilo da se osećamo moćno i da vredimo, već da bi mogli Njemu odavati čast, biti odraz Njegovog karaktera i uživati u vezi sa Njim. Mnogi ljudi čine dobra dela, dugo se mole i mnogo toga žrtvuju kako bi stekli Božju naklonost i zadobili Njegovu silu. Ovakva religija je prazna religija i lišena prave ljubavi.

1. Korinćanima 13:1-3 „Ako jezike čovečije i anđeoske govorim a ljubavi nemam, onda sam kao zvono koje zvoní, ili praporac koji zveči. I ako imam proroštvo i znam sve tajne i sva znanja, i ako imam svu veru da i gore premeštam, a ljubavi nemam, ništa sam. I ako razdam sve imanje svoje, i ako predam telo svoje da se sažeže, a ljubavi nemam, ništa mi ne pomaže.“

20.3. Putovanje ka nevidljivom

Zbog ovih razloga je bio osmišljen sistem Svetinje, kako bi vodio vernike nazad ka onome što je nevidljivo, ka onome što se tiče veza. Setićete se, govorili smo to prilikom uvoda o Svetinji, da je jasno prikazan prelazak sa vidljivog na nevidljivo.

Pitanje koje mora biti postavljeno je: ako se Božje carstvo nalazi u oblasti nevidljivog, zašto je Izraelcima dao sistem koji je bio tako očigledno vidljiv? Odgovor na to pitanje se nalazi u činjenici da nam Bog prilazi tamo gde se mi nalazimo. Kako bi poučio Izraelce o istinskim principima Svog carstva, morao je da im da vidljivi model o tome kako to funkcioniše. Ipak, mora se imati na umu da vernici nisu nikada mogli videti najsvetiji aspekt službe Bogu. Prelepi predmeti od zlata, kovčeg, zapovesti nikada nisu bile viđene, jedino verom. Takođe, oko Svetinje se nalazila ograda koja je sprečavala ljude da bilo šta vide od spolja. Jedine stvarne vidljive stvari koje su ljudi videli su bili žrtveni oltar, zaklano jagnje i umivaonik sa vodom, ostale stvari su bile sakrivene, jedino su ih sveštenici mogli videti, a oni su služili u ime ljudi.

Od suštinskog je značaja imati na umu da je svrha putovanja kroz Svetinju da se Božji zakon ispiše na našim srcima, na mestu koje se ne može videti. Kako bi ovo bilo urađeno efektno, proces putovanja se mora odvijati u umu osobe.

Imajući ovo na umu možemo razumeti zašto je Isus težio da prebaci usredsređenost Izraelaca sa stvari zemaljskog hrama na nebeske nevidljive realnosti. Zanimljiva stvar u vezi zemaljske Svetinje je to da je ona uvek bila samo kopija nebeskog, nevidljivog originala.

Jevrejima 8:1-5 „A ovo je glava od toga što govorimo: imamo takvog Poglavaru sveštetičkog koji sedi s desne strane prestola Veličine na nebesima; Koji je sluga svetinjama i istinitoj skiniji, koju načini Gospod, a ne čovek. Jer se svaki poglavar sveštetički postavlja da prinosi dare i žrtve; zato valja da i Ovaj šta ima što će prineti. Jer da je na zemlji, ne bi bio sveštenik, kad imaju sveštenici koji prinosu dare po zakonu, koji služe obličju i senu nebeskih stvari, kao što bi rečeno Mojsiju kad htede skiniju da načini: Gledaj, reče, da načiniš sve po prilici koja ti je pokazana na gori.“

Božja namera je oduvek bila da ljudsku usredsređenost prebaci sa vidljivog na nevidljivo kako bi delo ispisivanja Njegovog zakona u srcima Njegovog naroda bilo delotvorno. Ovo je bilo jedan od ključnih elemenata Isusove službe - prebaciti ili usmeriti ljudsko razmišljanje na nebeske stvari.

Luka 17:20-21 „A kad Ga upitaše fariseji: Kad će doći carstvo Božije? Odgovarajući reče im: Carstvo Božije neće doći da se vidi; Niti će se kazati: Evo ga ovde ili onde; jer gle, carstvo je Božije unutra u vama.“

Isus je jasno rekao farisejima da Božje carstvo nije vidljivo za oko, već da se ono nalazi unutar osobe, neće se desiti nikakvo ogromno spoljašnje prikazivanje kako bi uverilo jevrejske vođe u Božje carstvo; u njega se moralo ući verom. Ova promena razmišljanja je dobro zabeležena u razgovoru između Isusa i žene na studencu.

Jovan 4:19-24 „Reče Mu žena: Gospode! Vidim da si Ti prorok. Oci naši moliše se Bogu na ovoj gori, a vi kažete da je u Jerusalimu mesto gde se treba moliti. Reče joj Isus: Ženo! Veruj mi da ide vreme kad se nećete moliti Ocu ni na ovoj gori ni u Jerusalimu. Vi ne znate čemu se molite; a mi znamo čemu se molimo: jer je spasenje od Jevreja. Ali ide vreme, i već je nastalo, kad će se pravi bogomoljci moliti Ocu duhom i istinom, jer Otac hoće takve bogomoljce. Bog je Duh; i koji Mu se mole, duhom i istinom treba da se mole.“

Kada je žena primetila da Isus razume duhovne stvari, odmah ga je pitala za ispravno mesto ili lokaciju za klanjanje Bogu. Njen um je bio usredsređen na fizičke i geografske stvari, ali Isus joj je rekao da se istinsko bogomoljstvo ne sastoji od usredsređenosti na zemaljske zgrade i mesta. Ne čine zgrade mesto svetim, Duh Božji čini mesto svetim i posvećenim. On je usmerio ovu ženu na istinsko bogomoljstvo: moljenje u duhu (nevidljivo) i istini.

20.4. Sotona želi da zatvori vrata ka nevidljivom

Sama činjenica da je Bog dao vidljivu Svetinju kao udžbenik je podrazumevalo da će je sotona koristiti kako bi naveo Izraelce da se usredsrede na vidljiv sistem bogoslužjenja. Kada bi mogao da zadrži njihovu pažnju usmerenu na zemaljski, hramski sistem, moći će blokirati njihove umove da se ne prebace na nebeske realnosti i istinsku, nevidljivu, nebesku Svetinju.

Ako pažljivo proučavamo razgovore između Isusa i jevrejskih vođa, vidimo da ovo pitanje iznova i iznova izbija na površinu.

Jovan 3:3-12 „Odgovori Isus i reče mu: Zaista, zaista ti kažem: ako se ko nanovo ne rodi, ne može videti carstvo Božije. Reče Nikodim Njemu: Kako se može čovek roditi kad je star? Eda li može po drugi put ući u utrobu matere svoje i roditi se? Odgovori Isus: Zaista, zaista ti kažem: ako se ko ne rodi vodom i Duhom, ne može ući u carstvo Božije. Šta je rođeno od tela, telo je; a šta je rođeno od Duha, duh je. Ne čudi se što ti rekoh; valja vam se nanovo roditi. Duh diše gde hoće, i glas njegov čuješ, a ne znaš otkuda dolazi i kuda ide; tako je svaki čovek koji je rođen od Duha. Odgovori Nikodim i reče Mu: Kako može to biti? Isus odgovori i reče mu: Ti si učitelj Izrailjev, i to li ne znaš? Zaista, zaista ti kažem da mi govorimo šta znamo, i svedočimo šta videsmo, i svedočanstvo naše ne primete. Kad vam kazah zemaljsko pa ne verujete, kako ćete verovati ako vam kažem nebesko?“

Isus je Nikodimu rekao da se mora ponovo roditi što, u svom najdoslovnijem smislu, znači biti rođen odozgo ili nevidljivo. Isus je onda nastavio objašnjavajući nevidljivo delovanje Božjeg Duha koje oko ne može videti. Nikodim se mučio da razume ovaj nevidljivi fokus.

Sotona je morao da spreči Izraelce da ne slede Isusa pri prelasku sa Zemlje na nebo u svojim umovima. Kada bi se njihov fokus prebacio na nevidljive realnosti, oni bi izgubili interesovanje za zemaljski, vidljivi, sistem klanjanja Bogu koji je bio sredstvo kontrolisanja koji su jevrejske vođe imale nad narodom. Imajući ovo na umu, svaki put kada je Isus dogovorio o ovom prebacivanju, to je bilo doživljeno kao napad na jevrejske vođe i njihove temelje vlasti.

Jovan 2:18-21 „A Jevreji odgovarajući rekoše Mu: Kakav nam znak pokazuješ, da to možeš činiti? Isus odgovori i reče im: Razvalite ovu crkvu, i za tri dana ću je podignuti. A Jevreji rekoše: Četrdeset i šest godina građena je ova crkva, a Ti za tri

dana da je podigneš? A On govoraše za crkvu tela Svog.“

Jevreji su želeli spoljašnji ili vidljivi znak Isusovog autoriteta, ali u Svom odgovoru Isus je govorio o nevidljivom, umesto o vidljivom. Celokupan sistem Svetinje je bio odraz Hrista - božanskog primera potčinjavanja. Celokupan cilj ovog sistema je bio da učini ljude da budu kao Isus; Isus je centar i fokus svega, a Hristov aspekt koji je bio od izrazitog suštinskog značaja je Njegov karakter koji nije bio vidljiv za golo oko.

Nažalost, Jevreji su odbili da u svojim umovima pređu sa Isusom u nevidljivi domen, oni su se čvrsto držali zemaljskog hrama. Zanimljivo je zapaziti da su Jevreji na osnovu ove gornje izjave na kraju osudili Isusa na smrt.

Matej 26:61-65 „I rekoše: On je kazao: Ja mogu razvaliti crkvu Božju i za tri dana načiniti je. I ustavši poglavar sveštenečki reče Mu: Zar ništa ne odgovaraš što ovi na Tebe svedoče? A Isus je ćutao. I poglavar sveštenečki odgovarajući reče Mu: Zaklinjem Te živim Bogom da nam kažeš jesi li Ti Hristos sin Božji? Reče mu Isus: Ti kaza. Ali Ja vam kažem: odsele ćete videti Sina čovečijeg gde sedi s desne strane sile i ide na oblacima nebeskim. Tada poglavar sveštenečki razdre haljine svoje govoreći: Huli na Boga; šta nam trebaju više svedoci? Evo sad čujete hulu Njegovu.“

Ovaj opsesivan fokus na zemaljski hram, što je sotona lukavo osmislio kroz svoju laž o urođenoj sili koja uzrokuje da se fokus zadržava na vidljivom, je Izraelu doneo veliku tragediju. Promaklo im je koje je značenje službe koja im je bila data i odbacili su Osobu koja se nalazila u srcu njihovog sistema bogoslužjenja. Sa usrdnim i beznadežnim naporima je Isus težio da probudi njihove umove da vide svoju bezumnju opsesiju sa vidljivim.

Matej 23:16-25 „Teško vama vođe slepe koji govorite: Ako se ko kune crkvom ništa je; a ako se ko kune zlatom crkvenim kriv je. Budale slepe! Šta je veće, ili zlato, ili crkva koja zlato osveti. I ako se ko kune oltarom ništa je to, a koji se kune darom koji je na njemu kriv je. Budale slepe! Šta je veće, ili dar, ili oltar koji dar osveti? Koji se dakle kune oltarom, kune se njim i svim što je na njemu. I koji se kune crkvom, kune se njom i Onim što živi u njoj. I koji se kune nebom, kune se prestolom Božjim i Onim koji sedi na njemu. Teško vama književnici i fariseji, licemeri, što dajete desetak od metvice i od kopra i od kima, a ostaviste šta je najpretežnije u zakonu: pravdu i milost i veru; a ovo je trebalo činiti i ono ne ostavljati. Vođe slepe koji ocedujete komarca, a kamilu proždirete. Teško

vama književnici i fariseji, licemeri što čistite spolja čašu i zdelu, a iznutra su pune grabeža i nepravde.“

Nažalost, oni nisu slušali, a upravo sistem za koji je bilo predviđeno da donese život srcu je bio ostavljen u stanju u kome ga ostavlja sotonino carstvo - bio je opustošen.

Matej 23:37-38 „Jerusalime, Jerusalime, koji ubijaš proroke i zasipaš kamenjem poslano k sebi! Koliko puta hteh da skupim čeda tvoja kao što kokoš skuplja piliće svoje pod krila i ne hte-stel! Eto će vam se ostaviti vaša kuća pusta.“

20.5. Hristovi sledbenici se prebacuju sa zemaljskim simbola na nebeske realnosti

Ovu promenu u razmišljanju su teško prihvatili čak i Hristovi učenici. Nisu mogli razumeti zašto treba da se vrati na nebo i postane nevidljiv za njih.

Jovan 13:36-37 „Reče Mu Simon Petar: Gospode! Kuda ideš? Isus mu odgovori: Kuda Ja idem ne možeš sad ići za Mnom, ali ćeš posle poći za Mnom. Petar Mu reče: Gospode! Zašto sad ne mogu ići za Tobom? Dušu ću svoju položiti za Te.“

Jovan 14:1-5 „Da se ne plaši srce vaše, verujte Boga, i Mene verujte. Mnogi su stanovi u kući Oca Mog. A da nije tako, kazao bih vam; idem da vam pripremim mesto. I kad otidem i pripremim vam mesto, opet ću doći, i uzeću vas k sebi da i vi budete gde sam Ja. I kuda Ja idem znate, i put znate. Reče Mu Toma: Gospode! Ne znamo kuda ideš; i kako možemo put znati?“

Da se Isus nije vratio na nebo, naša ljudska priroda bi se usredsredila na Njegovu fizičku ličnost, umesto na Njegov karakter. Isus je morao da se vrati na nebo kako bi naši umovi naučili da razmišljaju o nevidljivom. Divna vest je bila da će Isus i dalje biti prisutan Svojim Duhom, On je i dalje mogao da teši Svoj narod iako im nije bio vidljiv. Isus je, kroz Svetog Duha, mogao da završi delo ispisivanja Svog zakona, Svog karaktera, u njihova srca.

Jovan 14:16-18 „I Ja ću umoliti Oca, i daće vam drugog utešitelja da bude s vama vavek: Duha istine, kog svet ne može primiti, jer Ga ne vidi niti Ga poznaje; a vi Ga poznajete, jer u vama stoji, i u vama će biti. Neću vas ostaviti sirotne; doći ću k vama.“

Jovan 16:4-7 „Nego vam ovo kazah kad dođe vreme da se opomenete ovog da vam Ja kazah; a isprva ne kazah vam ovo, jer

bejah s vama. A sad idem k Onome koji Me posla, i niko Me od vas ne pita: Kuda ideš? Nego što vam ovo kazah žalosti napuni se srce vaše. Nego vam Ja istinu govorim: bolje je za vas da Ja idem; jer ako Ja ne idem, Utešitelj neće doći k vama; ako li idem, poslaću Ga k vama.“

Baš kao što je i hram trebao da postane nevidljiv, isto je važno i za Isusa. Sve ovo je bilo delo procesa prebacivanja sa vidljivog sistema zasnovanog na sili na nevidljivi sistem veza. Koliko je divno znati da je Isus i dalje sa nama Svojim Duhom. Onaj ko razume iskušenja i patnje i razume izazove ljudskog života je i dalje prisutan sa nama i teši nas. Kao što je Isus rekao, bilo je od suštinskog značaja da On, kao vidljiv identitet, ode i vrati se Duhom, kao nevidljivi identitet, kako bi istinsko delo menjanja naših srca moglo biti završeno tamo gde je to bilo potrebno - u nevidljivom domenu veza.

Većina ostatka Novog zaveta govori o ovoj promeni razmišljanja, tj. prebacivanju na nevidljivo, a sotona pokušava da blokira ovo prebacivanje.

Dela apostolska 6:7-15 „I reč Božja rastijaše, i množaše se vrlo broj učenika u Jerusalimu. I sveštenici mnogi pokoravahu se veri. A Stefan pun vere i sile činjaše znake i čudesa velika među ljudima. Tada ustaše neki iz zbornice koja se zove liverćanska i kirinačka i aleksandrijska i onih koji behu iz Kilikije i Azije, i prepirahu se sa Stefanom. I ne mogahu protivu stati premudrosti i Duhu kojim govoraše. Tada podgovoriše ljude te kazaše: Čusmo ga gde huli na Mojsija i na Boga. I pobuniše narod i starešine i književnike, i napadoše i uhvatiše ga, i dovedoše ga na sabor. I izvedoše lažne svedoke koji govorahu: Ovaj čovek ne prestaje huliti na ovo sveto mesto i na zakon. Jer ga čusmo gde govori: Ovaj Isus Nazarećanin razvaliće ovo mesto, i izmeniće običaje koje nam ostavi Mojsije. I pogledavši na nj svi koji sedahu na saboru videše lice njegovo kao lice anđela.“

Dela apostolska 7:48-60 „Ali Najviši ne živi u rukotvorenim crkvama, kao što govori prorok: Nebo je Meni presto a zemlja podnožje nogama Mojim: kako ćete Mi kuću saizdati? Govori Gospod; ili koje je mesto za Moje počivanje? Ne stvori li ruka Moja sve ovo? Tvrdovrati i neobrezanih srca i ušiju! Vi se jednako protivite Duhu Svetome; kako vaši oci tako i vi. Kog od proroka ne proteraše oci vaši? I pobiše one koji unapred javiše za dolazak Pravednika, kog vi sad izdajnici i krvnici postadoste; Koji primiste zakon naredbom anđeoskom, i ne održaste. Kad ovo čuše, rasrdiše se vrlo u srcima svojim, i škrgutahu zubima na nj. A Stefan budući pun Duha Svetog pogleda na nebo i vide

slavu Božju i Isusa gde stoji s desne strane Bogu; I reče: Evo vidim nebesa otvorena i Sina čovečijeg gde stoji s desne strane Bogu. A oni povikavši glasno zatiskivahu uši svoje, i navališe jednodušno na nj. I izvedavši ga iz grada stadoše ga zasipati kamenjem, i svedoci haljine svoje metnuše kod nogu mladića po imenu Savla. I zasipahu kamenjem Stefana, koji se moljaše Bogu i govoraše: Gospode Isuse! Primi duh moj. Onda kleče na kolena i povika glasno: Gospode! Ne primi im ovo za greh. I ovo rekavši umre.“

Jevreji su tvrdili da Stefan odvrća ljudske umove od zemaljskog hrama i da na taj način menja običaje koje je Mojsije, njihov najpoštovaniji vođa, dao. Stefan je tokom svog suđenja pokušao da im kaže da Bog ne prebiva u hramovima izgrađenim čovečjom rukom; da se Njegovo carstvo nalazi u nevidljivom domenu. Opet, u očajničkom pokušaju da dosegne do Jevreja i probudi ih da vide da ih je fokus na vidljivo zarobio, Stefan im je govorio direktno da su se oni i njihovi predci neprekidno opirali nevidljivom - duhovnom sagledavanju stvari. Kao znak toga da se desila promena i da se Isus zaista nalazi na nebu, Stefan je imao viziju neba u kojoj je video Isusa s desne strane Ocu. Ovo je bila poslednja šansa za Jevreje da prihvate da treba da se desi prelazak na nevidljivo. Ali umesto da su to prihvatili, oni su ućutkali glas čoveka koji im je upućivao molbe. Ovaj čin je zapečatio njihovu sudbinu kao nacije. Kao što je Isus i prerekao, njihova kuća im se ostavila pusta. Lišen Božje zaštite, jevrejski hram je bio uništen 40 godina kasnije.

Nažalost, ova želja za fokusom na vidljiv hram je prisutna i danas. Milioni ljudi veruju da će hram biti ponovo izgrađen, ali takvo verovanje poriče sve što je Isus naučavao što se tiče rođenja odozgo. Iskreni vernici će se klanjati Bogu u Duhu - u onome što je nevidljivo i taj nevidljivi Duh Hristov će ih tešiti sve dok Hrist ne dođe u oblacima slave i dok Ga ljudi ne budu opet videli imajući srca očišćena od zmijine laži, kada opsednutost sa vidljivim više neće biti problem.

Nevrod	Hrišćanska crkva pod Rimom
	
1. Diktator/tiranin - pojedinac (1. Mojsijeva 10:10)	1. Diktator/tiranin - pojedinac (Otkriv. 13:16-17)
2. Graditelji i branitelji gradova (1. Mojsijeva 11:4)	2. Graditelji gradova i trgovci (18. gl. Otkrivenja)
3. Identitet kroz renome (1. Mojsijeva 11:4)	3. Identitet kroz poziciju (2. Solunjanima 2:4)
4. Slušanje ličnih želja (Rimljanima 1:21-32)	4. Zapovesti i subota su promenjeni kako bi odgovarali ličnim željama (Danilo 7:25)
5. Verovanje u besmrtnost duše (1. Mojsijeva 3:4)	5. Verovanje u besmrtnost duše (Katehizam)
6. Spasitelj je ponosni osloboditelj i onaj koji pokorava, osnažen Suncem i obožavanjem prirode	6. Spasitelj je ponosni osloboditelj i onaj koji pokorava - papa, a osnažen je obožavanjem dana Sunca i prirodnim zakonom
7. Usredsređenost u obožavanju je na vidljivom	7. Usredsređenost u obožavanju je na vidljivom

Nebeska Svetinja i Isusovo delo pogaženi pod nogama

U ovoj glavi ćemo videti sotonino očajničko ulaganje truda kako bi blokirao ljude da ne gledaju u nevidljivi domen i na Isusovo delo na nebu. Ova bitka će, naravno, biti vođena kroz Nevrodove duhovne potomke koji se čvrsto drže sistema urođene sile i, kao posledica ovoga, usredsređeni su na ono što je vidljivo.

21.1. Isusova sveštanička služba na nebu

Jevrejima 4:14-16 „Imajući, dakle, velikog Poglavara svešteničkog, koji je prošao nebesa, Isusa Sina Božijeg, da se držimo priznanja. Jer nemamo Poglavara svešteničkog koji ne može postradati s našim slabostima, nego koji je u svačemu iskušan kao i mi, osim greha. Da pristupimo, dakle, slobodno k prestolu blagodat, da primimo milost i nađemo blagodat za vreme kad nam zatreba pomoć.“

Isusovo delo na Zemlji je trebalo da poveže ljudski rod sa kanalom blagoslova, poravna planine ponosa i bezvrednosti, razvije savršeno pokoran ljudski karakter koji će moći biti dodat kanalu blagoslova i da uzme razdvajanje od kanala, koje je Adam prouzrokovao, na krst i u grob. Ovo delo je bilo simbolički prikazano sa dvorištem službe u Svetinji; žrtvenim oltarom i umivaonikom. Naoružan ovim pobedama, Isus je ušao u nevidljivu, nebesku oblast kako bi onda Svojim sledbenicima koji veruju u Njega dao pobeде koje je stekao. Ove pobeде su nam darovane kroz Njegovog Duha.

Rimljanima 8:9-11 „A vi niste u telu nego u duhu; jer Duh Božji u vama živi. A ako ko nema Duh Hristov, on nije Njegov. A ako je Hristos u vama, onda je telo mrtvo greha radi a duh živ pravde radi. A ako li živi u vama Duh Onog koji je vaskrsao Isusa iz mrtvih, Onaj koji je podigao Hrista iz mrtvih oživeće i vaša smrtna telesa Duhom Svojim koji živi u vama.“

Filipljanima 1:19 „Jer znam da će mi se ovo zbiti na spasenje vašom molitvom i pomoću Duha Isusa Hrista.“

Efescima 1:17-21 „Da Bog Gospoda našeg Isusa Hrista, Otac slave, dade vam Duha premudrosti i otkrivenja da Ga poznate, i bistre oči srca vašeg da biste mogli videti šta je nada Njegovog zvanja, i koje je bogatstvo slave nasledstva Njegovog u svetima,

i kakva je izobilna veličina sile Njegove na nama koji verujemo po činjenju prevelike sile Njegove, koju učini u Hristu, kad Ga podiže iz mrtvih i posadi Sebi s desne strane na nebesima, nad svim poglavarstvima, i vlastima, i silama, i gospodstvima, i nad svakim imenom što se može nazvati, ne samo na ovom svetu nego i na onom koji ide.“

Galatima 4:6 „I budući da ste sinovi, posla Bog Duha Sina svog u srca vaša, koji viče: Ava Oče!“

Kada Hristovi sledbenici usredsrede svoje umove na ličnost Isusa i mole za pomoć da budu kao On, On im šalje Svoga Duha punog sa pobedama koje je On zadobio, a Duh koji prebiva u Njegovim sledbenicima se ispoljava kroz ljubav, radost, mir, strpljenje i sve druge plodove Duha Hristovog.

Kada bi sotona dozvolio Božjem narodu da se usredsredi na ovo Isusovo predivno delo na nebu, oni bi postali previše moćni za njega da ih nadvlada. On je morao da blokira umove vernika da ne gledaju ka nebu i na Isusovo delo.

21.2. Spiritualizacija Rima

Naravno, Bog je u Svojoj mudrosti i predznanju znao da će sotona težiti da to uradi i predskazao je 600 godina pre nego što je Isus došao na Zemlju da će sotona raditi na tome da sakrije nebesku Svetinju i uništi istinske Božje sledbenike.

Sotona će uraditi ovo kroz vavilonski sistem. Sotoni je uspelo da fizički zarobi Izrael u Vavilonu, a nakon što se Isus prebacio u nevidljivo, on će to morati uraditi i duhovno. 7. i 8. glava Danila objašnjavaju proces kako će se to odigrati. Četiri svetska carstva koja su kulminirala u paganski Rim će morati da uzmu duhovan naglasak kako bi se takmičili sa Hristovim istinskim sledbenicima. Istina je da su sva paganska carstva imala i duhovan element, ali ova nova duhovna isticanja kroz Rim će morati da izgledaju slično duhovnom fokusu Božjeg nebeskog carstva i stoga je sotona Rim transformisao u lažnu duhovnu silu, a isto tako i u zemaljsku silu. Dodavanjem ove duhovne dimenzije, on će onda moći da uđe u novo bojno polje za umove Božjih istinskih vernika, da blokira njihov pogled da ne vide Hristovo nebesko delo i prekine kanal blagoslova koji je uspostavljen kroz Njegovo posredničko delo kao Sveštenika.

Danilo 7:19-21 „Tada zaželeh znati istinu o četvrtoj zveri, koja se razlikovala od svih i beše vrlo strašna, i imala zube gvozdene i nokte bronzane, i jeđaše i satiraše, a ostatak nogama

gažашe, i o deset rogova šta joj behu na glavi, i o drugom koji izraste i tri otpadoše pred njim, o rogu koji imaše oči i usta koja govorahu velike stvari i beše po viđenju veći od drugih. Gledah, i taj rog vojevaše sa svecima i nadvlađivaše ih.“

Četvrta zver, za koju znamo da je to Rim, će postati drugačija ili različita od predhodnih carstava u tome da će dodati ovu duhovnu ili nevidljivu dumenziju što je falsifikat istinskog nevidljivog sistema. Ova promena je otkrivena u proročanstvu slikom roga koji izlazi iz četvrte zveri.

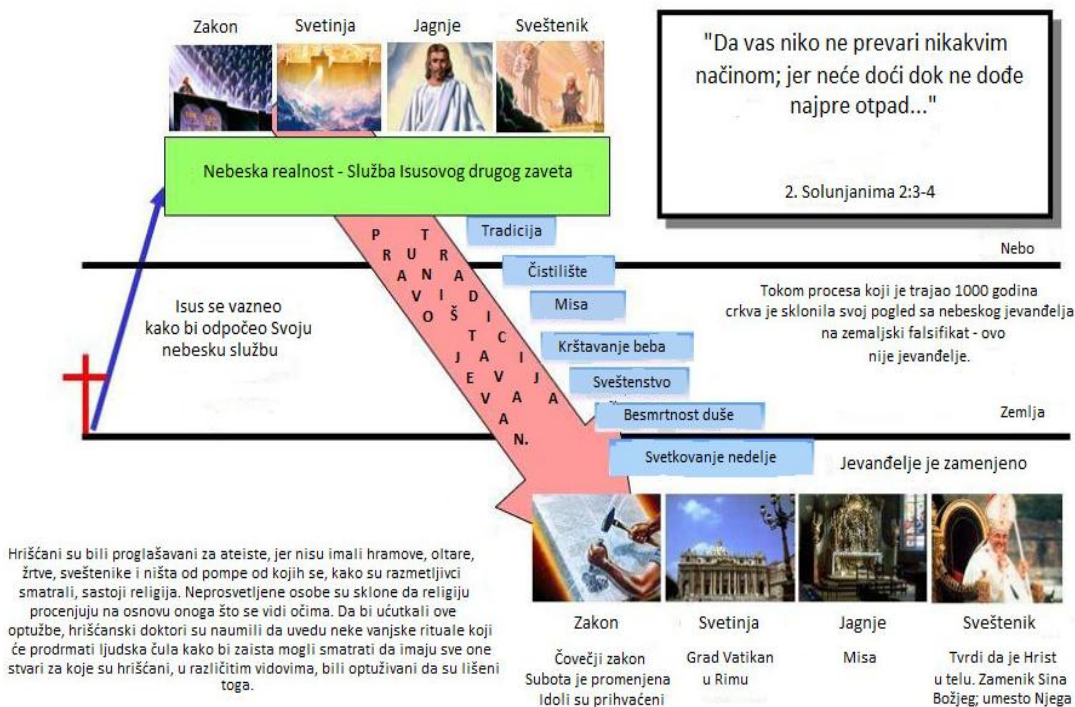
Danilo 8:12-13 „I vojska bi dana u otpad od *žrtve* svagdašnje, i obori istinu na zemlju, i šta činjaše napredovaše mu. Tada čuh jednog sveca gde govoraše; i jedan svetac reče nekome koji govoraše: Dokle će trajati ta utvara za svagdašnjju *žrtvu* i za otpad pustošni da se gazi svetinja i vojska?“

Ova sila roga je opet opisana u 8. glavi Danila rečima da baca istinu na zemlju. Ovaj proces bacanja u prah je bio sledeće: vraćanje svih elemenata sistema Svetinje nazad u vidljiv domen i na ovaj način će delo ispisivanja zakona u srca Božjeg naroda biti ometano i smušeno.

21.3. Napad na nebesku Svetinju

Tokom perioda između 4-6. veka nove ere, Rimaska crkva se usredsređivala na učenja Hrista na Zemlji. Ovo je uradila na 4 glavna načina:

1. Promenila je Božji zakon tako što je izbacila 2. i 4. zapovest. 2. zapovest je od suštinske važnosti za zaštitu usredsređenosti na ono što je nevidljivo, a 4. zapovest ljudima ukazuje na Izvor kanala blagoslova i na mesto odakle dolazi prava sila.
2. Uspostavila je zemaljski hram u Rimu kako bi se misli vernika koji se klanjaju Bogu usredsredile na zemaljsku, vidljivu strukturu.
3. Uspostavila je sistem zemaljskih sveštenika da slušaju ljudska ispovedanja greha i obećavaju njihovo oproštenje. Ovo je falsifikat Hristovog dela i opet će umovi ovih ljudi biti usredsređeni na zemaljske stvari i na vidljiv sveštenečki sistem umesto na nevidljivog Sveštenika u nevidljivoj Svetinji.
4. Misa je bila uvedena kao vidljivo obeležje Hristove smrti i vlast opraštanja greha. Umesto da Hristov Duh bude fokus, jedenje Hristovog tela će postati izvor duhovne sile. Ova promena je suptilna, ali moćna i opet je zbunila umove Božjih sledbenika.

A. T. Džons „Tajne obožavanja Sunca i veliko otpadanje od vere“, str. 32.

Dok je Danilo razmišljao o užasnoj situaciji u vezi ove sile roga koja će urušavati Božju Svetinju i progoniti Njegove sledbenike, pitao se koliko dugo će ovo trajati. Kao odgovor na ovo, anđeo postavlja isto pitanje: koliko dugo će ovoj sili roga biti dozvoljeno da gazi Božju Svetinju, Njegov zakon i Njegov narod?

Odgovor je odmah stigao:

Danilo 8:14 „I reče mi: Do dve hiljade i tri stotine dana i noći; onda će se svetinja očistiti.“

Reč „očišćenje“ takođe znači i obnavljanje ili ponovno uspostavljanje. Svetinja će biti uspostavljena na svoje odgovarajuće nebesko mesto u ljudskim umovima. Ona će biti vraćena nazad u nevidljivi domen kako bi delo ispisivanja zakona u ljudska srca moglo biti završeno. U sledećoj glavi ćemo razmotriti kada je kulminacija ovog perioda od 2300 dana, ali pre toga želimo da pogledamo još neke stvari vezane za silu roga.

Baš kao što su Jevreji pokušavali da se suprostavljaju Isusu i Njegovom delu tokom 3.5 doslovnih godina i da Ga spreče da ljudske umove usmeri na činjenicu da moraju biti ponovo rođeni odozgo, sila roga iz 8. glave Danila će se suprostavljati Isusu tokom tri i po duhovnih ili proročkih godina držeći ljude usredsređene na vidljiv, zemaljski program klanjanja.

Danilo 7:25 „I govoriće reči na Višnjeg, i potiraće svece Višnjeg, i pomišljaće da promeni vremena i zakone; i daće mu se u ruke za vreme i za vremena i za po vremena.“

Vreme, vremena i pola vremena je jednako periodu od 1260 proročkih dana što je jednako periodu od 1260 doslovnih godina. Rimska crkva je bila najdominantnija između 538. godine nove ere, kada su Ostrogoti bili uništeni (poslednja arijanska sila koja joj je stajala na putu), i 1798. godine kada je Francuska odvela papu kao zarobljenika. Knjiga Otkrivenja na sledeći način govori o ovoj situaciji:

Otkrivenje 13:5-8 „I dana joj biše usta koja govore velike stvari i huljenja, i dana joj bi oblast da čini četrdeset i dva meseca. I otvori usta svoja za huljenje na Boga, da huli na ime Njegovo, i na kuću Njegovu, i na one koji žive na nebu. I dano joj bi da se bije sa svetima, i da ih pobedi; i dana joj bi oblast nad svakim kolenom i narodom i jezikom i plemenom. I pokloniše joj se svi koji žive na zemlji kojima imena nisu zapisana u životnoj knjizi Jagnjeta, koje je zaklano od postanja sveta.“

42 meseca je jednako vremenskom periodu od 1260 proročkih dana ili periodu od 1260 doslovnih godina.⁴⁶ Ovo delovanje sile roga je prekinulo kanal blagoslova i još jednom uništilo Božje porodično carstvo. Srca Božjeg naroda su još jednom otvrdnula zbog ovog lažnog sistema klanjanja i ostala opustošena. Ovo je razlog zašto za ovu silu piše da je otpad pustošni.

Danilo 8:13 „Tada čuh jednog sveca gde govoraše; i jedan svetac reče nekome koji govoraše: Dokle će trajati ta utvara za svagdašnju žrtvu i za otpad pustošni da se gazi svetinja i vojstva?“

Ovaj period istorije se sa pravom zove „mračni srednji vek“. Svetlost istine je bila sakrivena ispod sistema bogoslužjenja koji je napao Božji zakon, Svetinju i porodicu.

⁴⁶ Otkrivenje 11:2-3

21.4. Sila roga napada porodično carstvo

Kao što smo predhodno naučili, stvaranje Adama i Eve po modelu veze vođstvo i potčinjavanje je slika Oca i Sina. Fokus neba je veza između Oca i Sina.

Rimski sistem je uveo Mariju kao majku Božju i kroz ovo učenje je uveo da je primarna veza neba - veza između majke i Sina, na upravo isti način kao što su Nevrod (Nimrod) i Semiramida bili doživljavani u originalnom Vavilonu. Ova veza majka - Sin nije odraz nebeske veze Otac - Sin i ona pravi pometnju u kanalu blagoslova.

Rimska crkva je takođe uvela konfuzno shvatanje Boga kao tri bića u jednoj, doslovnoj, materiji.⁴⁷ Zamisao da grešnici gore večno u paklu je bilo dodatak ovome. Ovo nije bila slika Oca koji je ljubav, već tiranina punog jaroosti, kao što je Nevrod bio, koji u osveti uništava svoje neprijatelje. Čak je i Isusova smrt na krstu bila prikazana kao zadovoljenje osvete i potraživanje krvi. Sva ova učenja su strašno narušila sliku Boga kao nebeskog Oca koji nas voli i pokornog Sina koji nam pokazuje kako da ostanemo povezani sa Izvorom blagoslova.

Kako bi još više napala porodicu, Rimska crkva je zabranila svojim vođama da se žene. Brak, ako je pravilno sproveden, je najsnažniji pokazatelj Božjeg carstva i ovo nije moglo da se toleriše. Biblija nam jasno kaže da starešina ili vladika Božje crkve treba da bude jedne žene muž kako bi razumeli princip blagosiljanja. Crkvene vođe su prezrele ovaj princip i ponašaju se kao vladike, izostavljajući ulogu supruga. Takav muškarac, gledajući na osnovu konteksta porodičnog carstva, neće nikada zapravo moći biti kvalifikovan da bude pastir Božjeg stada.

Kako se ova strašna situacija mogla desiti? Kao i u danima Samuila kada su izraelske vođe želele da budu kao drugi narodi i nisu želeli da budu drugačiji, tako je i hrišćanskoj crkvi teško palo da bude drugačija imajući skoro sasvim nevidljivi verski sistem.

„Hrišćani su bili proglašavani za ateiste, jer nisu imali hramove, oltare, žrtve, sveštenike i ništa od pompe od kojih se, kako su razmetljivci smatrali, sastoji religija. Neprosvetljene osobe su sklone da religiju procenjuju na osnovu onoga što se vidi očima. Da bi učtkali ove optužbe, hrišćanski doktori su naumili da uvedu neke vanjske rituale koji će prodrmati ljudska čula kako bi

⁴⁷ Pogledati Atanasijski kredo

zaista mogli smatrati da imaju sve one stvari za koje su hrišćani, u različitim vidovima, bili optuživani da su lišeni toga. “

A. T. Džons „Tajne obožavanja Sunca i veliko otpadanje od vere“, str. 32.

Uvođenje ovih vanjskih ili vidljivih rituala je otvorilo vrata za uspon ove sile roga kako bi Božji narod bio ponovo zarobljen. Božji narod u zarobljeništvu više nije mogao držati Njegov zaštitnički zakon ni ostati povezan sa Hristovom sveštениčkom službom koja bi im obezbedila silu koja im je bila potrebna kako bi nadvladali zmijinu laž.

21.5. Izlivanje sudova - zala - kako bi se žena oslobodila

Baš kao što je Bog poslao silna zala ili sudove na Egipat kako bi oslobodio ženu, Saru, iz njenog zarobljenništva, tako i u Egiptu, kada je žena (izraelska crkva) ponovo bila zarobljena, Bog je poslao sudove na duhovni Vavilon kako bi žena ponovo mogla biti oslobođena. Sudovi su detaljno opisani u trubama iz 8, 9. i 11. glave Otkrivenja.

Sudovi su došli nad Rim i u njegovoj paganskoj, ali i papskoj fazi. Prve četiri trube su paganski Rim bacile na njegova kolena, a 5. i 6. truba opisuju delo islamske sile i francuske revolucije koji su oslabili papski sistem, a onda mu zadali smrtonosnu ranu.

Nakon zadavanja ove smrtne rane, znanje se uvećalo, a put za ponovno uspostavljanje principa Božjeg carstva (kako bi mogli biti obnovljeni) se otvorio. Na isti način kao što je Mojsije bio upotrebljen kako bi Božji narod doveo do zapovesti i Svetinje, ista stvar će se desiti kada Izrael bude okupljen opet po drugi put.

Naravno, još jedna ključna stvar koja je trebala biti obnovljena je bila uloga oca da blagosilja ili seje seme i obnavljanje porodičnog sistema. Ilijin posao će biti da uradi ovo neposredno pre Isusovog dolaska.

Malahija 4:5-6 „Evo, Ja ću vam poslati Iliju proroka pre nego dođe veliki i strašni dan Gospodnji; I on će obratiti srce otaca k sinovima, i srce sinova k ocima njihovim, da ne dođem i zatrem zemlju.“

Ova priča je sledeća stvar o kojoj ćemo govoriti, razmatraćemo pokret na kraju perioda gaženja Svetinje pod nogama, na svršetku 2300 dana, koji će obnoviti zakon, nebesku Svetinju i ispravno shvatanje veze između Oca i Sina.

Okupljanje Izraela po drugi put - pojavljivanje adventnog pokreta i Ilijina poruka

U predhodnoj glavi smo razmatrali kako je Danilo govorio o ovoj sili roga koja će se uzdignuti i gaziti pod nogama Hristov sistem Svetinje, sistem klanjanja, promenom ključnih elemenata ovoga sistema preusmeravajući od onoga što je nevidljivo nazad na vidljivo, ali u promenjenoj formi u odnosu na original. Zapazili smo da je ova sila rimska crkva. Između mnogih stvari koje je promenila, pokušala je da promeni zakon Božji u dve kritične oblasti uklanjajući 2. zapovest koja štiti protiv idolopoklonstva i vidljivog obožavanja, a onda i 4. zapovest koja pokazuje na Autora života i Izvor blagoslova.

U 8. glavi Danila je postavljeno pitanje koliko će trajati ova vlast ili sila? Odgovor je došao: „Do dve hiljade i tri stotine dana i noći; onda će se Svetinja očistiti (ponovo uspostaviti).“ Uskoro ćemo precizno odrediti kraj ovog vremenskog perioda, ali prvo želimo pogledati događaje koji su vodili do vrhunca 2300 dana.

Obnavljanje Svetinje će zahtevati proces priznavanja da se svi elementi sistema Svetinje nalaze na nebu, u nevidljivom domenu. Ovaj proces je otpočeo sa Reformacijom u 16. veku.

22.1. Reformacija počinje da obnavlja način razmišljanja čiji je fokus ono što je nevidljivo

Negde oko 16. veka neki ljudi su počeli da zaista preispituju biblijski integritet Rimokatoličke crkve. Sve do tog vremena samo mali broj ljudi je imao Bibliju ili je mogao da je sam čita i oni su, prosto, imali poverenja u crkvene vođe da ih vode u duhovnim stvrima, ali negde oko ovog vremena bila je izmišljena štamparska presa tako da su se knjige počele brzo umnožavati. Biblija je bila štampana u ogromnim primercima, na više jezika, što je ljutilo i frustriralo rimsku crkvu. Među ljudima koji su pažljivo proučavali Bibliju je bio i Martin Luter.

Centralna karakteristika rimske crkve je bila misa. Misa je bila ceremonija tokom koje je sveštenik prizivao ličnost Hrista da siđe dole sa neba u pričesni hleb. Jedenjem ovog hleba, vernik bi dobijao oproštenje za svoje grehe. Ova ceremonija je sasvim uklonila usredsređenost sa Hristovog istinskog dela na nebu. Takođe je uzrokovala da ljudi vidljivo vide Isusa u hlebu za

pričest. Crkva se zapravo klanjala ovome hlebu kao Bogu, što je jasno kršenje zapovesti protiv idolopoklonstva.

Martin Luter je, nakon pažljivog proučavanja Biblije, odgovorio:

„Misa u papstvu mora biti najveća i najužasnija gnusoba, jer se direktno i silno protivi ovom glavnom verovanju [Isus je umro i ponovo ustao radi našeg opravdanja], a ipak ona je, iznad i ispred svih drugih papskih idolatrija, glavna i najvarljivija, jer se smatra da ova žrtva ili delo mise, iako je izvode zli (i razuzdani) nitkovi, i u ovom životu, ali i u čistilištu oslobađa ljude od greha, ali **jedino će Jagnje Božje uraditi ovo i jedino Jagnje Božje mora uraditi ovo.**“ Martin Luter „Šmalkaldski članci“, 10. str.

Luter je nastavio da piše i iznosi stvari ljudima, a nekoliko ljudi je počelo da uviđa stanje zarobljenništva u kome se crkva nalazila. Martin Luter je čak napisao i knjigu „*Vavilonsko zarobljeništvo*“ u kojoj je istikao mnoga lažna učenja koja su zarobljavala ljudske umove.

Istoričar Dž. A. Vajli je napisao veoma zanimljivu procenu onoga što se dešavalo u ono vreme:

„Umesto hijerarhije čija se riznica sile nalazi na sedam brežuljaka, gde se to prenosi ka dole kroz mistični lanac koji sve druge sveštenike povezuje sa papom, podjednako kao što kabl prenosi električnu iskrinu od kontinenta do kontinenta, oni su obnovili univerzalno sveštenstvo vernika. **Njihov izvor sile je na nebu**, vera ih, kao lanac, vezuje za njega, Sveti Duh je ulje sa kojim se pomazuju, a žrtve koji oni prinose nisu žrtve ispaštanja, koje je jednom zauvek ispunio večni Sveštenik, već iz srca koje je pročišćeno verom, i života koji ista božanska blagodat čini plodnim u svetosti. Ovo je bila velika revolucija. Stari i uspostavljen poredak je bio ukinut, a sasvim drugačiji je bio predstavljen.“

„Istorija protestantizma“, napisao prečasn Dž. A. Vajli, 1. tom, 843. str.

Ova izjava jasno pokazuje šta je problem. Rimski sistem je udaljio ljude od Izvora života i razvio svoj izvor koji ne daje život.

Jeremija 2:13 „Jer dva zla učini Moj narod: ostaviše Mene, Izvor žive vode, i iskopaše sebi studence, studence isprovaljivane, koji ne mogu da drže vode.“

Reformatori su usmerili svoje umove ka nebu odakle dolazi istinski izvor sile. Oni su se povezali sa Isusom, istinskim Sveštenikom i molili su se direktno Njemu za silu i snagu. Crkva je mogla biti kanal blagoslova ukazujući ljudima

na Hrista u nebeskoj Svetinji, ali umesto toga, oni su stajali ljudima na putu kao prepreka i blokirali njihove umove da ne vide istinu.

Reformacija, pod vođstvom Lutera, Tindala i drugih, je započela delo obnavljanja nevidljivog obožavanja u sklopu sistema Svetinje, ali bilo je puno stvari sa kojima se još trebalo pozabaviti. Crkva je odvela ljude u toliku tamu da će biti potrebno poprilično vremena da izađu. Reformatori su obnovili Isusovo delo kao Sveštenika postavljajući ga u nebeski domen, ali nisu otkrili potrebu da sistem Svetinje takođe bude na nebu. Hvala Bogu, On će pozvati ljude da izađu, kao ispunjenje proročanstva u vezi 2300 dana, da im pokaže da je Svetinja na nebu.

22.2. Rasejanje, gnev i okupljanje Božjeg naroda

Navršavanje 2300 dana spomenutih u Danilu 8:14 sadrži još jedan trag koji je zapisan u 19. stihu iste glave.

Danilo 8:19 „I reče: Evo, ja ću ti kazati šta će biti na kraju gneva; jer će u određeno vreme biti kraj.“

Stih govori da će 2300 dana takođe biti i kraj gneva. Ovaj gnev nas vraća nazad u vreme Izraela i na obećanja o blagoslovima ako budu verni, a prokletstvima ako ne uspu da se drže elemenata obožavanja koji će ih održati povezanim sa kanalom blagoslova.

5. Mojsijeva knjiga nam daje kontekst ovog gneva ili ogorčenosti koji se odvija u 8. glavi Danila. Ovo je povezano sa zavetom koji je Bog sklopio sa Izraelom da drže Njegove zapovesti i klanjaju Mu se verno, u saglasnosti sa sistemom Svetinje koji je bio dat.

5. Mojsijeva 29:9-15 „Zato držite reči ovog zaveta i tvorite ih, da biste napredovali u svemu što radite. Vi stojte danas svi pred Gospodom Bogom svojim, glavari od plemena vaših, starešine vaše i upravitelji vaši, svi ljudi Izrailjci, deca vaša, žene vaše, i došljak koji je u vašem logoru, i onaj koji ti drva seče, i onaj koji ti vodu nosi. Da pristaneš na zavet Gospoda Boga svog i na kletvu Njegovu, koju učini s tobom danas Gospod Bog tvoj, da te danas postavi Sebi za narod i da ti On bude Bog, kao što Ti je rekao i kao što se zakleo ocima tvojim, Avramu, Isaku i Jakovu. I ne s vama samima činim ovaj zavet i ovu kletvu; Nego sa svakim koji danas stoji ovde s nama pred Gospodom Bogom našim, i sa svakim koji nije danas ovde s nama.“

Ako Izrael bude tako radio, kanal blagoslova i zaštite će ostati otvoren, ali ako ne, njihova deca će odrasti bez osećaja blagoslova i biće u opasnosti da postanu tirani ili će osećati snažno iskušenje da postanu kao drugi narodi umesto da budu različiti. Ovaj proces će zadati neverovatnu bol izraelskim porodicama, ovaj proces Bog naziva da je to Njegov gnev ili ogorčenost. Ljudi su ti koji uzrokuju da dođe do ovoga, ali Bog preuzima odgovornost za događaje, pošto ne interveniše da spreči ono šta se dešava.

5. Mojsijeva 29:16-28 „Jer vi znate kako smo živeli u zemlji misirskoj, i kako smo prošli kroz narode kroz koje smo prošli. I videli ste gadove njihove i idole njihove od drveta i od kamena, od srebra i od zlata, koji su kod njih. Neka ne bude među vama čoveka ni žene ni porodice ni plemena, kome bi se srce odvratilo danas od Gospoda Boga našeg, da ide da služi bogovima onih naroda; neka ne bude među vama korena na kome bi rastao otrov ili pelen. I čuvši reči ove kletve da se ne pohvali u srcu svom govoreći: Biću miran ako idem za onim što u srcu svom smislim, dodajući pijanstvo žeđi. Neće Gospod oprostiti takvome, nego će se onda raspaliti gnev Gospodnji i revnost Njegova na takvog čoveka, i pašće na nj sva kletva koja je napisana u ovoj knjizi, i istrebiće Gospod ime njegovo pod nebom. I odlučiće ga Gospod na zlo od svih plemena Izrailjevih po svim kletvama zaveta napisanog u knjizi ovog zakona. Tada će govoriti potonji naraštaj, sinovi vaši koji nastanu iza vas, i došljak koji dođe iz daleke zemlje, kad vide zla u zemlji ovoj i bolesti, koje će Gospod pustiti na nju, zemlju ovu opaljenu sumporom i solju, gde se ne seje niti šta niće niti na njoj raste kakva biljka, kao gde je propao Sodom i Gomor, Adama i Sevojim, koje zatre Gospod u gnevu svom i u jarosti svojoj, govoriće svi narodi: Zašto učini ovo Gospod od ove zemlje? Kakva je to žestina velikog gneva? I odgovaraće se: Jer ostaviše zavet Gospoda Boga otaca svojih, koji učini s njima kad ih izvede iz zemlje misirske. Jer idoše i služiše drugim bogovima i poklanjaše im se, bogovima kojih ne znaše i koji im ništa ne dadoše. Zato se Gospod razgnevi na tu zemlju, i pusti na nju sva prokletstva napisana u ovoj knjizi. **I istrebi ih Gospod Bog iz zemlje njihove u gnevu i jarosti i ljutini velikoj, i izbaci ih u drugu zemlju, kao što se vidi danas.**“

Kao što smo i proučavali, Izrael je napustio zavet, klanjali su se drugim bogovima i izložili su svoju decu osećanju bezvrednosti koje dolazi od prokletstva kao posledice toga da se osoba nalazi izvan kanala blagoslova. Kao deo ovoga gneva, biće dopušteno da Izrael bude rasejan. Rasejanje Izraela će

uzrokovati gubitak izraelskog vođstva koje je bilo predviđeno da se ponaša kao kanal blagoslova. Rasejanje Izraela će dovesti do gubitka kanala blagoslova tako da će ovce ostati bez uspostavljenog pastira. Siročad i udovice neće imati očinsku figuru da ih blagoslovi, tako da će se prokletsvo proširiti. Rasejanje je spomenuto na više mesta:

3. Mojsijeva 26:27-33 „Ako me ni tako ne stanete slušati, nego Mi uzidete nasuprot, i Ja ću vama s gnevom ići nasuprot, i sedam puta većma karaću vas za grehe vaše. I ješćete meso od sinova svojih, i meso od kćeri svojih ješćete. Razvaliću visine vaše, i oboriću idole vaše, i metnuću trupove vaše na trupove gadnih bogova vaših, i mrziće duša Moja na vas. I obratiću gradove vaše u pustoš, i razoriću svetinje vaše, i neću više mirisati mirisa vašeg. I opusteću zemlju da će joj se čuditi neprijatelji vaši, koji će živeti u njoj. A vas ću rasejati po narodima, i učiniću da vas gone s golim mačem; i zemlja će vaša biti pusta i gradovi vaši raskopani.“

Zasigurno je da je do ovog rasejanja došlo pod Asircima i Vavilonjanima.

Isaija 10:5-6 „Teško Asiru, šibi gneva Mog, ako i jeste palica u ruci njegovoj Moja jarost. Na narod licemerni poslaću ga, i zapovediću mu za narod na koji se gnevim, da pleni i otima, i da ga izgazi kao blato na ulicama.“

Jeremija 9:13-16 „Jer Gospod reče: Što ostaviše zakon Moj, koji metnuh pred njih, i ne slušaše glas Moj i ne hodiše za njim, nego hodiše za mislima srca svog i za Valima, čemu ih naučiše oci njihovi, za to ovako veli Gospod nad vojskama, Bog Izrailjev: Evo Ja ću nahraniti taj narod pelenom i napojiću ih žuči. **I rasejaću ih među narode**, kojih ne poznavашe ni oni ni oci njihovi; i puštaću za njima mač dokle ih ne istrebim.“

Iako je Izrael napustio Boga i okrenuo se drugim bogovima, Gospod je, preko svojih proroka, obećao da će po drugi put okupiti Izrael.

Isaija 11:11 „I tada će Gospod opet podignuti ruku svoju da zadobije ostatak naroda svog, šta ostane od asirske i od Misira i od Patrosa i od etiopske i od Elama i od Senara i od Emata i od ostrva morskih.“

Kada će doći do ovog okupljanja? Možda ste primetili da je Bog rekao da će sedam puta kazniti Izrael za njihov greh. Govoreći o proročkom vremenu, ovih sedam puta iznose 2520 godina.

Nakon Solomona Izrael se podelio na dva carstva. Severno carstvo je bilo odvedeno u asirsko ropstvo 723. godine pr. Hr, a car južnog carstva, Manasija, je bio odveden u Vavilon 677. godine pr. Hr.

2. Dnevnika 33:11 „Zato dovede Gospod na njih glavare od vojske cara asirskog, i uhvatiše Manasiju u trnju, i svezavši ga u dvoje verige bronzane odvedoše ga u Vavilon.“

Ako 2520 godina dodamo na datume 723. i 677. godina dobijamo 1798. godinu i 1844. godinu. Otkrili smo da je 1798. godina značajna, jer je papa bio zarobljen ove godine i kao rezultat toga desilo se veliko probuđenje u proučavanju knjige Danila težeći da se razume ovaj veoma značaj događaj.

Ovaj gnev će se razvući dalje od vremena doslovnog Izraela sve do vremena duhovnog Izraela. Redosled ovog gneva je prikazan od 10. do 12. glave Danila.

11. glava Danila govori o raznim silama kroz vekove koje će vladati nad Božjim narodom i na razne načine ih sprečavati da se ne klanjaju Bogu verno. Danilo 11:36 govori direktno o rimskoj crkvi i njenoj povezanosti sa gnevom.

Danilo 11:36 „I taj će car činiti šta hoće, i podignuće se i uzvisiće se iznad svakog boga, i čudno će govoriti na Boga nad bogovima, i biće srećan dokle se ne svrši gnev, jer će se izvršiti šta je određeno.“

Oni koji proučavaju 11. glavu Danila razumeju da vremenska sekvenca teče od otprilike 539. pr. Hr. pod Medo - Persijom pa sve do kraja sveta. Ovaj prelazak sa doslovnog Izraela na duhovan Izrael je značajan. Pisci Novog zaveta jasno iznose duhovan koncept Izraela:

Rimljanima 2:28-29 „Jer ono nije Jevrejin koji je spolja Jevrejin, niti je ono obrezanje koje je spolja, na telu; Nego je ono Jevrejin koji je iznutra i obrezanje srca duhom a ne slovima, to je obrezanje; kome je hvala ne od ljudi nego od Boga.“

Galatima 3:26-29 „Jer ste vi svi sinovi Božji verom Hrista Isusa; Jer koji se god u Hrista krstiste, u Hrista se obukoste. Nema tu Jevrejina ni Grka, nema roba ni gospodara, nema muškog roda ni ženskog; jer ste vi svi jedno u Hristu Isusu. A kad ste vi Hristovi, onda ste seme Avraamovo, i po obećanju naslednici.“

Nakon što je Hrist došao i poučavao ljude, državljanstvo u Božjem carstvu više nije bilo zasnovano na rođenju, već na Hristovim duhovnim učenjima, to su oni koji drže Božje zapovesti i veru Isusovu.

Baš kao što je doslovni Vavilon rasejao doslovni Izrael, tako je duhovni Vavilon rasejao duhovni Izrael. Ovaj celokupan vremenski proces će trajati 2520 godina i završiće se 1844. godine.

Tada će Bog okupiti Izrael po drugi put, baš kao što je uradio prvi put. Prvi put kada je okupio Izrael izvevši ih iz Egipta, dao im je Svoje zapovesti, dao im je Svetinju i vodio ih je preko proroka Mojsija u mnoge druge važne istine koje su se ticale zdravlja, obrazovanja i društvenog života. Okupiti Izrael po drugi put znači da će sve ovo uraditi ponovo. Upravo se ovo i desilo oko 1844. godine.

22.3. Pojavljivanje adventnog pokreta

Jedan od muškaraca koji su pažljivo proučavali Bibliju nakon 1798. godine je bio Vilijam Miler. Miler je bio deista, verovao je da je Bog „odsutni vlasnik“, da je stvorio svet, a onda ostavio čoveka prepuštenog samog sebi. Ali nakon što se borio u američkoj miliciji u Platsburškoj bitki i video kako je mnogo manja američka sila pobedila dobro organizovane Britance, počeo je da se pita da li se Bog upliće u ljudske stvari, jer mu je delovalo nemoguće da su Amerikanci pobedili u toj bitki.

Za vreme svog proučavanja Vilijam Miler je predstavio neka veoma važna pravila tumačenja. Pošto nije bio povezan ni sa jednom od postojećih crkava njegovog vremena, nije se nalazio pod direktnim uticajem njihovih učenja. Vilijam Miler je uvideo značajnost imanja dosledne metode u proučavanju Pisma. On, kao i njegovi prijatelji - deisti, su prvobitno verovali da je Biblija puna grešaka i nedoslednosti. Nakon svog iskustva u Platsburgu, osećao je da treba da vidi da li bi mogao da uskladi sve ove nedoslednosti. Da bi to uradio trebala mu je dosledna metoda biblijskog proučavanja. Ako bi mogao koristiti metodu koja je dosledna i tako razotkriti sve što u Bibliji deluje kao nedoslednost, našao bi odgovore za kojima je tragao. Potpuna lista pravila tumačenja od Vilijama Milera se nalazi u Dodacima, ali ćemo pomenuti nekoliko ovde.

I PRAVILO

Svaka reč mora imati svoje odgovarajuće značenje u vezi predmeta o kojem Biblija govori.

II PRAVILO

Celokupno Pismo je neophodno i može se razumeti marljivom primenom i proučavanjem.

III PRAVILO

Ništa od svega što je otkriveno u Pismu ne može biti i neće biti sakriveno od onih koji traže u veri, ne kolebajući se.

IV PRAVILO

Da bi se razumelo učenje, sakupite sve tekstove Pisma u vezi teme koju želite da znate; tada, neka svaka reč ima svoj odgovarajući uticaj; i ako možete da oformite svoju teoriju bez protivrečnosti, tada ne možete biti u zabludi.

V PRAVILO

Pismo mora samo sebe tumačiti, jer je ono samo sebi pravilo. Ako zavisim od objašnjenja učitelja, a on tek predpostavlja značenje, ili želi da ga prihvati samo u sklopu sopstvenog verovanja, ili da se načini mudar, tada je njegova pretpostavka, želja, verovanje ili mudrost moje pravilo, a ne Biblija.

VI PRAVILO

Bog je otkrio buduće događaje kroz vizije, figurativne izraze, i parabole (poređenja); na ovaj način se često iznova otkrivaju iste stvari sa različitim vizijama ili različitim figurativnim izrazima i parabolama. Ako želite da ih razumete, morate ih kombinovati, vezujući sve u celinu.

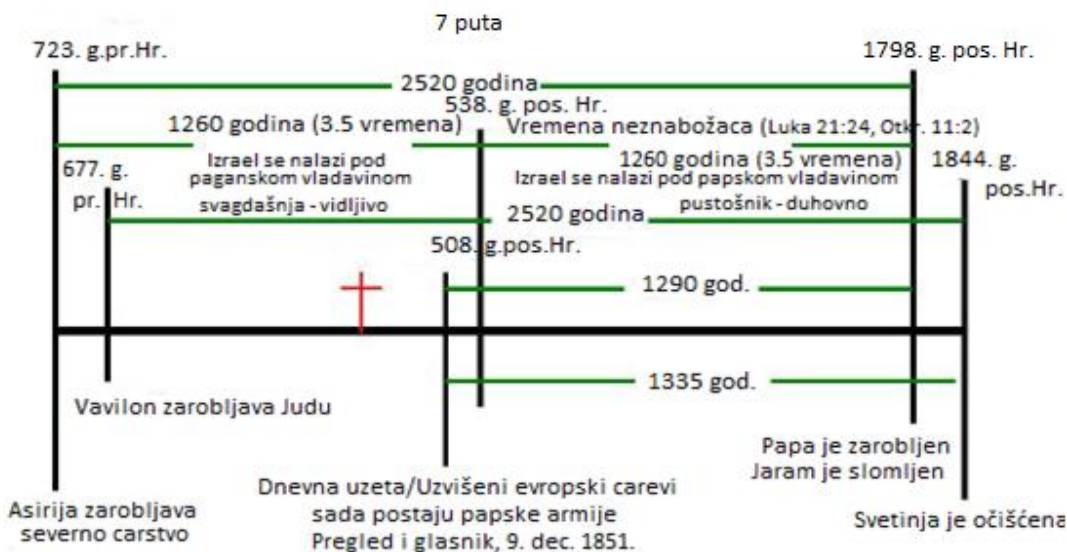
Vilijam Miler je počeo da proučava 8. glavu Danila koristeći pažljivu i doslednu metodu, a takođe je razmišljao i o značenju 2300 dana.

Primetio je da nije data početna tačka 2300 dana i da na kraju 8. Danilove knjige, Danilo još uvek nije razumeo viziju u vezi ovog vremenskog perioda. Kroz nizove veza između 8. i 9. glave Danila, video je da je početna tačka 70 sedmica iz 9. glave Danila takođe početna tačka i 2300 dana.

Kao što je bio slučaj sa proročanstvom o 70 sedmica, dosledna primena je zahtevala da 2300 proročkih dana takođe budu tumačeni kao 2300 godina. Početak 70 sedmica je bila 457. godina pr. Hr. Kada je Vilijam Miler prvi put

računao, uključio je i nultu godinu, godinu prelaska između stare ere u novu i dobio je 1843. godinu.

Vilijam Miler je verno proučio proročanstva vezana za „gnev“ i ustanovio je da se „sedam puta“ iz 26. glave 3. Mojsijeve takođe navršavaju 1843. godine. Dodatna proročanstva o 1290 i 1335 godina koja se nalaze u 12. glavi Danila su takođe povezana sa ovim datumom. Detaljna analiza ovih proročanstava se nalazi izvan opsega ove knjige, ali, Vilijam Miler je odredio da su se 1290 godina navršile 1798. godine, a da su se 1335 godina, koje imaju istu početnu tačku, navršile 1843. godine.

Vilijam Miler je bio zapanjen da je imao više linija proročanstava koji se svi završavaju 1843. godine, a to je dobio koristeći doslednu metodu biblijskog proučavanja.

Odmah nakon što je ovo otkrio, osećao je pritisak da podeli svoja otkrića sa svetom, ali isto kao i Mojsije i on se plašio i nije želeo da to uradi. Mislio je da je moguće da je pogrešio i želeo je da se uveri. Ovo otkriće se desilo 1818. godine, dve godine nakon temeljnog biblijskog proučavanja, ali je Vilijam Miler proveo narednih 12 godina pokušavajući da vidi da li je njegovo zaključivanje bilo pogrešno na neki način. Tražio je svaki mogući razlog da opovrgne ono što je otkrio, ali nije mogao naći ništa značajno.

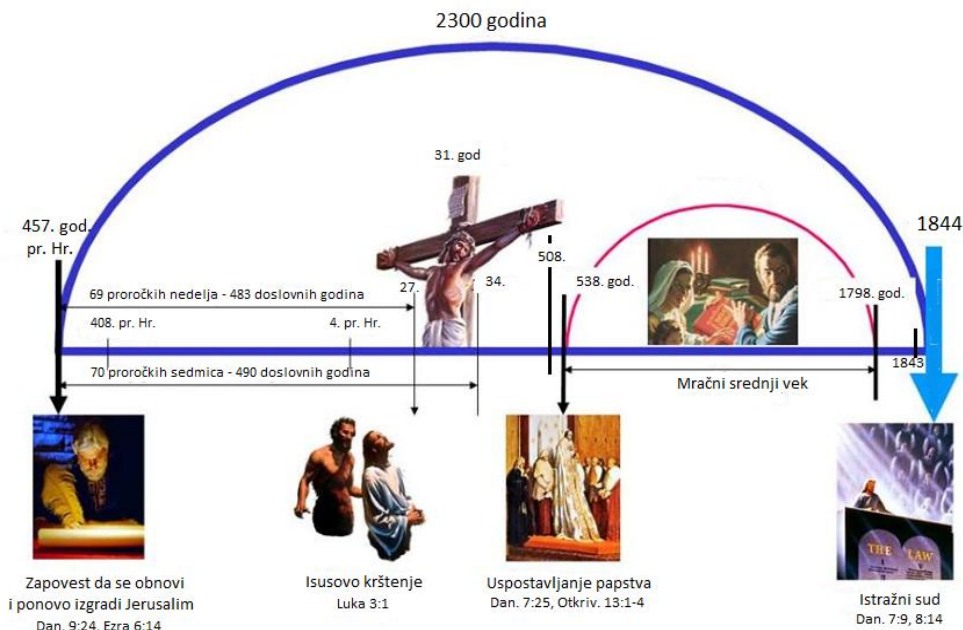
Konačno je 1831. godine, nakon što se rvaao sa Gospodom, počeo da propoveda. Prvo je počeo propovedati malim grupama, a onda i u velikim gradovima i mestima.

On je propovedao da čišćenje Svetinje koje će biti 1843. godini mora označavati Hristov dolazak kako bi okupio Svoj narod. Istina je da će Bog okupiti Svoj narod, ali pre nego što se ovo moglo dogoditi, moralo je doći do obnavljanja istina vezanih za zakon i Svetinju.

Nakon što je prošla 1843. godina, Miler, a više hiljada ljudi koji su verovali ovako, su shvatili da je nulta godina bila neispravno dodata i da se zapravo radi o datumu - 1844. godina, a ne 1843.

Ova poruka je bila prenesena svakoj misionjskoj stanici u svetu, a drugi ućeni ljudi, osim Vilijema Milera, su takođe otkrili kraj ovog vremenskog perioda; ljudi su svuda bili pozivani na pokajanje. Poruka da je čas Božjeg suda došao i da ljudi treba da se pripremaju se objavljivala.

Nažalost, Mileriti su bili razočarani, jer se Isus nije vratio 1844. Oni su bili upravu što se tiče datuma, ali u krivu što se tiče događaja. Baš kao što je bilo potrebno za doslovni Izrael da izađe iz Egipta, da nauči istinu o Svetinji, zakonu, suboti i da onda uđu u obećanu zemlju, tako je i duhovni Izrael morao to isto da uradi.

a. Ponovno uspostavljanje nebeske Svetinje

Nakon velikog razočarenja Milerita, mnogi od onih koji su izjavljivali da veruju u pokret su otpali, ali mala grupa onih koji su proučavali Bibliju, nakon puno molitava i ispitivanja srca je počela da uviđa da se događaj na kraju 2300 dana odnosi na delo koje je Isus morao da uradi na nebu u nebeskoj Svetinji. Čovek po imenu Hiram Edson je povezao delo opisano u 7. glavi Danila u vezi suda nad silom roga sa događajima opisanim u 8. glavi Jevrejima u vezi nebeske Svetinje. Takođe je video vezu sa 14. glavom Otkrivenja i časom suda koji je opisan tamo.

Jevrejima 8:1-2 „A ovo je glava od toga što govorimo: imamo takvog Poglavaru sveštetičkog koji sedi s desne strane prestola Veličine na nebesima; Koji je sluga svetinjama i istinitoj skiniji, koju načini Gospod, a ne čovek.“

1844. godine je nebeska Svetinja bila obnovljena u umovima grupe hrišćanskih vernika. Obnavljanje ove istine o Svetinji je privelo kraju rasejanje Izraela tako da je okupljanje sada moglo da otpočne. Okupljanje Izraela ne bi moglo da se desi bez Svetinje na njenom odgovarajućem mestu. Pošto je ta mala grupa hrišćana sada gledala u nebesku Svetinju, sada su mogli početi ponovo primati blagoslove preko kanala blagoslova.

b. Ponovno uspostavljanje Božjeg zakona

Cilj Svetinje je da se Božji zakon ispiše u naša srca kako bi kanal blagoslova od Boga mogao biti zaštićen. Ova grupa ljudi, sada zvani - adventisti, su počeli da uviđaju značaj zakona Božjeg više nego ikada pre, ne zato što je on bio ispisan na kamenu hiljadama godina pre toga, već zato što se on tada nalazio na nebu u Svetinju. To više nije bio događaj koji se desio u prošlosti, već nešto veoma aktuelno. Iskustvo uočavanja Božjeg zakona od strane Njegovog naroda je Jovan opisao sa rečima:

Otkrivenje 11:19 „I otvori se crkva Božija na nebu, i pokaza se čivot zaveta Njegovog u crkvi Njegovoj; i biše sevanja munja, i glasovi, i gromovi, i tresenje zemlje, i grad veliki.“

Prepoznavanje Božjeg zakona ih je odvelo do još jednog važnog otkrića - subote.

c. Ponovno uspostavljanje subote

Sada je pogled adventista bio usmeren ka nebeskoj Svetinji i Isusovom delu koje On obavlja na nebu, njihovi umovi su bili usmereni na stihove iz 7. glave Danila:

Danilo 7:9-10 „Gledah dokle se postaviše prestoli, i Starac sede, na kome beše odelo belo kao sneg, i kosa na glavi kao čista vuna, presto Mu beše kao plamen ognjeni, točkovi Mu kao oganj razgoreo. Reka ognjena izlazaše i tečaše ispred Njega, hiljada hiljada služaše Mu, i deset hiljada po deset hiljada stajahu pred Njim; sud sede, i knjige se otvoriše.“

Za Izrael se ovo delo suda dešavalo jednom godišnje u Svetinji nad Svetinjama. Paralelni stihovi iz 8. glave Danila su dali još tragova u vezi toga kakav je to događaj.

Danilo 8:14 „I reče mi: Do dve hiljade i tri stotine dana i noći; onda će se svetinja očistiti.“

Sud u Izraelu je bilo čišćenje Svetinje. To je bio jedan i isti događaj. Ova sud se temeljio oko toga da se kovčeg zaveta nalazio u Svetinji nad Svetinjama. Ovaj koncept suda se još više razvio prepoznavanjem anđeoskih upozorenja iz 14. glave Otkrivenja koji dolaze neposredno pre drugog dolaska da upozore na sud.

Otkrivenje 14:6-7 „I videh drugog anđela gde leti posred neba, koji imaše večno jevanđelje da objavi onima koji žive na zemlji, i svakom plemenu, i jeziku i kolenu i narodu. I govoraše velikim glasom: Bojte se Boga, i podajte Mu slavu, jer dođe čas suda Njegovog; i poklonite se Onome koji je stvorio nebo i zemlju i more i izvore vodene.“

Opis suda iz 14. glave Otkrivenja je direktno povezao sa klanjanjem Onome koji je stvorio nebo i Zemlju. Jedino mesto gde je ovaj koncept otkriven u kontekstu zakona i suda je 4. zapovest koja govori o suboti.

Obnavljanje subote je opet otvorilo ljudske umove za izvor kanala blagoslova. Kanal blagoslova nije mogao da funkcioniše pravilno bez jasnog razumevanja o tome odakle život dolazi i kako se održava. Zapovest o suboti nas uči o ovim stvarima.

d. Ponovno uspostavljanje učenja o stanju mrtvih idrugom dolasku

Verovanje u subotu je adventiste navelo da vide Boga kao jedini Izvor života, a ovo ih je navelo da posumnjaju u verovanje da je duša besmrtna.

Drugi razlog zašto su morali da razmotre ovo učenje je bio taj da su sada verovali da će se u određenom vremenu odigrati sud na nebu. Početna tačka ovoga je bila, kao što smo zapazili, 1844. godina. Tokom suda se odlučuje ko će primiti večni život, a ko ne.

Većina hrišćana je verovala da kada vernik umre, on ide pravo na nebo, ali ovo je nemoguće ako je sud počeo 1844. godine. Onda su primetili šta je Isus rekao na kraju knjige Otkrivenja:

Otkrivenje 22:12 „I evo ću doći skoro, i plata Moja sa Mnom, da dam svakome po delima njegovim.“

Nagrada večnoga života neće biti dodeljena sve do Hristovog drugog dolaska na kraju sveta, tako da ljudi nisu mogu primiti svoju nagradu, primiće je tek kad Hrist dođe u oblacima slave. Zapazite šta Biblija kaže:

1. Solunjanima 4:15-17 „Jer vam ovo kazujemo rečju Gospodnjom da mi koji živimo i ostanemo za dolazak Gospodnji, nećemo preteći onih koji su pomrli. Jer će sam Gospod sa zapovešću, sa glasom Arhanđelovim, i s trubom Božjom sići s neba; i mrtvi u Hristu vaskrsnuće najpre; A potom mi živi koji smo ostali, zajedno s njima bićemo uzeti u oblake na susret Gospodu na nebo, i tako ćemo svagda s Gospodom biti.“

Biblija jasno kaže da kada se Hrist bude vratio, prvo će ustati mrtvi, a onda će oni koji budu živi biti uzeti zajedno sa njima. Gospod prvo mora doći po njih, da bi primio Svoj verni narod, pre nego oni budu mogli biti uzeti na nebo.

Jov 14:10-13 „A čovek umire iznemogao; i kad izdahne čovek, gde je? Kao kad voda oteče iz jezera i reka opadne i usahne, tako čovek kad legne, ne ustaje više; dokle je nebesa, neće se probuditi niti će se prenuti oda sna svog. O da me hoćeš u grobu sakriti i skloniti me dokle ne utoli gnev Tvoj, i da mi daš rok kad ćeš me se opomenuti!“

Kao što Jov kaže, čovek neće ustati sve dok ne bude više nebesa, a taj događaj će se desiti prilikom drugog dolaska.

2. Petrova 3:10-12 „Ali će doći dan Gospodnji kao lupež noću, u koji će nebesa s hukom proći, a stihije će se od vatre raspasti a zemlja i dela što su na njoj izgoreće. Kad će se dakle ovo sve raskopati, kakvim treba vama biti u svetom življenju i pobožnosti, čekajući i želeći da bude skorije dolazak Božijeg dana, kog će se radi nebesa spaliti i raskopati, i stihije od vatre

rastopiti?“

Stanje mrtvih je bila istina od suštinskog značaja da se slomi zmijina laž: „Nećete vi umreti“. Ona je takođe osnažila istinu da život dolazi jedino od Boga i da ga jedino možemo primiti kada imamo blisku vezu sa Njim.

e. Ponovno uspostavljanje veze Otac - Sin

Druga istina od suštinskog značaja koju su adventisti uvideli je da stihovi iz 7. glave Danila govore o dva Bića u nebeskoj Svetinji koja su aktivna na sudu.

Danilo 7:9,13-14 „Gledah dokle se postaviše prestoli, i **Starac** sede, na kome beše odelo belo kao sneg, i kosa na glavi kao čista vuna, presto Mu beše kao plamen ognjeni, točkovi Mu kao oganj razgoreo. Videh u utvarama noćnim, i gle, kao **Sin čovečiji** išaše sa oblacima nebeskim, i dođe do Starca i stade pred Njim. I dade Mu se vlast i slava i carstvo da Mu služe svi narodi i plemena i jezici; vlast je Njegova vlast večna, koja neće proći, i carstvo se Njegovo neće rasuti.“

Vlast koja je bila data Hristu je paralela sa kamenom koji razbija lik u 2. glavi Danila. Sud iz 7. glave Danila opisuje obnavljanje Hristove crkve i uspostavljanje porodičnog carstva veza koji neće imati kraja. Era vladavine tirana sa nedostatkom vrednosti će se završiti. Slava Bogu!

Ali kao što smo spomenuli, Biblija opisuje **Starca i Sina čovečjeg** kako su aktivni u doslovnoj Svetinji na nebu. Ova činjenica je navela adventiste da zaista razmisle o vezi između Oca i Sina. Zapazite šta je Džejms Vajt, jedan od osnivača adventnog pokreta, rekao o ovome:

„Prorok Danilo kaže: „Gledah dokle se postaviše prestoli, i Starac sede, na kome beše odelo belo kao sneg, i kosa na glavi kao čista vuna, presto Mu beše kao plamen ognjeni, točkovi Mu kao oganj razgoreo,“ 7:9, „Videh u utvarama noćnim, i gle, kao Sin čovečiji išaše sa oblacima nebeskim, i dođe do Starca i stade pred Njim. I dade Mu se vlast i slava i carstvo da Mu služe svi narodi i plemena i jezici; vlast je Njegova vlast večna, koja neće proći, i carstvo se Njegovo neće rasuti.“ Stihovi 13-14.

Ovo je uzvišeni opis akcije koje sprovode dve ličnosti; naime Bog Otac i Njegov Sin Isus Hrist. Ako poreknete njihove ličnosti, u ovim Danilovim izjavama neće postojati razgovetna ideja. Povezano sa ovim izjavama, pročitajte apostolsku izjavu da je Sin obliče bića Očevog.

„Bog koji je nekada mnogo puta i različitim načinom govorio očevima preko proroka, govori i nama u posledak dana ovih preko Sina, kog postavi naslednika svemu, kroz kog i svet stvori. Koji budući sjajnost slave i obličje bića Njegovog, i noseći sve u reči sile Svoje, učinivši sobom očišćenje greha naših, sede s desne strane prestola veličine na visini.“ Jevrejima 1:1-3.“⁴⁸

„Svetinja nad Svetinja, koja sadrži kovčeg sa 10 zapovestima, se tada otvorila za našeg velikog Prvosveštenika kako bi ušao i izvršio pomirenje za čišćenje Svetinje. Ako uzmemo slobodu da kažemo da ne postoji doslovan kovčeg na nebu, koji sadrži 10 zapovesti, jedino možemo otići korak dalje i poreći doslovan grad i doslovnog Sina Božjeg. Svakako da adventizam ne treba da izabere duhovno viđenje, umesto onog koje smo predstavili. Ne vidimo neki srednji stav koji može biti zauzet.“⁴⁹

Da bi pravilno razumeli izjave iz 7. glave Danila, Otac i Sin su morali biti shvaćeni kao dve posebne ličnosti inače ovo ne bi imalo smisla. Njihovo shvatanje Boga je bilo protumačeno kroz njihovo shvatanje sistema nebeske Svetinje.

Rimska crkva, koja je blokirala kanal blagoslova tako što je zbunila ljudske umove u vezi zakona, Svetinje i stanja mrtvih, je razvila veoma čudno viđenje Boga koje oni zovu trojstvo. Tri osobe u jednoj supstanci, čudna mistična unija koja prkosi razumu i mora biti prihvaćena kao nešto je izvan granica razumevanja - ovo je upravo opis onoga šta je trojstvo.

Shvatanje Boga koji Rim naziva trojstvo je učinilo nemogućim verovati u delo Svetinje na nebu. Kako bi povratio nebesko shvatanje sistema Svetinje, Božjem narodu je bilo potrebno ispravno shvatanje ličnosti iz 7. glave Danili ili, u suprotnom, nikada ga ne bi videli, a okupljanje ne bi moglo da otpočne. Postoje mnogi koji zaključuju da je shvatanje ovih prvih adventista bilo pogrešno i da mu je potrebno razvijanje. Uvek ima prostora za razvijanje, ali suština je: da bi razumeli učenje o Svetinji ispravno, veza između Oca i Sina je morala biti shvaćena pravilno, a razvoj, koji se desio, je morao biti u sa-glasnosti sa ispravnim shvatanjem veze između Oca i Sina.

⁴⁸ Dž. S. Vajt „Božja ličnost“, 3. i 4. stranica

⁴⁹ Dž. S. Vajt „Parabola“, 16. stranica

Drugi razlog zašto je bilo potrebno da veza između Njih bude shvaćena je taj da je to povratilo ispravno shvatanje principa vođstva i potčinjavanja. Adam i Eva su bili stvoreni po slici Oca i Sina. U tu sliku su bili uključeni principi vođstva i potčinjavanja. Kanal blagoslova nije mogao proticati ispravno sa neispravnim shvatanjem božanskog primera potčinjavanja. Božanski primer potčinjavanja je, kao što smo rekli, Hrist, a hvala Bogu, svest o delu u nebeskoj Svetinji je obnovila sve ove tačke od suštinskog značaja.

22.4. Čvrsto stanovište

Delovi slagalice su počeli da se povezuju. Svetinja, zakon, sud, stanje mrtvih i drugi dolazak su se povezali zajedno kako bi formirali platformu (stanovište) na kojoj može biti okupljen duhovni Izrael. Poslednja poruka upozorenja da ljudi dođu na ovu platformu se nalazi u Otkrivenju 14:6-12, ona se obično naziva trostruka anđeoska vest, a svaka poruka je kao jedna stepenica koja vas vodi na čvrstu platformu.

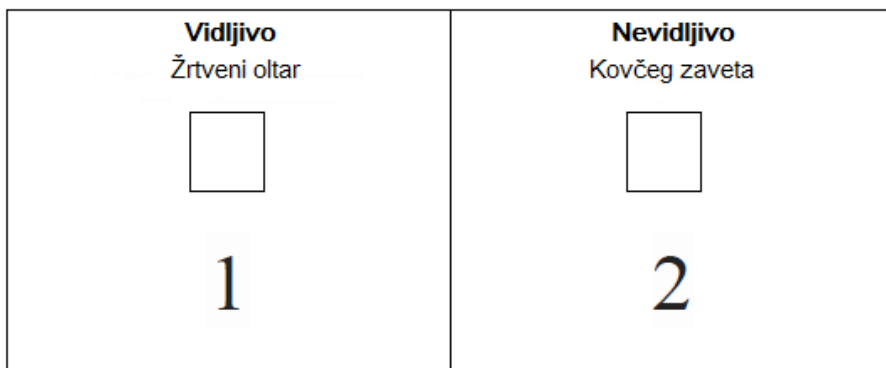
Bog je uspostavio platformu kroz adventni pokret kako bi okupio Svoj narod i ponovo uspostavio principe Njegovog porodičnog carstva. Put je sada bio pripremljen kako bi zaštitnički principi zakona bili u potpunosti ispisani u srcima kako bi mogli dati slavu Onome koji je stvorio nebo i Zemlju.

Venčanje u Svetinji nad Svetinjama - sud

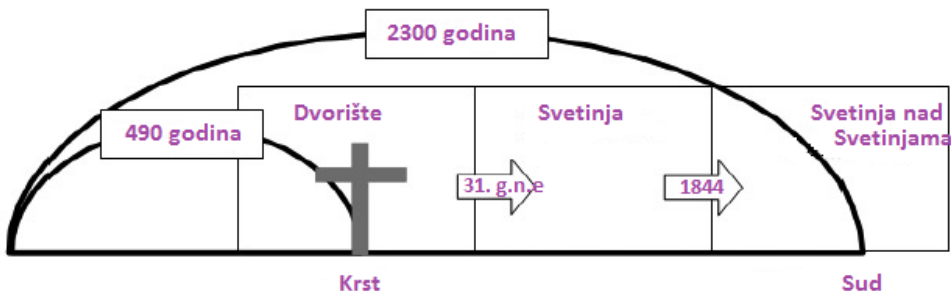
23.1. Venčanje u potpunosti otvara kanal

Kao što smo zapazili, Bog je osmislio sistem Svetinje kako bi ispisao Svoj zaštitnički zakon od 10 zapovesti u naša srca kako bi neprekidno ostali povezani sa Njim i ostali u kanalu blagoslova.

Putovanje počinje u dvorištu, a vrhunac se nalazi u Svetinji nad Svetinjama. Ovo je mesto gde se Božji zakon zapečaćuje u umove Njegovog naroda i tada je kanal blagoslova trajno povezan. Da bi se zakon zapečatio u našim umovima, moralo je da dođe do prelaska sa vidljivog u nevidljivo, kao što smo primetili.

Vremenska proročanstva iz 8. i 9. glave Danila uspostavljaju ključne tačke ovog putovanja. U centar vidljivog kvadrata se stiže kroz sedamdeset sedmica iz 9. glave Danila. U centar nevidljivog kvadrata se stiže kroz proročanstvo o 2300 dana.

Stizanje u Svetinju nad Svetinjama, kao što smo rekli, predstavlja zapečaćenje zakona u umovima Božjeg naroda. Pošto je ovaj zakon odraz Hrista, ovaj proces zapečaćivanja je upoređen sa venčanjem, u kome dvoje postaju jedno. Um Hristov i um Njegovog naroda postaju jedno.

Kao što smo rekli nekoliko puta, do ovoga ne dolazi zbog toga što je Božji narod dovoljno dobar, već ovo stanje jedinstva znači da je tada kanal blagoslova u potpunosti otvoren, a um Hristov u punini teče Njegovom narodu. Kao što je Isus rekao:

Jovan 17:21-22 „Da svi jedno budu, kao Ti, Oče, što si u Meni i Ja u Tebi; da i oni u Nama jedno budu, da i svet veruje da si Me Ti poslao. I slavu koju si Mi dao Ja dadoh njima, da budu jedno kao Mi što smo jedno.“

Ovo jedinstvo dolazi direktno iz savršene potčinjenosti životu koji teče od Oca. Kada se crkva u potpunosti potčinjava Hristu, proticanje kroz kanal je savršeno, a Hrist je otkriven u Svojoj nevesti.

Efescima 5:23-24 „Jer je muž glava ženi kao što je i Hristos glava crkvi, i on je spasitelj tela. No kao što crkva sluša Hrista tako i žene svoje muževe u svemu.“

Hristovo venčanje sa crkvom je takođe izraženo kao venčanje Hrista i grada Jerusalima. Ovaj grad predstavlja narod Božji koji se u potpunosti potčinio principima porodičnog carstva i kanalu blagoslova.

Otkrivenje 21:2-3 „I ja Jovan videh grad sveti, Jerusalim nov, gde silazi od Boga s neba, pripravljen kao nevesta ukrašena mužu svom. I čuh glas veliki s neba gde govori: Evo skinije Božije među ljudima, i živeće s njima, i oni će biti narod Njegov, i sam Bog biće s njima Bog njihov.“

Isus je takođe opisao venčanje u priči o deset devojaka u 25. glavi Mateja. One koje ulaze na venčanje su one koje su povezane sa kanalom blagoslova što je simbolički prikazano uljem, a to je Duh Hristov. Polovini devojaka je iz nekog razloga ponestalo ulja, oni su prekinule vezu sa Izvorom i izgubile iz vida Duh Hristov koji bi ih pripremio za venčanje i zapečaćenje zakona u njihovim srcima.

Predивно venčanje između Hrista i Njegove neveste u potpunosti ponovo uspostavlja kanal blagoslova, a Hristov Duh u punini teče u Njegovu nevestu koja Mu se potčinjava i proizvode se rodovi tog Duha.

Kološanima 1:27 „Kojima Bog naumi pokazati kako je bogata slava tajne ove među neznabošcima, koje je Hristos u vama, nada slave.“

Isaija 8:16 „Sveži svedočanstvo, zapečati zakon mojim učenicima.“

23.2. Mnogi odbacuju pozivnicu na venčanje

Svako je pozvan na ovo venčanje, ali nažalost, mnogi neće doći i to ili zbog toga što vole principe sotoninog carstva urođene sile ili se osećaju nedostojno zbog toga što su usredsređeni na svoju nesposobnost da pokažu učinke i dostignuća, što je zapravo ista stvar - usredsređenost na urođenu silu. Isus govori o onima koji odbacuju pozivnicu na sledeći način:

Matej 22:2-10 „Carstvo je nebesko kao čovek car koji načini svadbu sinu svom. I posla sluge svoje da zovu zvanice na svadbu; i ne hteše doći. Opet posla druge sluge govoreći: Kažite zvanicama: Evo sam obed svoj ugotovio, i junci moji i hranjenici poklani su, i sve je gotovo; dođite na svadbu. A oni ne marivši otidoše ovaj u polje svoje, a ovaj k trgovini svojoj. A ostali uhvatiše sluge njegove, izružiše ih, i pobiše ih. A kad to ču car onaj, razgnevi se i poslavši vojsku svoju pogubi krvnike one, i grad njihov zapali. Tada reče slugama svojim: Svadba je dakle gotova, a zvanice ne biše dostojne. Idite dakle na raskršće i ko-ga god nađete, dozovite na svadbu. I izišavši sluge one na raskršća sabraše sve koje nađoše, zle i dobre; i stolovi napuniše se gostiju.“

Koliko je tužno da će mnogi izabrati tamu umesto svetlosti, da će se radije držati ljubavi prema urođenoj sili nego se potčiniti primeru božanskog potčinjavanja i biti ispunjeni Duhom Božjim - Duhom mira i ljubavi.

23.3. Ispitivanje dostojnosti

Isusovo delo u Svetinji nad Svetinjama je da ispita one koji zaista veruju u Njega i i koji su sasvim izgubili pouzdanje u zmijinu laž o urođenoj sili. Njih su istine o zakonu, Svetinji, suboti i stanju mrtvih otreznile i odabrali su da veruju da ih je Isus učinio dostojnima, zato što oni veruju da su im Isusove pobjede na Zemlji besplatno darovane oslanjajući se na to verom i veruju da su veoma voljeni kao Božja deca.

Veliki test suda je isti test kroz koji je Isus prošao u pustinji kušanja. Da li verujemo da smo deca Božja prosto zbog toga što je to Bog rekao u Svojoj Reči i verujemo da se On pobrinuo za sve što nam je neophodno, ili ćemo sumnjati u Njega i usredsrediti se na svoje promašaje, greške, slabosti i nedostatak činjenja dobrih dela? Jednostavno verovanje da smo Božja deca i da nas Bog može obnoviti u Svoje obličje je ono što nas čini dostojnima, to nema nikakve veze sa bilo čim što možemo postignuti ili izvesti sami, jer nemamo urođenu silu da učinimo niti jedno dobro delo.

Verovanje da smo deca Božja verom je prikazano simbolički nošenjem posebne odore na venčanju koju je Bog dao.

Matej 22:11-14 „Izašavši pak car da vidi goste ugleda onde čoveka neobučenog u svadbeno ruho. I reče mu: Prijatelju! Kako si došao amo bez svadbenog ruha? A on očute. Tada reče car slugama: Svežite mu ruke i noge, pa ga uzmite te bacite u tamu najkrajnju; onde će biti plač i škrgut zuba. Jer su mnogi zvani, ali je malo izbranih.“

Biblija jasno kaže da je car proveravao goste da vidi da li imaju svadbenu odoru ili ruho. Ovo ispitivanje je sud opisan u 7. glavi Danila gde se knjige otvaraju i svako se proverava da bi se videlo da li ima na sebi svadbenu odoru.

Ako osoba nema jasnu svest o tome da je Božje dete i da lična vrednost dolazi iz toga, ispitivanje bi bilo izuzetno strašna stvar. Oni koji se drže neke vrste koncepta o urođenoj sili nikada ne bi želeli dospeti na takav sud. Oni odbijaju da napuste zmijinu laž i tako, umesto toga, biraju da veruju da se takvo suđenje ne odvija. Oni radije biraju da veruju da je Isus uradio sve za njih i da su slobodni da se sakriju pod tim imenom sa svim svojim prljavim gresima.

Isaija 4:1-5 „I u ono vreme sedam će žena uhvatiti jednog čoveka govoreći: Svoj ćemo hleb jesti i svoje ćemo odelo nositi,

samo da se zovemo tvojim imenom, skini s nas sramotu. U ono vreme biće klica Gospodnja na slavu i čast, i plod zemaljski na krasotu i diku ostatku Izrailjevom. I ko ostane u Sionu i ko još bude u Jerusalimu, zvaće se svet, svaki ko bude zapisan za život u Jerusalimu, kad Gospod opere nečistoću kćeri sionskih, i iz Jerusalima očisti krv njegovu Duhom koji sudi i sažiže. Gospod će stvoriti nad svakim stanom na gori sionskoj i nad zborovima njenim oblak danju s dimom i svetlost plamena ognjenog noću, jer će nad svom slavom biti zaklon.“

Isaija nam kaže da cela crkva (7 žena) pokušava da uhvati čoveka (Isusa) i kažu mu: „Živećemo sa svojim sredstvima, mi samo želimo tvoje ime da nam pomogne da se više ne osećamo krive zbog svojih greha.“ Ovi jadni ljudi su oni koji se nazivaju da su Jevreji, ali to nisu.

Otkrivenje 3:9 „Evo dajem one iz zbornice sotonine koji govore da su Jevreji i nisu, nego lažu; evo ću ih učiniti da dođu i da se poklone pred nogama tvojim, i da poznadu da te Ja ljubim.“

Ovi gornji stihovi govore o filadelfijskoj crkvi, koja proročki živi u vremenu kada ubrzo treba da počne sud.

Stihovi u 4. glavi Isaije dalje kažu da će Bog oprati nečistoću i spaliti naše grehe, kako bi se istinski mogli povezati sa Njim.

Treba da budemo ispitani kako bi se videlo da li postoji ikakav ostatak od zmijine laži u nama. Ti principi se nalaze toliko duboko u ljudskom srcu da bez poziva na sud nikada ne bi znali da se oni tamo nalaze. Kao i lude devojke, mogli bi doći kod vrata u potpunosti očekujući da uđemo i da budemo šokirani sa rečima koje će nam Isus uputiti da nas nikada nije poznavao.

Hvala Bogu za sud koji nas priprema za venčanje. Pevajmo i mi sa Davidom:

Psalam 26:1-6 „Sudi mi, Gospode, jer u prostoti svojoj hodim i u Gospoda se uzdam; neću se pokolebati. Ispitaj me, Gospode, i iskušaj me; pretopi šta je u meni i srce moje. Jer je milost Tvoja pred očima mojim, i hodim u istini Tvojoj. Ne sedim s bezumnicima, i s lukavima se ne mešam. Nenavidim društvo bezakoničko, i s bezbožnicima ne sedim. Umivam pravdom ruke svoje, i idem oko žrtvenika Tvog, Gospode.“

Kao i David, mi ne treba da se plašimo suda, kao deca Božja, možemo istinski imati pouzdanje, ali jedini način kako da budemo sigurni kao deca Božja je da verujemo u Božju objavu koja glasi: „Ti si Moje ljubljeno dete koje

Mi je po volji.“ Moramo okrenuti svoja srca ka Ocu i verovati Mu ili ćemo se previše plašiti da uđemo u Svetinju nad Svetinjama i suočimo se sa sudom.

Rat na porodicu u poslednjim danima - ostatak Božjeg porodičnog carstva

24.1. Porodična jedinka nasuprot Novog svetskog poredka

Vrhunac suda je proslavljanje venčanja, tada je kanal blagoslova otvoren. Pod uticajem blagoslova, Božja deca se ne plaše suda, već ga srdačno dočekuju.

Očekivali bi da sotona neće tromo sedeti dok se ovo venčanje odvija, on želi da uradi sve što može kako bi omeo proces venčavanja i spreči koliko god je moguće ljudi da ne postanu deo neveste.

Otkrivenje 12:17 „I razgnevi se zmija na ženu, i otide da se pobije sa ostalim semenom njenim, koje drži zapovesti Božije i ima svedočanstvo Isusa Hrista.“

Sotona marljivo proučava biblijska proročanstva, on je znao kada će sud početi. Znao je da ako bi mogao da prekine kanal blagoslova tako što će poremetiti porodičnu jedinku i uneti konfuziju u uloge muža i žene, da bi tada mogao lakše odvući ljude u sistem vrednosti zasnovan na rezultatima i dostignućima i navesti ljude, kao posledicu toga, da budu nepripremljeni za sud - venčanje tako što će se ili plašiti suda ili će odbaciti ceo taj koncept kao nehrišćanski.

Kao što je bilo i u dane Nevroda, oni koji su danas ukorenjeni u modelu urođenog izvora života prepoznaju sledeće: da bi se društvo kontrolisalo, bilo koja struktura autoriteta ili bilo koja privrženost koji stoje na putu toga ili se takmiče sa vladom moraju biti smatrani pretnjom i moraju biti eliminisani. Onima koji su istraživači je dobro poznato da postoje male grupe bogatih ljudi koji žele stvoriti Novi svetski poredak. Oni žele da se prebace sa podeljenih nacionalnih država na globalni sistem sa jednom vladom, jednom ekonomijom i jednim sistemom bogoslužjenja.

Biblija govori o ovom nadolazećem sistemu koji će postojati u poslednjim danima na sledeći način:

Otkrivenje 13:15-17 „I bi joj dano da daje duh ikoni zverinoj, da progovori ikona zverina, i da učini da se pobiju koji se god ne poklone ikoni zverinoj. I učini sve, male i velike, bogate i

siromašne, slobodnjake i robove, te im dade žig na desnoj ruci njihovoj ili na čelima njihovim, da niko ne može ni kupiti ni prodati, osim ko ima žig, ili ime zveri, ili broj imena njenog.“

Mi se nećemo usredsrediti na žig ove sile zveri, već na činjenicu da ima vlast da ubije ili održi u životu, ona sve prisiljava na sistem bogoslužnja i može sprečiti ljude da ne prodaju niti kupuju, tako da, u jednom smislu, ona kontroliše vlast nad životom i smrću, novac i religiju po celom svetu.

Uspostavljanje ovakvog sistema bi bilo nemoguće kada bi ljudi održavali snažne porodične veze i privrženost. Takođe bi bilo nemoguće nametnuti takav sistem ljudima „radi njihove zaštite od terorizma“ ako ti ljudi imaju čvrst koncept samo- vrednovanja kroz porodični sistem kanala.

Koja je poenta koju želimo reći? Dok Bog priprema venčanje za Njegovog Sina i crkvu, sotona vredno radi da izgradi svetski poredak koji ne dozvoljava sistemu porodičnog kanala da funkcioniše.

Zapazite sledeći prikaz od Henrija Makova o ovoj temi, u vezi plana Novog svetskog poredka:

„Plan“ poziva na uništenje svih „kolektivnih“ sila sposobnih da pruže otpor. Ove sile, koje su podpora našem ljudskom identitetu, su porodica, rasa, religija i nacija - država. Njih treba eliminisati uz pomoć kampanje „tolerancije“ koja briše razlike između njih. Ako prihvatite sve, na kraju ćete postati ništa.

Stoga imamo ekumenizam u religiji, mešanje rasa i regionalizam u nacijama - državama. Porodicu ćete uništiti tako što ćete izbrisati razlike među polovima. Njihov cilj je jedna svetska vlada, jedna rasa, jedna religija, a na kraju i samo jedan pol, hetero-homo.

Porodica daje ljudima njihovu svrhu, identitet i osećaj pripadnosti. One obezbeđuju vrednost i određenu meru društvene, duhovne i finansijske nezavisnosti. Cilj komunizma i Novog svetskog poredka je oduvek bio uništenje porodice. Ovo prisiljava ljude da steknu osećaj pripadnosti iz medija sa kojima rukovodi elita, političkih načela ili proizvoda.⁵⁰

Makov je ispravno raspoznao da je porodična jedinka ta koja stoji na putu jednog svetskog sistema u Nevrodovom stilu. Ako pojedinci stiču svoj osećaj vrednosti kroz porodičnu društvenu mrežu, kroz kanal koji je direktno

⁵⁰ Henri Makov, doktor; „Okrutna obmana - feminizam i Novi svetski poredak“, izdali - Silas Green, 2007. 11. str.

povezan sa nebom, takve ljude ne možete lako kontrolisati. Opet citiram Makova:

„Brak je osnovna gradivna jedinica društva. Ako muškarci i žene nisu verni, onda ne postoji osnova za društvenu stabilnost. Nema temelja za porodicu. **Uništite brak i uništite društvo predajući ga da bude ranjivo u odnosu na političku kontrolu.**“⁵¹

Kada posmatramo društvo, da li vidimo povećanje stope urušivanja brakova? Mislim da je to prilično očigledno većini, ali u svakom slučaju, evo citata od Džima Konveja:

„1950tih godina razvod je bio relativno neuobičajen i još uvek društveno neprihvatljiv. Ovo se drastično promenilo u sledeće dve dekade. Do sredine `60tih godina svaki treći brak je završio sa razvodom. Do 1980. godine, stopa je bila - jedan od dva braka.“⁵²

Konvej opisuje nekoliko studija o uticaju uništenih porodica na decu i njihovu mogućnost da žive razumno srećnim i uspešnim životom. Još jedan citat od Konveja:

„Dok čitam ove studije shvatam šta se meni desilo. Shvatio sam zašto sam uvek mislio da moram da se „potrudim još više“ kako bi se svideo ljudima. Delovi slagalice su počeli da se sklapaju. Konačno sam pronašao razloge svojih osećanja. Nisam bio jedini - milioni su osećali ono što sam ja osećao.“⁵³

24.2. Isplanirano uništavanje porodice

Ova eksplozija uništavanja porodica nije bila slučajnost. Ona je bila dobro osmišljena. Namera ove knjige nije da zabeleži započinjanje i korene ovog plana u istoriji; već prosto da potvrdi njegovu prisutnost i pokupiti tu i tamo aspekte od suštinske važnosti kako bi pokazali koordinisani napad na porodicu koji će ometati proces sud - venčanje koji Bog želi završiti pre Hristovog povratka kada će uzeti Svoju vernu nevestu.

a. Revolucija u obrazovanju

Tokom širenja Amerike u 19. veku, mala grupa ljudi je postala izuzetno bogata, naročito zahvaljujući čeliku, železničkim prugama i ulju. Jedan od njih je bio Džon D. Rokfeler. Pošto je na svom raspolaganju imao neograničene

⁵¹ Isto, str. 15.

⁵² Džim Konvej „Odrasla deca iz legalnih ili emocionalnih razvoda“, izdali - Monarch Publications LTD, 1990. 23. str.

⁵³ Isto, str. 37.

resurse, on je sa odabranom grupom ljudi rešio da osigura da moć koju je stekao nikada ne bude dovedena u pitanje. Rokfelerove reči su bile citirane: „Konkurencija je greh.“ Rokfeler je verovao jedino u monopol. 1904. godine je napisao:

„U našim snovima imamo neograničene resurse i ljude koji se sa savršenom poslušnošću potčinjavaju našim rukama koje oblikuju stvari. Sadašnje obrazovne konvencije blede iz njihovih umova i nespутani tradicijom, mi sprovodimo svoju dobru volju nad zahvalnim ruralnim narodom koji se odaziva.“⁵⁴

Rokfeler i njegovi prijatelji⁵⁵ su želeli da preuzmu kontrolu nad obrazovnim procesom i uradili su ovo kroz sistem fondacija i investicija⁵⁶ koji će kasnije oformiti kičmu razvijanja novog obrazovnog procesa.⁵⁷ Zapazite sledeće:

„Novi javni um treba da bude stvoren. Kako? Jedino stvaranjem desetina miliona umova pojedinaca i njihovim stapanjem u novi društveni um. Stari stereotipi moraju biti slomljeni, a „nove klime mišljenja“ formirane u američkim naseljima.“⁵⁸

„Kroz škole ovoga sveta ćemo raširiti novi koncept vlade - vlade koja će prigriliti sve ljudske aktivnosti, vlade koja će predložiti potrebu za naučnom kontrolom i rukovanjem sa ekonomskim aktivnostima u interesu svih ljudi.“⁵⁹

⁵⁴ Des Griffin „Četvrti rajh bogatih“ (Izdali Emissary Publications, 1976.), 77. stranica

⁵⁵ Isti izvor, 79. stranica „Džon Duvi je bio vodeća figura u celokupnim planovima. Kao direktor na učiteljskom koledžu Kolumbijskog Univerziteta, njegov uticaj je rastao na nacionalnoj obrazovnoj sceni. Duvi je 1919. godine, sa Rokfelerovim novcem, osnovao Progresivno obrazovno udruženje kako bi raširio filozofiju svojih gospodara. Kako je vreme prolazilo Rugs, Kaunts, Kilpatrik i drugi socijalisti su se pridružili Duviju. Oni su vremenom, sticanjem poverenja, zauzeli pozicije od autoriteta i uspostavili upotrebu obrazovnog sistema kao alata za postizanje svojih političkih ciljeva.

⁵⁶ Isto, 78. stranica

⁵⁷ Makov, 16. stranica „Srozavanje porodice (koje je bilo bez presedana) je bilo uzrokovano masivnim psihološkim uslovljavanjem. Ovo je bilo naručeno od strane centralnog bankarskog kartela koji je koristio CIA-u, Rokfelerovu fondaciju, mas - medije, vladu i obrazovni sistem.“

⁵⁸ Isto, 79. stranica

⁵⁹ Isto

„Mnogi novi udžbenici su se pojavili u učionicama - svi su specijalno dizajnirani da potkopaju tradicionalne vrednosti i „isperu umove“ učenika da prihvate socijalizam u kojem će „Veliki brat“ vlada kontrolisati svaku fazu ljudskih života.“⁶⁰

Semena revolucije iz `60tih godina su bila postavljena kroz potkopavanje tradicionalnih porodičnih struktura autoriteta od 1920tih godina pa sve do 1950tih godina. Ova revolucija nije bila slučajna već isplanirana. Socijalistička opšta filozofija koja je prerasla u pokret „Moć cveća“ je bila direktan napad na porodične vrednosti i autoritet, ali obrazovanje prihvatanja ovog novog sistema nije došlo jedino kroz univerzitete, već takođe i kroz nove muzičke vrste.

b. Revolucija u muzici

Platon je davno rekao: „Pustite me da pišem pesme i neće me biti briga ko stvara zakone.“ Ne postoji ništa što može pokrenuti srce kao muzika. Ako se može izvršiti uticaj nad muzikom nacije, tada ćete imati direktnu mogućnost da pokrećete srce nacije. U sotoninom ratu protiv Božjeg porodičnog carstva, on je znao da ako bi mogao da kontroliše muziku, mogao bi da kontroliše srca muškaraca i žena i da ih još više spreči da ne žele da prisustvuju venčanju u Svetinji nad Svetinjama.

Potrebna muzika će biti takva muzika koja će težiti da potkopa postojeće autoritete i posebno roditeljski autoritet. Ovaj opis je istorija Rokenrola. Zahvaljujući razvijanju ploča, radija i post-ratnih sloboda posle II svetskog rata, svuda po zapadnjačkim društvima mladi ljudi su bili izloženi fenomenu rok muzike. Izbio je kulturološki rat između generacija, a energični apeli rok muzike su udaljili generaciju iz `50tih godina od porodičnih tradicionalnih vrednosti, a vrhunac toga je bio „Vudstok“ fenomen.⁶¹

Zahvaljući pomoći radija, tinejdžeri su mogli slušati nove vrste muzike u svojim sobama i upijati principe kontra-kulture. Srž muzike je bio anti-autoritet, anti-porodica i sloboda za individue da rade šta žele.

⁶⁰ Isto, 80. stranica

⁶¹ Vudstok je postao istorijski događaj, to je bio rokenrol festival koji se održao u Betelu, Nju-Jorku, 15-18. avgusta 1969. godine i postao ikona muzike kontra-kulture 1960tih godina.

Takođe, muzika je bila izrazito feminizirana⁶² kroz prikazivanje dugih kosa, tanke glasove i pojačane emocionalne izraze u muškoj formi. Pometnja pola i neobuzdani seksualni prikazi koji su bili povezani sa ovim su bili ključan faktor za uništenje i slamanje principa vođstva i potčinjavanja u tradicionalnoj porodičnoj strukturi.

Ovaj proces feminizacije u muzici u kombinaciji sa Rokfelerovim obrazovnim procesom su formirali osnovu za još jednu isplaniranu revoluciju: feministički pokret.

c. Feministička revolucija

Ovu revoluciju verovatno najbolje simboliše pesma od Helen Redi: „Ja sam žena“ koja je podstakla milione žena po celom svetu da se bore za svoja prava i budu oslobođene od ropstva poslova u domaćinstvu. Mora se priznati da su mnogi muškarci učinili da životi žena budu teški u eri koja je predhodila 1970tim godinama i neke društvene reforme su bile blagotvorne, ali stvarni ciljevi feminističke revolucije su takođe bili isplanirani od strane bankarske elite kako bi uništili porodicu, a populaciju učinili robovima kontrolišuće globalne elite.

Rokfeler fondacija je finansirala metode za kontrolu začeca i kampanje koje su se zalagale za mogućnost izbora, razvijanje „pilule“ i drugih kontraceptivnih sredstava i promociju (homo) seksualne revolucije. Sve ovo je imalo za cilj da razdvoji seksualne odnose od braka i začeca i da seksualni odnosi postanu nacionalna razbuktina.

Nedavno je Aron Ruso, poštovani producent „Ruže“ od Beti Midler i dokumentarca „Amerika: od slobode do fašizma“ potvrdio ovo.

On je izjavio da kada ga je Nikolas Rokfeler pokušao regrutovati za SIO, rekao je da su njegovi porodični temelji doveli do oslobođenja žena. „Pitao me je šta mislim o ženskom pokretu, a ja sam rekao da podržavam jednakost mogućnosti“ - rekao je Ruso.

„Pogledao me je i rekao: „Znaš, toliki si idiot u nekim aspektima“. Mi smo - misleći na ljude sa kojima radi - stvorili ženski pokret i mi ga promoviramo. Ne radi se o pružanju jednakih mogućnosti. On je osmišljen tako da izvuče oba roditelja iz doma kako bi postali radna snaga, plaćali poreze i tada ćemo moći odlučiti kako će deca biti vaspitavana i obrazovana. Tako oni kontrolišu

⁶² Derek B. Skot „Muzika, kultura i društvo“, izdali - Oxford University Press, 2000. godina, str. 69, „Pad Rokenrola je zavisio od procesa feminizacije“

društvo - tako što izvlače roditelje iz doma i onda vaspitavaju decu onako kako to odgovara eliti.“⁶³

Izjava govori sama za sebe, agenda je jasna, uništiti porodicu, izvući oba roditelja kako bi postali radna snaga, kako bi plaćali poreze bankarskoj eliti, poslati decu u zabavišta i onda neka ih filmovi, televizija i kompjuterske igrice vaspitavaju kako bi postali tako isprogramirani da imaju anti-porodični način razmišljanja.

Ne treba puno gledati oko sebe da bi se videlo da je ova agenda skoro sve zahvatila. Deluje da je sotona trijumfovao nad sistemom Božjeg porodičnog carstva u ovim poslednjim danima. Hvala Bogu, poslednje poglavlje još nije ispisano, ženino seme će trijumfovati nad zmijinim semenom, a svi planovi svetskih tirana će na kraju propasti.

Upravo pre nego što se Gospod bude vratio kako bi sproveo konačno porodično sjedinjavanje, Bog šalje poruku koja će probuditi ljude da vide porodične vrednosti i važnost sistema kanala blagoslova kroz ulogu oca. Sada se okrećemo ovoj poruci.

⁶³ Markov, 22.

Povratak Ilije

Nakon našeg kratkog razmatranja planova svetske elite i toga koliko su uspešni, lako je videti da su ovi carevi zemlje uveliko „zarobili“ svet. Principi Božjeg carstva su preplavljeni što je ljude ovoga sveta napravilo sasvim ranjivim prema dominaciji i vođstvu onih koji vlast žele za sebe zasnovano na zmijinoj laži o urođenoj sili.

Baš kao što je vavilonska nacija odvela Izrael u zarobljeništvo, isti principi su ceo svet odveli u duhovno zarobljeništvo i zarobljeništvo koje se tiče veza. Duhovni Vavilon ponovo vlada sa svetom. Prorok Jeremija objašnjava kako je ceo svet inficiran željom za vlašću i kontrolom zbog verovanja da čovek ima ličnu silu. On to naziva vavilonskim vinom.

Jeremija 51:7 „Vavilon beše zlatna čaša u ruci Gospodnjoj, kojom opoji svu zemlju; vino njegovo piše narodi, zato poludeše narodi.“

U knjizi Otkrivenja se govori o duhovnom Vavilonu uz korišćenje iste simbolike:

Otkrivenje 17:1-2 „I dođe jedan od sedam anđela koji imahu sedam čaša, i govori sa mnoom govoreći mi: Hodi da ti pokažem sud kurve velike, koja sedi na vodama mnogima. S kojom se kurvaše carevi zemaljski, i koji žive na zemlji opiše se vinom kurvarstva njena.“

Bog ne ostavlja Njegovu decu da budu prepuštena sama sebi na pogibao; kao što je bio slučaj i u prošlosti sa doslovnim Izraelom, kada je Bog obećao oslobođenje, Bog danas obećava oslobođenje Svome narodu. Zapazite pažljivo:

Jeremija 50:28, 33-34 „Čuje se glas onih koji beže i koji pobegoše iz zemlje vavilonske da jave u Sionu osvetu Gospoda Boga našeg, osvetu dvora Njegovog. Ovako veli Gospod nad vojskama: Sila se čini sinovima Izrailjevim i sinovima Judinim; koji ih zarobiše, drže ih, neće da ih puste. Izbavitelj je njihov silan, ime Mu je Gospod nad vojskama, On će doista braniti stvar njihovu da umiri zemlju i smete stanovnike vavilonske.“

Otkrivenje 18:1-6 „I posle ovog videh drugog anđela gde silazi sa neba, koji imaše oblast veliku; i zemlja se zasvetli od slave

njegove. I povika jakim glasom govoreći: Pade, pade Vavilon veliki, i posta stan đavolima, i tamnica svakom duhu nečistom, i tamnica svih ptica nečistih i mrskih; jer otrovnim vinom kurvarstva svog napoji sve narode; I carevi zemaljski s njom se kurvaše, i trgovci zemaljski obogatiše se od bogatstva slasti njene. I čuh glas drugi s neba koji govori: Izidite iz nje, narode Moj, da se ne pomešate u grehe njene, i da vam ne naude zla njena. Jer gresi njeni dopreše tja do neba, i Bog se opomenu nepravde njene. Platite joj kao što i ona plati vama, i podajte joj dvojinom onoliko po delima njenim: kojom čašom zahvati vama zahvatajte joj po dva put onoliko.“

Baš kao što je Bog kaznio doslovni Vavilon i učinio da Njegov narod bude oslobođen, tako će i u poslednjim danima doći poruka oslobođenja od moćnog anđela (glasnika) koja će obasjati svet njegovom slavom. Sile Vavilona će biti slomljene i on će pasti pod ovom porukom.

Kao što je Bog poslao Mojsija da pripremi Izrael da napusti egipatsko zarobljeništvo, što je bilo praćenom nizom zala, tako je Bog obećao da će u poslednjim danima poslati Iliju kako bi pripremio Božji narod da pobjegne od vavilonskih kandži, a onda će se niz zala izlivati na Vavilon, a Božji narod će biti oslobođen.

25.1. Okretanje srca dece ka njihovim očevima

Ova vest iz Otkrivenja će imati veliki uticaj na zemaljsku populaciju. To će biti potresna poruka koja će navesti ljude da donesu odluku. Jedan čovek iz Starog zaveta koji je izvršio ovo delo je bio Ilija. Bog nam kaže da će delo proroka Ilije biti potrebno ponovo u poslednjim danima kako bi navelo svet da donese odluku. Zapazite pažljivo:

Malahija 4:5-6 „Evo, Ja ću vam poslati Iliju proroka pre nego dođe veliki i strašni dan Gospodnji; I on će obratiti srce otaca k sinovima, i srce sinova k ocima njihovim, da ne dođem i zatrem zemlju.“

U poslednjim danima Bog će poslati vest u Ilijinom duhu koja će navesti ljude da vrate nazad porodične vrednosti. Ova poruka će dovesti do ponovnog otkrivanja istinskih principa vođstva i potčinjavanja, a posebno uloge božanskog primera potčinjavanja - Sina Božjeg. Ova vest će navesti svet na odluku da li će se klanjati Bogu iz Biblije i obličju Njegovog Bića - božanskom Sinu - i biti deo Njegovog porodičnog carstva ili će se klanjati zveri i njenoj ikoni i ostati deo sistema urođene sile.

Ako pažljivo proučavamo delo proroka Ilije, vidimo da je on uradio nekoliko stvari:

1. Upozorio je da više neće biti kiše (kanal blagoslova) tokom određenog vremenskog perioda. Ovim su lažni bogovi plodnosti, Vali, bili razotkriveni kao prevara. (1. Carevima 17:1)
2. On je obezbedio ženu i njenog sina koji nisu imali seme ili kanal blagoslova - snabdevanje udovica i siročadi. (1. Carevima 17:8-24)
3. Razotkrio je činjenicu da je Božji narod ostavio zapovesti - sistem zaštite izvora života. (1. Carevima 18:18)
4. Naveo ih je da odluče kojeg Boga i koji sistem bogosluženja će slediti. (1. Carevima 18:21)
5. Obnovio je Gospodnji oltar i prineo ispravnu žrtvu. (1. Carevima 18:30)
6. Oslobodio je narod od lažnog sistema bogosluženja tako što je uklonio Valove proroke. (1. Carevima 18:40)
7. Zauzeo se za kišu (kanal blagoslova), da ona bude vraćena. (1. Carevima 18:42-46)

Ako napravimo sažetak Ilijinog dela vidimo sledeće:

1. On je razotkrio lažni sistem bogosluženja.
2. Štitio je i obezbeđivao porodice koje su bile načinjene ranjivima - on je obnovio kanal blagoslova za ove porodice tako što je obezbedio hleb i ulje što je simbol semena (Hrista) i ulja (Duha)
3. Pozvao je na vraćanje ka Božjim zapovestima.
4. Obnovio je srce sistema Svetinje tako što je popravio oltar.
5. Naveo je ljude da odluče koga će slediti.

Kada pažljivo razmotrimo ono što je Ilija radio, videćemo ključne komponente za obnavljanje Božjeg porodičnog carstva: zapovesti, uključujući subotu, Svetinju kao i direktne praktične uloge obezbeđivanja udovica i siročadi sa semenom.

Ova vest za Božji narod poslednjih dana je opisana kao trostruka anđeoska vest. To je niz vesti kako bi ih pripremile da budu oslobođeni od zarobljenštva i da uđu u nebeski Hanan.

25.2. Trostruka anđeoska vest

Trostruka anđeoska vest je Božji poslednji poziv za svet da se spoji na sistem kanala blagoslova. Ajde da je pročitamo da vidimo šta ona kaže.

Otkrivenje 14:6-12 „I videh drugog anđela gde leti posred neba, koji imaše večno jevanđelje da objavi onima koji žive na zemlji, i svakom plemenu, i jeziku i kolenu i narodu. I govoraše velikim glasom: Bojte se Boga, i podajte Mu slavu, jer dođe čas suda Njegovog; i poklonite se Onome koji je stvorio nebo i zemlju i more i izvore vodene. I drugi anđeo za njim ide govoreći: Pade, pade Vavilon grad veliki: jer otrovnim vinom kurvarstva svog napoji sve narode. I treći anđeo za njim ide govoreći glasom velikim: Ko se god pokloni zveri i ikoni njenoj, i primi žig na čelo svoje ili na ruku svoju, i on će piti od vina gneva Božijeg, koje je nepomešano utočeno u čašu gneva Njegovog, i biće mučen ognjem i sumporom pred anđelima svetima i pred Jagnjetom. I dim mučenja njihovog izlaziće va vek veka; i neće imati mira dan i noć koji se poklanjaju zveri i ikoni njenoj, i koji primaju žig imena njenog. Ovde je trpljenje svetih, koji drže zapovesti Božije i veru Isusovu.“

Prva vest poziva ljude da se klanjaju Stvoritelju (Izvoru blagoslova), da budu voljni da verom uđu u svadbenu prostoriju sa Isusom za vreme odvijanja suda u Svetinji nad Svetinjama i da pozivaju druge na ovu divnu priliku. Ovo je vest večnog jevanđelja koja uklanja zmijinu laž iz naših srca i drži nas u potpunosti povezane sa kanalom blagoslova. Apel da se klanjamo Njemu koji je stvorio nebo i zemlju, mora i izvore vodene se direktno odnosi na 4. zapovest koja govori o suboti. Ovaj poziv da se klanjamo ovom Bogu je poziv da se sećamo da svaki život dolazi od Boga i upravo je ovo srž sistema carstva veza. Ovo tačno opisuje delo koje je Ilija uradio kada je podsetio ljude u vezi Božjih zapovesti i kada je popravio Gospodnji oltar.

Vest drugog anđela je upozorenje protiv vavilonskog sistema koji je prvi put bio uspostavljen od strane Nevroda, a nastavio da traje kroz većinu nacija ovoga sveta. Ona takođe upozorava protiv duhovnog Vavilona, a to je sila roga iz 7. i 8. glave Danila. Ova sila, kao što smo primetili, je bila odgovorna za blokiranje sistema kanala blagoslova, ona je držala ljude usredsređene na sistem urođene sile koji je u saglasnosti sa zmijinom laži. Ona takođe upozorava protiv pokušavanja da Bogu udovoljimo sa našim delima kako bi pokazali da smo dostojni da dobijemo Njegovo odobravanje zbog onoga što mi činimo za Njega. Zapazite da stih govori o vavilonskom vinu, ovo je zmijina

laž u vezi urođene sile i to je ono što je nacije⁶⁴ učinilo gnevnama. Ilija je razotkrio izraelski lažni sistem bogoslužjenja tako što je učinio da kiša više ne pada i tako što je razotkrio da ovaj sistem uopšte nema sile.

Vest trećeg anđela upozorava protiv sleđenja sistema Novog svetskog poredka koji su uspostavili zemaljski carevi i koji će u poslednjim danima težiti da sačuvaju sistem urođene životne sile i navedu sve da budu poslušni, baš kao što je Navuhodonosor učinio za vreme Vavilona. Početak ove vesti je reč „ako“ što označava da je potrebno da se donese odluka. Ako budete sledili ovaj sistem, desiće se ovo - izaberite sada da sledite Boga.

Kada proučavamo priču o Iliji, vidimo da su ljudi jasno videli ko je pravi Bog zbog vatre sa neba koja je pala na žrtvu. U ovoj poslednjoj bitki između dva sistema, sotona će pokušati da prevari ljude tako što će činiti čuda koja će ih navesti da pomisle da je lažni sistem ustvari pravi. Zapazite:

Otkrivenje 13:13-14 „I učini čudesa velika, i učini da i oganj silazi s neba na zemlju pred ljudima. I vara one koji žive na zemlji znacima, koji joj biše dani da čini pred zveri, govoreći onima što žive na zemlji da načine ikonu zveri koja imade ranu smrtnu i osta živa.“

Mnogima će biti teško da raspoznaju koji je pravi, a koji lažni sistem klanjanja; da uvide razliku između klanjanja Stvoritelju i Njegovoj slici (Njegov Sin) i zveri i njenoj slici (njenoj ikoni). Ali nema potrebe da budemo prevareni, ako pažljivo sledimo biblijske principe vezane za porodicu.

Dakle, vidimo da je trostruka anđeoska vest odraz upravo dela koje je Ilija uradio kada je želeo da se izbori protiv sistema bogoslužjenja urođene sile koji je postojao u njegovom vremenu. Ove vesti:

1. Pozivaju na klanjanje Stvoritelju kroz obnovljenje zapovesti, sistema Svetinje i posebno subote.
2. Pozivaju da se Bogu oda slava, što znači odražavati Njegov karakter. Ovo odražavanje karaktera dolazi kroz obnavljanje sistema porodičnog kanala. „...slava (su) sinovima oci njihovi.“
3. Predstavljaju razotkrivanje vavilonskog lažnog sistema bogoslužjenja i njegovog sistema urođene životne sile.

⁶⁴ Rase ili plemena ljudi

4. Poziv da se donese odluka - „Dokle ćete hramati na obe strane?“

Šta je sa molitvom da kiša ponovo počne da pada? Ovo dolazi u poruci četvrtog anđela koji silno govori o duhovnom padu Vavilona. Ova poruka se čuje sa velikom silom pod vođstvom Duha Božjeg. Ovo izlivanje Duha je simbolički prikazano sa kišom.

Jakov 5:7 „Trpite, dakle, braćo moja, do dolaska Gospodnjeg. Gle, težak čeka plemeniti rod iz zemlje, i rado trpi dok ne primi dažd rani i pozni.“

Ova poruka koja se silno čuje govori o padu Vavilona. Kao što je Vavilon držao ljude kao duhovne zarobljenike sistema urođene sile, ova poruka će prouzrokovati da ljudi budu sa radošću oslobođeni od ovog bezvrednog, pustošnog sistema verovanja, tako da će uzviknuti: „Pade Vavilon, a ja sam sada slobodan.“ Upravo se ovo desilo Mariji Magdaleni kada je izlila skupoceni miris na Isusove noge. Njena radost nije mogla biti suzdržana i ta njena radost je posramila učenike, pogotovo Judu. Uskoro će odjeknuti uzvik slobode po celom svetu kada se ljudi budu vraćali nazad ka Božjem porodičnom sistemu i dobijali svoju vrednost samo od Njega.

25.3. Očevo otkrivenje u plamenu pakla

Pre nego što nastavimo dalje, treba da se pozabavimo sa nekim stihovima iz poslednjeg dela vesti trećeg anđela. Neki ljudi veruju da ovi stihovi uče da će ljudi večno goreti u ognju. Da li je ovo zaista odraz Oca punog ljubavi? Šta ovi stihovi zaista znače? Ajde da još jednom pažljivo pogledamo Otkrivenje 14:10-11.

Otkrivenje 14:10-11 „I on će piti od vina gneva Božijeg, koje je nepomešano utočeno u čašu gneva Njegovog, i biće mučen ognjem i sumporom pred anđelima svetima i pred Jagnjetom. I dim mučenja njihovog izlaziće va vek veka; i neće imati mira dan i noć koji se poklanjaju zveri i ikoni njenoj, i koji primaju žig imena njenog.“

Šta je vino gneva Božjeg nepomešano (ili nerazvodnjeno) utočeno u času gneva Njegovog? Ovo su posledice i kazna za one koji su odbacili Boga i Njegovo porodično carstvo. Možemo pronaći trag u vezi ove čaše posmatrajući kaznu koju je Isus platio za one koji biraju da slede Boga. Zapazite šta Isus govori o ovom iskustvu neposredno pre Svoje smrti:

Matej 20:22 „A Isus odgovarajući reče: Ne znate šta tražite; možete li piti čašu koju ću Ja piti i krstiti se krštenjem kojim se

Ja krstim? Rekoše Mu: Možemo.“

Jovan 18:11 „Onda reče Isus Petru: Zadeni nož u nožnice. Čašu koju mi dade Otac zar da je ne pijem?“

Luka 22:41-42 „I sam odstupi od njih kako se može kamenom dobaciti, i kleknuvši na kolena moljaše se Bogu. Govoreći: Oče! Kad bi hteo da proneseš ovu čašu mimo Mene! Ali ne Moja volja nego Tvoja da bude.“

Čaša o kojoj je Isus govorio je bilo iskustvo razdvajanja od Oca na krstu. Kada je Isus umirao sa gresima sveta na Sebi, umesto da je osećao Očevu radost i ljubav, On je osećao gnev Svoga Oca prema gresima koje je nosio. Osećao je da Ga Otac ostavlja samog. Kada Ga je Očeva prisutnost napustila, On je uzviknuo:

Matej 27:46 „A oko devetog sata povika Isus glasno govoreći: Ili! Ili! Lama savahtani? To jest: Bože Moj! Bože Moj! Zašto si Me ostavio?“

Reč „ostaviti“ znači i „ukloniti se“ ili „napustiti“. U kontekstu svega što smo govorili u vezi kanala blagoslova i Boga kao Izvora života i blagoslova, ovo mora biti najužasavajući mogući događaj. Zapazite pažljivo, najbolniji i najmučniji događaj u carstvu veza je prekidanje veze. Isus nije uzviknuo: „Klinovi i udarci Mi zadaju bol“, On je uzviknuo: „Zašto Me napuštaš?“ Ovo je čaša gneva koju je Isus morao da ispije.

Mučenje onih koji odbacuju Boga je punina shvatanja koga to oni odbacuju i koliko su povredili Svog nebeskog Oca. Bog će im u punini otkriti koliko ih voli i koliko su Mu dragoceni i da će tada morati reći: „Zbogom“. Zapazite kako Biblija opisuje ljubav u Solomonovoj pesmi:

Pesma nad pesmama 8:6 „Metni me kao pečat na srce svoje, kao pečat na mišicu svoju. Jer je ljubav jaka kao smrt, i ljubavna sumnja tvrda kao grob; žar je njen kao žar ognjen, plamen Božji.“

Kada ljubav Božja bude u punini otkrivena onima koji Ga odbacuju, to će biti kao užareno ugljevlje koje će ih peći. Mučenje i agonija će ih navesti da plaču i škrguću zubima:

Matej 8:12 „A sinovi carstva izgnaće se u tamu najkrajnju; onde će biti plač i škrgut zuba.“

Još jedna stvar koja je važna je: ako je Isus platio celokupan dug za greh, a taj dug je bio patnja potpunog razdvajanja od Boga, tada je dug plaćen u

potpunosti. Ako dug predstavlja večno gorenje u paklu tada bi Isus i sada trebao biti u paklu, jer bi to predstavljalo isplaćivanje cene.

Još jedna stvar koju ljudi previde je da život dolazi jedino od Boga i da kada se odvojite od Njega, prestajete da postojite. Zmijina laž navodi ljude da veruju da ljudi mogu živeti večno u plamenu pakla. Nijedna pravedna osoba zdravog razuma ne bi mogla kažnjavati osobu večno zbog kratkog života greha. Ovo bi bilo nepravedno; takvo verovanje pravi od Boga okrutnog tirana sličnog Nevrodu.

Imajte da umu da je Božje carstvo - carstvo veza, tako da će i kazna biti takvog karaktera. Kazna je bol odvajanja od Bića koje najviše voli u univerzumu i krivica odbacivanja takve Osobe.

Istina je da će fizička vatra očistiti Zemlju i učiniti da oni koji odbacuju Boga budu pretvoreni u pepeo, ali ovo nije fokus kazne, već posledica čišćenja Zemlje.

Malahija 4:1 „Jer, gle, ide dan, koji gori kao peć, i svi će ponositi i svi koji rade bezbožno biti strnjika, i upaliće ih dan koji ide, veli Gospod nad vojskama, i neće im ostaviti ni korena ni grane.“

Šta je sa dimom njihovog mučenja koji će se zauvek podizati? Ovo znači da je posledica odvajanja večna. Kao što smo zapazili, nemoguće je živeti odvojen od Boga, tako da ljudi ne mogu da nastave da žive i da budu mučeni. Reč „večno“ u Bibliji znači „sve dok traje“ ili „sve dok se ne završi/izvrši“. Zapazite kako je reč „večno“ upotrebljena u knjizi o Joni:

Jona 2:5-7 „I rekoh: Odbačen sam ispred očiju Tvojih; ali ću još gledati svetu crkvu Tvoju. Optekoše me vode do duše, bezdana me opkoli, sita omota mi se oko glave. Siđoh do krajeva gorskih, prevornice zemaljske nada mnom su doveka; ali Ti izvadi život moj iz jame, Gospode Bože moj.“

Govoreći o sudu nad raznim narodima tokom vremena Izraela, Isaija je zapisao slične reči:

Isaija 34:8-11 „Jer će biti dan osвете Gospodnje, godina plaćanja, da bi se osvetio Sion. I potoci će se njeni pretvoriti u smolu, i prah njen u sumpor, i zemlja će njihova postati smola razgorela. Neće se gasiti ni noću ni danju, doveka će se dizati dim njen, od kolena do kolena ostaće pusta, niko neće prelaziti preko nje doveka. Nego će je naslediti gem i ćuk, sova i gavran naseliće se u njoj, i Gospod će rastegnuti preko nje uže pogibli i

merila pustoši.“

Ako putujete kroz ove zemlje danas, nećete videti vatru koja gori u gradovima i na lokacijama koje su spomenute. Vatra nije bila ugašena tako da je završila svoj posao uništenja, a posledica je trajna. Kada čitamo Bibliju pažljivo, možemo biti zahvalni što Bog nije osvetljivi tiranin kao Nevrod, već Otac ljubavi. Isus je platio cenu razdvajanja za nas kako bi mogli večno živeti sa našim nebeskim Ocem i Njegovim Sinom. Izaberite danas u kom carstvu ćete živeti. Da li ćete sledeti istinskog Boga, Izvor svakog života ili verovati u sotoninu laž, verovati da se život nalazi unutar vas, suočiti se sa mučenjem konačnog razdvajanja i onda prestati da postojite?

Sjedinjavanje porodice - drugi dolazak (Kamen)

Od vremena kada se Hrist vazneo na nebo posle Svog raspeća i vaskrsnuća, Njegovi sledbenici su željno iščekivali Njegov obećani drugi dolazak. Drugi Hristov dolazak je spomenut više od 300 puta u Novom zavetu. Ovo je trenutak koji iščekuju svi Božji sledbenici, jer će prvi put u ljudskoj istoriji cela ljudska porodica biti zajedno i nikada više neće biti razdvojena. Pavle nam kaže da će se Hrist pojaviti po drugi put da uzme Svoju decu.

Jevrejima 9:28 „Tako se i Hristos jednom prinese, da uzme mnogih grehe; a drugom će se javiti bez greha na spasenje onima koji Ga čekaju.“

Isus je govorio o Svom povratku i domu koji priprema za nas:

Jovan 14:1-4 „Da se ne plaši srce vaše, verujte Boga, i Mene verujte. Mnogi su stanovi u kući Oca Mog. A da nije tako, kazao bih vam; idem da vam pripravim mesto. I kad otidem i pripravim vam mesto, opet ću doći, i uzeću vas k sebi da i vi budete gde sam Ja. I kuda Ja idem znate, i put znate.“

Hrist je rekao: „Doći ću ponovo.“ Mi ponekad damo obećanja koja ne možemo održati zbog okolnosti, ali obećanja Isusa Hrista su sigurna - ona ĆE SE ispuniti i ako postoji jedna stvar koja je apsolutno sigurna, to je činjenica da će se Hrist jednoga dana vratiti na ovu Zemlju.

26.1. Način Isusovog povratka

a. Vidljiv događaj

Postoje mnogi ljudi koji veruju u Hristov dolazak, ali mnogi su zbunjeni u vezi toga kako će se to zapravo odigrati. Neki veruju da će Isus doći u tajnosti i privatno, ali zapazite pažljivo šta Biblija kaže:

Dela apostolska 1:9-11 „I ovo rekavši videše oni gde se podiže i odnese Ga oblak iz očiju njihovih. I kad gledahu za Njim gde ide na nebo, gle, dva čoveka stadoše pred njima u belim haljinama, koji i rekoše: Ljudi Galilejci! Šta stojite i gledate na nebo? Ovaj Isus koji se od vas uze na nebo tako će doći kao što videste da ide na nebo.“

Ovo je zapis vaznesenja. Učenici su videli kako se vaznosi, a dvojica čoveka u belom su se pojavila (verovatno su to bili anđeli) i rekli da će se „isti ovaj Isus“ vratiti na isti način. Učenici su videli svojim očima kako se Isus vaznosi. To je bio vidljiv događaj, Njegov povratak neće biti tajan, već vidljiv.

Matej 24:30 „I tada će se pokazati znak Sina čovečijeg na nebu; i tada će proplakati sva plemena na zemlji; i ugledaće Sina čovečijeg gde ide na oblacima nebeskim sa silom i slavom velikom.“

Neće biti vidljiv samo Božjoj vernoj deci, već i onima koji odbacuju Boga. Zapazite pažljivo šta knjiga Otkrivenja kaže:

Otkrivenje 1:7 „Eno, ide s oblacima, i ugledaće Ga svako oko, i koji Ga probodoše; i zaplakaće za Njim sva kolena zemaljska. Da, zaista.“

b. Slavan događaj

Kada Isus bude došao, događaj će biti izuzetno blještav. Nikome neće promaći.

Matej 25:31 „A kad dođe Sin čovečiji u slavi Svojoj i svi sveti anđeli s Njime, onda će sesti na prestolu slave Svoje.“

Biblija govori da je izgled jednog anđela kao sjajnost munje. Da li možete zamisliti sjajnost svih anđela uz sjajnost Oca i Sina? Biće nemoguće ovo ne primetiti, to će biti predivna sjajnost.

c. Događaj koji će promeniti svet

Kada Isus dođe, svet će biti okrenut „naglavačke“.

Otkrivenje 6:14-17 „I nebo se izmaće kao knjiga kad se savije, i svaka gora i ostrvo s mesta svojih pokrenuše se. I carevi zemaljski, i boljari, i bogati, i vojvode, i silni, i svaki rob, i svaki slobodnjak, sakriše se po pećinama i po kamenjacima gorskim; I govoriše gorama i kamenju: Padnite na nas, i sakrijte nas od lica Onog što sedi na prestolu, i od gneva Jagnjetovog. Jer dođe veliki dan gneva Njegovog, i ko može ostati?“

Svako ostrvo i svaka gora će se pomeriti na svojih mesta. Ovo nije tajnovit događaj. Zapazite takođe proročanstvo dato caru Navuhodonosoru:

Danilo 2:44-45 „A u vreme tih careva Bog će nebeski podignuti carstvo koje se do veka neće rasuti, i to se carstvo neće ostaviti drugom narodu; ono će satrti i ukinuti sva ta carstva, a samo

će stajati do veka. Kako si video gde se od gore odvali kamen bez ruku i satre gvožđe, bronzu, kao, srebro i zlato. Bog veliki javi caru šta će biti posle; san je istinit, i tumačenje mu verno.“

Ovo proročanstvo nam jasno kaže da kada Isus bude došao, nijedna zemaljska vlada neće nastaviti da postoji. One će biti slomljene u komadiće, a ženino seme će trijumfovati nad zmijom laži.

26.2. Bog potražuje Svoju vernal decu

Biblija kaže da kada se Isus bude približavao Zemlji povikaće i svi oni koju su zaspali verujući u Isusa će biti vaskrsnuti u život i biti uzeti da se sretnu sa Njim u oblacima.

1. Solunjanima 4:16-17 „Jer će sam Gospod sa zapovešću, sa glasom Arhanđelovim, i s trubom Božjom sići s neba; i mrtvi u Hristu vaskrsnuće najpre; A potom mi živi koji smo ostali, zajedno s njima bićemo uzeti u oblake na susret Gospodu na nebo, i tako ćemo svagda s Gospodom biti.“

Mnogi će provesti u grobovima više hiljada godina, ali će tada verni biti vaskrsnuti u večni život. Neki, koji će živeti za vreme Hristovog povratka, i koji, naravno, nisu iskusili smrt, će biti uzeti u oblake da budu sa Gospodom. Oni će tada imati večni život i nikada neće okusiti smrt, oni će živeti večno sa Ocem i Sinom.

Postoje neki koji veruju da će Isus ponovo doći na zemlju, da će činiti čuda i isceljivati ljude, ali zapazite da Biblija kaže da će pravedni biti uzeti da se susretnu sa Gospodom U OBLACIMA. Na jednom drugom mestu, Isus kaže:

Matej 24:30-31 „I tada će se pokazati znak Sina čovečijeg na nebu; i tada će proplakati sva plemena na zemlji; i ugledaće Sina čovečijeg gde ide na oblacima nebeskim sa silom i slavom velikom. I poslaće anđele Svoje s velikim glasom trubnim; i sabraće izbrane Njegove od četiri vetra, od kraja do kraja nebesa.“

Anđeli sakupljaju Božji narod kao što žetoci sakupljaju dragocenu pšenicu.

26.3. Trajno povezivanje Božje dece sa Izvorom života

Kao što smo rekli nekoliko puta, čovek nema besmrtnan život na ovoj Zemlji. Njegov život je zavisao iz trenutka u trenutak od dara Isusovog života za čoveka. Kada Isus bude došao, kada zmijina laž bude mrtva i više ne bude

ničega da nas odvede od Boga, kanal života će teći ka nama trajno, direktno iz Božjeg prestola. Živećemo večno.

1. Korinćanima 15:51-54 „Evo vam kazujem tajnu: jer svi nećemo pomreti, a svi ćemo se pretvoriti. Ujedanput, u trenuču oka u poslednjoj trubi; jer će zatrubiti i mrtvi će ustati neraspadljivi, i mi ćemo se pretvoriti. Jer ovo raspadljivo treba da se obuče u neraspadljivost, i ovo smrtno da se obuče u besmrtnost. A kad se ovo raspadljivo obuče u neraspadljivost i ovo se smrtno obuče u besmrtnost, onda će se zbiti ona reč što je napisana: Pobjeda proždre smrt.“

Koliko li je ovo predivna misao - živeti večno sa našim predivnim Bogom bez straha od smrti, bez bolesti i bez da gubimo naše voljene. Veze se nikada neće raskinuti, a jedni prema drugima ćemo imati savršenu ljubav i brigu.

Zmijina laž će biti pobeđena, mi ćemo piti slobodno od vode života koja teče od Božjeg nebeskog prestola, a Božji zakon će biti trajno zapečaćen u našim umovima. Zanimljivo je zapaziti da je upravo simbol Izvora života ono što se zapečaćuje u našim umovima kako bi se osiguralo da nikada više ne odlutamo i ne padnemo u teror greha.

Otkrivenje 14:1 „I videh, i gle, Jagnje stajaše na gori sionskoj, i s Njim sto i četrdeset i četiri hiljade, koji imahu ime Oca Njegovog napisano na čelima svojim.“

Očevo ime se zapečaćuje u naše razmišljanje. Uvek ćemo imati na umu da Njemu odajemo čast i slavu, jer nikada nećemo zaboraviti da svaki život teče od Njega.

Življenje u Božjem porodičnom carstvu u poslednjim danima

U prvoj glavi, nakon što smo razmotrili tragičnu situaciju u porodici, rekao sam sledeće:

Koji su to principi koji postoje u društvu, koji dovode do kraha izgradnje porodične riznice uspomena? Šta uzrokuje povećavanje izolovanosti, depresije i broja samoubistava? Mogli bi da ponudimo neke površne odgovore kao na primer: potrebno je da ljudi provode više vremena zajedno. Mogao bih vam dati listu stvari šta treba raditi (a sve to već i znate) koje bi mogle biti veoma korisne u stvaranju vaše porodične riznice, ali čini mi se da bi to bilo kao da vam nudim krpu da pospremite nered umesto da pokažem gde se slavina zavrće. Verujem da su problemi mnogo dublji od samo jednostavne liste stvari koje treba uraditi.

Imali smo veoma iscrpan pogled na to koje su to sile koje dovode do slamanja porodice na deliće. Pošto su ovi principi sada na svom mestu, sada možemo ponuditi neke predloge i putokaze za izgradnju porodične riznice uspomena.

27.1. Veza između muža i žene

Kao što smo jasno pokazali, sve zavisi od ispravnog postavljanja veze između muža i žene u strukturu blagoslova. Ova struktura blagoslova se uspostavlja shvatanjem muža da je njegova uloga da bude glava, da pruža blagoslove i seje seme u domu i shvatanjem žene da je njena uloga, uloga koja je od presudnog značaja, da neguje, da se potčinjava i da crpi te blagoslove. Dakle, kako uvesti ovo u naš svakodnevni život?

a. Muž i otac

Prepoznajte svoju privilegiju i odgovornost da blagosiljate svoju ženu i decu. Imate autoritet sa neba da se molite i izgovarate blagoslove u njihovim životima. Svakodnevno se molite da životi vaše žene i dece budu ispunjeni sa blagoslovima i mirom. Molite se za zaštitu, mudrost i uspeh. Vaš stav i doživljavanje samoga sebe u ovom procesu moljenja su od životnog značaja. Molite se imajući osećanje svrhe; da je ovo presudan deo vaše uloge u domu i da će Bog zaista blagosloviti vašu porodicu.

Imajte na umu moć vaših reči. Vaše reči su moćno seme koje će požnjati žetvu u vašoj ženi i deci.

Priče 18:21 „Smrt je i život u vlasti jeziku, i ko ga miluje, ješće plod njegov.“

Iskoristite svaku priliku da izgovarate reči ohrabrenja svojoj ženi i deci. Vašoj porodici je potrebno da čuje ove reči koje su seme, oni zavise od njih. Izbegavajte iskušenja da uskratite vaš blagoslov kada je vaš autoritet izazvan. Imajte na umu da vaša lična vrednost dolazi od Boga. Učite svoju porodicu biblijskim principima kanala blagoslova i o značajnosti ostajanja u kanalu.

Na kraju svakoga dana, zauzimajte se za svoju decu i molite Gospoda da oprostí greške koje su vaša deca učinila. Ovo je princip vođstva koji je od suštinskog značaja. Vi ste odgovorni za njihovo ponašanje sve dok ne stignu do doba kada postaju odgovorni sami za sebe, morate se zalagati u njihovo ime.

Imajte na umu da vaše porodično carstvo počiva na potčinjeničkom stavu koji vaša žena ima prema vama. Učinite njen život slatkim i radosnim. Učinite svaki napor da pokažete da cenite njen rad u domu i podržavajte je na koje god načine možete. Molite se za svoju ženu i molite se kako da je usmeravate na najbolji način. Imajte na umu da ona ima poverenja da će Bog usmeravati vaše vođstvo i da će biti blagoslovena pod vašim vođstvom. Pomolite se pre nego je zamolite da učini nešto, budite sigurni da je ono što tražite od nje, ono što bi i Bog želeo.

Nemojte vikati ni podizati glas na svoju porodicu u srdžbi. Podizanje glasa ukazuje na to da je kod vas došlo do gubitka identiteta. Reči koje muž i otac izgovori u srdžbi su izuzetno štetne za emocionalno zdravlje vaše porodice. Vaša reč je seme, a reč posejana u srdžbi će požnjati vihor u vašoj deci. Sotona će vas redovno kušati da govorite ljutito i da proklinjete svoju ženu i decu. Ako neprekidno osećate potrebu da to radite, morate proveriti da li zaista pronalazite svoju vrednost u vašem nebeskom Ocu i da li vidite sebe kao vođu vašeg doma.

Možda ste u situaciji u kojoj vaša supruga želi da dominira i želi da vas kontroliše. Umesto da odgovorite na isti način, preuzmite vašu ulogu vođe i molite se da blagoslovi dođu u život vaše žene. Žena koja dominira i kontroliše se zapravo oseća nesigurno. Njoj je potreban blagoslov i da zna da je cenjena kako bi joj to pomoglo da se iscele njene rane koje je možda zadobila

od svoga oca ili zbog vašeg lošeg vođstva u prošlosti. Ovo će zahtevati puno strpljenja i molitava, ali nagrade su vredne toga.

Imajte na umu da je vaša odgovornost da učite svoju porodicu o principima kanala blagoslova. Redovno okupljajte svoju porodicu kako bi ih učili principima koji se nalaze u Bibliji. Učite ih u vezi Boga kao Izvora svakoga života i kako da ostanemo povezani sa tim Izvorom. Učite ih o zmijinoj laži i o opasnostima nezavisnog postupanja.

Držite subotu kao poseban porodičan dan za klanjanje Bogu i prisećanje na sve predivne stvari koje je učinio za vas i vašu porodicu. Subota obezbeđuje redovan podsetnik da svaki život dolazi od Boga i da imamo život jedino kada smo u vezi sa Njim.

Učite svoju porodicu u vezi putovanja kroz Svetinju, od dvorišta do Svetinje nad Svetinjama i o tome da je Bog obećao da će ispisati svoj zaštitnički zakon, 10 zapovesti, u naša srca kako bi trajno bili povezani sa Njim.

Čuvajte svoj dom koliko god je to moguće od filmova, muzike i obrazovnih programa inspirisanih Novim svetskim poredkom koji će potkopati kanal blagoslova. Pazite se TV programa koji urušavaju očevu ulogu vođe.⁶⁵ Imajte na umu sledeće stihove dok procenjujete materijale koji ulaze u vaš dom:

Filibljanima 4:7-8 „I mir Božji, koji prevazilazi svaki um, da sačuva srca vaša i misli vaše u Gospodu Isusu. A dalje, braćo moja, šta je god istinito, šta je god pošteno, šta je god pravedno, šta je god prečisto, šta je god preljubazno, šta je god slavno, i još ako ima koja dobrodetelj, i ako ima koja pohvala, to mislite.“

Da li su stvari koje se gledaju ili čitaju istinite i poštene? Većina izmišljenih programa se ne kvalifikuju kao istiniti. Da li su pravedni, čisti, ljubazni? Koliko puno programa je ispunjeno sa „prljavim“ jezikom, nemoralnim ponašanjem i nasiljem? Važno je imati na umu da čak iako sprečite decu da gledaju ove stvari, ali ih vi budete gledali, duh koji prati ove filmove će ipak proći kroz vas u vašu decu.

U ranim godinama je lako držati ove stvari udaljene, ali dok vaša deca budu rasla, radite sa njima da vide opasnosti, umesto da prosto sprečite da

⁶⁵ Veoma popularan program „Simpsonovi“ je jasan primer ovoga. Otkrićete da većina programa na neki način urušava istinske porodične vrednosti.

imaju pristup stvarima. Kako deca rastu, ona moraju početi donositi svoje odluke, vi ne možete sve odlučiti umesto njih.

Imajte na umu da, kao glava porodice, ako se uključite u svetovne aktivnosti, otvarate vrata da cela vaša porodica bude izložena svetovnom duhu. Imajte na umu da ako gledate materijal koji u sebi ima duh pobune, možete posejati duh pobune u svoju decu. Kada se onda budu bunili protiv vas, to može biti vaša krivica, a ne njihova. Pažljivo raspoznajte značaj vaše uloge kao zaštitnika porodice od spoljašnjih uticaja.

Više iznad svega, ostanite blizu svoga Primera i Gospodara - Isusa Hrista. Ako ostanete povezani sa Njim u molitvi i proučavanju, bićete ispunjeni potrebnom mudrošću, blagodaću i mirom kako bi vodili svoju porodicu. Ako vas posao sprečava da imate dovoljno vremena za molitvu i razmišljanje - nađite drugi posao. Mnogo je bolje izgubiti posao nego izgubiti svoju porodicu. Vaša porodica vam je sve.

b. Žena i majka

Kao što smo rekli više puta ranije, ključ uspeha porodičnog carstva leži u pobožnoj ulozi žene i majke. Ispoljavanje potčinjenosti u domu uspostavlja autoritet njenog muža da blagosilja, a njenoj deci silno pokazuje princip potčinjavanja. Pošto je Bog izvor svakog života, pravilno potčinjavanje je ključ za porodični život.

Uloga supruge i majke je da, i duhovno i fizički, neguje seme svoga suprug. Pametna žena će izvlačiti blagoslove od svoga muža za sebe i za svoju decu.

Najbolji način kako žena može osigurati blagoslov za sebe i svoju decu je da se moli za svoga supruga kako bi mogao pametno i razborito upravljati. Molite se za njega da sprovodi pažljivo razmotrene odluke koje će biti od koristi celoj porodici.

Pametna žena neće osporavati odluke svoga muža ili preuzeti odgovornost da ona ima zadnju reč. Neće težiti da manipuliše sa svojim suprugom suzama, laskavim rečima ili bračnim uslugama. Takvo obmanjivanje i manipulacija će požnjeti žetvu u vašoj deci i naučiti ih da budu lukava u sprovođenju svoje volje.

Ponekad će vam Gospod pokazati stvari koje neće odmah pokazati vašem suprug, baš kao što je Gospod dopustio Reveki da raspozna da je Jakov duhovniji od Isava. Ovo je test da li ćete se moliti za vašeg supruga i sa

potčinjavanjem mu upućivati molbe ili ćete se uzdati u svoje „supeornije znanje“ kako bi dovele do nekih promena, kao što je Reveka učinila uzrokujući da Jakov prevari svoga oca. Rezultat je bio da nikada više nije videla svog sina miljenika.

Kada se potčinjavate svome suprugu, vi se potčinjavate Gospodu, Njega radi. Ako vaš muž nije vernik, iskoristite svaku priliku kako bi uspostavili njegovo vođstvo ispoljavanjem sopstvenog potčinjavanja. Kao što Biblija kaže:

1. Petrova 3:1-6 „A tako i vi žene budite pokorne svojim muževima, da ako koji i ne veruju reči ženskim življenjem bez reči da se dobiju, kad vide čisto življenje vaše sa strahom; Vaša lepota da ne bude spolja u pletenju kose, i u udaranju zlata, i oblačenju haljina; Nego u tajnom čoveku srca, u jednakosti krotkog i tihog duha, što je pred Bogom mnogoceno. Jer se tako nekad ukrašavahu i svete žene, koje se uzdahu u Boga i pokoravahu se svojim muževima. Kao što Sara slušaše Avrama, i zvaše ga gospodarem; koje ste vi kćeri postale, ako činite dobro, i ne bojite se nikakvog straha.“

Imajte na umu da potčinjavanje nije pasivan proces, da treba, prosto, da činite šta god muž kaže, to je aktivan proces upućivanja molitava za mudrost svoga muža, upućivanja molbi njemu u vezi stvari koje su vam važne. Tražite njegov savet i vođstvo u stvarima i uzdajte se da će Gospod dati vašem mužu mudrost kako bi vas vodio. Ako vaš muž traži da prekršite Božje zapovesti, nežno mu apelujte da su vam ove zapovesti veoma važne i da kada traži od vas da ih kršite, on traži da radite suprotno svojoj savesti i pitajte ga da li je to zaista šta on želi? Ako on ne popusti, tada morate tihim glasom čvrsto reći da to ne možete uraditi i moliti se da to ne traži od vas. Nemojte ga izazivati, nemojte vikati na njega niti pokušavati da izmanipulišete sa njime tako da promeni svoje mišljenje. Imajte poverenja u Boga da neće dopustiti da budete iskušani više nego što možete podneti.

Nemojte drugima govoriti loše o svome mužu ni pod kakvim okolnostima. Nemojte ga kritikovati ni omalovažavati, jer je ovo najsigurnija staza kako da navučete na sebe svoju propast. Ako postoje problemi, upućujte apele svome mužu, a i više od toga, upućujte apele vođama vaše crkve ili porodične zajednice da pomognu - ne radi osвете, već mira.

Ako vaš muž ne preuzima svoju sveštenu dužnost da vodi porodicu što se tiče duhovnih stvari, nemojte vi automatski preuzeti ovu ulogu. Tražite od vašeg muža dopuštenje da popunite njegovu ulogu, ako on oseća da to ne

može raditi, a nastavite da se molite da ponovo preuzme ili otpočne biti u toj ulozi što pre moguće.

Vi ste kraljica svoga doma i možete puno toga učiniti da bi od doma napravili predivno mesto. Zahvaljujući darovima gostoprimstva, možete od svoga doma načiniti mesto u kome će vaš muž, deca i prijatelji voleti da budu. Budite što vedriji u svome poslu i imajte na umu da urednost vašeg doma, iako je važna, nije važnija od bliskosti u vašim porodičnim vezama - dom je stvoren čoveka radi, a ne čovek doma radi.

Tražite mudrost od Gospoda, i kroz vašeg supruga, kako bi učili svoju decu, posebno u ranim godinama. Vaša je privilegija da postavite nijansu i podlogu njihovih karaktera. Utisnite im značajnost zapovesti, kanala blagoslova i potrebe da poštuju svoga oca i odaju mu čast. Kao što Biblija kaže:

Titu 2:3-5 „Staricama, takođe, da žive kao što se pristoji svetima, da ne budu opadljive, da se ne predaju vrlo vinu, da uče dobru, da uče mlade da ljube muževe, da ljube decu, da budu poštene, čiste, dobre domaćice, blage, pokorne svojim muževima, da se ne huli na reč Božiju.“

Postoji poseban posao koji treba da se obavi, da majke obave sa svojim ćerkama, a duhovne žene sa mladim ženama u crkvi, a to je očuvanje principa porodičnog carstva o biblijskom potčinjavanju. Porodično carstvo zavisi od ovih učenja, a vi se nalazite na najboljem mestu da ovo carstvo održite aktivnim. Ovo je razlog zašto je Otac poslao Svoga Sina, kao glavni primer, da spase porodično carstvo, jer niko ne zna bolje ove principe potčinjavanja od Sina Božjeg.

U ovom modernom dobu, kada svet teži da obuči mlade žene da budu nezavisne i da uopšte ne budu pokorne, vi imate svetu dužnost da vaspitavate mlade žene da se suprotstavljaju sotoninim planovima za Novi svetski poredak. Mnogo toga zavisi od ovog dela od životnog značaja, dela obučavanja mladih žena. Kao što univerzum potpuno zavisi od Isusovog potčinjavanja Ocu, tako naše porodice zavise od razvijanja mladih pametnih žena koje razumeju snagu potčinjavanja za porodično carstvo.

Više iznad svega, pažljivo gledajte svoga Spasitelja i proučavajte Njegov primer potčinjavanja. Vi ste, u mnogim aspektima, stvorene po Njegovom obliću i imate radost da silno otkrivete Njegov karakter svetu.

27.2. Posebni trenuci i događaji za blagosiljanje

Najveća radost i odgovornost roditelja je da podignu srećnu, pametnu i produktivnu decu. Uspeh porodičnog carstva zavisi od blagoslovenog semena koje je posađeno u srca vaše dece od strane oca i negovano od strane majke. Ovo delo može biti sprovedeno dan po dan, ali postoji određeni broj posebnih trenutaka kada može biti sprovedena formalna svečanost (ili proslava) sa blagosiljanjem kako bi se zapečatilo blagosloveno seme u srcima vaše dece.

a. Začecé i trudnoća

Iako dete još uvek nije rođeno, kanal blagoslova je veoma aktivan. Vaš stav prema vašem nerođenom detetu seje temelje emocionalne stabilnosti tog deteta. I muž i žena treba da se zajedno zahvaljuju Bogu za nerođeno dete, čak iako je to dete „nepredviđen slučaj“ sa njihove strane, ono nije nepredviđen slučaj i sa Božje strane. Prvi blagoslov je imati stav radosti zbog deteta i da ga želite. Bilo bi dobro imati posebnu proslavu tog događaja koji možete snimati ili slikati kako bi pokazali deci kada porastu vaše uzbuđenje zbog njihovog začecá i rasta u utrobi.

b. Rođenje

Rođenje deteta je najradosniji događaj. Nemojte padati u iskušenje da priželjkujete ili dečaka ili devojčicu. Prihvatite detetov pol kao Božji dar za vas. Bilo koji nagoveštaj razočarenja će odmah poteći kroz kanal u emocionalnu memoriju i to će ih prokleti.

Što ranije bude moguće organizujte posebnu svečanost posvećenja kako bi se zavetovali da ćete vaspitavati to dete po principima Božjeg porodičnog carstva. Možete ovo organizovati u crkvi ili društvenoj zajednici ili, prosto, sa vašom širom porodicom.

c. Prve godine detinjstva

Obezbedite svome detetu puno ljubavi i privrženosti, obezbedite najbolje što možete da domaće okruženje bude oslobođeno od sukoba i neslaganja. Tokom ovih godina, dete će testirati vašu rešenost da se izvrše vaše zapovesti. Nemojte vikati na dete ili mu pretiti, takvo ponašanje dolazi kada postoji nedostatak spoznaje ko ste. Smireno i odlučno pokažite dužnosti vašeg deteta i postarajte se da ih sprovede. Ponekad će ovo oduzeti više vremena nego što ste voljni pružiti, ali ovo je od životnog značaja. Imajte na umu da kada je vaše dete sporo da posluša ili odbija da posluša, sotona je

aktivan radeći na tome da zarobi njegovu volju. Umesto da grдите svoju decu, neprekidno se molite da Bog učini da njihova volja bude slobodna kako bi mogli poslušati vaše naredbe. U nekim slučajevima, sotona će pokušati da upotrebi strah u srcima vaše dece da bi ih naveo da vas ne poslušaju - često je ovo slučaj što se tiče jedenja određene hrane. Opet, u nekim slučajevima, dete nema želju da vas ne posluš, već ga je strah, zahvaljujući sotonu, zarobio i učinio da mu bude teško da vas posluš. Strpljivo vodite svoju decu u molitvama u vezi tih strahova i hrabrite ih da imaju poverenja u Boga.

Tokom ovih godina, jutarnja i večernja bogoslužjenja su odlično vreme za blagosiljanje. Predlažem da svake subote uveče, kada imate verski program u domu, da kao očevi dovedete svoju decu ka sebi, stavite ruke na njih i blagoslovite ih. Kažite im da su posebni, da ih volite i da ih Bog voli. Ovi događaji će pomoći da se zapečati seme blagoslova u vašoj deci.

d. Adolescencija

Početak adolescencije ili tinejdžerskih godina je izuzetno značajno vreme. Ono ukazuje na prelazak iz detinjstva u zrelo doba. Tokom ovog perioda dete će početi da se fizički menja u muškarca ili ženu. Takođe negde oko ovog perioda, dete će tražiti posebna potvrđivanja u vezi svog identiteta, svrhe i sudbine. Tokom ovih godina uloga oca postaje izuzetno važna. Setite se biblijskog stiha koji kaže:

Priče 17:6 „Venac su starcima unuci, a slava sinovima oci njihovi.“

Kada dete počne da ulazi u tinejdžerske godina predlažem da održavate posebne proslave odobravanja ili priznanja za dete u prisutnosti porodice i prijatelja; nešto kao potvrđivanje ili Bar Micva svečanost. Deo proslave koji je od ključnog značaja je očevo izjavljivanje ljubavi i uvažavanja pred okupljenim ljudima. Ovo će čvrsto usaditi seme Božjeg porodičnog carstva i pomoći da se deca sačuvaju od mnogih opasnosti sa kojima se susreću tinejdžeri u svojoj težnji da se utvrde kao odrasli.

e. Odraslo doba

Dete će dostići odraslo doba negde između 18-21. godine, ali ovo varira u zavisnosti od deteta. Mnoge kulture prepoznaju potrebu da se proslavi nešto kao što je 21. rođendan. Otac može opet odigrati ključnu ulogu u takvim proslavama i pustiti svoga sina ili ćerku da pređe u odraslo doba. Kada nam naš otac kaže da smo sada muškarac ili žena, izuzetno je značajno i bilo bi pametno tada održati takvu proslavu.

f. Brak

Nastavljanje trajanja porodičnog carstva u potpunosti zavisi od izbora pravog partnera za brak za vaše dete. Ako ste bili marljivi u tome da blagosiljate svoje dete i učite ga principima vođstva i potčinjavanja, postoji veća verovatnoća da će ono izabrati partnera koji takođe ima ove vrednosti. Usrdno se molite za svoju decu da naprave pametne odluke, molite se kako bi od vas tražili savet u vezi partnera. Izbegnite da nametate svoje mišljenje u vezi životnog partnera, a kada naprave izbor budite pažljivi da njihov izbor potencijalnog saputnika ne kritikujete oštro.

Kada vaše dete donese odluku da uđe u brak i, nakon savetovanja i molitava, odluči da to sprovede, podržite odluku vašeg deteta, nemojte ih podcenjivati, jer bi ovo moglo uništiti brak na samom početku.

Težite da se zbližite sa supružnikom svoga deteta, poželite mu dobrodošlicu u vašu porodicu i držite svoja vrata otvorena za tu osobu. Dan venčanja bi trebao biti izuzetno radostan događaj. Potrebno je puno molitava i truda da tako i bude. Blagoslovite svoje dete pošto se uda ili oženi, jer bez vašeg blagoslova, njihov brak će prolaziti kroz borbe. Čak i ako osećate da postoje problemi, ako ih prokunete to će samo dovesti do pobune, nakon što su već doneli odluku, i udaljiće se od vas. Radite sve što možete kako bi održali kanale blagoslova otvorenima, jer je vašem detetu još uvek potreban vaš blagoslov i kada već ima svoju decu.

g. Unuci

Baka i deda imaju svoju ulogu u blagosiljanju. Setite se da su kruna starcima njihovi unuci. Ako ste bliski sa svojim sinom ili ćerkom, oni će doći da vas pitaju za savet o tome kako da postupaju sa svojim detetom u određenoj situaciji. Pošto su naša deca slična nama, baba i deda imaju posebne uvide o karakternim osobinama unuka. Izbegavajte da dajete savete u vezi vas-pitavanja dece kada ih ne traže od vas. U svakoj prilici blagosiljajte svoje unuke i ohrabrujte ih u duhovnim stvarima. Unuci mogu biti velik blagoslov svojoj babi i dedi, a provođenje vremena sa unucima koje volite može biti najveći blagoslov.

27.3. Život na selu

Setićete se da smo napravili nekoliko uporedaba između Avramove i Nevrodove filozofije. Evo tabele još jednom:

Avram	Nevrod
	
1. Porodična struktura (1. Mojsijeva 18:19)	1. Diktator/tiranin - pojedinac (1. Mojsijeva 10:10)
2. Nomadski ruralni stanovnici (Jevrejima 11:8-10)	2. Graditelji i branitelji gradova (1. Mojsijeva 11:4)
3. Identitet kroz roditeljski blagoslov (1. Moj. 12:2)	3. Identitet kroz renome (1. Mojsijeva 11:4)
4. Držanje subote i zapovesti (1. Moj. 26:5)	4. Slušanje ličnih želja (Rimlj. 1:21-32)
5. Verovanje u smrt i vaskrsenje (Jev. 11:17-19)	5. Verovanje u besmrtnost duše (1. Mojsijeva 3:4)
6. Ponizni Spasitelj koji obnavlja život, zaklano jagnje nam ovo otkriva (Jovan 11:25)	6. Spasitelj je ponosni osloboditelj i onaj koji pokorava, osnažen Suncem i obožavanjem prirode
7. Usredsređenost u obožavanju je na nevidljivom	7. Usredsređenost u obožavanju je na vidljivom

Jedna od stvari koje smo zapazili je da porodično carstvo najbolje funkcioniše u ruralnoj sredini, okruženo Božjom tvorevinom. Kain je prvi počeo da zida gradove, a onda je Nevrod proširio ove principe. Gradovi su obično puni kriminala, nasilja i mnoštva ljudi koji vole zadovoljstva i samougađanje. Gradovi nisu mesto da se deca vaspitavaju u okviru porodičnog carstva. Biblija nam kaže: „Utolite (eng. budite mirni) i poznajte da sam Ja Bog“. Teško je biti miran kada živite u užurbanom gradu.

Kada ste okruženi drvećem, brežuljcima, planinama i rekama, neprekidno ste podsećani na Božji sistem kanala blagoslova. Umesto da od čoveka zavisite što se tiče vode, zavisite od kiše sa neba. Vaša deca će biti bliže prirodi i naučiće da cene stvari iz prirode. Ako ne živite u seoskoj sredini, ohrabrujem vas da se molite u vezi selidbe, da se preselite čim to bude razumno moguće, ali ne treba biti u potpunosti izolovan od ljudi, življenje blizu manjeg grada bi bilo bolje. Dok se budete molili, neka vam Bog podari mudrost u ovim stvarima, u vašoj težnji da izgradite porodično carstvo.

27.4. Riznica porodičnih uspomena

Kada budete uz molitvu težili da primenite principe iznete u ovoj knjizi, imam poverenja i nadu da ćete izgraditi veliku riznicu uspomena za vas i vašu decu. Jednu stvar koju imam na umu kao otac je da sa kamerom snimam posebne porodične događaje u našim životima i da ih puštam svojoj porodici u značajnim trenucima kao npr. oko perioda praznika na kraju godine.

Redovno na svom kompjuteru imam namešteno da se slike smenjuju kao „screen saver“ (prim. prev. zaštita ekrana) i često vidim svoju ženu i decu kako se zaustave i gledaju slike. Dobro je podsetiti se na srećne trenutke koje smo proveli zajedno tokom godina. Vaša deca će pamtiti ove uspomene i one će ih zaštititi od strašne tragedije koja se desila mladom čoveku iz 1. glave knjige. One će ih takođe zaštititi od potrebe za mnogim porocima i pobune u koju mladi ljudi danas upadaju dok se suočavaju sa prokletstvima koja su u njihove živote ušla zahvaljujući zmijinoj laži o urođenoj sili.

Želim da se molim za vašu porodicu da bude blagoslovena i radosna i da odoleva sotoninim napadima kroz globalnu elitu. Ohrabrujem vas da izvršujete svoj deo u držanju Božjih zapovesti i vere Isusove. Takođe iščekujem vreme kada ćemo svi mi, kao deca Božja, stajati oko Njegovog prestola i klanjati Mu se, Onome ko je Izvor svakog blagoslova.

Dodatak A

Pravila tumačenja Vilijama Milera

(sa potpunim biblijskim stihovima)

Iz „Memoara Vilijama Milera“ od Silvestera Blisa 1853, str. 70-72.

Pogledati takođe „Pregled i glasnik“ 16. mart 1868.

„Da bi mogli nastaviti inteligentno... Daću pasus ili dva iz Milerovih pravila tumačenja, koja su od suštinskog značaja za svakog razumnog tumača Reči Božje“

Džejms Vajt - „Pregled i glasnik“ 16. septembar 1951.

U proučavanju Biblije, otkrio sam da su mi sledeća pravila od velike pomoći i sada ih javno objavljujem zbog jedne posebne molbe. Svako pravilo treba dobro proučiti zajedno sa referencama iz Biblije, ako onaj ko proučava Bibliji želi da mu ona budu od ikakve pomoći.

I PRAVILO

Svaka reč mora imati svoje odgovarajuće značenje u vezi predmeta o kojem Biblija govori.

DOKAZ

Matej 5:18 „Jer vam zaista kažem: dokle nebo i zemlja stoji, neće nestati ni najmanje slove ili jedna titla iz zakona dok se sve ne izvrši.“

II PRAVILO

Celokupno Pismo je neophodno i može se razumeti marljivom primenom i proučavanjem.

DOKAZ

2. Timotiju 3:15-17, „I budući da iz malena umeš sveta pisma, koja te mogu umudriti na spasenje u Hristu Isusu. Sve je pismo od Boga dano, i korisno za učenje, za karanje, za popravljavanje, za poučavanje u pravdi, da bude savršen čovek Božji, za svako dobro delo pripravljen.“

III PRAVILO

Ništa od svega što je otkriveno u Pismu ne može biti i neće biti sakriveno od onih koji traže u veri, ne kolebajući se.

DOKAZI

5. Mojsijeva 29:29 „Šta je tajno ono je Gospoda Boga našeg, a javno je naše i sinova naših doveka, da bismo izvršavali sve reči ovog zakona.“

Matej 10:26-27 „Ne bojte ih se dakle; jer nema ništa sakriveno što se neće otkriti, ni tajno što se neće doznati. Šta vam govorim u tami, kazujte na vidiku; i šta vam se šapće na uši, propovedajte s krovova.“

1. Korinćanima 2:10 „A nama je Bog otkrio Duhom Svojim; jer Duh sve ispituje, i dubine Božije.“

Filibljanima 3:15 „Koji smo god dakle savršeni ovako da mislimo; ako li šta drugo mislite, i ovo će vam Bog otkriti.“

Isaija 45:11 „Ovako veli Gospod Svetac Izrailjev i Tvorac njegov: Pitajte Me šta će biti; za sinove Moje i za delo ruku Mojih naređujte Mi.“

Matej 21:22 „I sve što uzištete u molitvi verujući, dobićete.“

Jovan 14:13 „I šta god zaištete u Oca u ime Moje, ono ću vam učiniti, da se proslavi Otac u Sinu.“

Jakov 1:5-6 „Ako li kome od vas nedostaje premudrosti, neka ište u Boga koji daje svakome bez razlike i ne kori nikoga, i daće mu se; Ali neka ište s verom, ne sumnjajući ništa; jer koji se sumnja on je kao morski valovi, koje vetrovi podižu i razmeću.“

1. Jovanova 5:13-15 „Ovo pisah vama koji verujete u ime Sina Božijeg, da znate da imate život večni i da verujete u ime Sina Božijeg. I ovo je sloboda koju imamo k Njemu da ako šta molimo po volji Njegovoj posluša nas. I kad znamo da nas sluša šta god molimo, znamo da će nam dati šta tražimo od Njega.“

IV PRAVILO

Da bi se razumelo učenje, sakupite sve tekstove Pisma u vezi teme koju želite da znate; tada, neka svaka reč ima svoj odgovarajući uticaj; i ako možete da oformite svoju teoriju bez protivrečnosti, tada ne možete biti u zabludi.

DOKAZ

Isaija 28:7-29 „Ali se i oni zanose od vina, i posrću od silovitog pića: sveštenik i prorok zanose se od silovitog pića, osvojilo ih je vino, posrću od silovitog pića, zanose se u prorokovanju, spotiču se u suđenju. Jer su svi stolovi puni

bljuvotine i nečistoće, nema mesta čistog. Koga će učiti mudrosti, i koga će uputiti da razume nauku? Decu, kojoj se ne daje više mleko, koja su odbijena od sise? Jer zapovest po zapovest, zapovest po zapovest, pravilo po pravilo, pravilo po pravilo, ovde malo, onde malo davaše se. Zato će nerazumljivom besedom i tuđim jezikom govoriti tom narodu; Jer im reče: Ovo je počinak, ostavite umornog da počine; ovo je odmor; ali ne hteše poslušati. I biće im reč Gospodnja, zapovest po zapovest, zapovest po zapovest, pravilo po pravilo, pravilo po pravilo, malo ovde, malo onde, da idu i padaju nauznako i razbiju se, i da se zapletu u zamke i uhvate. Zato slušajte reč Gospodnju, ljudi podsmevači, koji vladate narodom što je u Jerusalimu. Što rekoste: Uhvatismo veru sa smrću, i ugovorismo s grobom; kad zađe bič kao povodanj, neće nas dohvatiti, jer od laži načinismo sebi utočište, i za prevaru zaklonismo se; Zato ovako veli Gospod Gospod: Evo, Ja mećem u Sionu kamen, kamen izabran, kamen od ugla, skupocen, temelj tvrd; ko veruje neće se plašiti. I izvršiću sud po pravilu i pravdu po merilima; i grad će potrti lažno utočište i voda će potopiti zaklon. I vera vaša sa smrću uništiće se, i ugovor vaš s grobom neće ostati, a kad zađe bič kao povodanj, potlačićće vas. Čim zađe, odneće vas, jer će zalaziti svako jutro, danju i noću, i kad se čuje vika, biće sam strah. Jer će odar biti kratak da se čovek ne može pružiti, i pokrivač uzak da se ne može umotati. Jer će Gospod ustati kao na gori Ferasimu, razgneviće se kao u dolu gavaonskom, da učini delo Svoje, neobično delo Svoje, da svrši posao Svoj, neobičan posao Svoj. Nemojte se dakle više podsmevati da ne postanu jači okovi vaši, jer čuh od Gospoda Gospoda nad vojskama pogibao određenu svoj zemlji. Slušajte, i čujte glas moj, pazite i čujte besedu moju. Ore li orač svaki dan da poseje? Ili brazdi i povlači njivu svoju? Kad poravni odozgo, ne seje li grahor i kim? I ne meće li pšenicu na najbolje mesto, i ječam na zgodno mesto, i krupnik na njegovo mesto? I Bog ga njegov uči i upućuje kako će raditi. Jer se grahor ne vrše branom, niti se točak kolski obrće po kimu, nego se cepom mlati grahor i kim prutom. Pšenica se vrše, ali neće jednako vreći niti će je satrti točkom kolskim na zupcima razdrobiti. I to dolazi od Gospoda nad vojskama, koji je divan u savetu, velik u mudrosti.“

Isaija 25:8 „Uništiće smrt zauvek, i utrće Gospod Gospod suze sa svakog lica, i sramotu naroda svog ukinuće sa sve zemlje; jer Gospod reče.“

Priče 19:27 „Nemoj, sine, slušati nauke koja odvodi od reči razumnih.“

Luka 24: 27,44-45 „I počevši od Mojsija i od svih proroka kazivaše im šta je za Njega u svemu pismu... I reče im: Ovo su reči koje sam vam govorio još dok sam bio s vama, da sve treba da se svrši šta je za Mene napisano u zakonu

Mojsijevom i u prorocima i u psalmima. Tada im otvori um da razumeju pismo.“

Rimljanima 16:26 „A sad se javila i obznanila kroz pisma proročka, po zapovesti večnog Boga, za poslušanje vere među svima neznabošcima.“

Jakov 5:19 „Braćo! Ako ko od vas zađe s puta istine, i obrati ga ko...”

2. Petrova 1:19-20 „I imamo najpouzdaniju proročku reč, i dobro činite što pazite na nju, kao na videlo koje svetli u tamnom mestu, dokle dan ne osvane i danica se ne rodi u srcima vašim. I ovo znajte najpre da nijedno proroštvo književno ne biva po svom kazivanju.“

V PRAVILO

Pismo mora samo sebe tumačiti, jer je ono samo sebi pravilo. Ako zavisim od objašnjenja učitelja, a on tek pretpostavlja značenje ili želi da ga prihvati samo u sklopu sopstvenog verovanja ili da se načini mudar, tada je njegova pretpostavka, želja, verovanje ili mudrost moje pravilo, a ne Biblija.

DOKAZI

Psalam 19:7-11 „Zakon je Gospodnji savršen, krepí dušu; svedočanstvo je Gospodnje verno, daje mudrost neveštome. Naredbe su Gospodnje pravedne, vesele srce. Zapovest je Gospodnja svetla, prosvetljuje oči. Strah je Gospodnji čist, ostaje doveká. Sudovi su Njegovi istiniti, pravedni svikoliki. Bolji su od zlata i dragog kamenja, slađi od meda koji teče iz saća. I slugu Tvog oni su prosvetlili; ko ih drži ima veliku platu.“

Psalam 119:97-105 „Kako ljubim zakon Tvoj! Sav dan mislim o njemu. Zapovest Tvoja čini me mudrijeg od neprijatelja mojih; jer je sa mnom uvek. Razumniji postah od svih učitelja svojih; jer razmišljam o Tvojim otkrivenjima. Mudriji sam od staraca; jer zapovesti Tvoje čuvam. Od svakog zlog puta zaustavljam noge svoje, da bih čuvao reč Tvoju. Od naredaba Tvojih ne odstupam; jer si me Ti naučio. Kako su slatke jeziku mom reči Tvoje, slađe od meda ustima mojim! Od zapovesti Tvojih postadoh razuman; toga radi mrzim na svaki put lažni. Reč je Tvoja žižak nozi mojoj, i videlo stazi mojoj.“

Matej 23:8-10 „A vi se ne zovite Ravi; jer je u vas jedan Ravi Hristos, a vi ste svi braća. I ocem ne zovite nikoga na zemlji; jer je u vas jedan Otac koji je na nebesima. Niti se zovite učitelji; jer je u vas jedan učitelj Hristos.“

1. Korinćanima 2:12-16 „A mi ne primismo duha ovog sveta, nego Duha koji je iz Boga, da znamo šta nam je darovano od Boga; Koje i govorimo ne rečima

što je naučila čovečija premudrost, nego šta uči Duh Sveti; i duhovne stvari duhovno radimo. A telesni čovek ne razume šta je od Duha Božijeg; jer mu se čini ludost i ne može da razume, jer treba duhovno da se razgleda. Duhovni pak sve razgleda, a njega samog niko ne razgleda. Jer ko pozna um Gospodnji da Ga pouči? A mi um Hristov imamo.“

Jezekilj 34:18-19 „Malo li vam je što pasete na dobroj paši, nego ostatak paše svoje gazite nogama svojim? I što pijete bistru vodu, nego ostatak mutite nogama svojim? A Moje ovce pasu što vi nogama svojim izgazite, i piju što vi zamutite nogama svojim.“

Luka 11:52 „Teško vama zakonici što uzeste ključ od znanja: sami ne uđoste, a koji hteše da uđu, zabraniste im.“

Malahija 2:7-8 „Jer usne sveštenikove treba da čuvaju znanje i zakon da se traži iz njegovih usta, jer je anđeo Gospoda nad vojskama. Ali vi zađoste s puta, i učiniste te se mnogi spotakoše o zakon, pokvariste zavet Levijev, veli Gospod nad vojskama.“

VI PRAVILO

Bog je otkrio buduće događaje kroz vizije, figurativne izraze, i parabole (poređenja); na ovaj način se često iznova otkrivaju iste stvari sa različitim vizijama ili različitim figurativnim izrazima i parabolama. Ako želite da ih razumete, morate ih kombinovati, vezujući sve u celinu.

DOKAZI

Psalam 89:19 „Tada si govorio u utvari vernima svojim, i rekao: "Poslah pomoć junaku, uzvisih izbranog svog iz naroda.“

Osija 12:11 „I govorću preko proroka, i umnožiću utvare, i davaću priču preko proroka.“

Avakum 2:2 „I odgovori mi Gospod i reče: Piši utvaru, i da bude razgovetno na pločama da se lako čita.“

Dela apostolska 2:17 „I biće u poslednje dane, govori Gospod, izliću od Duha Svog na svako telo, i proreći će sinovi vaši i kćeri vaše, i mladići vaši videće utvare i starci vaši sniće snove.“

1. Korinćanima 10:6 „A ovo biše ugledi nama, da mi ne želimo zala, kao i oni što želeše.“

Jevrejima 9:9,24 „Koja ostade prilika za sadašnje vreme, u koje se prinose dari i žrtve, i ne mogu da se svrše po savesti... Jer Hristos ne uđe u rukotvorenu svetinju, koja je prilika prave, nego u samo nebo, da se pokaže sad pred licem Božijim za nas.“

Psalam 78:2 „Otvaram za priču usta svoja, kazaću stare pripovetke.“

Matej 13:13, 34 „Zato im govorim u pričama, jer gledajući ne vide, i čujući ne čuju niti razumeju... Sve ovo u pričama govori Isus ljudima, i bez priče ništa ne govoraše im.“

1. Mojsijeva 41:1-32 „A posle dve godine dana usni faraon, a on stoji na jednoj reci. I gle, iz reke izađe sedam krava lepih i debelih, i stadoše pasti po obali. I gle, iza njih izađe iz reke sedam drugih krava, ružnih i mršavih, i stadoše pored onih krava na obali. I ove krave ružne i mršave pojedose onih sedam krava lepih i debelih. U tom se probudi faraon. Pa opet zaspav usni drugom, a to sedam klasova izraste iz jednog stabla jedrih i lepih; A iza njih isklja sedam klasova malih i šturih; Pa ovi klasovi mali pojedose onih sedam velikih i jedrih. U tom se probudi faraon i vide da je san. I kad bi ujutru, on se zabrinu u duhu, i poslavši sazva sve gatare misirske i sve mudrace, i pripovedi im šta je snio; ali niko ne može kazati faraonu šta znači. Tada progovori starešina nad peharnicima faraonu i reče: Danas se opomenuh greha svog. Kad se faraon rasrdi na slugе svoje i baci u tamnicu u kući zapovednika stražarskog mene i starešinu nad hlebarima, usnismo jednu noć ja i on, svaki za sebe po značenju sna svog usnismo. A onde beše s nama momče Jevrejče, sluga zapovednika stražarskog, i mi mu pripovedismo sne, a on nam kaza šta čiji san znači. I zbi se kako nam kaza: mene povrati faraon u službu, a onog obesi. Tada faraon posla po Josifa, i brže ga izvedose iz tamnice, a on se obrija i preobuče se, te izađe pred faraona. A faraon reče Josifu: Usnih san, pa mi niko ne ume da kaže šta znači; a za tebe čujem da umeš kazivati sne. A Josif odgovori faraonu i reče: To nije u mojoj vlasti, Bog će javiti dobro faraonu. I reče faraon Josifu: Usnih, a ja stojim kraj reke na obali. I gle, iz reke izađe sedam krava debelih i lepih, te stadoše pasti po obali. I gle, iza njih izađe sedam drugih krava rđavih, i vrlo ružnih i mršavih, kakvih nisam video u celoj zemlji misirskoj. I ove krave mršave i ružne pojedose onih sedam debelih, i kad im biše u trbuhu, ne poznašase se da su im u trbuhu, nego opet behu onako ružne kao pre. U tom se probudih. Pa opet usnih, a to sedam klasova izraste iz jednog stabla jedrih i lepih; A iza njih isklja sedam malih, tankih i šturih. I ovi tanki klasovi proždreše onih sedam lepih. I ovo pripovedih gatarima, ali mi ni jedan ne zna kazati šta znači. A Josif reče faraonu: Oba su sna

faraonova jednaka; Bog javlja faraonu šta je naumio. Sedam lepih krava jesu sedam godina, i sedam lepih klasova jesu sedam godina; oba su sna jednaka. A sedam krava mršavih i ružnih, što izađoše iza onih, jesu sedam godina; i sedam klasova sitnih i šturih biće sedam godina gladnih. To je što rekoš faraonu: Bog kaže faraonu šta je naumio. Evo doći će sedam godina vrlo rodnih svoj zemlji misirskoj. A iza njih nastaće sedam gladnih godina, gde će se zaboraviti sve obilje u zemlji misirskoj, jer će glad satrti zemlju, te se neće znati to obilje u zemlji od gladi potonje, jer će biti vrlo velika. A što je dva puta uzastopce faraon snio, to je zato što je zacelo Bog tako naumio, i na skoro će to učiniti Bog.“

2,7, 8 glava Danila (Slika, nečiste zveri, čiste zveri)

Dela 10:9-16 „A sutradan kad oni idahu putem i približiše se ka gradu, iziđe Petar u gornju sobu da se pomoli Bogu u šesti sat. I ogladne, i htjede da jede; a kad mu oni gotovljahu, dođe izvan sebe, i vide nebo otvoreno i sud nekakav gde silazi na njega, kao veliko platno, zavezan na četiri rogla i spušta se na zemlju; U kome behu sva četvoronožna na zemlji, i zverinje i bubine i ptice nebeske. I postade glas k njemu: Ustani, Petre! Pokolji i pojedi. A Petar reče: Nipošto, Gospode! Jer nikad ne jedoh šta pogano ili nečisto. I gle, glas opet k njemu drugom: Šta je Bog očistio ti ne pogani. I ovo bi triput, i sud se opet uze na nebo.“

VII PRAVILO

Vizije se uvek spominju kao takve.

DOKAZ

2. Korinćanima 12:1 „Ali mi se ne pomaže hvaliti, jer ću doći na viđenja i otkrivenja Gospodnja.“

VIII PRAVILO

Figurativni izrazi uvek imaju figurativno značenje, i često se koriste u proroštvu da predstave budućnost, vremena i događaje – kao što gore označavaju vlast; zveri označavaju carstva; vode označavaju narode; svetiljka označava Reč Božju; dan označava godinu.

DOKAZI

Danilo 2:35, 44 „Tada se satre i gvožđe i zemlja i bronza i srebro i zlato, i posta kao pleva na gumnu u leto, te odnese vetar, i ne nađe mu se mesto; a kamen, koji udari lik, posta gora velika i ispuni svu zemlju... A u vreme tih

careva Bog će nebeski podignuti carstvo koje se do veka neće rasuti, i to se carstvo neće ostaviti drugom narodu; ono će satrti i ukinuti sva ta carstva, a samo će stajati do veka.“

Danilo 7:8 „Gledah rogove, i gle, drugi mali rog izraste među onima, a tri prva roga iščupaše se pred njim; i gle, oči kao oči čovečije behu na tom rogu, i usta koja govorahu velike stvari.“

Psalam 119:105 „Reč je Tvoja žižak nozi mojoj, i videlo stazi mojoj.“

Jezekilj 4:6 „A kad ih navršiš, onda lezi na desnu stranu svoju, i nosi bezakonje doma Judinog četrdeset dana; po jedan dan dajem ti za godinu.“

IX PRAVILO

Parabole se koriste kao poređenja da ilustruju predmet i moraju se objasniti na isti način kao i figurativni izrazi, predmetom i Biblijom.

DOKAZ

Marko 4:13 „I reče im: Zar ne razumete ovu priču? A kako ćete sve priče razumeti?“

X PRAVILO

Figurativni izrazi ponekad imaju dva ili više značenja, kao što je reč „dan “ koja se koristi u figurtivnom obliku da predstavi tri vremenska perioda.

DOKAZI

1. Neodređeni. Propovednik 7:14
2. Određeni, dan za godinu. Jezekilj 4:6
3. Dan za hiljadu godina. 2. Petrova 3:8

Ako postavite ispravnu konstrukciju, ona će biti u saglasnosti sa Biblijom i imaće dobar smisao, u suprotnom - neće.

XI PRAVILO

Ako reč ima dobar smisao tako kako stoji i ne krši jednostavne prirodne zakone, ona treba da se razume doslovno; a ako ne, onda figurativno.

DOKAZI

Otkrivenje 12:1-2 „I znak veliki pokaza se na nebu: žena obučena u sunce, i mesec pod nogama njenim, i na glavi njenoj venac od dvanaest zvezda. I beše trudna, i vikaše od muke, i mučашe se da rodi.“

Otkrivenje 17:3-7 „I uvede me duh u pusto mesto; i videh ženu gde sedi na zveri crvenoj koja beše puna imena hulnih i imaše sedam glava i deset rogova. I žena beše obučena u porfiru i skerlet i nakićena zlatom i kamenjem dragim i biserom, i imaše čašu u ruci svojoj punu mrzosti i poganštine kurvarstva svog; I na čelu njenom napisano ime: Tajna, Vavilon veliki, mati kurvama i mrzostima zemaljskim. I videh ženu pijanu od krvi svetih i od krvi svedoka Isusovih; i začudih se čudom velikim kad je videh. I reče mi anđeo: Što se čudiš? Ja ću ti kazati tajnu ove žene, i zveri što je nosi i ima sedam glava i deset rogova.“

XII PRAVILO

Da bi razumeli značenje figurativnog izražavanja, ispitajte tu reč kroz Bibliju i kada nađete njeno objašnjenje, zamenite objašnjenje za reč koja se koristi; i ako ima dobar smisao, ne treba da tražite dalje; ako li ne, potražite ponovo.

XIII PRAVILO

Da bi znali, da li imamo ispravan istorijski događaj kao ispunjenje proročanstva: ako nađete da je svaka reč proročanstva (nakon što ste razumeli figurativno značenje) doslovno ispunjena, tada možete znati da je vaše istorijsko tumačenje taj pravi događaj; međutim, ako nedostaje ispunjenje jedne reči, tada morate potražiti neki drugi događaj, ili čekati na njegovo buduće razvijanje; jer, Bog se brine da se istorija i proročanstvo slažu, tako da se prava deca Božja nikada ne posrame.

DOKAZI

Psalam 22:5 „Tebe prizivaše, i spasavaše se; u Tebe se uzdaše, i ne ostaše u sramoti.“

Isaija 45:17-19 „A Izrailja će spasti Gospod spasenjem večnim, nećete se postideti niti ćete se osramotiti doveka. Jer ovako veli Gospod, koji je stvorio nebo, Bog, koji je sazdao zemlju i načinio je i utvrdio, i nije je stvorio naprazno, nego je načinio da se na njoj nastava: Ja sam Gospod, i nema drugog. Nisam govorio tajno ni na mračnom mestu na zemlji, nisam rekao semenu Jakovljevom: Tražite me uzalud. Ja Gospod govorim pravdu, javljam šta je pravo.“

1. Petrova 2:6 „Jer u pismu stoji napisano: Evo mećem u Sionu kamen krajeugalan izbrani, i skupoceni; i ko Njega veruje neće se postideti. “

Otkrivenje 17:17 „Jer je Bog dao u srca njihova da učine volju Njegovu, i da učine volju jednu, i da dadu carstvo svoje zveri, dok se svrše reči Božije.“

Dela apostolska 3:18 „A Bog kako unapred javi ustima svih proroka Svojih da će Hristos postradati, izvrši tako.“

XIV PRAVILO

Najvažnije pravilo između svih je da imate veru. To mora biti vera koja zahteva žrtvu i, ako bi bila iskušana, odrekla bi se i najdraže stvari sa zemlje, sveta i svih njegovih želja, dostojanstva, života, zanimanja, prijatelja, doma, ugodnosti i svetske časti. Ako bi bilo šta od toga smetalo našoj veri u ma kojem delu Božje Reči, pokazaće se da je naša vera uzaludna, niti možemo verovati sve dotle dok god se neki od ovih motiva skrivaju u našem srcu. Moramo verovati da Bog nikada ne prestupa Svoju Reč; i možemo imati poverenje da će Onaj koji zapaža vrapčev pad, i broji svu našu kosu na glavi, čuvati tumačenje Svoje Reči, da će postaviti ogradu oko nje i sprečiti one koji iskreno veruju u Boga i koji imaju bezuslovno poverenje u Njegovu reč da odlutaju od istine, iako možda ne razumeju grčki i jevrejski.

Ovo su neka od najvažnijih pravila za koja nalazim da me Božja Reč upućuje da ih prihvatim i sledim kako bih imao doslednost i tačnost. I ako se ne varam čineći tako, nalazim Bibliju u celini kao jednu od najjednostavnijih, najjasnijih i najrazumljivijih knjiga ikada napisanih, koja sadrži dokaze u sebi o svom božanskom poreklu i punu znanja svake vrste koja naša srca mogu samo poželeti da ih znaju ili uživaju u njima. Našao sam da je ona blago koju ceo svet ne može kupiti. Ona daje mir u verovanju i čvrstu nadu u budućnost. Ona održava um u nevoljama i uči nas da budemo ponizni kada napredujemo. Priprema nas da volimo i da činimo dobro drugima i uči nas da shvatimo vrednost duše. Čini nas hrabrima i junacima za istinu i daje čvrstinu ruci da se suprotstavimo zabludi. Ona nam daje moćno oružje da potisnemo neverovanje i pruža nam jedini protiv-otrov za greh. Upućuje nas na to kako će smrt biti pobeđena i kako se sveze groba moraju raskinuti. Govori nam o budućim događajima i pokazuje u čemu se sastoji priprema koja je neophodna da se suočimo sa njima. Ona nam daje mogućnost da razgovaramo sa Carem nad carevima i otkriva najbolji zakon ikada napisan.

Ovo je samo bleđi prikaz njene vrednosti; a ipak koliko je duša koje idu u propast koje je zanemaruju ili, što je podjednako loše, smatraju da ona

predstavljaju sakrivenu tajnu koja se ne može upoznati. O, dragi moj čitaocu, neka ona bude glavni predmet tvog proučavanja. Dobro je ispitaj i videćeš da je ona sve to što sam rekao. Da, kao kraljica Savska, reći ćeš da ti ni polovina nije bila rečena.

Nauka o Bogu koja se podučava u našim školama je uvek zasnovana na nekom crkvenom načelu. Da bi neko prihvatio takvo gledište, biće dovoljno da se takve ideje utisnu u njegov svež um, ali to će se uvek završiti u zatucanosti. Slobodan um nikada neće biti zadovoljan stavovima drugih. Da sam ja veroučitelj mladima, prvo bih se upoznao sa kapacitetom njihovih umova. Ako bi rezultat bio dobar, ohrabrivao bi ih da proučavaju Bibliju sami i slao bi ih da slobodno čine dobro svetlu. Ali oni koji nemaju kapacitet da misle sami za sebe bi bili pod utiskom mojih verovanja, što je jednako kao da sam na njihovim čelima napisao “zatucan” i poslao ih u svet kao robove!